பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்

1904

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

பாடல் - மூலமும்

பொழிப்புரையும்.

இதற்கு

...தொண்டைமண்டலம் கல்...

பிரதம தமிழ்ப் பண்டிதர்

வித்வான் சூ. அப்பன்செட்டியார் அவர்கள்

மாணாக்கர்

மே-ள-ள-ஸ்ரீ, மா. வடிவேலு முதலியார்

எழுதியதை

பூ. சு. துளசிங்க முதலியார்

சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

1904.

இதன் விலை அணா - 10.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

அடங்காப் பிரதாபம் பொருந்திய பட்டணத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாடற்றிரட்டிற்கு, சென்னை தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர் வித்வான் கு. அம்பலவாணச் செட்டியார் அவர்கள் மாணாக்கர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ, மா. வடிவேலு முதலியார் எழுதிய பொழிப்புரையைப் பொருளுதவி [illegible]டது அச்சிடுவித்த சென்னை புரசையைச் சார்ந்த பெருமாள்பேட்டை வல்லம்பங்காரு செட்டி வீதி 2-வது நம்பர் வீட்டிலிருக்கும் பூ. சு. துளசிங்க முதலியாருக்கு சகல சுதந்தரமும் கொடுத்துவிட்டமையால் அது மேற்படி பூ. சு. துளசிங்க முதலியார் அனுமதியின்றி யாவரும் எவ்விதத்தும் அச்சிடாவண்ணம் கனம் பொருந்திய கெவர்மெண்ட் சட்டப்படி (ரிஜிஸ்தர் காபிரயிட்) செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் அனேகவித புத்தகங்களும், மருந்துகளும், தபால் ஸ்டாம்புகளும், தங்ககிலிட் நகைகளும், ஜர்மன் சில்வர் நகைகளும், புனுகு ஜவ்வாது முதலிய வாசனைத் திரவியங்களும். டொப்பிதினுசுகளும், பித்ஹாட் என்னும் சடைத் தலை நட்டைகளும் உண்டு. கேட்லாக் தேவையானவர்கள் ½-அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பி தங்கள் விலாசம் தெரிவித்தால் 1-அணா பெறும் [illegible]ணை (2) கேட்லாக் அனுப்பப்படும். அதைப் பார்வையிட்டு தேவையானதற்கு எழுதவும்.

பூ. சு. துளசிங்க முதலியார் அண்டு கம்பெனி,
சுந்தரவிலாசம் பிரஸ், பிரம்பூர் பாரக்ஸ் போஸ்ட், மதராஸ்.

பட்டணத்துசுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையாருடைய சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ சிவபெருமானனவர் முன்னொருகாலத்தில் குபேரனுடைய வேண்டுகோளால், நாம் தென் தேசங்களிலுள்ள க்ஷேத்திரங்களில் ஆன்மவர்க்கங்கள் உய்யும்படியாக திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீபார்வதராஜ புத்திரியோடு இடபவாகனரூடராய் விநாயகர்முதலாகச் செல்லப் பட்டவர்கள். சூழ்ந்துபோற்றிவர, திருவோலக்கங்கொண்டு திருக்கயி லாயத்திலிருந்து எழுந்தருளி, ஸ்ரீகாசிமுதலிய திருப்பதிகளைக் கண் டருளி, அக்குபேரனது குறையைமுடிக்கத் திருக்காவிரிப்பூம் பட்டி னத்தையடைந்தருளினார்.

இப்பட்டினமானது மிக்கவிசித்திரக்காட்சிகளுடையதாயிருந்த மையாலும், அதிலுள்ள வைசியர்வீதி அப்பட்டின விசித்திரங்களைப் பார்க்கிலும் பதின்மடங்கு உயர்ந்ததாயிருந்தமையாலும், ஈசன்தோழ னாகிய குபேரனுக்கு அப்பட்டணத்தை விட்டுநீங்க மனமெழவில்லை. இதைச் சிவபெருமானுணர்ந்து, குபேரனைப்பார்த்து "நீ இந்தப்பட் டணத்தில் வாசஞ்செய்ய நினைத்தாயாகையால் இப்பூவுலகத்தில் பிறக்கக்கடவாய்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

அச்சிவபெருமான் கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு திடுக்கிட் டுமிகவும் வருத்தப்பட்டுக் கடவுளைவணங்கி நின்று தேவரீர் அடியே

லைப்பிறவிக்கடலில் விழாதவண்ணம் ஆட்கொள்ள வேண்டும்" என்
றுகேட்கச் சிவபெருமான் அவ்வாறே ஆகுக! என்று சொல்லித்தமது
கயிலை[illegible]க்குச்சென்றனர்.

அச்சிவ[illegible]மானுடைய உத்தரவின்படி குபேரன் அப்பட்டின[illegible]
ல் சிவநேசச்செல்வராயிருக்க, சிவநேசருக்கும்; ஞானகலை
யென்பவருக்கும் புத்திரராக அவதரித்துச் சுவேதாரண்யர் என்னும்
திருப்பேர்வைக்கப்பெற்று ஐந்தாம் வயதையடைந்து, தந்தை[illegible]
பதமடைய அவருக்குச் செய்யவேண்டிய கடன்களை முடித்துப் பி
ன் கல்வாசிரியரிடத்தில் சகலகலைகளையும் ஓதியுணர்ந்து, இளமை
யில் பிறவித்துன்பத்தை நினைத்து நினைத்து வருந்திச் சிவபெருமா
திருவடிகளைச் சிந்தித்து வருகையில் ஓர்நாள் அச்சிவபெருமான் ஒரு
விருத்தவேதியராக இவரதுகனவில் எழுந்தருளி, "காலையதினம் தி
வோண நக்ஷத்திரமும் பிரதோஷமும் கூடியசோமவாரமாக விருத்
லால் நீசுவேதாரண்யர் ஆலயத்திற்குச்சென்று சிவபெருமானைப் பூ
த்து வழிபடக்கடவாய்" என்றுசொல்லி மறைய, அவ்வாறேமறுநா
சென்று பூசித்து நித்திரையில் கனவில் தோன்றிய சிவபெருமானே
ஞானாசாரியராய்த் தம்மைத்தேடிவந்தடையவும், அவரால் தீக்ஷை
செய்யப்பெற்று, அவராற்கொடுக்கப்பட்ட தங்கப்பெட்டகத்[illegible]த்தி
றந்து அதினுள்ளிருந்த ஸ்படிகலிங்கமூர்த்தியையும், மரகதவிநாயகமூ
ர்த்தியையுங்கண்டு, மிக்க ஆச்சரியமடைந்து ஞானாசாரியனவனைக்
அவருடையஉத்தரவின்படி சல்வதீர்த்தமாடி மூர்த்தங்களைப் ப[illegible]
த்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி விதிப்படி பூசைசெய்து முடித்து, ஆசா
ரியர் முதலியோர்க்கு உணவிட்டுத்தாயும் தாமுமுண்டெழுந்து அ
தி[illegible]க்கிருந்த செல்வம் யாவையும் சிவபூஜாவிஷயத்திலும் சிவன
டியார் விஷயத்திலும் செலவிட்டபடியால் மறு குருபூஜைக்குப்பொ
ருளில்லாமையைப் பற்றித் தமதுதாயினிடத்தில்சொல்லிவருந்தி, இ
வரும் துயிலுகையில், சிவபெருமான் கனவிற்றோன்றி "நீவருந்தற்

Egambaram

Tu

தம்மில்லத்தில் வெகுதிரவிய மிருக்கின்ற [illegible] குறையை முடிப்பாயாக” என்றுசொல்லி [illegible] தாரண்யர் விழித்தெழுந்து பொழுதுவிடி [illegible] க்கண்டு, அவற்றைக்கொண்டு தமது குறை [illegible] பதினொருமாண்டில் அக்காவிரிப்பூம் பட்டி [illegible] மரபினரான சிவசிதம்பர செட்டியாருக் [illegible] பிறந்த சிவகலை என்னும்பெண்ணை விவா [illegible] க்குலத்தொழிலை விர்த்திசெய்து பட்ட [illegible] ச்சிறப்புப்பெயரையும் பெற்றுவாழ்ந்து வ [illegible] தின்றி திருவிடைமருதூரைக் குறித்து [illegible] ந்தனர்.

அத்திருவிடை மருதூருடையசிவபெருமான் தம்மைப்பூசிக்கும் சிவசருமரென்னும் ஆதிசைவப் பிராமணருடைய தரித்திரத்தைநீக்கும்பொருட்டு அவ்வேதியர்பால் பல அதிசயங்களைக் காட்டிவந்த கடைசியில் அச்சிவசருமரும், சுசீலையும் நித்திரைசெய்கையில் அவர்களுடைய கனவில் சிவபெருமான் தோன்றி [illegible] தீர்த்தக்கரையின் கிழக்கரை வில்வவிருக்ஷத்தின் கீழ் மகவுருக்கொண்டிருப்போம்; நீங்கள் அம்மகவையெடுத்துக்கொண்டு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மகவின்மையால்வருந்தித்தவம்புரியும் சுவேதாரண்யனிடத்தில் கொடுப்பீர்களானால், அவன் அம்மகவின் எடைப்பொன் கொடுப்பன், அதைக்கொண்டு உங்கள் தரித்திரம்நீங்கி வாழ்வீராக” என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார். அங்ஙனமே சிவசருமர் அக்குழவியைக்கண்டு எடுத்து அப்பட்டினத்தின் ஓர் சோலையில் தழைகளில் அக்குழவியைக்கிடத்திச் சற்றிளைப்பாறியிருந்தனர்.

இவ்வாறே சிவபெருமான் சுவேதாரண்யர் சிவகலை இவர்களிருவர் கனவிற்றோன்றி சோலைக்கண்ணிருந்த குழந்தையைப்பெற்றுக்கொள்ளும் வகையையும் அதற்கு விலைகொடுக்கவேண்டிய அளவையும் சொல்லி மறைந்தனர்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அவ்வாறே சுவேதாரண்யர் சோலையிற்போய் அவ்விருவரையு
அழைத்துக் கொண்டுவந்து அக்குழவியைப் பெற்றுக்கொண்டு அதி
எல்...ருச் சரியாகத் திரவியத்தைக் கொடுத்து சிலநாள் வைத்தி
ந்து பிறகு தமது தேரிலேற்றி அவர்களுடைய ஊருக்கநுப்ப அவர்
...ம் தமது ஊரையடைந்து சிவனடியார்களுடனுண்டு வாழ்ந்திரு
ந்தனர்.

மேற்படி சுவேதாரண்யர் இங்ஙனம் கிடைக்கப்பெற்ற புத்தி
ரனுக்கு **மருதப்பிரான்** என்னும் திருநாமமிட்டுப் புத்திரோற்சவ
கொண்டாடினர் இங்ஙனமாய் மருதப்பிரான் தமது விளையாட்டுப்பரு
வத்தில் அநேகமான அற்புதங்களைச் செய்து நல்லாசிரியனிடத்தி
சகலகலைகளையும் சிலநாளிலேயே கற்றறிந்தனர். இவ்வாறு இப்பரு
வத்திலேயே பலவகையான அதிசயங்களையெல்லாம் ...து பதி
...வயதுவரச் சுவேதாரண்யராகப் பிறந்திருக்கிற குபேரனுக்கும்
சிவசருமருக்கும் மோக்ஷமளித்தற் பொருட்டு நினைத்துத் தம்தந்தை
யிடம் சென்று "நான் தீவாந்திரங்களிற்போய் வாணிபஞ் செய்து
பொருளீட்ட வேண்டுகின்றேனென்றுசொல்லி" உத்தரவுபெற்றுத்
தீவிற்சென்று தாம்கொண்டுபோன சரக்குகளையெல்லாம்விற்றுஊதி
யந்தேடி அப்பொருள்களையெல்லாம் சிவசம்பந்தமான காரியத்தி
லேயே செலவிட்டனர். பிறகு தம்முடன்போனவணிகச்சிறுவர்களோ
டும் கப்பல் மீதேறிவந்து வழியில்பல அற்புதங்களைக்காட்டித் தம்மூ
ரடைந்தபோது தாங்கொண்டுவந்த எருமுட்டைகளையும் தவிட்டுமூ
ட்டைகளையும் தந்தையார் கண்டு கோபமுடையவராகித் தம்புதல்வ
ரானமருதப்பிரானை ஓரிடத்துக் காட்டில்வைத்துப்பின்னர் பார்க்கப்
போனபோது அவர் அங்கில்லாமையால் மனம்வருந்தி நின்றனர்.

இங்ஙனம் காணாமற்போய்விட்ட மருதப்பிரானார் திருவிடைமரு
தூரில் தம்மைப் பூசித்துவரும் சிவசருமர் முன்தோன்றி அவரைக்
குடும்பத்தோடு ஐக்கியஞ்செய்துகொண்டு தாம் சிவலிங்கத்தினிடமா
கமறைந்தருளினர். இதுநிற்க.

மதுரைப்பிரான் பாணபத்திரரைக் கடலிற் செலுத்துதல்

அக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தாரான சுவேதாரண்யர் தம்புத்திரனைக் காணாமையால் வருந்தியிருக்கையில் தமது மனைவியார் ஒரு சிறு பெட்டியை அவர்முன் கொண்டுவந்து வைத்து "இதனை நீங்கள் வந்தவுடன் கொடுக்கும்படி நம்புத்திரன் கொடுத்து விட்டுப் போயினன்" என்றுசொல்லிக்கொடுக்க, அச்சுவேதாரண்யர் அதைத்திறந்து பார்க்க அதனுள் ஒருகாதற்றஊசியும் ஓலைச்சீட்டொன்றும் இருந்தது. அதில் ஓலைச்சீட்டைஎடுத்து வாசிக்க "காதற்றவூசியும் வாராதுகாணும் கடைவழிக்கே" என்று எழுதியிருப்பதைப் பார்த்து, தாய்க்கு ஒருவழியான ஆறுதலைசொல்லித் துறந்து வெளிவர, மனைவிவந்து தடுக்க அவ்வம்மைக்குச் சில நோன்புகள் கற்பித்து நிற்கச்செய்து தமதுபொக்கிஷாதிபதியான சங்கமருக்குத் தமது பொருள்களைச் சூறையாடும்படி ஆஞ்ஞாபித்து அவ்வூர்புறத்திலுள்ள பொது மண்டபத்தில் போயிருந்தனர்.

அவ்விடத்தில் சாதியார்களெல்லாம் கூட்டம் கூட்டமாகப் போக, அதற்கு "மாடுண்டு கன்றுண்டு" என்பதுமுதலியதிருப்பாடல்களைப் பாடி மௌனமடைந்திருந்தனர்.

அதன்பின்னர் அவ்வூரவையின் வந்து பலவாறான நியாயங்களைச்சொல்ல அதையும் மறுத்துப் பசியெடுத்தால் பிச்சையேற்றுண்டு பேரானந்தத்தில் மூழ்கியிருந்தனர்.

இவரது சுற்றத்தார் இவர் விரதத்திற்செய்த குற்றங்களையும் தன் தமக்கையார்செய்த பெருமிடையூற்றையும் ஒருவாறாக நீக்கிப் பிச்சையேற்றுண்டும். ஞானநிலைமை கூடியும் வருகின்ற காலத்தில் தமது அன்னையார் தேகவியோகமடைய மயானத்திற்குக் கொண்டு போன சுற்றத்தார்கள் அஞ்சியோடும்படி அங்ஙனம் சென்று அவர்களடுக்கிய சிதையைத் தள்ளிப் பச்சைவாழைமட்டை கொண்டு வந்து சிதையடுக்கி அதன்மேற்றம்முடைய தாயைக்கிடத்தி, "ஐயிரண்டு" என்னும் முதற்குறிப்பினையுடைய வெண்பா முதலாகப்பாடித் தகனகிரியைகளை முடித்து அங்கிருந்தும் திருவிடைமருதூருக்

குச் சென்று திருப்பாடல்கள்பாடி, அங்கிருந்தும் பலதலங்களிற் சென்று பாடிவருகையில் திருவாரூரடைந்து சந்நியால் உயிரிழந்த ஒருவனை மீண்டுயிர்பெற்றெழச்செய்து, பாண்டிநாடடைந்து திருப்பாடல்பாடி திருமுருகன் பூண்டில் பிச்சைகேட்கப் பெருங்குற்றஞ் செய்தவன்போல், அடியுண்டு "இருக்குமிடந்தேடி" என்னும் செய்யுளை அங்ஙனம்பாடி மற்றுமுள்ள திருப்பதிகளிலும் சென்று சுவாமியைத்தரிசித்துப்பதிகம்பாடி உஞ்சேனைமாகாளமடைந்து அவ்வூரில் அந்தப்புறத்திலுள்ள கணபதியாலயமடைந்து ஞானநிஷ்டை கூடியிருக்கையில் அவ்வூரரசனான பத்திரகிரி தன்வீட்டில் களவுபோனதைத்தேடும் வழியாக இப்பட்டினத்தாரைக்கண்டு இவரேதிருடினவரென்று பலர்சொல்லக்கேட்டு அவரைப்பலவகையாக ஹிம்சிக்க எதற்கும் அஞ்சாதிருந்தனர், பின்னர் அவ்வரசன் ஆஞ்ஞைப்படி இடப்பட்ட கழுமரத்தைப் பற்றச்செய்து அவ்வரசனைப்புனிதனாக்கி அவனுடன் திருவிடைமருதூரிற் சந்தித்த நாயைக் காசிராஜன் மகளாகப் பிறக்கச் செய்து பின்னர் அப்பத்திரகிரி அரசன் மூலமாகவே அப்பெண்ணையும் அவ்வரசனையும் மோக்ஷத்திற் புகச்செய்து மிகவும் வருந்திச் சிவபெருமானைக் குறித்து எம்பெருமானே! "இன்னும் எப்பொழுது உன்னுடைய திருவடிநிழல் கிடைக்கப் பெறுவேனோ" என்றுபலவாறாக வருந்தியிருந்து சிவபெருமானுடைய ஆஞ்ஞையைத் தமது சிரமேற்கொண்டு சேர்ந்தவரைத் தளையினின்றும் விடுவித்துத் திருவொற்றியூரடைந்து பலவகையான உருவங்களைப் பலநாள் காட்டியிருந்து ஒருநாள் தம்முடைய உடலை உண்மையிலேயே மறைத்து அப்படி மறைக்கப்பட்ட தம்முடலை நீத்துச் சிவலிங்கவுருவாகக் காட்டித் திவ்வியதேகம் பெற்றுச் சிவபெருமான் சந்நிதியடைந்து அவர் ஆஞ்ஞையால் முன்போலவே குபேரனாகிச் சிவபெருமானைப் பணிந்து அவரிடத்திலேயே யிருந்தனர்.

அவர் மனைவியாரும் அப்போதே தமது பொய்யுடலை நீத்து அவருடைய திருவடிநீழலை யடைந்தனர்.

முற்றிற்று.

௬-வது-பக்கம்.

கடவுள் துணை.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த திருப்பாடற்றிரட்டு மூலமும்-பொழிப்புரையும்.

முதலாவது கோயிற்றிருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே

(பொழிப்புரை) சிவபெருமான் என்னும் திருப்பெயரை உடையவனை, செவந்த பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ் செய்கின்றவனை, மனமே! துதிசெய்யக்கடவை (அப்படி துதிசெய்வதைவிட்டு.)

அலகைத்தேரி னலமருகாலின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலைப்போம் பற்க

(பொ-ரை) பிசாசுபோன்ற பொய்யாகிய உலக வாழ்க்கையையும், அலைகின்ற காற்றைப்போன்ற உடம்பையும் பாதுகாவா திருப்பாயும். (ஏனென்றால்),

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல்

பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்கும்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
அருந்தின மலமாம் புனைந்தன வழுக்காம்
உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்

(பொ-ள்) பிறந்தவைகளெல்லாம் சாகின்றன; செத்தவைகளெல்லாம் பிறக்கின்றன; வெளிப்பட்டவைகளெல்லாம் மறைகின்றன; மறைந்தவைகளெல்லாம் வெளிப்படுகின்றன; பெருத்தவைகளெல்லாம் சிறுக்கின்றன; சிறுத்தவைகளெல்லாம்பெருக்கின்றன; தெரிந்தவைகளெல்லாம் மறக்கின்றன; மறந்தவைகளெல்லாம்தெரிகின்றன; சேர்ந்தவைகளெல்லாம் பிரிகின்றன; பிரிந்தவைகளெல்லாம் சேர்கின்றன; தின்றவைகளெல்லாம் மலமாகின்றன; தரித்துக்கொண்ட (உடைகளெல்லாம்) அழுக்காகின்றன; விரும்பினவைகளெல்லாம் வெறுக்கப்படுகின்றன; வெறுப்பவைகளெல்லாம் விரும்பப்படுகின்றன; என்று (சொல்லுகின்ற) இவைகளையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டாய் ஆகையால். (அல்லாமலும்)

பிறந்தன பிறந்தன பிறவிகடோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன
ஓம்பினை யனைத்து மனைத்துநினை யோம்பின
செல்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை

சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
ஒன்றொன் றொழியா துற்றனை யன்றியும்

(பொ-ரை) (உலகத்தில் இதுவரைக்கும்) பிறந்துள்ள ஜென்மங்களிலெல்லாம் எல்லா உயிர்களையும் நீகொன்றாய்; அவைகளும் உன்னைக்கொன்றன, அவைகளையெல்லாம் நீதின்றாய், அவைகளும் உன்னைத்தின்றன, எல்லாவற்றையும் நீபெற்றாய், அவைகளும் உன்னைப் பெற்றன, எல்லாவற்றையும் நீ பாதுகாத்தாய், அவைகளும் உன்னைப் பாதுகாத்தன, செல்வம் வந்தபோது சந்தோஷித்தாய், தரித்திரம் வந்தபோது வருத்தப்பட்டாய், சொர்க்கலோகத்தில் இருந்தாய், நரகத்தில் கிடந்தாய், இவ்வுலகத்தில் இன்ப துன்பங்களை அநுபவித்தாய், (ஆகையால் மேலே சொன்னவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் விட்டு விடாமல் அநுபவித்தாய்) அல்லாமலும்,

புழுப்புதக் குரம்பை துச்சி லொதுங்கிடம்
என்னநின் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பூளையும் நீரும் புறப்படு மொருபொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி
சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
உமிழ் நீர்கோழை யொழுகு மொருபொறி
வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
சலமும் சீழுஞ் சரியு மொருவழி
உள்ளுறத் [illegible] வெளிப்பட நாறும்
சட்டக [illegible] டெலும்பாகும்
உடலுறு [illegible]சையை யுள்ளுறத் தேர்ந்து

(பொ-ரை) நீர்க்குமிழிபோல் (நிலையில்லாமல்) அருவருக்கத் தக்கதாய் இருந்துவிளங்குகின்ற சரீரத்தைக் கருங்கல்லைப்பார்க்கிலும் பலமுடையதாக நினைத்தாய், (அப்படிநினைத்த) இந்தஉடம்பில் ஒரு பொறியில் பீளையும் சலமும் வெளிப்படும், ஒருபொறியில் குறும்பி வெளிப்படும், ஒருபொறியில் சளியும் சலமும் இழியும், ஒரு பொறியில் எச்சிலும் கோழையும் ஒழுகும், ஒருவழியில் அபானவாயுவும் மலமும் வெளிப்படும்? ஒருவழியில் சலமும் சீயும் ஒழுகும் அல்லாமலும் உள்ளிருந்து வெளிவரைக்கும் நாறும், முடிவில்சுட்டஎலும்பாகும்; (ஆகையால்) இப்படிப்பட்ட உடம்போடு கூடியவாழ்வை மனதில் நன்றாய்த் தெளிந்து (இது நமக்குத்துணையல்லவென்று உணர்ந்து)

கடிமலர் கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருந்தி
எனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செலவற வருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபற மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
அம்பலத் தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென நெக்குநெக் குருகித்
திருச்சிற் றம்பலத் தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே

(பொ-ரை) வாசனைபொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையைத் தரித்த சடாபாரத்தை யுடைய கடவுளை, நீங்காத சுகத்தைக் கொடுக்கின்ற

சிவபோகத்தை? (நீ அடையத் தகுந்த) நிழலாகக்கொண்டு (அந்த நிழலில்) அழியாத குணத்தோடு இருந்து எனதென்னும் மமகாரமும், ஒருபொருளை நினைப்பதும், நல்வினை தீவினைகளும், ஆணவ கன்ம மாயைகளும், பிறப்பு இறப்புக்களும், மயக்கமும் அஞ்ஞானமும இரவும் பகலும், இம்மை மறுமைகளும், ஒழியும்பொருட்டு (தன்போல் வேறொருவரையும் சொல்லக்கூடாத) ஒப்பற்றமுதல்வனை, சிதம்பரத்தில் வெளிப்படையாய்க் காணப்படுகின்றசோதிசொரூபமானவனை சிற்றம்பலத்திற்குத்தலைவனை, ஆநந்தத்தாண்டவஞ் செய்கின்றவனை நெருப்பைக்கண்ட அரக்கைப்போல நெகிழ்ந்துருகி, திருச்சிற்றம்பலம் என்கிற சிதாகாசத்தில் விளங்குகின்றசிவபெருமானை மனமே! நீ துதி செய்யக்கடவாய். சிவபெருமான் என்னும் திருப்பெயரையுடையவனை, செவ்ந்தபொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்கின்றவனை மனமே நீ துதிசெய்யக்கடவாய். எ-று.

இரண்டாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுட னிங்
காதலுங் கருத்துமல் லாலின் னிருதாட்
பங்கயஞ் சூடப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமியேன் பாங்கிருந்
தைங்கா டிங்கோ டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் பேழை யிருவினைப் பெட்டகம்
வாதபித் தங்கோழை குடிபுகுஞ் சீறூர்

ஊத்தைப் புன்றோ லுதிரக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்ட நான்முழத் தொன்பது
பீற்றல் துண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்
அடலைப் பெரிய சுடலைத் திடருள்
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
ஓயா நோய்க்கிட மோடு மரக்கலம்
மாயா விகார மரணப் பஞ்சரம்
சோற்றுத் துருத்தி தூற்றும் பத்தம்
காற்றிற் பறக்குங் கானப் பட்டம்
விதிவழித் தருமன் வெட்டுங் கட்டை
சதுர்முகப் பாணன் றைக்குஞ் சட்டை
ஈமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு
கிருமி கிண்டுங் கிழங்கஞ் சருமி
பவக்கொழுந் தேறுங் கவைக்கொழு கொம்பு
மணமாய் நடக்கும் வடிவின் முடிவிற்
பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் பிணமே
ஊரிற் கிடக்கவொட்டா வுபாதி
காலெதிர் குவிக்கப் பூளை காலைக்
கதிரெதிர்ப் பட்ட கடும்பனிக் கூட்டம்
அந்தரத் தியங்கு மிந்திர சாபம்
அதிரு மேகத் துருவி னருநிழல்
நீரிற் குமிழி நீர்மே லெழுத்து
கண்டுயில் கனவிற் கண்ட கண்காட்சி
அதனினும் பொல்லா மாயக் களங்கம்

மூலமும் - பொழிப்புரையும்.

அனையு மனையும் பிரானே யனையும்
இமைய வல்லி வாழியென் றேத்த
ஆனந்தத் தாண்டவங் காட்டி
ஆண்டுகொண் டருள்கையின் னருளிருந்தபடி

(பொ-ரை) அங்கும் இங்குமாக அலைகின்ற நாய்த்திருட்டுக்கள் நிர
த்துசெய்து அழிக்கும்காடு, சலமும்மலமும் நிறைந்த பெரியபெட்டி,
நல்வினை தீவினைகளைச்சேர்த்துவைத்த இடமான சிறியபெட்டகம்,
வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம் என்கிற மும்மலங்களும் வாசஞ்செய்கி
ன்ற சிறிய வீடு, ஆசையோடுகூடிய அம்பத்தோராறும், இரத்த
பந்தத்தாலும், (உருவாகத்தோன்றும்) தாச்சிறத்தையுடைய பாண்
டம், நான்கு முழம் நீளமும், ஒன்பது துவாரமுமுள்ள (குரம்பைக்
கூடு) பேய்ச்சுரைச்செடி படராகுந்தோட்டம், புழுமிகுந்த பெரிய
சுடுகாட்டுமேடை, ஆசைஎன்கிற கயிற்றினால் ஆடுகின்றபம்பரம், நீ
ங்காமல் என்றும் வந்துகொண்டேயிருக்கும் நோய்க்கு இடம், ஓடுகி
ன்ற கப்பல் நீங்கா மயக்கத்தையுடைய அறியுங்கூண்டு, சோர்வுற்று
அடைந்து உபயோகிக்குங் குருக்கி, அசைகின்றபசர், காற்றில் பற
க்கின்ற காணப்பட்டம், ஏற்படுத்திய அளவின்பிரகாரம் எமனால் வெ
ட்டப்பட்டகட்டை, நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனால் தைக்கப்ப
ட்ட சட்டை, சுடுகாட்டு நெருப்புக்கு இடுகின்ற விருந்து, காலத்தி
ல் கறுகிப்போகின்ற உலர்ந்தஇலை, புழுக்களால் தின்னப்படுகின்ற
கிழங்குத்தோல், பாவமாகிய தளிர் எழுவதற்காக வைத்திருக்கும்
கொழுகொம்பு, முன்னர்விவாகத்தோடு நடந்துபின்னர் பிணமாய்ப்
படுக்கும் பிண்டம், (செத்தபிறகு) வீட்டினுள்ளே இருக்கக்கூடாத
துன்பம், காற்றுக்கு எதிர்ப்பட்ட பூளைமலர், காலையில் உதயமாகும்
சூரியனுக்கு எதிர்ப்பட்ட சொட்டுபனிக் கூட்டம், ஆகாயத்தில் தோ
ன்றுகின்ற இந்திரவில், சுத்தஞ்செய்கின்ற பாம்பினுடைய உருவத்தின்
அரியநிழல், நீர்மேலிடத்தில் உண்டாகும்குமிழி, நீரின்மேல் எழுத்து

ஒருத்தர் நித்திரைசெய்யும் கனவிற்கண்ட காக்ஷி (அந்தக்காக்ஷியைப்போலும்) பொல்லாததாகிய மாய்கையையுடையகளங்கமென்னும் இத்தேகமானது எம்பெருமானே! எனக்குவரும். (ஆகையால்) அந்தத்தேகம் மாதபடி நடித்துக் காதுவரைக்கும் நீண்டிருக்கிறகலகத்தைச்செய்கின்ற கண்களையுடைய பெண்களிடத்தில் அன்புத்தோடு நானுன் நினைவும் எண்ணமுமல்லாமல் உன்னுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரை களையும் (சிரசின்மேல்) சூட்டிக்கொள்வதற்காகப் பாக்கியம்பெற்று செய்யாத சங்கடம்தீர்ந்த அடியேன் பக்கத்திலிருந்து பார்வதாதேவியார் வாழ்த்துச்சொல்லி எத்தும்படியாக நடிக்கின்ற ஆனந்தக் கூத்தை அடியேனுக்குக்காட்டி ஆண்டுகொள்ளுதல் உன்னுடைய திருவருளுக்கு அழகாகும். எ-று.

—∞—

மூன்றாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

பாற்கடல் கடையப் படுங் கடுவெண்ணையைத்
திருமிடற் றடக்கிய சிவனே யடைக்கலம்

(பொ-ரை) தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடைய அதிலிருந்தும் உண்டான ஆலகாலவிஷத்தை அழகியகழுத்தில் இருக்கச்செய்தசிவபெருமானே! நான்உன்னை அடைக்கலமடைந்தேன்.

அடங்கலு மடக்கிடுங் கடுங்கோலைக் காலனைக்
காலெடுத் தடக்கிய கடவுளின் னடைக்கலம்

(பொ-ரை) எல்லாவற்றையும் அடக்கும் தொழிலில் வல்லமையுடைய கொல்லுந் தொழிலைச் சபாவமாகப் படைத்திருக்கும் எமனைக்காலால் உதைத்து அடக்கிய கடவுளே! நான் உன்னை அடைக்கலமடைந்தேன்.

மூலமும் - பொழிப்புரையும்.

உலகடங் கலும்படைத் துடையவன் றலைபரித்
திடக்கையி லடக்கிய விறைவநின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை) எல்லா உலகங்களையும் படைத்திருக்கின்ற பிரமதேவனது தலையைக்கிள்ளி இடதுகையில் தாங்கியிருக்கின்ற இறைவனே! நான் உன்னை அடைக்கலமடைந்தேன்;

செம்பொன் னம்பலச் செல்வநின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை) செவ்விய பொன்னம்பலத்திலிருக்கும் செல்வனே! நான் உன்னை அடைக்கல மடைந்தேன்;

ஐயநின் னடைக்கல மப்பநின் னடைக்கலம்

(பொ-ரை) ஐயனே! (எனக்கு வேறொருதுணை யில்லாமையால்) அடியேனாகிய நான் உன்னை அடைக்கல மடைந்தேன்;

மனைவழி யலைந்திடுங் கனவெனும் வாழ்க்கையும்
விரும்பொரு ளறிய வழுக்குறு மனமும்
ஆசைபடர்ந் தறிந் தலைந்திடு மாந்திடு
வினைவைப் புழுவென நெளிந்திடுஞ் சிந்தையும்
படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
தவறு மழுக்கறு மிவறும் பொச்சாப்பும்
கவடும் பொய்யுங் கடும்பெருஞ்சின
விகறுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
பகையு மச்சமுந் துணிவும் பனிப்பும்
புக்குறு மடமையு மைம்பொறி யுவக்கரும்
இடும்பையும் பிணியு மிடிக்கிய வாக்கையை
உயிரொடுங் குருகிட் டொடுங்கிரா மைய
எலும்பொடு நரம்பு கொண் டிடையிற் பிணித்துக்

கொழுந்தசை மேய்ந்து மெழுக்குவிழுங் குடிலைச்
செழும்பெழு வுதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை
மலவுடற் குடத்தைப் புலவுடற் புட்டிலைத்
தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
கொலைப்படைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குப்பையைக்
கோட்சரக் கொழுகும் பீறற் கோணியைக்
கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன் றுருத்தியை
ஐம்புலப் பறவை யடையும்பஞ் சரத்தைப்
புலராக் கவலை விலைமரப் பொதும்பை
ஆசைக் கயிற்றி லாடும்பம் பரத்தை
காசிற் பணத்திற் சுழலுங் காற்றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
கடுவெளி யுருட்டிய சகடக்காலைப்
பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்கு
காமக் காற்றெடுத் தலைப்பக்
கெடுவழிக்கரைசேர் கெடுமரக் கலத்தை
இருவினைவியங்கொடு மியங்குபுற்கலனை
நடுவன்வந்தழைத்திட நடுங்கிடும்யாக்கையைப்
பிணமெனப்படுத்தியான் புறப்படும்பொழுதுநின்
னடிமலர்க்கமலத்துக் கபயமின்னடைக்கலம்
வெளியிடையுருமிடி யிடித்தெனவெறித்தெழுங்
கடுநடைவெள்விடைக் கடவுணின்னடைக்கலம்
இமையாநாட்டத் திறையேயடைக்கலம்
அடியார்க்கெளியா யடைக்கலமடைக்கலம்

மறையவர் தில்லை மன்றனின் றாடக்
கருணைகொண்டலே பொழி கடவுளே யடைக்கலம்
தேவருமுனிவருஞ் சென்றுநின்றேத்தும்
பாசிலைக்கொடியொடு பரிந்தருள் புரியும்
நம்பெருமானின் னிணையடிக்கபயம்
அம்பலத்தரசே யடைக்கலமுனக்கே.

(பொ-ரை) மனம்போகும் வழியிலேபோய் என்னை அலைத்தல் செய்கின்ற கனவுபோலொத்த இந்தவாழ்வும், உயர்ந்த பொருள்களை ஆராய்ந்தறியாத குற்றம்பொருந்திய மனமும், ஆணவம் என்கிறமலத்தில் பிறந்த அறிவேயே பூசிக்கொண்டு தவழ்கின்ற சேற்றில் இருக்கும் புழுவைப்போல செல்கின்ற சிற்றறிவும், பெருந்தபாவமும், (பலபேர்களால்) பழிக்கப்படுகின்ற என்னையும், தகுதிப்பேசுதும், பொறாமையும், மறதியும், கவடும், பொய்யும், சூதும் மிகுந்த கோபத்தால் உண்டாகும் விரோதமும், சோம்பும், இழிவான அஞ்ஞானமும், அச்சமும், நிச்சயமும், நடுக்கமும், இராசத, தாமத, சாத்துவிக குணங்களினுடைய அறிவில்லாமையும், மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் ஐம்பொறிகளின் வாசமும், தரித்திரமும், நோயும், (ஆகிய இவைகளெல்லாம் கூடி) வருத்தப்படுத்துகின்ற தேகத்தை, உயிர் என்கிறபக்ஷியானது விட்டு விட்டு ஓடிப்போகும் கூண்டை, எலும்பாலும் நரம்பாலும் கட்டப்பட்டதும் தோலால் மூடப்பட்டதுமாகிய ஒழுகும்குடிசையைச்செழுமையான உதிரத்தையுடைய சிறியபுழுக்கள் நெளியும்கூண்டை, மலம்நிறைந்த பாண்டத்தை, புலால்நாற்றத்தைக் கொண்டிருக்கும் குடத்தை, ஒழியாத துன்பங் கொடுக்கும் சோற்றுக்குழியை, கொலைசெய்வதற்குரிய பல ஆயுதங்களும் சேர்ந்திருக்கும் கூண்டை, மிகுந்த வெறுப்பையுடைய மலமைப்பட்ட வினைச்சரக்குகளாகிய குப்பையை, கோள்சொல்லுதல் என்னும் சரக்குகள் நிறைகின்ற துவாரம் பொருந்திய கோணியை.

கோபமாகியநெருப்பை மூட்டுகின்றகொல்லனுடைய (உலைக்களத்திலுள்ள துருத்திபோன்ற) துருத்தியை, சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தம் என்கிற ஐம்புலன்கள் என்னும் பக்ஷிகள் குடிகொள்ளுகின்ற கூண்டை, நீங்காத வியசனமாகிய மரங்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற சோலையை, ஆசையென்கிறகயிற்றினால் ஆடப்படும் பம்பரத்தை, காசுக்கும், பணத்துக்கும் சுழலாநிற்கும் காற்றாடியை, மனிதர்களுடையவினைக்குத் தகுந்தபடி மறைந்து மறைந்து வருகின்ற சக்கரத்தை, கொடிய வெளியில் உருட்டிய தேர்க்காலை பாவமாகிய சரக்குகளோடு ஜன்மம் என்கிற சமுத்திரத்தில் புகுந்து காமமாகிய காற்றானது எழுந்து அலைக்கக்கெட்ட வழியாகியகரையில் சேர்கின்ற கொடியகப்பலை, நல்வினை, தீவினை என்றுசொல்லும் இருவினை விலங்குடனேசஞ்சரிக்கும் மானை, எமனானவன் வந்து கூப்பிடும்போது பயப்படுகின்ற (மேலேசொன்ன இலட்சணங்களோடுகூடின) தேகத்தைப் பிணமாகக் கீழே தள்ளிப் போட்டு உயிராகிய நான்வெளியில் புறப்பட்டுப் போகும்பொழுது உன்னுடையதிருவடித்தாமரைகளில் அபயமடையப்பொருட்டு உன்னையடைக்கலமடைதல்வேண்டும் ஆகாயத்திலுள்ள மேககர்ச்சனைபோல் ஆர்ப்பரித்து எழுகின்ற கடியநடையையுடைய வெள்ளிய ரிஷபவாகனரூடராகிய கடவுளே! நான் உன் அடைக்கலம். இமைக்காத பார்வையையுடைய தலைவனே! நான் உன்அடைக்கலம், அன்பர்களுக்கு எளியவனே, அடைக்கலம்! அடைக்கலம்!! மூவாயிரம் பிராமணர்கள் வாழ்கின்ற சிதம்பரத்தின்கண் சிற்றம்பலத்தில் திருநடனஞ்செய்து திருவருளாகிய அலையை வீசுகின்றதெய்வக்கடலே! நான் உன்னடைக்கலம், தேவர்களும், முனிவர்களும் வந்திருந்து துதிசெய்யும்படி பார்வதாதேவியோடும் எழுந்தருளியிருந்து உயிர்களுக்கு அருள்செய்கின்ற எம்பெருமானே! உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளுக்கும் அபயமானேன் அம்பலத்திற்குத் தலைவனே! (நான்வேறொருதெய்வத்தினிடத்தில் அடைக்கலமடையாமல்) உன்னிடத்திலேயே அடைக்கலமடைந்தேன், (ஆகையால் நீயென்னை ஆண்டருள்செய்யவேண்டும். எ-று.

நான்காவது
கோயிற்றிருவகவல்.

திருமால்பயந்த திசைமுகனமைத்து
வருமெழ்பிறவியு மானிடத்துதித்து
மலைகள்கோமான் மலரடியிறைஞ்சிக்
குலவியசிவபதங் குறுகாதவமே
மாதரைமகிழ்ந்து சால்கொண்டாடும்
மானுடர்க்கெல்லாம் யானெடுத்துரைப்பேன்
விளிவெளிமார்க்க டெளிவுறக்கேண்மின்

(பொ - ரை) விஷ்ணுவினால் (புத்திரனாகப்) பெறப்பட்ட பிரமதேவன் சிருஷ்டித்து வருகின்ற எழு சன்மங்களும் மானிட ஜென்மத்திலேயே பிறந்து, பார்வதாதேவியின் தலைவனாகியசிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கி விளங்குகின்ற சிவபதவியை யடையாமல் வீணாகப் பெண்களைப்பார்த்துப் புகழ்ந்து கொண்டாடுகின்றமனிதர்களுக்கெல்லாம் நான் (சிலவிஷயங்களை எடுத்துச்சொல்வேன். அப்படி நான் சொல்லும் விஷயங்களை) ஓ மனிதர்களே! நீங்கள் தெளிவாகக்கேளுங்கள், (அவை எவையென்றால் பெண்களினுடைய)

முள்ளுங்கல்லு முயன்றுநடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்செனவுரைத்தும்,
வெள்ளெலும்பாலே மேவியகணைக்கால்
துள்ளும்வராலெனச் சொல்லித்துதித்தும்
தசையுமெலும்புந் தக்கபுன்குறங்கை
இசையுங்கதலித் தண்டெனவியம்பியும்

நெடுமுடங்கி நின்றிடுமிடையைத்
துடிபிடியென்று சொல்லித்துதித்தும்
மலமுஞ்சலமும் வழும்புந்திரையும்
அலையும்வயிற்றை யாலிலையென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைந்துமுன்னெழுந்து
திரண்டுவிம்மிச் சீப்பாய்ந்தேறி
உகிராற்கிற வுலர்ந்துள் ளுருகி
நகுவார்க்கிடமாய் நான்றுவற்றும்
முலையைப்பார்த்து முளரிமொட்டென்றும்
குலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்

(பெ-ரை) முள்ளிலும், கல்லிலும் நடக்கின்ற உள்ளங்காலைச் செம்பஞ்சு என்று சொல்லியும், வெள்ளெலும்பினால் அதிசயகனைக்காலை வரால்மீனென்று! சொல்லியும், சதையும், எலும்பும் நகுந்தவாறு சமைந்திருக்கின்ற அற்பத்துடையை இசைந்த வாழைத்தண்டென்று சொல்லியும், நீண்ட உடம்புகளையெல்லாம் சுமந்துகொண்டிருக்கும் இடுப்பை உடுக்கையென்றும், பிடியளவானதென்றும் சொல்லிப் புகழ்ந்தும், மலமும், நீரும், கொழுப்பும் அலைந்துகொண்டிருக்கும் வயிற்றினை ஆலிலையென்று சொல்லியும், சிலந்திப்புற்றுப் போல் வெளிப்பட்டு பார்வைக்கு முன்னே எழுந்து குவிந்து பார்த்து வடிந்து நகத்தாற் கிற உலர்ந்து உள்ளே நுகிப் பலபேர் சிரிக்கும்படி (சிலகாலத்திற்குள்) நீண்டு வற்றிப்போகின்ற முலைகளைப் பார்த்துத் தாமரைமொக்குஎன்றுசொல்லியும், அழிகின்ற காமத்தால்குருடராயிருக்கிறவர்களுக்கே நான் எடுத்துச் சொல்லுவேன். (இப்படிச் சொன்னதினால் மோனத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நான் சொல்லவில்லை என்பது கருத்து)

நீட்டவுமுடக்கவு நெடும்பொருள் வாங்கவும்
ஊட்டவும்பிசையவு முதவியிங்கிபெற்றும்.

அங்கையைப்பார்த்துக் காந்தளென்றுரைத்தும்
வேர்வையுமழுக்கு மேவியகழுத்தைப்
பாரினிலினிய கமுகெனப்பகர்ந்தும்
வெப்புநாற்றமு மேவியவாயைத்
துப்புமுருக்கின் றாய்மலரென்றும்
அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தெனமொழிந்தும்
நீருஞ்சளியு நின்றுநின்றொழுகும்
கூரியமூக்கைக் குமிழெனக்கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணைப்பார்த்துக் கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குறும்பி யொழுகுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
மைப்பென்றெனவுங் கலவைதொழியில்
வெய்யவதரும் பேனும்விளையத்
நக்கதலைபோட் டக்குழலைத்தெழுந்த
சிக்கின்மயிரைத் திரண்முகிலென்றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
நச்சிச்செல்லு நரகவாசல்

(பொ-ரை) சீச்சித்துப் மூடக்குதற்கும் [illegible] ஆங்குதற்கும் [illegible] பிசைவதற்கும் உள்ளாய் [illegible] னை யெல்லாம்) இடத்தில் செய்கின்ற அழகிய கைகளைப்பார்த்துக் காந்தட்பூ வென்றுசொல்லியும், வேர்வையும் அழுக்குஞ் சேர்ந்துள்ள கழுத்தைப் பாக்குமர மென்று சொல்லியும், வெப்புநாற்றமுள்ள வாயைப் பவழமென்றும், முருக்கம்பூ வென்றுஞ்சொ [illegible]

லியும், சோற்றையுங்கறியையும் மென்றுதின்னும் பற்களைமுத்தென்றுசொல்லியும், சலமும், சளியும், இருந்திருந்து ஒழுகுகின்றகூர்மையான மூக்கைக் குமிழம்பூ வென்றுசொல்லியும், சலமும், பீளையும் என்றும் வந்தடையும் கண்களைப் பார்த்து நீலோற்பலமலர் என்று சொல்லியும், குறும்பி, குடிகொண்டிருக்குங் காதை வளமானவள்ளைத்தண்டென்று சொல்லியும், கையில் குழைப்பிய எண்ணெயைத் தடவா விட்டால் கொடிய சுண்டுகளும், பேன்களும் உண்டாகும் படி தலையோட்டில் முளைத்திருக்கும் சிக்கோடுகூடியமயிரை மேகக் கூட்ட மென்றுசொல்லியும் (இப்படிப்பட்ட உவமானச்) சொற்களால் பலவகையாகப் புகழ்ந்து நீங்கள் விரும்பிப்போகின்ற ஈ ஈகவா சலாளத்!

தோலுமிறைச்சியுந் துதைந்துசிப்பாயும்
காமப்பாழி கருவிளைகழனி
தூமைக்கடைவழி தொளைபெறுவாசல்
எஞ்சாணுடம்பு மிழியும் பெருவழி
மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம்
நச்சிக்காமுக நாய்தானென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாயில்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ் சவலைப்பெருவழி
புண்ணிதுவென்று புடவையைமூடி
உண்ணீர்பாயு மோசைச்செழும்புண்
மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகும்வழி
நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி

மலஞ்சொரிந்திழியும் வாசற்கருகே
சலஞ்சொரிந்திழியுந் தண்ணீர்வாசல்

(பொ-ரை) தோலும், மாமிசமும் சேர்ந்து சீவழிகின்ற காயப் பாழியாம்; கருக்கள் உண்டாகத்தக்க கழனியாம்; தூமையொழுகுகின்ற வழியாம்; தொல்லையையுடைய வாசலாம்; எட்டுஜாண் அளவுள்ள உடம்பானது வெளிப்படும்படியான பெரியவழியாம்; உலகத்தில் காமத்தை ஒழிக்கின்ற மறைவிடமாம்; அதைவிரும்பி ஆசையுடையவனு யிருக்கத்தக்க மத்தியிலுள்ள பெரியவாசலாம்; சடையில் சந்திரனைத்தரித்த சிவபெருமானுடைய திருவருளில்லாதவர்கள் இருந்து திரிகின்ற சவலையான்பெரியவழியாம்; இதுபுண்ணுமென்று அதைப் புடைவையால்மூடவும் உள்ளிருந்துஞ் சலத்தைக் கக்குகின்ற செவந்த புண்ணும்: சிவபெருமானது திருவருளை அறியாதவர்கள் மயக்கங்கொண்டு புகுகின்ற வழியாம்; நீங்காத காமநோயைத் தம்மிடத்தில் பெற்றிருக்கும் அற்பர்கள் போகின்றவழியாம்; தர்க்கத்தையும், செருக்கையு மடைந்த காமவான்களால் அடைபட்டுச் சிறிய படுகுழியாம்; பெண்ணும் ஆணும் பிறப்பதற்கு இடமானபெரிய வழியாம்; மலமானது வெளிப்பட்டிழிகின்ற வாசலுக்குச் சமீபமாக இருந்து சலம்வெளிப்பட்டிழியும் தண்ணீர் வாசலாம். (ஆகையால் இப்படிப்பட்ட தன்மையதாகிய)

இத்தநீங்க ளினிதெனவேண்டா
பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி
மெச்சிச்சிவபத வீடருள் பவனை
முத்திநாதனை மூவாமுதல்வனை
அண்டரண்டமு மனைத்துளபுவனமுங்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளை
ஏகநாதனை யிணையடியிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுதலொழிந்தே.

(பொ-ரை) இந்தக் காமக்குழியை உலகத்தவர்களே! நீங்கள் சுகமுடையதென்று நினைத்து அந்தவழியில் செல்லவேண்டாம். (அப்படி செல்வதில் மோக்ஷசாதனத்திற்குக் கெடுதியுண்டாகும் ஆகையால் மேல்சொன்னபடியெல்லாம்) போகத்தைக் கொடுக்கும் பெண்களைப் புகழ்வதைவிட்டு அன்பர்கள் பசிய இலையைப்போட்டுப் பூசித்தாலும் அவர்களுக்கு மனமிரங்கிச் சிவபதவியான மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவனும் மோட்சத்திற்குத் தலைவனும், அழியாதமுதல்வனும், அண்டரண்டங்களையும் ஈரேழுபதினான்கு உலகங்களையும் சிருஷ்டித்தகாஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனும் தன்னைப்போல் வேறொரு தெய்வமில்லாமல் தானேதெய்வமாயிருக்கும்) தன்னந்தனியனும் ஆகிய சிவபெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்குங்கள். (அப்படிவணங்குவீரானால் அவன் உங்களுக்குப் பிறவாநெறியைக் கொடுப்பான் என்பதுகுறிப்பு)

—oo—

திருவேகம்பமாலை.

அறந்தானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தானவனிற் சதகோடியுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையற் [னே.
றிறந்தான்பெருமையை என்சொல்லுவேன்கச்சி யேகம்ப

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! வீட்டை நீங்கிய துறவியானவன் தருமம் செய்பவனைப்பார்க்கிலும் கோடிபங்கு உயர்ந்தவனாவான்; மனத்தைநீங்கிய துறவி (முன் வீட்டை நீங்கியவனைப் பார்க்கிலும்) நூறுகோடிபங் கதிகமாவான்;

(இப்படியிருக்கையில்) வஞ்சனைமுழுமையும் நீங்கும்படிகற்ற ஞானத்தோடிருந்து இருவினைகளும்நீங்கி மனமிறந்தஞானியின் பெருமையை நான் எவ்வளவென்று சொல்லுவேன். (எ-று)

அந்த மூவர்களுடைய செய்கையில் சிறிதேனும் என்னிடத்தில் இல்லாமையால் நான் உஜ்ஜீவிப்பது அருமை. ஆகையால் நீயேமுன்னின்று என்னைப் பாதுகாத்தருள்வாய் என்பது குறிப்பு. (க)

கட்டியணைத்திடும் பெண்டிருமக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்கு மரம்போற்சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கி யழுவார்மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டியடிவைப்பரோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! சேர்த்து அணைப்பதற்குரிய ஸ்திரீகளும், பிள்ளைகளும், வெட்டிமுறித்துக் கீழே தள்ளிவிடுகின்ற மரத்தைப்போல என்னுடைய உடம்பை எமனென்பவன் தள்ளிவிட்டால், (சுற்றத்தார்களுடன்கூடி) பறைகொட்டிச் சத்தித்து சுடுகாடுசேர்த்தும் அழுவார்கள். (அப்படிஅழுவதேதவிர அச்சுடுகாட்டுக்கு) அப்புறத்தில் ஓரடியாயினும் எட்டிவைக்கக்கூடுமோ? கூடாது. (எ-று)

பெண்டு, பிள்ளைகள் முதலியயாவரும் எனக்குத் துணையல்ல. நீயேதுணையாம். ஆகையால் என்னைக்காப்பாற்றியருள்செய்வாய் என்பதாம். (உ)

கைப்பிடிநாயகன் றூங்கையிலேயவன் கையையெடுத்
தப்புறந்தன்னி லசையாமன்முன்வைத் தயல்வளவி
லொப்புடன்சென்று துயினீத்துப்பின்வந் துறங்குவளை
யெப்படிநானம்புவே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! (விவாககால்முதல்) கையைப்பிடிப்பதற்குச் சுவாதீனமுடைய புருஷனானவன் தூங்கும்போது (தன்மேலிருக்கும்) அவனுடைய கையை எடுத்துஅசையாதபடி அப்புறத்தில் வைத்து வேறே ஒருவீட்டுக்குப்போய் (களவியலின் லட்சணத்தை அநுபவித்து) சோரநாயகனிடத்திலிருந்து நித்ரைசெய்து பிறகு அவனிடத்திற்குவந்து (முன்படுத்திருந்ததுபோலவே படுத்துக்கொண்டு) தூங்குங் குணமுடைய பெண்களை நான் எப்படி துணையானவர்கள் என்று நம்புவேன். (எ-று)

இப்படி சோரத்தன்மை வாய்த்தும் வாய்க்காமலும் இருக்கும் பெண்கள் ஆசையால் படுகுழியில் வீழ்ந்தழிவதே நிச்சய மாகையால் அவர்களை நான்விரும்பேன் என்பதுகருத்து. (௬)

நன்னாரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவை நன்னார் தப்பினற்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங்காவதுண்டோ விறைவாகச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே, நல்லநாரினால் இணைக்கப்பட்டிருக்கிற சூத்திரத்தையுடைய பொம்மையானது அந்தநார்அறுந்தாலும் தவறினாலும் தானேசற்றுநேரம் ஆடிப் பின் விசையடங்க நின்றுவிடுவது போல, உன்னால் நானும் (உலகத்தில்) திரிகின்றேனேயொழிய நான் உன்னைப்பிரியும்பக்ஷத்தில் என்னால் ஆகுங்காரியம் ஏதாயினும்ஒன்று உண்டோ? இல்லை. (எ-று)

எல்லாஞ் சிவன்செயலே யென்பதுகருத்து. ஏனென்றால் சிவன் அந்தந்த உயிர்களுக்கு உள்ளிருந்து அவ்வவ்வுயிர்களை ஆட்டுகின்றான் ஆகையால்.

மேலும் ஆட்ட உயிர்கள் ஆடுகின்றனவென்பதற்கு உதாரணம்:—

"ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே
யடக்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே
யோட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே
யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே"

என்றும் அப்பர்சுவாமிகள் திருவாக்கானுணர்க

நல்லாரிணக்கமு நின்பூசைநேசமு ஞானமுமே
யல்லாது வேறு நிலையுளதோ வகமும்பொருளு
மில்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும்வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே, காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே, வீடும், பொன்னும், பெண்சாதியும், சாதியாரும், பிள்ளைகளும் வாழ்க்கையும், அழகிய உடம்பும் ஆகிய இவை எல்லாம் வெளியில் வேஷங்காட்டி மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணத்தக்கவைகளே. (ஆகையால் அம்மயக்கத்தை நீக்கி அருள்செய்யத்தக்கவை) நல்லவர்களுடைய சிநேகமும், உன்னுடைய பூசையில் விருப்பமும், ஞானமுமே அல்லாமல் வேறு உறுதிநிலையுண்டோ? இல்லை (என்று)

உன்னுடைய அருளைக்கொடுப்பவை நல்லாரிணக்கம் முதலியவைகளாம்; மயக்கத்தைத்தருபவை அகம், பொருள் முதலியவைகளாம். ஆகையால் உன்னுடைய அருளைக் கொடுப்பவைகளே எனக்குவேண்டும் என்பது கருத்து.

பொல்லாதவனெறி நில்லாதவனைம் புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்வி கல்லாதவன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லாதவனுண்மை சொல்லாதவனின் திருவடிக்கன்
பில்லாதவன்மண்ணி லேன்பிறந்தேன்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே, மிகவுங்கொடியவனாகவும், சன்மார்க்கத்தில் வாசஞ்செய்யாதவனாகவும், சத்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்களாகிய ஐம்புலன்களை அடக்காதவனாகவும், ஞானநூல்களைக் கற்றுக்கொள்ளாதவனாகவும், உன்னுடைய திருத்தொண்டர் கூட்டத்திற்கூட சஞ்சரியாதவனாகவும், என்னதீங்கு நேர்ந்தாலும் பேசவேண்டிய உண்மையைப் பேசாதவனாகவும், உன்னுடைய திருவடிகளிடத்தில் அன்பில்லாதவனாகவும் இவ்வுலகத்தினிடத்தில் நான்பிறந்தது எதற்கோ? அறியேன்.

ஆன்மாவானது ஒருதேகத்தோடு கூடி உலகத்தினிடமாக வருவது மேற்சொன்ன சன்மார்க்கமுதலியவைகளை அடைவதற்கேயாம். அப்படி நான் அந்தச் சன்மார்க்கமுதலியவைகளை அடையாமையால் இந்தச்ஜென்மத்தால் எனக்கோர்பிரயோசனமும் இல்லை ஆகையால் கழிந்தநாள்போக இனியேனும் எனக்கு நீயே அருளளித்தருள வேண்டும் என்பது கருத்து. (௧)

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லைப் பிறந்துமண்மேல்
இறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங்குலாமருக் கென்சொல்லுவேன் கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! உயிர்கள் உலகத்தில் பிறக்கும்போதேசெல்வத்தைக்கொண்டு

வந்ததில்லை, அப்படிபிறந்து இலகாலம் வாழ்ந்துசாகும்போது மந்த த்தங்களோடு கூடக்கொண்டு போவதுமில்லை ஆகையால், இவ்வி ரண்டிருக்கும் மத்தியில் கிடைக்கும் இந்தச் செல்வத்தைச் சிவபெரு மானாற்கொடுக்கப்பட்டதாமென்று நினைத்து இரப்போர்க்குங் கொடு க்காமலே நாளையே வீணுக்கக் கழித்துச் சாகின்ற குலாமருக்கு யான் என்ன சொல்லுவேன். (எ-று)

நாம் உலகத்தினிடமாகப்பிறந்து செல்வங்கிடைத்தபோது அப் பிறப்பினு லடையத்தக்கபயனாகிய தர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென் பது கருத்து. (எ)

அன்னவிசார மதுவேவிசார மதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந் தொலையாவிசாரநற் றோகையரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால்விசாரமிப் பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம் வைத்தாயிறைவா கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! எனக்கு உணவைப்பற்றிய துக்கம் முன்னே உண்டாகும். அதுதீர்ந்தால் பொருளைப்பற்றிய துக்கமாம். அதுவும் நீங்குமானால் பெண்கள்மேல் மனம் செல்லுதலாகிய துக் கமாம். இப்படி பலகாலும் துக்கப்படும்படியாக எவ்வளவு வருத் தத்தை எனக்குக் கூட்டிவைத்தாய். அவ்வருத்தங்களை யெல்லாம் நீக்கியருள்வதென்றோ! (எ-று) (அ)

கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு நினையாப்பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நான் ஞானநூல்களைக் கற்காத குற்றத்தையும் அதைச் சிந்திக்காத குற்றத்தையும், மனமிளகிக் கரைந்து தன்வசமற்றிராத குற்றத்தையும், அப்படி இருப்பதற்கான மார்க்கத்தை எண்ணிப்பாராத குற்றத்தையும், உன்னுடைய பஞ்சாட்சரத்தை வாயாற்சொல்லாத குற்றத்தையும், அவற்றைச் சூக்குமைவாக்கால் தியானிக்காத குற்றத்தையும், இன்னுமுள்ள வேறு குற்றங்களையும் பொறுத்துத் திருவருள்செய்யவேண்டும். (எ-று) (௯)

மாயநட் போரையு மாயா மலமெனு மாதரையும்
வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன் சென்றுபின் றாதையைக் கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமிடத்தே நிட்டை யென்றுகொழிற் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) அழகினையுடைய காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! (என்னை அடிமைகொண்டு அருள்பெருக்கு எழுந்தருளிவந்த மௌனகுருசிரியன்) வஞ்சனையையுடைய பிரேதாலயம். ஒழியாத ஆணவமென்னும் பெண்களையும் நீக்கித் துறவறம் பூண்டு உண்மையருளாகிய சத்தியோடு கூடிச்சென்று பிறகு தகப்பனாகிய சிவபிரானைக்கூடிப் பிறகு தாயைமறந்து பொருந்தியிருப்பதே மௌனநிஷ்டையாகும் என்று உபதேசித்தான். (எ-று)

ஆனாலும் என்னை அவ்வுபதேச வழியில் நிறுத்தி அந்நிலைகூடும் வகை காத்து ரக்ஷிக்கவேண்டியவன் நீயே என்பது குறிப்பு.

தாயுடன்கூடி என்றது—குண்டலி சத்தியோடுசென்று சிவத்தினிடத்தைச்சேர்தலே. சிவத்தைச் சேர்ந்தபிறகு குண்டலி தோன்றவில்லையாகையால் "தாயை மறந்து" என்றும் கூறினர். (௰)

வரிக்கோலவேல்விழி யாரனுராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சஞ்சொலேன் றமியேனுடலை

நரிக்கோ கழுகு பருந்தினுக்கோ வெய்ய நாய்தனக்கோ
வெரிக்கோ விரை யெதுக்கோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! அழகிய கண்களையுடைய பெண்களு டைய மாய்கையில் அகப்பட்டு அவர்களைப் புகழ்ந்தேனே யொழிய உனக்குரிய பஞ்சாக்ஷரதியானத்தை ஒருபோதுஞ் செய்தேனில்லை. ஆகையால் அடியேனுடைய தேகமானது நரிக்கு இரையாகுமோ? கழுகினுக்கு இரையாகுமோ? பருந்தினுக்கு இரையாகுமோ? கொ டிய நாய்க்கு இரையாகுமோ? நான் அறியேன். (எ-று) (௧௧)

காதென்று மூக்கென்று கண்ணென்று காட்டியென் கண்ணெதிரே
மாதென்று சொல்லி வருமாயை தன்னை மறலிவிட்ட
தூதென் றெண்ணாமற் சுகமென்று நாடித் துர்ப்புத்தியை
யேதென் றெடுத்துரைப்பே னிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! காதுகளையும், மூக்கையும், கண்களை யும் காட்டி என் கண்முன்னே நான்தான் பெண் என்று சொல்லிக் கொண்டு வரும்மாயையை எமனால் விடப்பட்ட தூதென்று நினைக் காமல் சுகந்தரத்தக்கதாமென்று எண்ணி மயங்கும் என்னுடைய துர்ப்புத்தியை என்னவென்று எடுத்துச்சொல்வேன். (எ-று)

பெண்ணாசை கொடிதாயினும் அதையே நன்மையுடையதாக எண்ணும் என்புத்தியைச் சீர்திருத்தி ஆட்கொள்ளவேண்டும் என் பது கருத்து. (௧௨)

ஊருஞ் சதமல்ல வுற்றார் சதமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! (எனக்கு) ஊர் துணையல்ல; சாதியார் துணையல்ல; தாய்தகப்பன்மாரும் துணையல்ல; பெண்சாதி துணையல்ல; பிள்ளைகள் துணையல்ல; சிறப்பு துணையல்ல; பொருள் துணையல்ல; இன்னும் ஊரிலுள்ளவருந் துணையல்ல; (ஆகையால் இமைகள்நீங்கிய) உன்னுடைய திருவடிகளே எனக்குத் துணையாகும் ஆகையால் அந்தத் திருவடிகளை எனக்குக் கொடுத்தருளவேண்டும். (எ-று) (கஅ)

சீறும் வினையது பெண்ணுருவாகித் திரண்டுருண்டு
கூறும் முலையு மிறைச்சியுமாகிக் கொடுமையினால்
பீறு மலமு முதிரமுஞ் சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங் கரைகண் டிலேனிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! கொடுமைமிகுந்த தீவினையே பெண்ருபங்கொண்டு திரண்டுருண்ட முலையும், சதையுமாகவும், அந்தப் பெண்ணுருவில் ஒரு அங்கமாகவிருக்கும் மலமும் இரத்தமும் இழிகின்ற பெரிய குழியைவிட்டு ஏறிவெளிவரும்படியான கரையைக் காணவில்லையே? ஈதென்னவிபரீதமோ அறியேன்! (எ-று)

இச்செய்யுள் பெண்ணாசையினின்றும் நீங்கப்பலவகையானபிரயத்தனப்பட்டும் என்னால் முடியவில்லை, ஆகையால் நீயே என்னை அதினின்றும் நீக்கியருளல் வேண்டும் என்பதை விளக்குகின்றது.

பொருளுடை யோரைச் செயலினும் வீரரைப் போர்க்களத்துந்
தெருளுடை யோரை முகத்திலுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோல்
அருளுடை யோரைத் தவத்திற் குணத்தி லருளிலன்பி
லிருளற்ற சொல்லினுங் காணத் தகுங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! செல்வமுடையவர்களை அவர்களுடைய செய்கைகளாலும்,

வீரத்தன்மை யுடையவர்களை யுத்தத்தினாலும் தெளிந்த அறிவுடை யோர்களை அவர்களுடையமுகக்குறியினாலும், இவர்செல்வமுடையவ ராக இருக்கலாம்; இவர் மகாபராக்கிரமத்தை யுடையவராக இருக் கலாம் என்று உணர்ந்து கொள்வது போல, இவர்கள் திருவருள் கிடைக்கப்பெற்றவர்கள் என்பதை அவர்களுடைய தவமேம்பாட் டாலும், நற்குணத்தாலும், மன்னுயிர்மேல் கடாட்சவீட்சண்ணிய முள்ளமையாலும், இதோப சாரங்களானும், இனியவசனங்களாலுந் தெரிந்துகொள்ளப்படும். (எ-று)

இங்ஙனமிருத்தலால் நான் மேற்கூறிப்போந்த பலவகை நற் குணங்களில் ஒன்றிற் சிறிதேனும் இல்லாதவனாக விருக்கின்றேன் என்பதை நீயேயறிவாய் ஆகையால் நான்அப்படிப்பட்டவனாக இருந் தாலும் திருவருள்செய்யவேண்டியவன் நீயேயாம் என்பது கருத்து.

இதனைச், "சிவன்செயலாலே யாதும் வரும்" என மேலோர் கூறிய வாக்கியத்தானறிக. (கரு)

பருத்திப்பொதியினைப் போலேவயிறு பருக்கத்தங்க
டுருத்திக்கறுசுவை போடுகின்றார் துறந்தோர் தமக்கு
வருத்தியமுதிட மாட்டா ரவரையிம் மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண் டேனிருந்தா யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! பருத்திப்பஞ்சின் சுமையைப்போல் வயிறுனது பெருக்கும்படி அவ்வயிற்றில் அறுசுவையோடுகூடியபண் டங்களைப்போட் டடைக்கின்றார்களே யொழிய, இல்லறத்தினின் றும் நீங்கிய துறவிகளுக்குப் போசனமளிக்கமாட்டார்கள், ஆகை யால் அப்படிப்பட்ட உலோபிகளை இவ்வுலகத்தின்கண் என் வைத் திருக்கின்றாய். (எ-று)

சீக்கிரத்தில் அவர்கள் நரகத்துக்குச் செல்வது அவசியமாயிற்றே என்பது குறிப்பு,

உலகத்தார் தாங்கள் தின்னுவதையே பார்க்கிறார்களேயொழிய துறவிகளுக்கு அமுதளிக்க விரும்பார் என்பது கருத்து.

அறுசுவைஎன்றது - கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு என்பன. (௧௬)

பொல்லாவிருளகற் றுங்கதிர்கூகையென் புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடு மாறொக்குமே யறிவோருளத்தில்
வல்லாரறிவா ரறியார்தமக்கு மயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! ஞானானந்தப் பெருவெள்ளமானது கொடிய இருட்டினைச் சேதித்துத் தள்ளுஞ் சூரியனானவன் கூகை என்கிற ஒருவகைப்பட்சியின் கண்ணுக்கு இருளாயிருப்பதைப் போலத் (தங்கள் தங்கள் மலமயக்கத்திற்கு ஈடாகத்தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவும் கூடாததாகவும் இருக்கும்) ஏனென்றால், ஞானமுதிர்ச்சியுள்ளார் அறிவார், அந்தமுதிர்ச்சியில்லார் மயங்குவார் ஆகையால் இவையெல்லாம் அகக்கண் புறக்கண்களது விபரீத வுணர்ச்சியாலேயாம். (எ-று) (௧௭)

வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவார்வருவர் வழக்குரைப்பர்
தீதுக்குதவியுஞ் செய்திடுவர் தினந்தேடியொன்று
மாதுக்களித்து மயங்கிடுவார் விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தா ரிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! இவ்வுலகத்தி லுள்ளார் வாதாடவும், சண்டைசெய்யவும், வழக்கிடவும் போவதும்வருவதுமாக யிருப்பார்,

தியகாரியங்களுக்கு உபகாரியமுஞ்செய்வார் இவர்களுடைய ஆயுள் முடியும்வரைக்கும் தினந்தோறும் பொருள்தேடி ஒருபெண்ணுக்குக் கொடுத்தழித்து மயங்காநிற்பர். ஆகையால்; இவர்கள் இவ்வுலகத்தில் பிறந்தது எற்றுக்கோ; அறியேன். (எ-று)

இவ்வுலகத்தார் பிறந்ததொன்றுக்காக அதைவிட்டு வாணாளை வீணாக்கிப் பெண்கள் மயக்கத்தினால் அலைகின்றார்கள் என்பது கருத்து. (கஅ)

ஓயாமற்பொய்சொல்வர் நல்லோரைநிந்திப்ப ருற்றுப்பெற்ற
தாயாரைவைவர் சதிபாயிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்க
ளாயார்பிறர்க்குப காரஞ்செய்யார் தம்மையண்டினர்க்கொன்
றீயாரிருந்தென்ன போயென்னகாண் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! (உலகத்தில் சிலர்) எப்பொழுதும் பொய்யேபேசுவர், பெரியோர்களை நிந்தனை செய்வார்கள், கஷ்டப்பட்டுப்பெற்ற தாயைப் பலவகையாக வைவார்கள், அநேகமாகக்கொடிய தீமைகளைச் செய்வார்கள், சாஸ்திரங்களை ஆராய்ச்சி செய்யமாட்டார்கள், அந்நியர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்யார்கள், தம்மைவந்து அடுத்துயாசித்தவர்களுக்கு ஒரு பொருளையும் கொடார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வுலகத்தில் இருந்தாலென்னபயன் போனால் என்னநஷ்டம். (எ-று) தாய்கஷ்டத்தோடு பெற்றவள் என்பதை;

"தக்கதசமதி தாயொடுதான்படுந்
துக்கசாகரத் துயரிடைப்பிழைத்தும்"

என்று மாணிக்கவாசகப்பிரான் அருளிச்செய்தமையானறிக.(கக)

அப்பென்றும் வெண்மைய தாயினுமாங்கந் நிலத்தியல்பால்
தப்பின்றியேகுண வேற்றுமைதான்பல சார்தலினாற்

செப்பிலபக்குவம் பக்குவமாயுள்ள சீவனிலு
மிப்படியே நிற்ப னெந்தைபிரான் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) எனக்குத் தந்தையொப்பானும், எம்பெருமானுமாகிய காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரேஸ்வரனென்ற கடவுள் ஜலமானது எப்பொழுதும் வெண்மையுடையதாக இருந்தாலும் அது தங்கியிருக்கின்ற நிலங்களின் வேறுபாட்டால் பலவகையான நிறங்களைப் பெறுவதுபோல அபக்குவ ஆன்மாக்களிடத்தில் மறைவாகவும் பக்குவ ஆன்மாக்களிடத்தில் வெளிப்படையாகவும் இருப்பான். (எ-று)

ஆகையால் அவ்வெந்த சிவபெருமானுடைய சர்வவியாபகத்திற்குக் குறைவென்னை என்பது குறிப்பு.

தண்ணீர் நிலவேறுபாட்டால் நிறபேதம் அடைகின்றது என்பதை;

“தண்ணீர் நிலநலத்தால் தக்கோர்குணங்கொடையால்
கண்ணீர்மைமாறாக் கருணையால்—பெண்ணீர்மை
கற்பழியாவாற்றால் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.”

என்னும் ஔவையார் திருவாக்காலு முணர்க. (௨௦)

நாயாய்ப்பிறந்திடி னல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றி னரராய்ப்பிறந்துபின் சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும் வறளாங்குளமுங் கல்லாவுமென்ன
வீயாமனிதரை யென்படைத்தாய் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நாய்ச்சென்ன மெடுத்தாலும் அந்த நாயானது நல்லவேட்டையாடல்செய்து (அதைவளர்ப்பவர்க்கும், மற்றவர்க்கும்) நன்மையை உண்டாக்கும். (அப்படியல்லாமல்) நரமனிதர்களாய்த் தாயார்

M. Egambaram

வயிற்றினின்றும் பிறந்து பிறகு செல்வமுடையவர்களாகிக் காயாத மரத்தைப்போலவும், ஜலமில்லாக் குளத்தைப்போலவும், கல்லாற் செய்த பசுவைப்போலவும், அன்னியர்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனத்தையும் உண்டுபண்ணுமனிதரை (தருமஞ்செய்யாதமனிதரை) நீசிருஷ்டித்தது எற்றுக்கோ? அறியேன். (எ-று)

மானிடப்பிறவியிற் பிறந்தோர் மற்றோர்மனமகிழத் தருமஞ்செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியமாயிருக்க அதைச்செய்யாதவர்களை நீ உண்டுபண்ணினது ஏனோ என்பது கருத்து.

தருமம்செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியம் என்பதை;

"நின்றனநின்றன நில்லாவெனவுணர்ந்
தொன்றினவொன்றின வல்லேசெயிற்செய்க
சென்றனசென்றன வாழ்நாள்செறுத்துடன்
வந்ததுவந்தது கூற்று"

என்னும் நாலடியாரா னறிக. (உக)

ஆற்றிற்கரைத்த புளியாக்கிடாமலென் னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம் பற்றுவையா புரமூன்றெரித்துக்
கூற்றைப்பணிகொளுந் தாளுடையாய்குன்ற வில்லுடையாய்
யேற்றுக்கொடியுடையா யிறைவா கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) திரிபுரங்களையும் தகித்து எமனை ஆட்கொண்டருளிய திருவடிகளை யுடையானே, மேருமலையாகிய வில்லினையுடையானே இருஷபக்கொடியை யுடையானே, என்னுடையதலைவனே; காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே, அடியேனுடைய அன்பு யாவற்றையும் ஆற்றிலே கரைக்கப்பட்ட புளியைப்போல் செய்துவிடாமல் காத்து என்னை மோக்ஷவீட்டுக்கு அனுப்பும்படியாகச் சித்தம்வைக்கவேண்டும். (எ-று)

ஆற்றிலே கரைக்கப்பட்டபுளி, தன்னுடைய புளித்தலாகிய பிரயோசனத்தை அடையாதவாறுபோல என்னுடைய அன்பால் அடையவேண்டிய உன்னை எனக்குக் காட்டாமலிருக்க வேண்டாம் என்பது கருத்து. (எ-று) (உஉ)

பெண்ணாகிவந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால்வெருட்டி முலையான்மயக்கிக் கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத் தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணாதுனைமறந்தே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே; காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே; ஒரு மாயாபிசாசானது பெண்ரூபங்கொண்டுவந்து என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு தன்னுடைய கண்களால் என்னை மருளச்செய்து முலைகளால் மயக்கத்தைக்கொடுத்து அல்குலாகிய துன்பம்மிகுந்த குழியில்தள்ளி என்னுடைய அறிவாகிய பொருளை அபகரித்துக்கொண்டமையால், உன்னைச் சற்றேனும் நினைக்காமல் மறந்துவிட்டேன். (எ-று)

ஆகையால் அப்படிப்பட்ட குழியினின்றும் என்னை வெளிப்படுத்தி அருளாகிய கரையில்சேர்ப்பது உனது கடைமையேயாகும் என்பது கருத்து. (உ௩)

நாவாரவேண்டும் விதஞ்சொல்லுவாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந் தொக்கவுண்பார்கள் கைதான்வரண்
போய்வாருமென்றுநடுத்தலைக்கேகுட்டும்பூவையருக் [டாற்
கிவார்தலைவிதியோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே; காஞ்சீபுரத்தில்எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே; செல்வம் உள்ளபொழுது நாவினால்நன்மையானவார்த்தைகளைச்சொல்வார்கள். நான்உன்னைப்பிரிந்தாலோ இறந்துபடுவேனென்றுசொல்லிக் கூடவிருந்து போசிப்பார்கள்பின்.

ணர் செல்வம் நீங்கினால் (உமக்கு இங்கொன்றும்வேலையில்லை) போ வாரும்என்றுசொல்லித் தலையில்குட்டியநுப்புவார்கள். (ஆகையால்) இப்படிப்பட்ட செய்கையையுடைய பெண்களுக்குப்பொருளைச்சே ர்க்கின்றார்களே இது வென்னை? அவர்களுடைய தலைவிதியோ? அறி யேன். (எ-று)

செல்வம் கிடைத்தபோது சற்பாத்திரத்தில் தருமஞ் செய்யா மல் வேசிகளுக்கீந்து வருந்துகின்றவர்களைப்போல் என்னையுஞ் செய் துவிடாமல் நற்கதிக்காட்படுத்த வேண்டும் என்பது கருத்து. (௨௪)

கல்லார்சிவகதை நல்லோர்தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார் குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தை நினையார்நின்னாம நினைவிற்சற்று
மில்லாரிருந்தென் னிறந்தென் புகல்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர கடவுளே! சிவசம்பந்தமான கதைகளைக்கல்லாமலும், நல்லவர்களிடத் தில் கனவிலும் மெய்சொல்லாமலும், பசித்து வந்தவர்களுக்கு அன் னங்கொடாமலும், குருசொன்ன உபதேசத்தின்படி நிற்காமலும், தருமகாரியங்களை எண்ணாமலும்; உன்னுடைய திருநாமங்களைச் சிறிதேனும் மனதில் நினையாமலும் இருப்பவர்கள் இவ்வுலகத்தின் கண் இருந்தாலும் பயனொன்றுமில்லை. (எ-று) (௨௫)

வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர் வண்கனியின்
னூனமுதத்தின் சுவையெண்ணல்போலத் தனித்தனியே
தேனமுதத்தின் றெளிவாயஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவை நன்றல்லவோ கச்சியேகம்பனே.

(பொ - ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர கடவுளே! தேவாமிர்தத்தினுடையருசியை உண்ணப்பெறாதவர்கள் விருக்ஷத்திலுண்டாகும் பழத்தினுடைய ருசியை எண்ணிப்பார்ப்பது

போல; தேனைப்போலும், பாலைப்போலும் தெளிவாயிருக்கின்ற ஞானம் கொஞ்சமுங் கிடைக்கப்பெறாதவர்களுக்கு அவர்களால் உண்ணப்படுகின்ற அமுர்தத்தின்ருசி நல்லதல்லவோ? ஆம். (எ-று)

ஞானஞ்சிறிது மில்லார்க்கு மற்றப்பண்டங்கள் நன்மையையுண்டு பண்ணத்தக்கதாக முடியும் என்பது கருத்து. (உசு)

ஊற்றைச்சரீரத்தை யாபாசக்கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற்றுருத்தியைச் சோறிடுந்தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
யேற்றுந்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நாறுகின்ற சரீரமும் ஆபாசமாகிய பொருளைக் கொட்டிவைக்கும் வீடும், தசைநிறைந்த துவாரத்தோடு கூடியதுருத்தியும், சோற்றைப்போட்டு அடைத்துவைக்குந்தோலாற்செய்யப்பட்டுள்ள பையும் சொல்லுதற்கரிய காற்றினால் நிறையப்பட்டுள்ள நிலையில்லாத பாண்டமுமாகிய இந்தவுடம்பை எடுத்து அதின் மேல் அதிகபற்றாக விருந்துதிரிந்து என்காலத்தை வீணாக்கினேன் (எ-று)

நான் இதுகாறும் உன்னைத் துதிப்பதைவிட்டு என் தேகத்தின் மேல் வைத்தவாஞ்சனையால் காலத்தை வீணாக்கிக் கொண்டேன் என்பது கருத்து. (உஎ)

சொல்லால்வருங்குற்றஞ் சிந்தனையால்வருந் தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினை பார்வையிற்பாவங்கள் புண்ணியநூ
லல்லாதகேள்வியைக் கேட்டிடுந்தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நான் பேசும்போது என்சொற்களால் வருங் குற்றங்களை

யும் ஈன்பவளாகியவர்களையும் என்னுடையதால் வரும் தோஷங்களை-
யும், என்றுவ செய்யப்பட்ட பொல்லாத்தீவினைகளால் உண்டாகும்
மாசுக்களையும், பாவதுக்கங்களாற் சொல்லப்படும் கேள்விகளைக்கேட்
கின்றதீமைகளையும், இன்னுமுள்ள வேறுகுற்றங்களையும் பொறுத்து
எனக்குத்திருவருள்பாலிக்கவேண்டும். (எ-று)

பலகாரணவழியாக என்னைச்சேரும் பாதகங்களெல்லாம் போக்கி என்னைப்புனிதமாக்கி உனதுதிருவடிகளுக் குரியவனாக்கித் திருவருள்பாலிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (௩௪)

மூட்டற்றவன்சூளை பெண்ணெனப் பிறந்திட்டு மூக்கிலிடுக்கி
வெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தனைப்போலே விளக்கிவிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெய்யும் பாவையர்மேல்
விட்டத்தைநீதவிர்ப்பாய் இறைவா கச்சிஏகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே; சலமயக்கஞ்சூளை என்னும்போர்த் சம்பந்தப்படுத்தி மூக்கிற்புளி மிதுக்கிக் காலிற்குளம்பையாகச் சந்தம் கொடுக்கின்ற பொதிரத்தைத் தரித்து, மூக்கில் ஒருநிலைகளைத்து, காதிப்பித்தளைபோலக் கருமைச் சுத்தித்துப்போட்டுப், பகற்பொழுதின்கண்ணே வெளிமயக்கத்தைக் கொடுக்கும் பெண்களிடத்தானடைத்துள்ள இச்சைத்தைநீயே நீக்கியருளல்வேண்டும். (எ-று)

பலவகையான ஆபரணங்களைப் பூண்டு வெளிமயக்கத்தைச் செய்கின்ற பெண்ணாசையைநீக்கித் திருவருளைக்கொடுத்து என்னை ஆட்கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து.

வெளிமயக்கம் என்றது உட்புறத்தின்கண் இல்லையென்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. (௩௫)

பிறந்துமண்மீதிற் பிணிபெருகிக்கொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப்புன் மாதருக்குட்

மறக்குழன்றேதமி மாறிப்போன்றோடிப் பாவையர்க்கிங்
கிறந்திடவோ பணித்தா யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! இவ்வுலகத்திற்பிறந்து பலவியாதிகளையும் அநுபவித்து, பெரியபாதுபடைத்தமைபார்த்து, சிற்றின்பத்தின் மேல் மயக்கத்தையடைந்து, அப்பெண்களிடத்தில் வைத்த ஆசையினால் திரிந்து நீரொழித் திரவியஞ்சம்பாதித்து அப்பெண்களுக்கே கொடுத்துக்கடைசியில் இறந்துபடவோ நீ திருவுளம்பற்றி விதித்தது. (எ-று)

கடவுளே! நீ திருவுளம்பற்றி விதித்தது பெண்கள்மீது ஆசைப்பட்டு அவர்களுக்காகப்பணம் தேடிக்கொடுத்து வீணே இறந்துபடவோ! என்பது கருத்து. (௩௮)

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப் பேராசைதானற்றுப் பின்முன்னற்றுக்
காதங்கரணங் களுமற்றவானந்தக் காட்சியிலே
போதங்களைந்திருப்பே னிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! பூதங்களும், ஐம்பொறிகளும், ஐம்புலன்களும், குணங்களும், பேராசையும், பின்னும், முன்னும், கரணங்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் நீங்கிய பேரானந்தக் காட்சியிலே (என்னுடைய அஞ்ஞானங்களையெல்லாம் உன்னால் நீங்கி யருளப்பெற்று) அமர்ந்திருப்பேன். (எ-று)

பூதமுதலியவை யொழிந்தவிடமே பேரானந்தமாதலையால் அவ்விடத்தில் உன்னுடைய திருவருட்பாலிப்பால் அமர்ந்திருப்பேனே யொழிய என்னுடைய சுதந்திரத்தால் இல்லையென்பது கருத்து. (௩௯)

நல்லாயெனக்கு மனுவொன் றுதந்தருள் ஞானமிலாப்
பொல்லாவெளிக்கொண்டு போதும்பொழுதியல் பூசைசெயுஞ்

கொல்லார்நற்கோயி னியமம்பலவகைத் தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! எனக்குமிக்க நன்மையைவிளைவிப்பவனே! எனக்கொருத்தவு கொடுத்தருளவேண்டும் அதியாதென்றால். அறிவில்லாமையால் பொல்லாதவனாயிருக்கின்ற என்னைக் கொன்றுவிடும்பொழுது; பூசை, ஜெபம், கோயில், நியமம், பலவகைப்பட்டதோத்திரம், ஆகிய இவைகளெல்லாம் முடிந்தபின்பு கொல்லவேண்டும் என்பதேயாம்.

கடவுளே! பூசை, ஜெபதபமுதலியவை முடிந்தபின்பு நான் இறந்துபடும்படியான வரத்தைத் தந்தருளவேண்டும் என்பது கருத்து.

சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தன்னைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண் டிறுமாந்திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித்தின் றுழல்வார்கடமைக்கரம் பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழு தேதுசெய்வார்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! இந்த உடலினுக்கு ஆகாரந்தேடிப்பலவுயிர்களைக்கொன்று தின்று கர்வித்துத் திரியும் மானிடர்களை யமன் அடித்துக்கொண்டு போம்போது அவர்கள் என்னசெய்பவல்லவர்கள். (எ-று)

ஈண்டு, பலவுயிர்களை அடித்துக்கொன்று தின்று மகிழ்[illegible]களை ஆண்டு யமன் அடித்துக்கொண்டு போவதுண்மை, ஆகையால் அப்படிப்பட்ட செய்கைக்குள் என்னையும் அகப்படுத்தாமல்கருணைக் குரியவனுக்கி ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. ([illegible])

நாறுமுடலை நரிப்பொதிச்சோற்றினை நான்தினமுஞ்
சோறுங்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தைத் தோகையர்தங்

நாறுமலமு மிரத்தமுஞ்சேருங் குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நாறுகின்ற உடம்பும், நரியின் விருந் தானபொதிச்சோறும், நான் தினந்தோறும், சோற்றாலும், நீர்பா லும், நிரப்பிவைக்கப்பட்ட பாத்திரமுமாகிய (என்னுடைய) தேகத் தைப் பெண்களுடைய மலமும், இரத்தமும் சேர்தற் கேதுவாகிய பெருங்குழியில் விழாமல் (சிவப்பேறாகிய கரையில்) ஏறும்படி திரு வருள் பாலிக்கவேண்டும். (எ-று)

நான் சிற்றின்பத்தைவிட்டுப் பேரின்பத்தை அடையும்படி திரு வருள்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (௩௪)

சொக்கிட்டரமனைப் புக்கூட்டிருடிய துட்டர்வந்து
நிக்குற்றமன்னரைக் கேட்பதுபோற்சிவ நிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருலிங்க சங்கமநிந்தித்து விடிச்சிக்கு
மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கட வுளே! அரசன் அரண்மனைக்குள்ளேபுகுந்து திருடிய துஷ்டர்கள் மீண்டும் அவ்வரசன் சமுகத்தில்வந்து யாசிப்பதுபோல, பலவகை யாகச் சிவநிந்தைசெய்து, குரு, லிங்க, சங்கமங்களைத் தூஷித்து, மோக்ஷத்தைவிரும்பி விருத்திஞானம் பெற்றவர்களுக்கு நான் என்ன சொல்லுவேன். (எ-று)

அங்ஙனம் எதையும் நிந்திக்காத என்னை எந்தவிதத்திலாயினும் அடிமைகொள்ளவேண்டும் என்பதுகருத்து. (௩௫)

விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்ன மிகக்கொடுக்கப் [நித்த
பொருந்தார்வளம்பெற வாழ்வார்நின்றமைக்கைப் போற்றி

பருந்தாருலைபங்க ரென்றுரைப்பாதக ரம்புவியி
லிருந்தாவதேதுகண்டா யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! உன்னுமையை இடதுபாகத்தில் கொண்டுள்ள சிவபெருமானே! என்று உன்னுடைய திருநாமத்தினையும் துதிசெய்யாதபாவிகள், விருந்தாக வந்தவர்களுக்கு அன்னமளியார், தாங்கள் மாத்திரம் செம்மையாக வாழ்வர் இப்படிப்பட்டவர்கள் உலகத்தின்கண் ணிருந்தமையால் பயன் என்னை? (எ-று)

உலோபிகளால் என்னபயன் என்பது கருத்து.

எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக் குள்ளபடி
யெல்லா மறிந்தவ னென்றுணராது மதிமயங்கிச்
சொல்லான்மலைந்துறு சூழ்விதியின்படி துக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ்சிவன்செய லேயென்பர்காண் கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! எல்லாநூல்களையும் வாசித்தறிந்திருந்தும், நமக்குள்ள விதியைச் சிவபெருமான் அறிந்துளான் என்று அறியாமல் புத்திமயங்கி மருண்டு, விதிப்படி துக்கப்பட்டுப் பின் (ஒருவகையாய்த் தெளிந்து) இவையெல்லாஞ் சிவனது செயலேயாம் என்றுசொல்வர். இஃதென்ன அறியாமையோ அறியேன். (எ-று)

எல்லா நூல்களையும் கற்றகலைஞானிகளையும் மாயைமயக்குவது சுபாவமென்பார், இங்ஙனம் கூறினர்.

பொன்னை நினைந்து வெகுவாகத் தேடுவர் பூவையன்ன
மின்னை நினைந்து வெகுவாயுருகுவர் தாரணியி
லுன்னை நினைந்திங் குனைப்பூசியாத வுலுத்தரெல்லா
மென்னையிருந்துகண்டா யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! மெய்ப்பொருளாகிய உன்னைக்கீர்த்தித் துத்தரித்துப் பூசைசெய்யாத கொடியர்களெல்லாம், திரவியத்தின் மேல் ஆசை அதிகரித்து அலைந்தேதிரிவார்கள்; மாதர்களை நினைந்து நினைந்து அவர்களுக்காக அலைவார்கள்; ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பாவிகள் இவ்வுலகத்தின்கண் இருப்பதினால் பயனென்னவோ? (எ-று)

மெய்ஞ்ஞானமில்லாத பேர் இவ்வுலகத்தில் சீவித்திருப்பதினால் ஒருபயனுமில்லை என்பது கருத்து. (௩௮)

நெடுஞ்செசுவின்வம்பனை வினைக்குண்டனைக் காமுகனைக்
கொடும்பவமேசெய் சிறுதொண்டனைக் குவலயத்து
நெடும்பனைபோல வளர்ந்துநின்றேனை நெறியறியா
இடும்பனையென்னசெய்வா யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! கொடியவார்த்தைபேசுகின்ற வம்பனையும், களத்தையுடையவனையும், முட்டர்களையும், மதன் லீலைசெய்திகளையும், கொடியபாவங்களையே செய்துவருகின்ற மூடனையும், இப்பூமியின்கண் நெடும்பனைமரம்போல் வளர்ந்து நல்வழி கொண்டு நல்லோர்க்கங்களை உணராது நாட்டர்களையுங்கீழ்ப்படுத்துகிறவெது செய்யக்கேளே? அறியேன். (எ-று)

மெய்பத்தி: அடியார்பத்தி சிறிதேனுமில்லாமல் தீமையையே செய்துக்கொண்டிருப்பவனாகிய அடியேனைச் இரட்சிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்ட காரணம் யாதோ? அறிந்திலேன் என்பது கருத்து. (௩௯)

கொன்றேனனேகமுயிரையெல்லாம்பின்பு கொன்றுகொன்
றின்றேனதன்றியுந் தீங்குசெய்தேனது தீர்கவென்றே [று
நின்றேனின்சன்னிதிக் கேயதனாற்குற்ற நீபொறுப்பா
யென்றேயுனைநம்பினே னிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஏகாம்பரக்கடவுளே! நாயேன்! அனேக ஜீவராசிகளையெல்லாம் கொன்றேன். அதன்றியும் அவைகளையும் தின்றேன் வேறு தீமைகளையும் பலபடச்செய்தேன். (இங்ஙனஞ்செய்தமையால் உண்டான) பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்படி உன்னுடைய திருச்சந்நிதியில் நின்று நீ அவைகளைப் பொறுத்துக்கொள்வாயென்று பலமுறைமுறையிட்டுக்கொண்டு உன்னை நம்பினேன். நீ அங்ஙனமேசெய்து என்னைக்காப்பாற்றவேண்டும். (எ-று)

கொல்லாவிரதம் தெரிந்திருந்தும் மயக்கவாசனையால் கொன்ற என்பாவத்தை நீக்கிப் பதந்தருளல்வேண்டும் என்பதுகருத்து. (௪௰)

ஊரிருந்தென்ன நல்லோரிருந்தென்ன உபகாரமுள்ள
பேரிருந்தென்ன பெற்றதாயிருந்தென்ன படைப்பெண்கொடியார்
சீரிருந்தென்ன நற்சிறப்பிருந்தென்ன இத்தேயத்தினி
லேயிருந்தென்னவல்லவா விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) சர்வவல்லமையுடையானே! என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! இந்த உலகத்திலே ஒருவரும், நல்லவர்களும், நன்றியுடையவர்களும், பெற்றதாயாரும், பெண்சாதியும், சிறப்புள்ளவர்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் இருந்தாலும் (உன்னுடைய அருளில்லாவிடின்) என்ன பயன்? (எ-று)

நீ அவ்வருளைச் சீக்கிரத்தில் தந்தருள வேண்டும் என்பது கருத்து. (௪௧)

வில்லாலடிக்கச் செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப் பிரம்பாலடிக்க களிவண்டுகூர்ந்
நல்லார்பொழிற்றில்லை யம்பலவாணர்க்கோ ரன்னைபிதா
வில்லாததாலல்லவோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! ஒருவன்வில்லினால் அடிக்கவும், ஒருவன் செருப்பினால் உதைக்கவும், ஒருவன் கல்லினால் எறியவும், ஒருவன் பிரம்பினால் அடிக்கவும் நேரிட்டது ஏனென்றால், வண்டுகள் மதுவையுண்டு வெறிகொண்டு ரீங்காரம் செய்தற்கேதுவாகிய சோலைசூழ்ந்த சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அம்பலவாணர் என்னும் சுவாமிக்குப் பெற்ற தாய் தகப்பன்மார் இல்லாத குறையால் அல்லவோ? (எ-று)

வில்லாலடித்தவன்- அருச்சுனன், செருப்பாலுதைத்தவன்-கண்ணப்பன், கல்லாலெறிந்தவன் - சாக்கியன், பிரம்பாலடித்தவன்-பாண்டியன். (சஉ.)

விருத்தம்.

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
அப்பனெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளை யெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னை யெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
மூடனாயடியேனு மறிந்திலேன்
இன்ன மெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
என்செய்வேன் கச்சி யேகம்பநாதனே.

(பொ-ரை) காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! பூர்வத்திலே எத்தனைஜென்மங்கள் எடுத்தேனோ? அப்படி எடுக்கப்பட்ட ஜென்மங்களில் என்னைப்பெற்றெடுத்த தாயமார்கள் எத்தனைபேரோ? தந்தையர்கள் எத்தனைபேரோ? பிறகு பெண்

சாதியாக வந்தவர்கள் எத்தனைபேரோ? பிள்ளைகள் எத்தனைபேரோ. ஆகையால் அம்மட்டிலொழியாமல் எனக்காக இன்னும் எத்தனை ஜென்மங்கள் இருக்கின்றனவோ? இவற்றையெல்லாம் நாயினுங் கடைப்பட்ட மூடனாகிய நான் அறிந்தேனில்லையே. (ஆகையால் எனக்கு வினைப்பாகுபாட்டால் வரப்படும் ஜென்மங்களைநீக்கி உன் திருவருட் பிரகாசத்தை யருளல்வேண்டும் என்பதுகுறிப்பு.)

எடுக்கும் ஜென்மங்கள்தோறும் தாய்மாரும், தந்தையரும், பெண்சாதி பிள்ளைகளும் பலவாக விருத்தலின் "அன்னையெத்தனை எத்தனே" என்றார். (க)

திருத்தில்லை.

காம்பிணங்கும்பணைத் தோளார்க்கும்
பொன்னுக்குங் காசினிக்குந்
தாம்பிணங்கும்பல வாசையும்விட்டுத்
தனித்துச் செத்துப்
பேரம்பிணந்தன்னைத் திரளாகக்கூடிப்
புரண்டினிமேற்
சாம்பிணங் கத்துதையோ
வென்செய்வேன் றில்லைச்சங்கரனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சங்கரப்பெருமானே! மூங்கிலையொத்த தோட்களையுடைய பெண்கள்மீதும் பொருள்களின்மீதும் பூமியின்மீதும் வைத்துள்ள பலவகையான பற்றுகளையும் விட்டுத் தனியே இறந்துபட்ட பிணத்தைச் சுற்றிக் கூட்டமாகக் கூடிப்புரண்டு இனிமேல்சாகவிருக்கின்ற பிணங்களெல்லாங் கத்துகின்றனவே இதற்கு நான் என்னசெய்வேன். (எ-று)

பணைத்தோளார்க்கும் பொன்னுக்குங் காசினிக்கும் என்றது பெண்ணாசை, பொன்னாசை, மண்ணாசைகளை. உயிர்கள் இறக்கும் பொழுது இம்மூன்றாசைகளையும் விட்டுவிடுவது சுபாவமாகையால் இங்ஙனம் கூறினர்.

செத்தபிணத்தை இனிசாகும்பிணங்கள் சுற்றியழுவதினால் பயனில்லையென்பர் "இனிமேற்சாம்பிணம் கத்துதையோ வென்செய்வேன்" என்றார்.

இதனை, "ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார்வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டாம்
நமக்குமதுவழியே நாம்போமளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண்டிரும்." என்பதினாலறிக ()

சோறிடுநாடு துணிதருங்குப்பை தொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைக ளிறங்கிடுந்தீவினை யெப்பொழுது
நீறிடுமேனியர் சிற்றம்பலவர் நிருத்தங்கண்டா
லூறிடுங்கண்க ளுருகிடுநெஞ்சமென் னுள்ளமுமே.

(பொ-ரை) சதா நீறுபூத்த திருமேனியோடு சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய நடனத்தைத்தரிசித்தால், உலகத்தார் அன்னமளிப்பார்கள்; குப்பைக்காடானது வஸ்திரமளிக்கும்; அன்பர்களைக் கண்டவுடன் கைகள் அஞ்சலிசெய்யும்; தீவினைகளெல்லாம் நீங்கும்; கண்கள் மகிழ்ந்தூறும்; மனமும் சித்தமும் கரைந்து மகிழும். (எ-று)

சிற்றம்பலவர் நடனதரிசனம் இங்ஙனம் பலவகை நன்மைகளை விளைப்பது உண்மையாகலான், மனமே! நீ எப்பொழுதும் அவரது நடனதரிசனமே செய்து கொண்டிருப்பாய் என்பதுகருத்து. (உ)

அழலுக்குள்வெண்ணெ யெனவேயுருகிப் பொன்னம்பலத்
தீழலுக்குணின்று தவமுஞற்றாம னிட்டரமின்னார் [நார்

குழலுக்கிசைந்த வகைமாலைகொண்டு குற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலை யிட்டிறைத்தேனென் விதிவசமே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின் கண்ணே தாண்டவஞ் செய்யாநின்ற எம்பெருமானது திருவடி நிழலிலிருந்து, அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெயைப்போல் கரைந்து தவஞ்செய்யாமல், பலராலும் இகழப்படுகின்றபெண்களது சிறப்பினை யோர்மாலையாகப்பாடி அவர்களுக்குக் குற்றேவல்செய்து, ஒருபிரயோசனத்தையுந் தாராத விழலிற்கு முத்தால் உலைவைத்து இறைத்தவன் போலாயினேன் அந்தோ! இது என்னுடைய தலைவிதியேயாம். (எ-று)

எம்பெருமானுக்கு வேண்டிய தவஞ்செய்யாமல் பெண்களிடத்தில் பெருங்களிகொண்ட நான் எவ்வாறுய்வேன் என்பதுகருத்து.

ஓடாமற்பாழுக் குழையாமலோர முரைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர் கூட்டம்விடாமல் வெங்கோபநெஞ்சி
னாடாமனன்மை வழுவாமலின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! வீணானகாரியங்களின் பொருட்டு ஓடாமலும் உழைக்காமலும் பால் பற்றிப் பேசுகின்றவர்களுடன் சிநேகியாமலும், சாதுசங்கத்தைப்பிரியாமலும், கொடுமையை விளைக்கும் கோபத்தை மனத்தில் வையாமலும், நன்மையினின்றும் நீங்காமலும், இன்றைக்கு வேண்டுமே, நாளைக்கு வேண்டுமே என்கிற எண்ணத்துடன் செல்வத்தைத் தேடாமலும் என்றும் அழிவற்ற பேரானந்தச் செல்வத்தைத் தந்தருளவேண்டும். (எ-று)

எம்பெருமானே! சிவானந்தப்பேறாகிய செல்வத்தை அடியேனுக்குக் கொடுத்தருளவேண்டும் என்பதுகருத்து. (௬)

பாராமலேற்பவர்க் கில்லையென்னாமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயர்ந்து
பேராமற்சேவை பிரியாமலன்பு பெறுதவரைச்
சேராமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! முன்பின் பார்க்காவண்ணம் என்னையடைந்து யாசிப்பவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாமலும், குற்றங்களைச்சொல்லிக்கொண்டு திரியாமலும், பாவங்கள் என்னைச்சேராமலும், மனஞ்சோர்ந்து சஞ்சரியாமலும், நினது திருவடிசேவையிலிருந்து பிரியாமலும், அன்பைப்பெறுத அறிவீனர்களைச் சேராமலும் இருக்கத்தக்க பேரானந்தச் செல்வத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும். (எ-று)

இதன்கருத்து வெளிப்படை. (ரு)

கொல்லாமற் கொன்றதைத்தின்னாமற் குத்திரங்கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவிலும்பொய்
சொல்லாமற்சொற்களைக் கேளாமற்றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! ஒருயிரையும் கொல்லாமலும், அங்ஙனம்கொன்றதைத்தின்னாமலும், குத்திரம், கோள், களவு முதலியவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளாமலும், வஞ்சகரோடு சிநேகியாமலும், கனவிலும்பொய்சொல்லாமலும் அப்படிப்பேசும் பொய்ச்சொற்களைக் கேளாமலும், பெண்கள் மயக்கத்தில் செல்லாமலும் இருக்கத்தக்க பேரானந்தச் செல்வத்தைக்கொடுத்தருளவேண்டும். (எ-று) (சு)

முடிசார்ந்தமன்னரு மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்து மண்ணாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப்

பாற் சார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னி னம்பல
மடி சார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென் றறி வாரில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! இவ்வுலகத்தின்கண் அரசர்களாயுள்ளவர்களும் இன்னுமுள்ளவர்களும் கடைசியில்ஒருபிடி சாம்பராய் வெந்து மண்ணாய் விடுவதைப் பார்த்திருந்தும், இவ்வுலகத்தில் வாழவேண்டியதையே நினைக்கின்றார்களேயொழிய சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானது திருவடிகளைச் சேர்ந்து நாம் பிழைக்கவேண்டும் என்று அறிந்து நடப்பவரில்லையே? இதற்கு நாம் என்ன செய்வோம். (எ-று) (எ)

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன்றிக் கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாகமாமுற் சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காமமாமிவை மாற்றிவிட்டே
பாலைமுகந்தரு ளம்பலவாவென்னை யாண்டருளே.

(பொ-ரை) ஆலகாலவிஷத்தை யமிர்தமாகக் கொண்டு திருநடம் நடத்திய சிதம்பரதேவனே! எனக்குக்காலையில் நிகழ்வன மலமுஞ் சலமுமாகும், உச்சிக்காலத்தில் நிகழ்வன பசியும், தாகமுமாகும் இரவில் நிகழ்வன நித்திரையும், காமமும் ஆகும், (ஆகையால்) இவைகளாற் பயனில்லையென் றுணரப்பெற்றேன். நீ அவைகளைநீக்கி என்னை உன் திருவடிகளுக்குப்பாத்திரனாக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும். (எ-று)

ஆயும்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாணரருகிற்சென்றாற்
பாயும்விடைபங் கடிக்குமரவம்பின் பற்றிச்சென்றாற்
பேயுங்கணமும் பெருந்தலைப்பூதமும் பின்றொடரும்
போவென்செய்வாய்மனமே பிணக்காடவர் போமிடமே.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! யாவராலும் ஆராயப்படுகின்ற சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுடைய சமீபத்திற் சென்றால் ரிஷபமானது பாயாநிற்கும்; பாம்பானது கடிக்கும். ஆகையால்

அவருக்குப்பின்னே சென்றுலோ. பேய்க்கணங்களும் சிவகணங்களும் பூதகணங்களும் உன்னைப் பின்தொடர்ந்து மருட்டும்; ஆகையால் நீ அவரிடத்திற்போய் என்னசெய்வாய். (ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாய் ஏனென்றால்) அவர்போகின்ற இடமாயுள்ளது சுடுகாடு ஆகையால். (எ-று) (கூ)

ஓடெடுத்த தளாடையுஞ்சுற்றி யுலாவிமெள்ள
வீடுகடோறும் பலிவாங்கியேவிதி யற்றவர்போ
லாடுமருட்கொண்டிங் கம்பலத்தேநிற்கு மாண்டிதன்னைத்
தேடுங்கணக்கென்ன காண்சிவகாம சவுந்தரியே.

(பொ-ரை) சிவகாமசுந்தரி என்னும் திருப்பெயர்பூண்டு எழுந்தருளியுள்ள பார்ப்பதாதேவியே! ஓட்டையெடுத்து, தோலாகியவஸ்திரத்தையும் தரித்துத்திரிந்து வீடுகள்தோறும் பிச்சை யெடுத்துத் திக்கில்லாமையாற் பரதேசிகளானவர்கள்போல் திருவருளை முன்னிட்டுச் சிதம்பரத்தின்கண்ணே நடனஞ்செய்யா நிற்கின்றசிவபெருமானை நீதேடுதற்கு நியாயம் என்னையோ? நான் அறிகிலேன். (எ-று)

சத்தியானவள் சகல உயிர்களையும் பெற்றுப்பாலித்துப்பின்அவரவர்கள் வினைக்கீடாகச் சங்காரஞ்செய்யவேண்டுங் காலத்தில் எம்பெருமானுகிய சிவனைத்தேடவேண்டி அவசரமுள்ளதாதலால், "அம்பலத்தேநிற்கு மாண்டிதன்னைத் தேடுங்கணக்கென்னகாண் சிவகாம சவுந்தரியே" என்றூர். இதனை,

"சுற்றுநெடுநேமிச் சுவர்கிசையவெட்டுச்
சுவர்க்கா னிறுத்தி மேருத்
தூணொன்று நடுநட்டுவெளி முகடுமூடியிரு
சுடர்விளக் கிட்டுமுற்ற
வெற்றுபுன விற்கழுவு புவனப்பழங்கல
மெடுத்தடுக்கிப் புதுக்கூ
ழின்னமுத முஞ்சமைத் தன்னை நீபன்முறை
யிழைத்திட வழித்தழித்தோர்

“முத்தமிழ்வேதியர் முத்தீப்பெருமக்கள்
முன்னின்று தொழுதேத்தவும்
மூவாயிரவரொடு மேதக்கதிக்கிற்பெரிய
மூதண்ட கூடமும்
சிற்றம்பலமாமென்று பரவிடப் பொன்னம்பலத்தே
செங்கீரையாடி யருளே
தென்னைத்திருவம்பொன் மன்றில் மன்னைத் திருமேனியருமைச் செல்வ
செங்கீரையாடி யருளே.”

எனக் கூற குருபாதகமாட்டின் திருவாக்காலறிக.

இங்ஙனமன்றி யாதொரு செல்வமும் தனக்குச் சுவாதீனமாகவை [illegible] சுதந்தர சிவபெருமானே தான்பெறாத் தச்செல்வத்தை விரும்பி [illegible] பெறுவது எற்றுக்கு என்று உரைத்துமாம். (௪௫)

ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானு மிங் கொன்றொடொன் [றை
மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப்பானு மிருவினைப்பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே.

(பொ - ரை) மனமே! சிதம்பரத்தின்கண்ணே உயிர்களை உண்பிக்கிறவனும், உறங்குவிக்கிறவனும், ஒருபொருளோடு ஒருபொருளைக் கூட்டுவிப்பவனும், அநுபவிப்பவனும், நல்வினை தீவினைகளைக் காட்டுவிப்பவனும், இருவினைகளாகிய பாசக்கயிற்றின் வழியே உயிர்களை ஆட்டுவிப்பவனுமாகிய சிவபெருமானென்றும் திருநாமமுடையவன் ஒருவன் இருக்கின்றான். அவனைச் சரணாகதியாக அடை.

அடியார்க்கெளியவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தால்
மடியாமற்செல்வ வரம்பெறலாம் வையம் [illegible]

நெடியோனும்வேதனுங் காணுதநித்த நிமலனருட்
குடிகாணுநாங்க ளவர்காணுமெங்கள் குலதெய்வமே.

(பொ - ரை) நாங்கள் சத்த உலகங்களையும் அளந்த விஷ்ணுவும். பிரமனுங்காணுத என்றும் அழியாதவனும், பரிசுத்தனும், ஆகிய சிவபெருமானது அடியேங்களாவோம். அவரோ எங்களுக்கு குலதெய்வமாவார். ஆகையால் அவர் அன்பர்களுக்கு எளியவர், சிதம்பரத்தில் வாழ்பவர், அவருடைய திருவடிகளை வணங்கினுல் என்று மழியாத செல்வமாகிய வரத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம். (எ-று) (கஉ.)

தெய்வச்சிதம்பர தேவாவுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்தசொப்பன மாமன்னர்வாழ்வும் புவியுமெங்கே
மெய்வைத்த செல்வமெங்கே மண்டலீகர்தம்மேடையெங்
கைவைத்தநாடக சாலையெங்கேயிது கண்மயக்கே. [கே

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண்ணே வாழ்கின்ற சிதம்பர நாதன் என்னும் திருப்பெயரினைவாய்ந்தசிவபெருமானே! உன்னுடையமனமானது சற்றுத்திரும்பி விடுமாகுல் அரசர்களுடைய வாழ்வும் அவ்வாழ்தலுக்குரித்தான தேசங்களும்எங்கே? செல்வங்களெங்கே? மண்டலாதிபதிகளுடைய மேடைமாளிகைகள் எங்கே? நடனசாலைகள் எங்கே? ஆகையால் எல்லாம் கண்களுக்கு மயக்கத்தைத் தருவனவேயொழிய மெய்யல்ல. (எ-று) (கங)

உடுப்பானும்பாலன முண்பானுமுய்வித் தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்று கேள்விசெய்வானுங் கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந்தேகியென் றேற்பானுமேற்கக்கொடாமனின்
றடுப்பானுநீயல்லையோ தில்லையானந்தத் தாண்டவனே. [று

(பொ - ரை) சிதம்பரத்தின்கண்ணே நடனஞ்செய்கின்ற நடராஜனே! உடுப்பவனும், பாலுஞ்சோறுமாகப் புசிப்பவனும், ஒருவரைப்

பிழைக்கப்பண்ணிப்பின்புகெடுப்பவனும், கேட்பவனும், காணங்கொடுப்பவனும், பிச்சையெடுப்பவனும் கொடுப்பவர்களைத் தடுப்பவனும் ஆகிய எல்லாஞ்செய்பவல்லவன் நீயேயல்லவா. (எ-று)

இச்செய்யுள் எல்லாம் சிவன்செயலென்பதை விளக்குகின்றது. ( )

விந்தாரம் பேசினுஞ் சோம்பேறினுங் கம்ப மீதிருந்து
தந்தானென் றேறிப் பறிகொண்டாடினுந் தாய்முன்றம்பி
பொத்தாசைபேசினு மாவதொன் றோ தில்லை யுண்ணிறைந்த
கூத்தாவின் சொற்படி யல்லாதுவேறில்லை கண்டங்களே.

(பொ-ரை) அவரவர் கருமங்கள் சிதம்பரத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய சொற்படியேயல்லாமல் வேறுவழியில் நடவாததாகையால், பெருக்கப்பேசினாலும்; சோம்பியிருந்தாலும், கம்பமேலிருந்து சுற்றிவருதலாகிய வரியென்கிறதொருவனைக் கூத்தாடினாலும், தாயும், தம்பியும் மற்றுமுள்ளாரும் ஒருங்கச் சேர்ந்து ஆசையானவார்த்தைகளைப்பேசினாலும் சிவானந்தப்பேற்றிற்குரிய காரியம் ஏதாயினும், ஆவது இருக்கின்றதோ? இல்லையென்றபடி.

இச்செய்யுள் அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது என்பதை விளக்குகின்றது. (கரு)

பிறவா திருக்க வரந்தரல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
வறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமல
மறவா திருமனமே யதுகாணன் மருந்துனக்கே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! சிவபெருமானானவர் உனக்குப் பிறவாமலிருக்கும்படி வரங்கொடுக்கவேண்டும் (அங்ஙனங்கொடாமல்) உலகத்தின்கண் பிறந்து விட்டாலோ, சாகாமலிருக்க மருந்திருக்கின்றது (அது எந்தமருந்தென்றால்) தருமங் குடிகொண்டமையால் புக

ழ்விளங்குகின்ற சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அம்பலவாணருடைய திருவடித்தாமரைகளை மறவாதிருப்பாயானால் அதுவே உனக்கு நல்லமருந்தாகும். (எ-று)

உன்து பிறவியை யொழிக்கத்தக்க மருந்து சிவபிரானது திருவடிகளேயாம் என்பதுகருத்து. (கசு)

தவியாதிருநெஞ்சமே தில்லைமேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந்திருக்கின்ற ஞானாகரனைப்புராந்தகனை
யவியாவிளக்கைப்பொன் னம்பலத்தாடியை யைந்தெழுத் [தாற்
செபியாமனீசெபித்தாற் பிறவாமுத்தி சித்திக்குமே.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! நீ துன்பப்படாதிருப்பாயாக. (எனென்றால்) சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சங்கரனும், ஞானமே திருமேனியாக வுடையவனும், என்றுங்கெடாத விளக்குப்போல்வானும், என்னுடைய சிற்றம்பலத்தில் நடனஞ் செய்கின்றவனுமாகிய சிவபெருமானை நீ பஞ்சாட்சரத்தைக்கொண்டு செபியாமற் செபிப்பையானால் என்றும் பிறப்பதற்கிடமில்லாத மோக்ஷமானது உனக்குக்கைகூடும். (எ-று)

நீ பஞ்சாட்சரதியானத்தைச் செய்யவேண்டிய முறைப்படி செய்தால் மோக்ஷமடைவாய் என்பது கருத்து. (கஎ)

நாலின்மறைப்பொரு ளம்பலவாணரை நம்பியவர்
பாலிலொருதரஞ் சேவிக்கொணாதிருப் பார்கருங்கல்
மேலிலெழுத்தவர் கைவிலங்கைத்தைப்பர் மீண்டுமொரு
காலினிறுத்துவர் கிட்டியுந்தாம்வந்து கட்டுவரே.

(பொ-ரை) நான்கு வேதங்களினுட் பொருளாயுள்ள அம்பலவாணர் என்னுந் திருப்பெயருடையவரை நம்பி அவரை ஒருதரமாயினும் சேவைசெய்யாதிருப்பவரை எமதூதர்கள் கருங்கல்லை மேலாக

எடுக்கச் செய்து அவர்களுடையகையில் விலங்கையிட்டு மறுபடியும் ஒற்றைக்காலில் நிறுத்துவதன்றியும் சமீபத்தில்போய் மற்றைய உறுப்புகளையும் கட்டுவார்கள். (எ-று)

ஆகையால் சீக்கிரத்தில் சிவபெருமானை வணங்கித் தேகத்தாலாகும் பயனையடையவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (௧௮)

ஆற்றோடு தும்பை யணிந்தாடுமெம்பல வாணர் தம்மைப்
போற்றுதவர்க்கடை யாளமுண்டேயிந்தப் பூதலத்திற்
சோற்றுவியற்றுச் சுகமற்றுச்சுற்றந் துணியுமற்றே
யேற்றாலும்பிச்சை கிடையாமலேக்கற் றிருப்பர்களே.

(பொ-ரை) கங்காநதியையும், தும்பைமலரையும் தாங்கி நட்னஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானைப் பூசியாதபாவிகள்அடையாளங்களுடன் கூடியிருப்பார்கள். (அவையாவையென்றால்) இந்தப்பூமியின்கண்ணே சோறுகிடையாமலும், சுகமில்லாமலும், உடலிற்சுற்றத்துணியில்லாமலும், இரந்தாலும் பிச்சை அகப்படாமலும், துக்கத்துடன் இருப்பதே அடையாளமாகக் குடியிருப்பார்கள். (எ-று)

இச்செய்யுள் எல்லாம் சிவன்தருதலால் அவனை வணங்காதவர் இங்ஙனமாயதன்மையை யடைவார்கள்என்பதைவிளக்குகின்றது ( )

அத்தனைமுப்பத்து முக்கோடி தேவர்க் கதிபதியை
நித்தனையம்மை சிவகாமசுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப்பொன்னம் பலத்தாடுமையனைக் காணக்கண்க
ளெத்தனைகோடி யுகமோதவஞ்செய் திருக்கின்றவே.

(பொ - ரை) செல்வனும், தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனும், என்றும் அழியாதவனும், என்தாயாகிய சிவகாமசுந்தரிக்குக் கணவனும், எம்பெருமானும் பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும் தலைவனுமாகிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும்பொருட்டென்னுடையகண்கள் எத்தனையோகோடி யுகங்களாகத் தவஞ்செய்திருக்கின்றன. (எ-று)

அப்படியிருக்கும் அந்தத்தரிசனம் எப்பொழுது கிடைக்குமோ நான் அறிந்திலேன் என்பதுகுறிப்பு. (உ௰)

திருச்செங்காடு.

நெருப்பானமேனியர் செங்காட்டிலாத்தி நிழலருகே
யிருப்பார்திருவுள் மெப்படியோவின்ன மென்னையன்னைக்
கருப்பாசயக்குழிக் கேதள்ளுமோகண்ணன் காணரிய
திருப்பாதமேதருமோ தெரியாது சிவன்செயலே.

(பொ-ரை) எல்லாம் சிவன்செயலே யாகையால் அவர் இன்னமும் என்னை, தாயின் கருப்பாசயக் குழியிலேயே தள்ளுவாரோ? அன்றி, விஷ்ணுவால் காணப்படாத திருவடிகளில் தள்ளி அவைகளைக் கொடுப்பாரோ? இவ்விரண்டில் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை (ஏனென்றால்) செவந்த திருமேனியை யுடையவரும் திருச்செங்காடென்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் ஆத்திமரத்தின்கீழ் எழுந்தருளி யிருப்பவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவுள மெப்படியிருக்கின்றதோ? ஆகையால். (எ-று)

தாயின் கருப்பாசயக்குழியில் தள்ளுவாரோ என்பது பிறக்கச் செய்வாரோ என்னும்பொருட்டு. (க)

திருவொற்றியூர்.

ஐயுந்தொடர்ந்து விழியுஞ்சொருகி யறிவழிந்து
மெய்யும்பொய்யாகி விடுகின்றபோதொன் றுவேண்டுவன்யா
செய்யுந்திருவொற்றி யூருடையீர்திரு நீறுமிட்டுக் [ன்
கையுந்தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங் கற்பியுமே.

(பொ-ரை) திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள தியாகப்பெருமானே! சிலேஷ்மம் மேலிட்டுக் கண்மூடி அறிவுகலங்கும் மெய்யாகிய தேகம் விழுந்தபொழுதில் நான் செய்யவேண்டியதாகிய ஒரு மார்க்கத்தைக் கேட்கின்றேன். (அஃது என்னவென்றால்) விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து கைகுவித்துப் பஞ்சாக்ஷர தியானஞ் செய்யும்படியாக நீ எனக்குக் கற்பிக்கவேண்டும் என்பதேயாம். (எ-று)

அறிவானது கெட்டுத் தேகம் விழப்போஞ்சமயத்தில் செய்யவேண்டியது இன்னதென்று தெரியாமல் மயங்குவேனாகையால் அப்பொழுது மேல் நான் கேட்டுக்கொண்டவற்றை அறிவுறுத்த வேண்டும் என்பது கருத்து. (௯)

சுடப்படுவா ரறியார் புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படுபாகிற் றென்னொற்றியூரன் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர் பொற்பத நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பது காண்மனமே விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே.

(பொ-ரை) மனமே! பிரமனால் எழுதப்பட்டுள்ள விதியைப் பத்திரத்தை யடைவது எங்ஙனமென்றால், வேறொருவரால் எரிக்கப்படாத திரிபுரத்தையும் எரித்த பெருமானும், தியாகப்பெருமானுமாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ளவிடமாகிய பெரிய மதில்களாற் சூழப்பட்ட திருவொற்றியூரின் வீதியில் நடப்பவர்களுடைய அழகிய திருவடிகள் நம்முடைய தலைமேல் படும்படியாக செவ்வனே யுருண்டு கிடப்பதேயாம். ஆகையால் நீ இங்ஙனமிருந்து வணக்கம் செய்வையானால் முத்திப்பேறு எளிதிற் கைகூடும் என்பதேயாம்) இது குறிப்பு.

இங்ஙனம் சொன்னமையால் அக்காலத்தில் திருவொற்றியூர்வீதிகளெல்லாம் ஜனசங்கியையுடையன என்பது வெளிப்படுகின்றது.

திருவிடைமருதூர்.

காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்னவுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்ணோ
ராடேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர் நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினு மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே. [ர்

(பொ-ரை) ஓமனமே! மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவர்கள், காட்டையே இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனிடத்தில் வசித்தாலும், காற்றையே ஆகாரமாகப் புசித்தாலும் கந்தையான வஸ்திரங்களை அரையிற்சுற்றி ஓட்டையெடுத்துக்கொண்டு பிச்சையெடுத் துண்டாலும் என்னபயன்? ஒன்றுமில்லை. பொன்னுட்டையளாவும் மதில்களால் சூழப்பட்ட திருவிடைமருதூரிலிருக்கும் மருதீசரிடத்தில் உண்மையான அன்பைச் செலுத்துவோர்கள் வீட்டின்கண் ணிருந்து பெண்களோடு கூடியிருந்தாலும் மெய்ஞ்ஞானமாகிய முத்திவீட்டில் அநுபவிக்கவேண்டிய சுகத்தைஅடைவார்கள். (எ-று)

அன்பில்லார்காட்டிலிருந்தாலும் பயனொன்றுமில்லை. அன்புள்ளார்வீட்டிலிருந்தாலும் பயனுண்டு என்பதுகருத்து. (௩)

தாயும்பகைகொண்ட பெண்டீர்பெரும்பகை தன்னுடைய
சேயும்பகையுற வோரும்பகையிச் செகமும்பகை
யாயும்பொழுதி லருஞ்செல்வநீங்கிலிங் காதலினற்
றோயுநெஞ்சேமருதீசர்பொற்பாதஞ் சுதந்தரமே.

(பொ-ரை) வருந்துகின்றமனமே! அருமையாகத் தேடிச் சேகரிக்கப்பட்ட செல்வமானது போய்விட்டால் பெற்றதாய், பெண்சாதி, தன்னுடையபிள்ளைகள், சாதியார், உலகத்தார்ஆகியஎல்லாரும்பகைவராவார்கள். ஆகையால் என்றும் ஒரேதன்மையாக இருக்கும்சம்ப

டைய மருதீசருடைய அழகிய திருவடிகளே நமக்குச் சுவாதீனமான அழியாத பொருளாயுள்ளவை. (ஆகையால் அத்திருவடிகளையே சதாதியானஞ்செய்யக்கடவை) (எ-று)

உலகத்தில் செல்வம் நீங்கினல் யாவரும் பகையாவார். ஆகையால் சிவபிரானைத் துதிசெய்வாய் என்பது கருத்து. (உ)

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோசெடியோ கடற்புறமோ கனமேமிகுந்த
நாடோநகரோ நகர்நடுவோநலமேமிகுந்த
வீடோபுறந்திண்ணையோ தமியேனுடல் வீழுமிட
நீடோய்கழுக்குன்றி லீசாவுயிர்த்துணை நின்பதமே.

(பொ-ரை) ஆகாயத்தை அளாவுகின்ற திருக்கழுக்குன்றத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஈஸ்வரனே! அடியேனுடையதேகமானது விழப்படும் இடமாயுள்ளது; காடோ, அக்காட்டின் உறுப்புகளில் ஒன்றாகியசெடியோ, கடலின் பக்கங்களோ, நாடோ, பட்டணமோ. அப்பட்டணத்திற்கு நடுவே, நன்மைமிகுந்த வீடோ, அன்றிப் புறந்திண்ணையோ, அறியேன், ஆனாலும் அக்காலத்தில் என்னுடைய உயிர்க்குத்துணையாக இருப்பது உன்னுடைய திருவடிகளேயாம். (ஆகையால்) எந்த இடத்தில் என்தேகம் விழுந்தாலும் என்னை உன்திருவடிகளிடத்தில் அன்பனுக்கிக் கொள்வது உன்னுடைய சர்வகாருண்ணியத்தின்கடமை என்பது குறிப்பு. (௩)

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்து பிறந்துவளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும் பூண்டோடியாடி முடிந்தபின்பு

செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகே யினிச் சாம்பிணங்கள்,
கத்துங்கணக்கென்ன காண்கயிலாபுரிக் காளத்தியே.

(பொ-ரை) தென்கயிலாயமென்று சொல்லுகின்ற திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் காளத்திநாதரே! (தாயின் வயிற்றிடமாகப்) பத்துமாதம் இருந்தபின்பு இப்பூமியில் பிறந்து வளர்ந்து நல்ல வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலியவைகளைத்தரித்து சிற்றின்ப முதலியவற்றில், ஓடியாடித் திரிந்து பிறகு மாண்டுகிடக்கும் ஒருபிணத்தினிடத்தில் இனிமேல் மாளும்பொருட்டாக இருக்கின்ற பலபிணங்கள்கூடிக்கொண்டு கத்துகின்ற விதமென்னவோ? அறியேன்.

இறந்துகிடக்கும் பிணத்தைப்போல் நாமும்போக வேண்டுமேயொழிய இவ்வுலகத்தில் நித்யரில்லையென்று உணர்ந்து காளத்திநாதனை வணங்காமலிருக்கின்றனரே இது என்னவோ தெரியவில்லையே என்பது இரக்கக்குறிப்பு.

பொன்னாற்பிரயோ ஜனம் பொன்படைத்தாருக் குண்டு
பொன்படைத்தோன்
தன்னாற்பிரயோசனம் பொன்னுக்கங்கே துண்டத்
தன்மையைப்போ
லுன்னாற்பிரயோசனம் வேணதெல்லா முண்
டுனைப்பணியு
மென்னாற்பிரயோசன மேதுண்டுகாளத்தி
யீச்சுரனே.

(பொ-ரை) திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! பொன்னைப்பெற்றுள்ள செல்வர்களுக்கு அப்பொன்னினாற் பலபிரயோசனங்க ளிருக்கின்றன; அவர்களால் அப்பொன்னுக்கு ஒரு பிரயோசனமுமுண்டோ? இல்லை. அதுபோல, உன்னைச்சாக்ஷி

டாங்கநமஸ்காரம்பண்ணி வணங்கும் எனக்கு உன்னால் அநேகபிர யோசனங்களுள்ளன. என்றால் ஏதாயினும் ஒரு பிரயோசன முண்டோ? இல்லை என்றபடி. (எ-று)

இப்படியிருப்பதால் என்னைச்சிவபோகவின்பத்திலமிழ்த்திமுத்திப்பேற்றைத் தந்தருளல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (உ)

வாளான்மகவரிந் தூட்டவல்லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளாலிளமை துறக்கவல்லேனல்லன் றொண்டுசெய்து
நாளாறிற்கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்ல னினிச்சென்
றாளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தி யப்பருக்கே.

(பொ-ரை) வாளைக்கொண்டு (அருமையாகப்பெற்ற) பிள்ளையை அரிந்து கடவுளுக்கு ஊட்டவல்லமை யுடையேனல்லன்; மனையாள் செய்துகொண்ட சபதத்தை மேற்கொண்டு இளம்பிராயத்தையெல்லாம் கழிக்கச் சக்தியுடையேனல்லன்; அருமையான திருத்தொண்டுசெய்து ஆறுநாட்களில் கண்ணைப்பிடுங்கிச் சிவபிரானது கண்ணில் அப்பிவைக்கச் சக்தியுடையேனல்லன்; (ஆசையால்) நான் இனிமேல் திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுக்கு அடிமைப்படுவது எப்படியோ? அறியேன். (எ-று)

இம்மூன்றிறத்தில் ஏதேனுமொன்றைச் செய்யவும் சக்தியில்லாதவனான நான் சிவபெருமானது திருவடிக்குப் பாத்திரனாவது எப்படி? என்பது கருத்து.

வாளான்மகவரிந்தது சிறுத்தொண்ட நாயனாரிடத்தில் நிகழ்ந்தமை. மனையாள்சபதஞ்செய்து கொண்டது: திருநீலகண்ட நாயனாரிடத்தில் நிகழ்ந்தமை. நாளாறில் கண்ணிடந்தது: கண்ணப்ப நாயனாரிடத்தில் நிகழ்ந்தமை. (௩)

முப்போதுமன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவும் போகத்திற்
செப்போதிளமுலை யாருடன் சேரவுஞ் சீவன்விடு

பூப்போது கன்னலக் கப்படவும்மமைந் தாயைப்பனே
யெப்போது காணவல் லேன்றிருக்காளத்தி யீச்சரனே.

(பொ-ரை) திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! என்றந்தையே! (ஒருநாளைக்கு) மூன்றுவேளையும் போஜனம் பண்ணவும், நித்திரைசெய்யவும், மாயாவிகாரத்தால் பெண்களிடத்தில் கலவி செய்யவும், உயிர் இறந்துபோய்க் கருவாயில் தக்கப்படவுமே ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் நான் இப்படிப்பட்டவைகளையெல்லாம் ஒழித்து உன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளை எப்பொழுது தரிசிக்கப்பாத்திரனாவேனோ! (எ-று)

இரைக்கே யிரவும் பகலுந் திரிந்திங் கிளைத்துமின்னா
ரரைக்கே யலைக் குழிபருகே யசும்பார்ந்தொழுகும்
புரைக்கே யுழலுந் தமியேனை யாண்டருள் பொன்முகலிக்
கரைக்கே கல்லால நிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே.

(பொ-ரை) பொன்முகரி நதிக்கரையிலும், கல்லாலமரத்தின் நிழலிலுமே சதா எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்காளத்தி நாதரே! நான் இரவும் பகலும் ஆகாரத்தின்பொருட்டே திரிந்திளைத்துப் பின்னர் பெண்களுடைய முடைவீசும் சலமொழுகா நின்ற அரையினிடமாகப் பட்சம்வைத்துத் திரிகிறேன். ஆகையால் என்னை நீயே பாதுகாத்தருளவேண்டும். (எ-று) (ரு)

நாறுங் குருதிச் சலதாரை தோற்புரை நாடொறுஞ்சீ
யூறு மலக்குழி காமத் துவார மொளிக்குமிப்புண்
டேறுந் திசைப்பிளப் பந்தரங்கத்துளை சிற்றின்பம்விட்
டேறும் பதந்தருவாய் திருக்காளத்தி யீச்சரனே.

(பொ-ரை) திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காளத்திநாதனே! நாற்றம் வீசுகின்ற இரத்தமானது ஒடிக்கொண்டேயிருக்கும் வாய்க்காலும், தோலால் புரைக்கப்பட்டதும், தினந்தோறும்

சியானது கசிந்து கொண்டேயிருக்கும் மலக்குழியும், காமத்தவாரமும், ஒளித்து வைத்திருக்கப்பட்டதான புண்ணும், சனைப்பிறப்பானதுமான மறைவிடத்திலேயிருந்து அநுபவிக்கற்குரிய சிற்றின்பத்தை விட்டுக் கரையேறத் தகுந்தபதவி அடியேனுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்வாய். (எ-று) (௬)

கைலாயம்.

நான்சாயும் வெள்ளி மலைக்கரசே நின் கழனைப்பினை
றான்சாயுஞ்சென்ம மொழித்திடுவாய் கருவூரனுக்கா
மான்சாயச்செங்கை மழுவலஞ்சாய வளைந்தகொன்றைத்
தேன்சாயநல்ல திருமேனிசாய்த்த சிவக்கொழுந்தே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையி லெழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே மார்க்கண்டேயருக்காகத் தங்கள் திருக்கரங்களிலிருக்கின்ற மான்மழுக்கள் சாயவும், தரித்திருக்கிற தேனோடுகூடிய கொன்றை மலர்மாலை சரியவும், நல்ல திருவுடலைச் சாய்த்து (எமனை உதைத்தருளிய) சிவபெருமானே! (நீ இங்ஙனஞ்செய்தமையால்) எனக்கும் உளவிருக்கின்ற பிறவியைநீக்கி என்னையுமாட்கொள்ளவேண்டும். எ-று.

இல்லந்துறந்து பசிவந்தபோதங் கிரந்துதின்று
பல்லுங்கறையற்று வெள்வாயுமாயொன்றிப் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும்பொருளு மிழந்துசுகானந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லும்பகலு மிருப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! நான் இல்லறத்தைவிட்டுத் துறவியாகிப் பசி நேரிட்டகாலத்தில் பிச்சையெடுத்துத் தின்றுபற்கள் கறைநீங்கவெளுப்பாயுறுதி

யாதொன்றினும் பற்றுதலில்லாமல் சொற்களையும் அதன் பொரு ள்களையும் நீங்கிச் சுகாநந்தம் உதயமாகுதற்குரிய தூங்காமற் றூங்கு தலான தூக்கத்திலே சதா இருந்து அநுபவிப்பது எந்தக்காலமோ? அறியேன். (எ-று) (உ)

சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தலிலென்றிருப்பே னத்தனே கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை) பெருஞ்செல்வனே! திருக்கயிலாய மலையில் எழுந்த ருளியிருக்குஞ்சிவபெருமானே! கோபமும், ஆசையும், செயலும், நினைப்பும், மறப்பும் (ஆகிய இவைகளெல்லாம்) நீங்கி ஒரு சிந்தனை யும் இல்லாதவனாய்த் தனியேயிருந்து சுகோதயமாதற்குரிய பேரா நந்தத் தூக்கத்திலே எக்காலத்தில் அமர்ந்திருப்பேன். (எ-று) (௩)

கையாரவேற்றுநின் றங்ஙனந்தின்று கரித்துணியைத்
தையாதுடுத்துநின் சன்னிதிக்கேவந்து சந்ததமு
மெய்யாரநிற்பணிந் துள்ளேயுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
வையாவென்றோல மிடுவதென்றோகயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெரு மானே? பிச்சையிடும் அன்னத்தை கையாற்பெற்றுப் புசித்துக் கரித்துணியைத் தைக்காமலேயுடுத்து உன்னுடைய திருக்கோயிலின் கண் வந்து எப்பொழுதும் உன்னைப் பணிந்து மயிர்க்கூச் செரியும் படி என்னுடைய தலைவனே! என்றுமுறையிட்டு என் எண்ணத் தைச் சொல்லிக்கொள்வது எப்பொழுதோ? (எ-று) (ச)

நீற்றைத்தமேனியு ரோமஞ்சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேறுய்க்கசிந்து கசிந்தேயுருகிநின் சீரடிக்கே

மெய்ஞ்ஞானமுற் றுணர்ந்தேமெய்க்கொண்டு பார்த்துக்கண்ணீர்
சொரியப்பெருகக் கிடப்ப தென்றோ கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெரு மானே! திருத்தோற்றந் தரித்திருக்கும் அடியேனுடைய தேகமானது புளகாங்கிதமுறவும், மனமானது கசிந்து உருகவும் உன்னுடைய சிறந்த திருவடிகளிடத்தில் என்றும் நீங்காத தியானத்தை வைத்து இன்பவெள்ளத்தில் கண்களினின்றும் வரும் ஆனந்த பாஷ்பமானது மார்பின் வழியாகத் தாரை தாரையாய்ப் பெருக நான் பரவசமா யிருப்பது எக்காலமோ? (எ-று) (௫)

செல்வரைப்பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக்காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தின்
எல்லையிற்புக்கிட ஏகாந்தமாயெனைக் காத்திடுநீ
தில்லைத்தென்றிருப்பே னந்தனே கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை) போகத்தச் செல்வனே! திருக்கயிலாயமலையில் எழுந் தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! நானோ, பணமுள்ளவர்களைப் பின் தொடர்ந்து பலவகையான சங்கடங்களை முறையிட்டுச் சதா அவர் களெதிரே பொய்யாகச் சிரித்துப் பரிதவிக்கின்றேன். (அங்ஙனம் பரிதவிக்குந் துன்பத்தை நீக்கி), சுகானந்த வெள்ளையிற் போய் நான் ஏகாந்தமாய் இருக்கக்கூடிய இடத்தின்கண் எப்பொழுது என்னு டைய துன்பங்களையெல்லாம் ஒழித்திருப்பேனோ? (எ-று)

ஏகாந்தம் என்னும் இறந்தோடிய கண்டாக்கலத்தல். இதனையே அத்துவைதமென்று பெரியோர் சொல்வர். (௬)

மத்திற்றயிர்போற் றனித்தேன் வழக்கிருந்து
சித்தந்திகைத்திடும் பாவியேன் செப்பொழிந்தனைத் தீர்த்தருள்
முத்தியையளிப்பவன் குருநாதனெங்கும் பூரணனாய்
சிதைத்தவன் நாதனே கயிலாயத்தனே. [ப]

(பொ-ரை) சிவாநந்தச்செல்வனே! திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! நான் குரங்குக்குட்டியைப் போன்றவனல்லேன் ஆகையால் என்னுடைய வழக்கத்தை உணர்ந்தும் பலவியவகாரங்களை நினைக்கின்ற மனத்தை நான் என்னசெய்யக்கடவேன் ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் நீயே என்னுடைய தீமைகளை நீக்கி மனவிருப்பத்தோடு தன்னுடைய குட்டியை யணைத்து எந்திக்கொள்ளும் பூனையைப்போல என்னை யணைத்து உன்னுடைய திருத்தொண்டிற்கு வரியவனாக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும். (எ-று) (எ)

வருந்தேன்பிறந்து மிறந்துமயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேனரகிற் புகுகின்றிலேன் புகழ்வாரிடத்தி
லிருந்தேனினியவர் கூட்டம்விடேனிய லஞ்செழுத்தா
மருந்தேனருந்துவ னின்னருளாற்கயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! உன்னுடைய திருவருளைமேற்கொண்டு இருப்பதால் நான் யாதொன்றாலும் வருத்தத்தை யடையேன், பிறப்புக்களுக்குக்காரணமாயுள்ள ஐம்புலன் வழியிற்போகேன், நரகத்தையடையமாட்டேன், உன்னைச்சதா துதிசெய்கின்றவரிடத்திலிருந்தேன் இனிமேல் அவர்களுடைய கூட்டத்தைவிட்டுப்பிரியேன். (அன்றியும்) பஞ்சாக்ஷரமாகிய அரிய தேனைப் புசித்துக் கொண்டேயிருப்பேன் (எ-று)

இவையனைத்தும் உன்னுடைய திருவருட்டுணையாலே யாகையால் என்னை என்றும் அவ்வருளானது பிரியாதிருக்கும்படி கருணைசெய்யவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (அ)

மதுரை.

விடப்படுமோவிப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படுமோநின் னருளின்றியேதின மேயலையக்

கடப்படுமோவற்பர் வாயிலிற்சென்று கண்ணீர்ததும்பிப்
படப்படுமோசொக்க நாதாசவுந்தர பாண்டியனே.

(பொ-ரை) சொக்கநாதக்கடவுளே! சோமசுந்தர பாண்டியனும் வந்து அரசு செலுத்தினவனே உன்னுடைய திருவருள்மேலிட்டா லல்லாமல் இந்தஉலகவாழ்வைவிடுவதற்குக்கூடுமோ? அங்ஙனம்விட் டாலும் மனமானது திடத்தை யடையுமோ? இல்லை. (ஆகையால்) நின்னுடைய அருளைப்பெறவிரும்புகின்றயான் தினமும்அலைந்து திரி ந்து அற்பர்கள் வீட்டினிடமாகச் சென்று கண்ணீர்விட்டழுது துன் பத்தை யடையப்படுமோ? (ஆகையால்) இத்துன்பங்களை நீக்கி என் னையும் ஆட்கொள்ளவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (எ)

பொது.

உடைகோவணமுண் டுறங்கப்புறந்திண்ணை யுண்டுணவிங்
கடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந்துணைக்கே
விடையேறுமீசர் திருநாமமுண்டிந்த மேதினியில் [றைக்கே
வடகோடுயர்ந்தென்ன தென்கோடு சாய்ந்தென்ன வான்பி

(பொ-ரை) இந்த உலகத்தின்கண்ணே எனக்கு உடுக்கும் வஸ்தி மாகக் கோவணமிருக்கின்றது; நித்திரைசெய்யவோ வெளியில் திண் ணையிருக்கின்றது; ஆகாரமாக இலை, காய்முதலியவைகள் இருக்கின் றன; குடிப்பதற்குத்தண்ணீருமிருக்கின்றது; அரிய துணையாயிருப்ப தற்கு ரிஷபவாகனனாருடனன சிவபெருமானது பஞ்சாட்சரமிருக்கின் றது; (ஆகையால்) உயர்ந்தசந்திரனுக்கு வடதுமுனை உயர்ந்தாலென் ன பயன்? தென்பக்கமுனைசாய்ந்தாலென்ன நஷ்டம்? (ஒன்றுமில்லை என்றபடி.)

வடகோடுயர்தல் தென்கோடுசாய்தல் உலகக்ஷேமவிம்சாசாரங் களைப் பற்றியதாகையால் அது எப்படி யிருந்தாலும் மேற்சொல்லிய

அங்கங்கள் என்று முள்ளனவாகையால் எனக்கு ஒருகுறைவுமில்லை என்பது கருத்து (எ-று) (௧)

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
ஓடுநமக்குண்டு வற்றாதபாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
ஈடுநமக்குச் சொலவொருவரு மிங்கில்லையே.

(பொ-ரை) நமக்கு வீடானது திருவாலங்காடாம், என்றும் அழியாத பாத்திரமாகவுள்ளது. சிவபெருமானால் கொடுக்கப்பட்டதோடாம்; செல்வமிகுந்த ஓர்நாடும் நமக்குள்ளது; அதுவன்றி, யார் எதைக்கேட்டாலும் அதைக் கொடுக்க நல்ல நெஞ்சமுமிருக்கிறது. ஆகையால் இவ்வுலகத்தின் கண்ணே நமக்கு ஒப்பானவர்கள் வேறொருவரும் இல்லை. (எ-று) (௨)

நாடிக்கொண்டீசனை நாட்டமுற்றாயிலை நாதனடி
தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயைவந்து
மூடிக்கொண்டோமென்றுங் காமாயுதங்கள் முனிந்தவென்
பீடிப்பையோ நெஞ்சமே யுனைப்போலில்லைப் பித்தர்களே.

(பொ-ரை) மனமே! சிவபெருமானையடுத்துச் சேர்ந்தாயில்லை. அன்றி அவரை உள்ளபடி விசாரித்துத் தெளிந்ததுமில்லை (நீஇப்படி இருப்பதால்) செகமாயை வந்து மூடிக்கொண்டதேயென்றும், காமத்தைச் செலுத்தும்படியான கருவிகள் கோபித்தனவே யென்றும் துன்பப்படுத்துகின்றாய். ஆகையால். உன்னைப்போன்ற பித்தர்கள் ஒருவருமில்லை. (எ-று) (௩)

கையொன்றுசெய்யவிழியொன்றுநாடக் கருத்தொன்றெண்ண
பொய்யொன்றுவஞ்சகநாவொன்றுபேசப் புலால்கமழு[ம்
மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்றுகேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்றபூசையெவ் வாறுகொள்வாய்வினை தீர்த்தவனே,

(பொ - ரை) அன்பர்க்குள்ள வினையைத்தீர்த்து அடிமைகொள்ளும் சிவபெருமானே! என்னுடையகையானது ஒன்றைச்செய்யவும் கண்கள் ஒன்றைப்பார்க்கவும், மனம் ஒன்றைஎண்ணவும், நாக்குஒன்றைப்பேசவும், தேகம் ஒன்றைப் பரிசிக்கவும், காதுகள் ஒன்றைக் கேட்கவும் செய்கின்ற என்னுடைய பூசையை நீஎப்படி ஏற்றுக்கொள்வாய். (எ-று)

அங்ஙனம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிடினும் என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டியவன் நீயேயாவாய் என்பது குறிப்பு. (சு)

கண்ணுண்டுகாணக் கருத்துண்டுநோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டுபாடச் செவியுண்டுகேட்கப் பல்பச்சிலையு
மெண்ணுண்டுசாத்த வெதிர்நிற்கவீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டுபோகுதையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே.

(பொ-ரை) இவ்வுலகத்தின்கணுள்ளமனிதர்களே! தரிசிக்கக்கண்களும், சிந்திக்கக் கருத்தும், பாடுவதற்குஇசையும், அவனுடைய புகழைக் கேட்கக் காதுகளும் சாத்துதற்குப் பலவகையானபச்சிலைகளும்இருக்கின்றன வாகையால் இவைகளைப்பெற்று நமக்கு எதிரே வந்துகாக்ஷிகொடுத்தருளும்பொருட்டு ஈசனென்னும் சிவபெருமான் இருக்க. அப்படி அவனைப் பூஜியாமல் விட்டு நீங்கள்அருமையாக எடுத்ததேசத்தை மண்ணுக்கு இரையாக்கிக் கெடுக்கின்றீரோ. ஈதென்னமோ? அறியேன். (எ-று) (எ)

சொல்லினுஞ்சொல்லின் முடிவினும்வேதச் சுருதியினு
மல்லினுமாசற்ற வாகாயந்தன்னினு மாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லினுமன்ப ரிடத்திலுமீச னிருக்குமிடங்
கல்லினுஞ்செம்பினுமோ விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே.

(பொ-ரை) எங்களுடையநெற்றிக்கண்ணனாகியசிவபெருமான் கல்லிலும், செம்பிலுமட்டோ இருப்பான் (அப்படியன்று). இவ்விரண்டி-

லிருப்பதுந்தவிர, வாசகத்திலும், வாசகாதீதத்திலும், வேதங்களிலும் இருளிலும், வெளிச்சத்திலும், நிர்மலமான ஆகாசத்திலும், அவனைத் தெளிந்தோருடைய வீட்டிலும், அடியார்களிடத்திலும் கூடவிருப்பான் (ஏனென்றால்) சர்வவியாபகன் ஆகையால்,

இப்படிக்கல்லாமல் கல்லிலும் செம்பிலுமில்லையென்றுபலரும் பொருள் கொள்கின்றனர்; அப்படியிருப்பின் இவர்கள், "அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்பிரகாசமாய்" என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியத்திற்கும், மார்க்கண்டேய ரிடத்திலும், பிரகலாதாழ்வானிடத்திலும் நிகழ்ந்த ஒருவகை அதிசயத்திற்கும் வழிதெரிந்து கொள்வாராக.

அன்றி, இப்பட்டினத் தடிகள் பாரமார்த்திகத்தை யடைந்து உண்மைப்பொருளைத் தன்னிடத்தில் அறிந்தமையால் அங்ஙனங்கூறினர் என்னலுமாம், (சு)

வினைப்போகமேயொரு தேகங்கண்டாய்வினை தானொழிந்தா
தினைப்போதளவுநில் லாதுகண்டாய்சிவன் பாதத்தினை [ற்
நினைப்போரைமேவு நினையாரைநீங்கி நெறியினின்று
னைப்போலொருவருண்டோ மனமேயெனக் குற்றவரே.

(பொ - ரை) மனமே! இருவினைகளின் சம்பந்தமே தேகமாகையால் அவ்வினைகள் ஒழியுமானால் தேகமானது கொஞ்சநேரமும் நில்லாது. (இப்படியிருப்பதால்) நீ சிவனுடையதிருவடிகளைநினைப்பாயாக அன்றியும், அவனைநினைப்பவர்களைச் சிநேகி, நினையாதவர்களைச் சிநேகியாதை. நான் சொன்ன இந்தவழியில் நீ நிற்பையானால் எனக்குப்பொருந்திய துணையாவார் உன்னைப்போல் ஒருவருமில்லை. (எ-று)

பட்டைக்கிழித்துப் பருவூசிதன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச்சுருட்டியென் மொய்குழலாள்கையில்முன்கொடுத்
கட்டியிருந்த கனமாயக்காரிதன் காமமெல்லாம் [துக்
விட்டுப்பிரியவென்றோ விங்ஙனேசிவன் மீண்டதுவே.

[illegible] பேசுதல்.

(பொ-ரை) சிவபெருமான் இவ்விடத்தில் எழுந்தருளிவந்து, பட்டு வஸ்திரத்தில் ஒருஊசியைவைத்துச்சுருட்டி என்மனைவியினிடத்தில் கொடுத்தது மாயாசத்தியால் உண்டாகும் காம மயக்கங்களை யெல்லாம் நீங்கிப் பிரிவதற்கோ? (எ-று) (அ)

சூதுற்றகொங்கையு மாதர் கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதுற்றபூசனுக் கென்செயலாஞ்செய்த புண்ணியத்தாற்
றீதற்றமன்னவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கோ
காதற்றவூசியுந் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே.

(பொ - ரை) யாதொருகுற்றமும் சாரப்பெறாத சிவபெருமான் சொக்கட்டான் காயைப்போன்ற கொங்கைமுதலிய உறுப்புகளையுடைய பெண்கள் மயக்கத்தினின்று நீங்கிப் பிழைப்பதற் காகவோ காதில்லாதஊசியை என்னுடையகையில் கொடுத்துவிட்டான்(எ-று)

வாதுற்றதிண்புய ரண்ணாமலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப்போதும் புகலுநெஞ்சேயிந்தப் பூதலத்திற்
றீதுற்றசெல்வமென் றேடிப்புதைத்த திரவியமென்
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே.

(பொ - ரை) ஓ மனமே! உயிர் நீங்குங்கால் (அவ்வுயிருடன் கூட) காதறுந்த ஊசியும்வாராதாகையால், இவ்வுலகத்தில்பழிப்போடுகூடியசெல்வத்தால் பயனென்னை? சம்பாதித்து புதைத்துவைத்த செல்வத்தால் பயனென்னை? ஒன்றுமில்லை, ஆகையால் திருவண்ணாமலையில்எழுந்தருளியுள்ளஅருணாசலக்கடவுளுடையதிருவடித்தாமரைகளை நல்லகாலத்திற்சென்று தரிசித்துத் தியானித்துத் துதிப்பாயாக (எ-று)

வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணாசைமங்கையை விட்டுவிடப்
போதித்தவன்மொழி கேட்டிலையேசெய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன்சந்திரன் போலேவெளிச்சமதாம்பொழுது
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே.

(பொ-ரை) அவரவர்கள் செய்த புண்ணியவசத்தால், சூரியசந்திரர்களைப்போல சோதியை உயிர்அடையும்பொழுது (இறக்கும் பொழுது) காதறுந்த ஊசியும் வாராதாகையால் வேதங்களிலே விட்டுவிடும்படி சொல்லுகின்ற பொன்னாசை, பெண்ணாசை, மண்ணாசை இவைகளைவிட்டு சிவசம்பந்தத்தை விரும்புவாயாக. (எ-று) (கக)

மனையாளுமக்களும் வாழ்வுந்தனமுந்தன் வாசன்மட்டே
இனமானசுற்ற மயானமட்டேவழிக் கேதுதுணை
தினையாமளவெள் ளளவாகினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாளவென் றும் பரலோகஞ்சித்திக்குஞ் சத்தியமே.

(பொ-ரை) பெண்சாதி, பிள்ளைகள், வாழ்வு, செல்வம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் தம்முடைய வாசல் மட்டேயாம். சுற்றத்தாரெல்லாரும்சுடுகாட்டினளவேயாவார், (ஆகையால்) உயிரானதுபோகின்ற வழிக்குத் துணையாயுள்ளது எள்ளளவாகவே பூர்வத்தில் செய்த புண்ணியமாம். அப்புண்ணியத்தால் பரலோகம்கைகூடும், இதுசத்தியம். ஆகையால் மனமே! நீ அப்புண்ணியத்தைத் தேடுவாயாக. (எ-று) ()

அத்தமும்வாழ்வு மகத்துமட்டேவிழி யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல்வைத் தழுமைந்தருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித்தொடரு மிருவினைப்புண்ணிய பாவமுமே.

(பொ-ரை) மனமே! நாம்தேடியசெல்வமும், நாம்வாழ்ந்த வாழ்வும் வீட்டளவேயாம்; கண்களில் நீரொழுக அழுகின்ற மனைவியரும் வீதியளவேயாவார்; இரண்டு கைகளையும் தத்தம் தலைமேல்வைத்துத் தேம்பித்தேம்பி யழுகின்றமைந்தர்களும் சுடுகாட்டளவேயாவர். நம்மைப் பின்பற்றித்தொடர்ந்து வருவனவாயுள்ளபுண்ணியபாவங்களாகிய இருவினைகளாம். ஆகையால் நீ பெண்டுபிள்ளைகளைத் துணையாக எண்ணாமல் சிவபெருமானையே சதாசிந்திக்கக் கடவை, (எ-று) (கங)

சீயுங்குருதிச் செழுநீர்வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடைவையொன் றில்லாதபோது பகலிரவா
யீயுமெறும்பும் புகுகின்றயோனிக் கிரவுபகன்
மாயுமனிதரை மாயாமல்வைக்க மருந்தில்லையே.

(பொ - ரை) மேலே கட்டப்படுகின்ற புடவை யில்லாவிட்டால் சீயும், இரத்தமும், வழும்பும் இழிந்து பாய்ந்து பகலும் இரவும் ஈயும், எறும்பு புகுகின்ற பெண்கள் குறிக்கு ஆசைப்பட்டு அதிலேயே இறந்துபோகின்ற மனிதர்களை இறவாமல் வைக்க ஒரு மருந்தும் இல்லையே. (எ-று)

ஆனால் சிவபெருமான் என்கிற ஒரு மருந்து உண்டு என்பது கருத்து. (சச)

சீதப்பனிக்குண்டு சிக்கெனக்கந்தை தினமிரந்து
நீதுய்க்கச்சோறு மனைதோறுமுண்டு நினைவெழுந்தால்
வீதிக்குணல்ல விலைமாதருண்டிந்த மேதினியி
லேதுக்குநீசலித்தாய் மனமேயென்றும் புண்படவே.

(பொ-ரை) நெஞ்சமே! குளிர்ந்த பனியை நீக்கிக்கொள்ளக் கந்தையிருக்கின்றது; தினமும் பசித்தபோது அதை யடக்கிக்கொள்ள வீடுகள்தோறும் அன்னமிருக்கின்றது; காமத்தில் எண்ணம் வந்தால் தெருக்களில் வேசிகள் இருக்கின்றனர்; ஆகையால் இவ்வுலகின்கண் நீ துன்பப்படுவது எற்றுக்கு? (எ-று)

ஆகையால் இவைகளைச் சுவாதீனமாக வைக்காமல் சதா சிவபெருமானைத் துதிசெய்வாய் என்பது கருத்து. (சரு)

ஆருண்டுதோப்புண் டணிவீதியப்பலந் தானுமுண்டு
நீருண்டுகந்தை நெடுங்கோவணமுண்டு நித்தநித்த

மாறுண்டுலாவி மயங்குநெஞ்சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின் சும்மாவிருக்கச் சுகமுமுண்டே.

(பொ-ரை) தினமும் மாறுபட்டுத்திரிந்து மயங்குகின்றமனமே! ஆறு, தோப்பு,. அழகிய தெரு, அம்பலம், நீறு, கந்தை, கோவணம், ஆகிய இவைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால்வீடுகடோறும் சென்று அன்னம் புசித்து நித்திரைசெய்து பின்னர் (சுகாநந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கிச்) சும்மா இருந்தால் சுகமும் உண்டு. (எ-று) (கக)

உடுக்கக் கலிங்கக் குளிர்காற்றுவெய்யி லொதுங்கிவந்தாற்
றடுக்கப் பழைய வொருவேட்டியுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப்புறந்திண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சேநமக்குக் குறைவில்லையே.

(பொ - ரை) மனமே! உடுப்பதற்கும், போர்வை யிடுவதற்கும், குளிர் காற்றிலும், வெய்யிலிலும் வருந்திவந்தால் அவ்வருத்தத்தை நீக்கிக்கொள்வதற்கும் பழமையான ஒருவேட்டியிருக்கின்றது; படுப்பதற்காக உலகமெங்கும் திண்ணையிருக்கின்றது; பசியால் வருந்தி வந்தவிடத்தில் பசியை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு அன்னமளிக்கச் சிவன் இருக்கின்றான். ஆகையால் நமக்கொருகுறைவுமில்லை. (எ-று)

மனமே ஆனாலும் அச்சிவபெருமானையே சதாதுதிசெய்யக் கடவை என்பது கருத்து. (கஉ)

மாடுண்டுகன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண்டெனும்படி கேட்டுவிட்டோமினிக் கேண்மனமே
யோடுண்டுகந்தையுண் டுள்ளேயெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்டகண்ட னடியார்நமக்குத் துணையுமுண்டே.

(பொ-ரை) மாடு, கன்று, இருக்கின்றன மக்கள், இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லி சந்தோஷிக்கப்படுவன வெல்லாம் கேட்டையுடை

கின்றனனென்பதை நாம்நம்முடைய காதுகளால் கேட்டோம் ஆகை யால் மனமே! இனிமேல் ஒன்று சொல்வேன்கேட்பாயாக. அதுஎன் னவென்றால், ஓடும் கந்தையும் இருக்கின்றன; துதிசெய்யப் பஞ்சா க்ஷரமிருக்கின்றது! கவசகுண்டலமணிந்த திருநீலகண்டருடையஅடி யார்கள் நமக்குத்துணையாகவும் இருக்கின்றனர் ஆகையால் நமக்கு ஒருகுறைவுமில்லை. (எ-று) (கஅ)

மாத்தான வத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார் தமக்கொரு நிட்டையுண் டோநித்த னன்புகொண்டு
வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தா லுலகத் தவர்போ லிருப்பர் பற்றற்றவரே.

(பொ - ரை) (ஐந்து) அவஸ்தைகளையும். மாயையின் வியவகாரத் தையும் நீக்கிய பெரியோர்களுக்கு ஒருநிஷ்டைகூட வேண்டுமோ? வேண்டியதில்லை (ஏனென்றால்) அவர்கள் சிவபெருமானிடத்தில்பே ரன்புபூண்டு வேர்த்தால் குளித்தும், பசித்தாற்புசித்தும், நித்திரைவ ந்தால் தூங்கியும் பார்க்கிறவர்களுக்கு உலகத்தார்கள் போலவே இ ருப்பார்களாகையால். (எ-று)

பெரியோர்கள் உலகத்தார்போற்பலகாரியங்கள் செய்தாலும்பற் றற்றிருப்பார்களாகையால் அவர்களுக்கு நிஷ்டை வேண்டாமென் றுகூறினர். (க௯)

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல் லறமுநட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென் றிருமனமே யுனக்கே யுபதேசமிதே.

(பொ-ரை) மனமே! ஒருபொருள்உண்டென்றும், அதுவேதெய்வ மென்றும், அதுநித்தியவஸ்துவென்றும் நினைத்திருப்பாயாக, உயர்

திரவியங்களெல்லாம் நிலையில்லாதனவென்றும் இருப்பாயாக, பசித்து வந்தவர்கள் முகத்தைப்பார், நல்லதருமமும், நல்லவாசமும் நல்லதென்று இருப்பாயாக, நடுவுநிலைமையினின்று நீங்காமல் நமக்குவிதித்தபடியே யாகுமென்றும் இருப்பாயாக. இதுவே உனக்குபதேசமாகும் ஆகையால் இவ்வுபதேசத்தைக் கைவிடாமல் மேற்கொண்டு நடந்து வருவாயானால் சிவகதிகைகூடும். (எ-று) (உ0)

நாட்டமென்றேயிரு சற்குருபாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென்றேயிரு சுற்றத்தைவாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்சேயுனக் குபதேசமிதே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! சற்குருவின் திருவடிகளை நம்பத்தகுந்த திருவருட்குறிப்பென்றும், நமதுதேகத்தைப் பொம்மலாட்ட மென்றும், சுற்றத்தாரை சந்தையிற் கூடப்படும் கூட்டத்தாரென்றும், வாழ்க்கையைக் குடமானது கவிழ்தலால் ஓடப்படுகின்ற நீரோட்ட மென்றும் இருப்பாயாக. இதுவே உனக்குப் பெரிய உபதேசமாகும்.

என்செயலாவ தியாதொன் றுமில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றே னிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதொன் றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினையோ விங்ஙனேவந்து மூண்டதுவே.

(பொ-ரை) நான், இச்சரீரத்தை எடுத்தபின்னர் ஒருதீவினையையும் செய்ததில்லை, அப்படியிருந்தும், இப்பொழுது வந்து என்னை விழுங்கியிருக்கிற தீவினையானது பூர்வஜென்மத்தில்செய்ததாகவிருக்குமென்று எண்ணுகின்றேன். (ஆகையால் இதை நீக்கிக்கொள்ள) என்னுடையசெய்கையாலொன்றும் ஆகாது. (ஏனென்றால்) எல்லாம் உன்னுடைய செய்கைகளே யென்று தெரிந்து கொண்டேனாகையால். (எ-று)

எல்லாம் உன்னுடைய செய்கைகளே யாகையால் என்னுடை-யதீவினைகளை நீக்கி யருள்பவனும் நீயே என்பது கருத்து. (உ௨)

திருவேட மாகித் தெருவிற் பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப்பிச்சை பகருமென் றானைப் பதம்பணிந்தேன்
கருவாகுமேதக் கடற்கரை மேவக் கருதுமென்னை
யுருவாக்கிக்கொள்ள வல்லோ விங்ஙனே சிவனுற்றதுவே.

(பொ-ரை) மனமே! சந்நியாசி வேடங்கொண்டு தெருவழியாக என்னைத் தேடிக்கொண்டுவந்து பிச்சைகேட்ட ஒருவனுடைய திருவடிகளை நமஸ்காரஞ்செய்தேன். அவனே! சிவபெருமானவன். அவன் இங்ஙனம் வந்தது ஏனென்றால். ஜனனசமுத்திரத்தில் விழும்படி எண்ணியிருந்த அடியேனைத் தன்னடிப் படுத்திக்கொள்ளற் பொருட்டல்லவோ? (எ-று) (உ௩)

விட்டேனுலகம் விரும்பேனிருவினை வீணருடன்
கிட்டேனவருரை கேட்டுமிரேன்மெய் கெடாதநிலை
தொட்டேன்சுகதுக்கமற்றுவிட்டேன் றொல்லைநான்மறைக்கு
மெட்டேனெனும்பர மென்னிடத்தே வந்திங் கெய்தியதே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் உலகவாழ்க்கையை வெறுத்தேன். இருவினைகளைச் செய்துகொண்டு திரிகின்ற வீணர்களோடு சேரேன். அவர்கள் சொல்லும்சொற்களையும் கேளேன், என்றும் அழியாத உண்மைநிலையைச் சேர்ந்தேன், ஆகையால் சுகதுக்கங்களையும் நீக்கிக் கொண்டேன். (நான் இப்படி செய்தமையால்) வேதங்களாலும் அறியப்படாத பரமானந்தம் என்னிடத்தில்வந்து சேர்ந்துவிட்டது. (எ-று)

அட்டாங்கயோகமு மாதாரமாறு மவத்தைகளைந்தும்
விட்டேறிப்போன வெளிதனிலே வியப்பொன் றுகண்டேன்
வட்டாகிச்செம்மதிப் பாலூறலுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
வெட்டாதபேரின்ப மென்னைவிழுங்கி யிருக்கின்றதே.

(பொ-ரை) எட்டுவகையான போகங்களையும், ஆறுதாரங்களையும் ஐந்தவத்தைகளையும் நடந்துபோன வெட்டவெளியிலே சந்திரனது அமிர்தத்தை உண்டு மகிழ்ச்சி யடைந்திருக்கும்படி ஒருபெரிய இன்பமானது என்னை விழுங்கிமறைத் திருப்பதாகிய அதிசயம் ஒன்றைக் கண்டேன். ஆனால். அது இன்னதென்று தெரியவில்லை. (எ-று) ()

எரியெனக் கென்னும் புழுவோ வெனக்கெனு மிந்தமண்ணு
சரியெனக் கெனும் பருந்தோ வெனக்கெனுந் தான்புசிக்க
நரியெனக் கென்னும் புன்னாயெனக் கென்னு மிந்நாறுடலைப்
பிரியமுட னேவளர்த் தேனித னாலென்ன பேறெனக்கே.

(பொ-ரை) நெருப்பும், புழுவும், மண்ணும், பருந்தும், நரியும், அற்பநாயும், நாங்கள் உண்ணுகிறதற்கு எனக்காகும், எனக்காகும் என்றுசொல்ல இருக்கின்ற இந்தநாற்றமடிக்கப்பட்ட உடம்பை நான் ரொம்பவும் அன்போடு வளர்த்தேன். இதனால் எனக்கு லாபம் என்னவோ? ஒன்றுமில்லை என்றபடி. (எ-று) (உகு)

அண்ணறன் வீதி யரசிருப்பாகு மணிபடையோர்
நண்ணெருநாலொன்ப தாமவரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்
துண்ணென் பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுகமுமெல்லா
மெண்ணிப் பிகால மவமேவிடுத்தன மென்னாரிதே.

(பொ-ரை) சிவபெருமானுடையவீதி அரசிருப்பாகும், அவருக்குச் சேனாதிபதிகள் முப்பத்தாறுபேர்களாம், அவர்களுடைய ஏவலையும் பெறும் இந்தவூரானது. பசிக்கு மடைப்பள்ளியுமாகவிருக்க, இதை யெல்லாம் விட்டு அநேககாலங்களாக வீணாக விருக்கின்றோமே? இது நினைப்பதற்கும் அசங்கதமாயிருக்கின்றதே. (எ-று) (உஎ)

என்பெற்றதாயரு மென்னைப் பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்றமாதரும் போவென்றுசொல்லிப்புலம்பிவிட்டார்

பட்டினத்தார் கழுமரம் பற்றச்செய்து அரசனை பணிதறுத்தல்

தான்பெற்றமைந்தரும் பின்வலம்வந்து குடமுடைத்தா
ருன்பற்றொழியவொருபற்று மில்லை யுடையவனே.

(பொ-ரை) நாயினுங்கடைப்பட்ட என்னை அடிமையாகவுடையவ னே! என்னைப் பெற்றதாயோ? என்னைப்பிணமென்று சொல்லித் தள்ளிவிட்டாள். மனைவியோ, பின்னிருந்துபோய்வாவென்றுசொல்லி அழுதுவிட்டாள், பிள்ளைகளோவென்றால் பின்னர் வலமாகச் சுற்றி வந்து குடமுடைத்தார்கள். ஆகையால் இனிஉன்னுடையசம்பந்த மேயொழிய வேறொரு சம்பந்தமுமில்லை, நீயென்னை ஆட்கொண்ட ருளவேண்டும். (எ-று) (உஅ)

கறைபற்றபல்லுங் கரித்துணியாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்றநெஞ்சமும்பொல்லாதவூணும்புறந்திண்ணையுந்
தரையிற்கிடப்பு மிரந்துண்ணுமோடுஞ் சகமறியக்
குறைவற்றசெல்வமென்றே கோலமாமறை கூப்பிடுமே.

(பொ-ரை) விளக்காத பல்லையும், கரித்துணியையும், பொறுமை நீங்கிய மனத்தையும், கொடிய உணவையும், வெளித்திண்ணையை யும், தரையிற்படுத் துறங்குவதையும், பிச்சையெடுத்துத் தின்னுதற் குரித்தான ஓட்டையுமே, அழியாத செல்வங்களென்று வேதங்கள் முறையிடாநின்றன. (எ-று) (உகூ)

எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்றாய்
முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்குசோதியை மூடரெல்லாங்
கட்டிச்சுருட்டித்தங் கக்கத்தில்வைப்பர் கருத்தில்வையார்
பட்டப்பகலை யிரவென்றுகூறிடும் பாதகரே.

(பொ-ரை) அஷ்டதிக்குகளிலும், பதினாறுகோணங்களிலும், எல் லாம் ஒரேபடித்தாய் இருந்து முளைத் துயர்ந்த ஜோதிமயத்தைக் மூடர்களெல்லாம் கட்டிச்சுருட்டி கக்கத்தில் வைப்பாரே யொழிய தங்கடங்கள் மனத்தின்கண் வைத்துத் தியானிக்க மாட்டார்கள்.

(ஆகையால் இவர்கள்) நல்ல பகற்காலத்தை இருட்டு என்று சொல்லுதற்குரிய பாதகர் போன்றவர்களாயார். (எ-று) (௯0)

வாய்நாறு மூழன் மயிர்சிக்குநாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறுமங்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்ச்
சீநாறும்யோனி யழுநீருமிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறுமங்கையர்க் கோவிங்ஙனேமனம் பற்றியதே.

(பொ-ரை) நாறுகின்ற வாயையும், மயிரையும், பீநாற்றம்வீசுங்கண்களையும் பிணநாற்றம் வீசும் தேகத்தையும், சீநாற்றம்வீசும் பெரிய குழியையும் உடைய பெண்களுடைய மயக்கத்திலேஎன்னுடையமனம் சேர்ந்துவிட்டதே. (எ-று)

ஐயோ! இதற்குநான் என்னசெய்வேன் என்பது குறிப்பு. (௯௧)

உரைக்கைக்குநல்ல திருவெழுத்தைந்துண் டுரைப்படியே
செருக்கித்தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக்கரித்துணி யாடையுமுண்டெந்தச் சாதியிலு
மிரக்கத்துணிந்துகொண் டேன்குறைவேதுமெனக்கில்லையே

(பொ - ரை) மனமே! தியானஞ்செய்யப் பஞ்சாக்ஷர மிருக்கின்றது, வேதாகமப்படித் தரித்துக்கொள்ளத் திருநீறு இருக்கின்றது; அணிந்துகொள்வதற்குதெருக்குப்பையில் கரித்துணி இருக்கின்றது, அன்றி, எந்தச் சாதியிலும் போய் ஏற்பதற்கும் துணிந்து விட்டேன் இனி, எனக்கு ஒரு குறைவுமில்லை. (எ-று)

சிவபெருமான் சாதிசமயங்களைக் கடந்தவராகையால் அவனருள் பெற்றவர்க்கும் அச்சாதி சமயப்பற்று இல்லை என்பார் "எந்தச் சாதியிலு மிரக்கத்துணிந்துகொண்டேன்" என்றார். (௯௨)

ஏதப்பட்டாயினி மேற்படும்பாட்டையி தென்றறிந்து
போதப்பட்டாயில்லை நல்லோரிடஞ்சென்று புல்லறிவால்

M. Egambaram

வாதைப்பட்டாய்மட மாணுங்கல்வி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட்டாய்நெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தருமே.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! மிகுதியும் குற்றஞ்செய்தாய், பின்னர்பட விருக்கும் துன்பத்தையாராய்ந்து நல்லவர்களிடத்திற்போய்அறிவைப்பெற்றாயில்லை - அஞ்ஞானத்தால் வருத்தப்பட்டாய், பெண்கள்மாய்கையில் அகப்பட்டு அறிவீனனானாய், (ஆகையால்) உன்னைப்போல் பித்தம்பிடித்தவர்களும் இரார்? (எ-று) (௱௩)

சுரப்பற்றுவல்வினை சுற்றமுமற்றுத் தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்றுமங்கையர் கையிணக்கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்றுநாதனை வாயாரவாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றிருப்பதன்றோ பரமாபர மானந்தமே.

(பொ - ரை) என்னுடைய தலைவனே! சுரத்தலும், இருவினைகளும், சாதியும், செய்கைகளும், வஞ்சகமும், பெண்கள் மாய்கையும், துன்பமும் நீங்கிச் சிவபெருமானைத் துதிசெய்து மனமடங்கும்படி இருப்பதல்லவோ மேலான இன்பமானது. (எ-று)

அங்ஙனங் கைகூட்டி யாள்வோன் சிவபெருமானே என்பது குறிப்பு. (௱௪)

பேய்போற்றிரிந்துபிணம்போற்கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லா
நாய்போலருந்தி நரிபோலுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற்கருதித்தமர்போலனைவர்க்குந் தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போலிருப்பர்கண்டீருண்மை ஞானந் தெளிந்தவரே,

(பொ - ரை) உலகத்தவர்களே! மெய்ஞ்ஞானிகள் எப்படியிருப்பார்களென்றால், பசாசுபோல் திரிந்து சவத்தைப்போலிருந்து பிச்சைச் சோற்றைப் புசித்து நரிபோலலைந்து பெண்களை தாய்மார் போல் நினைத்து மற்றுமுள்ளவர்களைத் தங்கள் சாதியர்கள் போல்

நினைத்துப்பிரியமாகவார்த்தைசொல்லித் தாமொருபிள்ளைகள்போல்
இருப்பார்கள். (எ-று) (௫௫)

விடக்கேபருந்தின் விருந்தேகமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கேபுழுவந் துறையிடமேநல முற்றுமிலாச்
சடக்கேகருவி தளர்ந்துவிட்டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத்
தொடக்கேயுனைச்சுமந்தே னின்னினேது சுகமெனக்கே.

(பொ - ரை) விடக்கே! பருந்தினுக்கு விருந்தாக உள்ளதே! பிரமனால் படைக்கப்பட்ட முடக்கே! புழுக்கள்வாசஞ்செய்யும் இடமே நன்மை இல்லாதசடக்கே! செத்தபிறகு பெற்றதாயும்தொடுவதற்கு அருவருக்கத்தக்க தேகமே! நான் இதுகாறும் உன்னைச்சுமந்தேனே உன்னால் எனக்கு என்னசுகம் (எ-று) (௫௬)

ஒன்றுமில்லை என்றபடி

அழுதாற்பயனென்ன நொந்தாற்பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற்பயனென்ன நின்னையொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற்பயனென்ன நன்மையுந்தீமையும் பங்கயத்தோ
னெழுதாப்படிவருமோ சலியாதிரென் னேழைநெஞ்சே

(பொ-ரை) என்னுடைய அறிவில்லாதமனமே! ஒருவருக்கு நன்மையும், தீமையும், பிரமனால் எழுதப்படாதபடி வந்து கூடுமோ? கூடாது. ஆகையால் அழுதாலும், வருந்தினாலும், தொழுதாலும், ஒருவர்சுடும்படி உன்னைவைத பழுதினாலும் ஒருபயனுமில்லை (எ-று)

எல்லாம் விதிவசமாகையால் வருந்துவதிற்பயனில்லை என்பது கருத்து. (௫௭)

ஊரீருமக்கோ ருபதேசங்கேளு முடம்படங்கப்
போரீர்சமணைக் கழுவேற்றுநீற்றைப் புறந்திண்ணையிற்
சாரீரனந்தலைச் சுற்றத்தைநீங்கிச் சகநகைக்க
வேரீருமக்கவர் தாமேதருவ ரிணையடியே.

(பொ - ரை) ஊரிலுள்ளவர்களே! உங்களுக்கு ஒன்று உபதேசிக்கின்றேன் கேளுங்கள். (அது என்ன வென்றால்) நீங்கள் எப்படியாயினும் தேகத்தை விட்டுவிடப்போகிறீர்கள், ஆகையால் சமணர்களைக் கழுவிலிடப்பட்ட திருநீற்றை அணிந்து, சுற்றத்தாரை நீக்கிச் சிவபெருமானைச் சரணாகதியடையுங்கள். அப்படிசெய்வீரானால், அவரே மனமிரங்கித் தம்முடைய உபயசரணங்களைக் கொடுத்தடிமை கொள்வார். (எ-று)

சமணைக் கழுவேற்றியவர் - சம்பந்தர். அவர் நீற்றைக்கொண்டு எற்றுவித்ததினால் அதின்மகிமைதோன்ற இங்ஙனம் கூறினார். (௩௯)

நீற்றைப்புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயில்லை மாமறைநா
லேற்றிக்கிடக்கு மெழுகோடிமந்திர மென்னகண்டா
யாற்றிற்கிடந்துந் துறையறியாம லலைகின்றையே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ திருநீற்றைத் தரிப்பதினால், ஒரு பிரயோசனமுமில்லை. அன்றி தீர்த்தமாடினும் ஒன்றுமில்லை. (ஏனென்றால்) இச்சென்மத்தை நீக்கிச் சிவசம்பந்தமான ஜென்மத்தையடைய வகையைத் தெரிந்தாயில்லை. ஆகையால் (மறைகளில்) வேதங்களில் முடிவு செய்திருக்கிற எழுகோடி மந்திரங்களையுணர்ந்தும் அவைகளின் வழிதெரியாமல் தவிக்கின்றனையே, இது (ஒருவருக்குப்போகும்) வழியிலேநின்றும் வழி இதுவோ, எதுவோ? என்று தவிக்கின்ற விதத்தவனையே? இதுவென்னவிபரீதம். (எ-று) (௪0)

ஓங்காரமாய்நின்ற வத்தாவிலேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய்முளைத்த பயனறிந்தாற்பதி னாலுலகு
நீங்காமனீங்கி நிறையாநிறைந்து நிறையுருவா
யாங்காரமானவர்க் கெட்டாக்கனிவந் தடர்ந்திடுமே.

(பொ-ரை) யாதொருபிரணவமாயிருந்து விளங்கும் ஒருமந்திராக்ஷரப்பொருளில் ஒருமூலவிதைவந்து பக்குவமாய் முளைத்திருக்கும் வகையைத் தெரிந்து கொண்டால், ஆங்காரத்தைப் பெரும்பேறாக வைத்திருக்கும் உலகர்களுக்கு அறியப்படாமல் சர்வவியாபகமாயிருக்கின்ற (ஓர்சிவமென்னும்) பழமானது வந்துசேர்ந்துவிடும். (சக)

விதியார்படைப்பு புரியாளரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார்துடைப்புநம் பாலணுகாது பரானந்தமே
கதியாக்கொண்டுமற் றெல்லாந்துயிலிற் கனவெனவே
மதியாதிருமனமே யிதுகாணன் மருந்துனக்கே.

(பொ-ரை) மனமே! பரானந்தத்தையே நீ அடைதற்குரிய மோக்ஷமாகக்கொண்டு மற்றவைகளையெல்லாம் கனவிற்கண்டகாட்சியாக எண்ணி அவைகளை மதியாமல் இருப்பாயாக, அப்படியிருந்தால் பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரர்களால் செய்யப்படும் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரங்கள், நம்மிடத்தில் வந்துசேரா. ஆகையால் இதுவே உனக்கு நல்லமருந்தாகும். (எ-று) (சஉ)

நாய்க்குண்டுதொண்டு நமக்குண்டுபிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டுமந்திர பஞ்சாட்சரமதி யாமல்வரும்
பேய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டுதேசிகன் றன்னருளைக் கங்கணைக்குநெஞ்சே

(பொ-ரை) மனமே! நாய்களுக்கோ தொண்டிருக்கின்றது; நமக்கோ பிச்சையிருக்கின்றது, வாய்க்கோ எமனை வெல்லுதற்குரிய மந்திரபஞ்சாக்ஷரமிருக்கின்றது, பேய்க்கோதிருநீறு இருக்கின்றது ஜன்மசாகரமான நோய்க்கோ எம்பெருமானுடைய திருவருளைக்கம் இருக்கின்றது, இப்படி இருப்பதினால் நமக்கென்னகுறை.

நேமங்கணிட்டைகள் வேதங்களாகம நீதிநெறி
ஓமங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்திர யோகநிஷ்டை

நாமங்கள்சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமங்கடோறு மிவர்செய்யும்பூசைகள் சர்ப்பனையே.

(பொ-ரை) நியமம், நிட்டை, வேதம், ஆகமம், நீதிநெறி, ஓமம், தர்ப்பணம், சந்தியாவந்தனம், செபம், மந்திரம், யோகம், அர்ச்சனை நாமங்கள், சந்தனம், திருநீறு, இவைகளுடன் சாமங்கடோறும் இவர்கள் செய்யும் சிவபூசை பாவனை மாத்திரமே. (எ-று) (சச)

நானெத்தனைபுத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெஞ்சமே
யேனிப்படிக்கெட் டுழலுகின்றாயினி யேதுமிலா
வானத்தின்மீனுக்கு வன்றூண்டிலிட்ட வகையதுபோற்
போனத்தைமீள நினைக்கின்றனையென்ன புத்தியிதே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் எவ்வளவுபுத்தி சொன்னாலும் கேட்கின்றாயில்லை. என் இப்படி திரிகின்றனை; ஆகாயத்திலுள்ள மீனுக்கு தூண்டில்போட்ட விதத்தைப்போல போன பொருளை மீட்டும் நினைக்கின்றனை. இதுஎன்னபுத்தி. (எ-று) (சரு)

அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புலனாம்
வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புஞ்செய்க்களைபறித்தேன் வளர்த்தேன்சிவ போகத்தையே.

(பொ-ரை) பஞ்சாக்ஷரமென்னுங் கோடரியினால் ஐம்புலன்களாகிய கட்டையை அடியோடு வெட்டிச் சீர்திருத்திச் சதாசிவம் என்கிற விதையைப்போட்டுக் களைகளைந்து சிவபோகமென்னும்பயிரை வளர்த்தேன். (ஆனால்) அப்போகத்தை நான் அநுபவிக்கும் திறம் வருமோவராதோ அறியேன். (எ-று) (சசா)

தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடநா
ளீயாருநானு மெனப்பகர்வாரந்த நேரத்திலே

நோயாரும்வந்து குடிகொள்வரே கொண்ட நோயுமொரு
பாயாரு நீயுமல்லாற் பின்னையேதுநட் பாருடலே.

(பொ-ரை) ஓ நெஞ்சமே! தாய், சுற்றத்தார், மனைவி இவர்கள் கைவிட்டு விடுகின்ற நாளில், நீயார் நான்ஆர், என்றுசொல்லிக் கொள்ளுவார்கள். அந்தச்சமயத்தில் மரணநோயானது வந்து குடிகொள்ளும். அக்காலத்தில் அந்தநோயும், ஒருபாயும், நீயுமேயல்லாமல்ஒருசிநேகர்கள் ஒருவருமில்லை. ஆகையால் சிவபெருமான் திருவடிகளை சதாதுதி செய்வாய். (எ-று) (௪௭)

ஆயும்பொழுது மயிர்க்கால்கடோறு மருங்கிருமி
தோயுமலக்குட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற்
பேயுநடன மிடுங்கடமாமென்று பேசுவதை
நீயுமறிந்திலையோ பொருட்டேட நினைந்தனையே.

(பொ - ரை) விசாரிக்குங்காலத்தில் மயிர்க்கால்களின் வழியெல்லாம்கிருமிகள் நிறைந்திருக்கும் மலக்குட்டையாகிய இந்தத்தேகத்தைச்சுட்டபிறகு பேய்கள் கூத்தாடுகின்ற இடமாகுமென்று உணர்ந்தோர்பேசுவதை, ஓமனமே! நீயறிந்திலைபோலும். (ஏனெனில்) இன்னும்பொருள்தேட நினைத்தாயாகையால். (எ-று) (௪௮)

பூணும்பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத்தானல்ல பூமிதனைக்
காணும்படிக்கல்ல மங்கையர்க்கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும்வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே.

(பொ-ரை) நான்படுகின்ற துன்பம் அணியும் ஆபரணம், பொன், பூமி, மங்கையர், காட்சி, சிவன்திருவடி இவைகளுக்கெல்லாம் அல்ல என்னுடையவயிறு வளர்க்கும் நிமித்தமேயாம். (எ-று) (௪௯)

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாதநீர்த்த மினிமுடிந்து

கட்டாதலிங்கங் கருதாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே.

(பொ-ரை) என்னுடையகுருசுவாமி உபதேசித்தமொழியானது, வெட்டாத சக்கரமும், பேசப்படாத மந்திரமும், வேறெவர்களாலும் எட்டப்படாத புஷ்பமும், இறைக்கப்படாத தீர்த்தமும், முடிபோட்டுகட்டிவைக்காத லிங்கமும் நினைக்காதமனமும் நினைப்பினுள்தட்டுப்படாத பூசையுமல்லவோ? (எ-று)

ஆனால், அந்தப்பூசையை செய்வதற்குப் பாத்திரனாவது என்றோ? என்பது கருத்து. (௫0)

எருமுட்டைபிட்கி னுதிர்ந்துநின்செல்லுக் கெவரழுவார்
கருமுட்டைபுக்குக் கழலகன்றீர்கள் துக்கமதாய்ப்
பெருமுட்டுப்பட்டவர் போலழும்பேதையிர் பேர்த்துகிறீ
ரொருமுட்டும்விட்டு மரனையென்றைக்கு மோதுமினே.

(பொ-ரை) உலகத்தவர்களே! எருமுட்டையைப்பிட்டால் உதிருகின்றசெல்லுக்காக அழுகின்றவர்கள் ஒருவருமில்லை. ஜெனனத்தில்புகுந்து அவன்திருவடியை நீங்கினீர்கள் மிகுந்ததுக்கமுடன்குற்றத்தை யடைந்தவர்கள்போல் அழுகின்றஅறிவிலிகாள்! பிறத்துகிறீர்எப்படிப்பட்ட துன்பத்தையும் நீக்குகின்ற சிவபெருமானுடைய திருப்பெயர்களை சதா துதி செய்யுங்கள். (எ-று) (௫௧)

மையாடுகண்ணியு மைந்தரும்வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
யையாநின்மாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யாயிருந்தது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க்கனவாய் மெல்லப்போனதுவே.

(பொ-ரை) செவந்த திருமேனியையுடைய தலைவனே! மனைவியும், பிள்ளைகளும், வாழ்வும், வீடும், உன்னுடைய மாயாசத்தியின் உருவெளித் தோற்றமேயாகும், ஆனால், அவை, உலகத்தில்மெய்யென்று சொல்லும்படி யிருந்து நாளேற நாளேற பொய்யாகிக் கனவிற் கண்டகாட்சிபோலாயின. (எ-று) (௫௨)

ஆயாப்பலகலை யாய்ந்திடுகின்றா யறிந்தவர்பாற்
போயாகிலுமுண்மை யைத்தெரிந்தாயில்லை பூதலத்தில்
வேயார்ந்ததோளியர் காமவிகாரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய்விழிக்கின் றனைமனமேயென்ன பித்துனக்கே.

(பொ - ரை) மனமே! பலநூல்களையும் ஆராய்ச்சி செய்யமாட்டாய். அங்ஙனம் ஆராய்ச்சி செய்தவரிடத்தில் போயாகிலும் உண்மைநிலையை உணர்ந்து கொள்ளமாட்டாய். உலகத்தில்பெண்கள் மாயையில் சிக்கியழுகின்றனை அதனால்பேய்போலவும் விழிக்கின்றனை இப்படிப்பட்ட பயித்தியம் உன்னைப் பிடிப்பதற்குக் காரணம் என்னே.

அடியாருறவு மரன்பூசைநேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில்வேறு பயனுளதோபங் கயன்வகுத்த
குடியானசுற்றமுந் தாரமும்வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியாலடியுண்ட வாறொக்குமென் றினஞ் சார்ந்திலரே.

(பொ - ரை) பிரமனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சுற்றத்தாரும், மனைவியும், வாழ்வும், குயவனால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் தடியினால் அடிப்பட்டவைபோலாகும். ஆகையால், உலகத்தின்கண், அடியார்கள் நட்பும், சிவபூசையும், பக்தியும், அல்லாமல்வேறுபிரயோசனம் இருக்கின்றதா? இல்லை. (எ-று) (கூ)

ஆங்காரப்பொக்கிஷங் கோபக்களஞ்சிய மாணவத்தா
லீங்காவரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விடுவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காமவிலாசத் தேகங்கத்தல்
பாங்காயுனைப்பணிந் தெப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே.

(பொ-ரை) ஆங்காரப் பொக்கிஷமாகவும், கோபக்களஞ்சியமாகவும், ஆணவத்தினாற் தீங்காகிய அரண்மனையாகவும், பொய்யைச்சேர்த்து வைத்த கூடமாகவும் காமவிலாசமாகவுமுள்ள இத்தேகமானது எந்தவா

ங்கயாய், நான் அந்தேகத்திலிருந்து உன்னைப்பணிந்து ஞானம்பரி
க்கப்பெறுவது எப்படி. (எ-று) (௫௩)

ஒழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்ற நெஞ்சே
யழியாப் பதவிக் கடைந்தேங்கெட்டிய வாதியனை
மழுமான் கரத்தனை மால்விடையானை மனத்திலுன்னி
விழியாற் புனல்சிந்தி விம்மியழுநன்மை வேண்டுமென்றே.

(பொ - ரை) நீங்காத ஜென்மத்தை யெடுத்து எங்கித்திரிகின்ற மனமே! அழியாத பதவியை யடைவதற் கொருமருந்தேன். அது வென்னவென்றால் ஆதியாயுள்ளவனை, மழு, மான் தரித்தவனை பெரிய ரிஷபவாகனனை மனத்தில் தியானித்து கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பம் பொழிந்து விம்மி, விம்மி, நன்மை வேண்டுமென்று அழுவாயாக. (எ-று) (௫௪)

நாய்க்கொரு சூலு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொரு ஞானம் பிடிபடுமோ பெருங் காஞ்சிரங்கா
யாக்குவராரருந்துவ ராரதுபோலுடம்பு
தீக்கிரையாவதல்லா லெதுக்காமிதைச் செப்புமினே.

(பொ-ரை) உலகத்தவர்களே! நாயினுக்கு ஒருகர்ப்பமும், அதற்குத்தக்க மருத்துவமும் இருக்கின்றதா? பேய்க்குஞானம்பிடிக்குமோ? எட்டிக்காயை ஆக்குபவர்களியார்? அதைத் தின்பவர்கள் யார்? அது போல இந்த உடம்பானது அக்கினிக்கு இரையாய் விடுவதல்லாமல் வேறு எதற்கு உதவுகின்றது. இதைச்சொல்லுங்கள். (எ-று) (௫௫)

கச்சிற்கிடக்குங் கனதனத்திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
யிச்சித்திருக்கின்ற பேதைநெஞ்சே யிமவான்பயந்த
பச்சைப்பசுங்கொடி யுண்ணாமுலைபங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக்கிடமனமே யொருகாலுந் தவிர்கிலையே.

(பொ-ரை) கச்சிட்டுக் கட்டியிருக்கின்ற முலைகளைப்பார்த்து ஆசைப் பட்டிருக்கின்ற மனமே! (அதைவிட்டு) பார்வதாதேவியை இடது பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் பொருந்தியிருப்பாயானால் உனக்கு ஒன்றும் கெடுதியில்லை

மானார் விழியைக் கடந்தே றிவந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனாகி யென்னைக் குடியேற்றிக் கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் பேறிருந் தாலுநற் பேறிது பொய்யன்று கா
ணானாலுமிந்த வுடம்போ டிருப்ப தருவருப்பே.

(பொ-ரை) பெண்கள் மாய்கையை விட்டு நீங்கி வந்தேன், குருவும் என்னை ஆண்டுகொண்டருளினன், ஒருதப்புமில்லை, இவையெல்லாம் மெய்யே பொய்யல்ல, எப்படியிருந்தாலும் இந்தஉடம்போடு கூடியிருப்பது மாத்திரம் அருவருக்கத் தக்கதேயாம். (எ-று) (௫௯)

சற்றாகிலுந் தன்னைத் தானறி யாய்தன்னை யாய்ந்தவரை
பற்றாகிலுமுரைக் கப்பொருந் தாயுனக் கானநிலை
பற்றாய்குருவைப் பணியாய்பரத்தையர் பாலிற்சென்றாய்
பெற்றாய்மட நெஞ்சமே யுன்னைப்போலில்லை பித்தருமே.

(பொ-ரை) கொஞ்சமானாலும் தன்னைத்தானறிய மாட்டாய். அப்படி யறிந்தவர்களையும்சேர்ந்து அவர்களிடத்தில் ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ளமாட்டாய். நீயடையவேண்டிய உண்மைநிலையைப் பிடிக்கமாட்டாய் உன்னுடைய ஆசாரியசாமியை நமஸ்காரஞ் செய்யமாட்டாய். பெண்களிடத்தில் போய் என்னசுகத்தை யடைந்தாய் ஒன்றுமில்லை. ஆகையால், மனமே! பயித்தியர்களும் உன்னைப்போலிருக்கமாட்டார்கள். (எ-று) (௬௰)

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாந்தையு முத்தமறப்
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகிலேனுயர் பொன்னென வே

யொளியிட்டதாளிரண் டுள்ளேயிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத்தே னினிமேலொன்றும் வேண்டிலனே.

(பொ-ரை) (இதுகாறும் நான் துதித்து வந்த) சிலாரூபத்தையும், சாந்தையும், செப்புச்சிலையையும், நான் இனி துதிசெய்யேன். (ஏனென்றால்) (என்னுடைய குருசுவாமி உபதேசித்த) தேஜோமயமாகிய இரண்டு திருவடிகளையும் மனத்திலுள்ளே வைப்பதுவே உண்மையாமென்று வெளிப்படுத்தி அவற்றை அடைத்து வைத்தேன். ஆகையால் நான் ஒன்றையும் விரும்பமாட்டேன். (எ-று)

என்னுடைய வியவகாரதிசையில் துதித்துவந்தேன் இப்பொழுது குரு உபதேசத்தால் ஞானங்கள் கூடவே இனிச்செய்யேன் என்பது கருத்து. (சுக)

கல்லாலெறியுண்டுங் காலாலுதையுண்டுங் கானைகையில்
வில்லாலடியுண்டு முன்னாள் விடமுண்டு மேலளித்துப்
பல்லாற்பரமேரி யேகம்பவாணர் பக்கத்தின்
சொல்லார்செவியினிற் கேளாதிருந்ததென் றொல்வினையே

(பொ-ரை) ஒருவன் கல்லாலெறிந்ததையும், ஒருவன் காலால் உதைத்ததையும், ஒருவன் வில்லால் அடித்ததையும் ஏற்றுக்கொண்டு, பூர்வத்தில் [illegible] கடலிற்றோன்றிய ஆலகாலவிஷத்தைப் புசித்துத் திரிபு[illegible] எரித்தருளிய ஏகாம்பரக்கடவுளுடைய திருவடித்தா[illegible] ஸ்நானஞ்செய்யும் போது துதிசெய்யும் சொற்கள் செ[illegible] கேளாததற்குக் காரணம் பூர்வவினையேயாகும்.

ஒருநான்கு [illegible] தைத் தேவர்க்கு முப்பதுக்குத்
திருநாளுந் [illegible] பெறுள தோவுந் [illegible]
வருநாளில் [illegible] கண்ணுளன் வதுப்பொழியுங்
குருநாதனை [illegible] பின்னே யேதிக் [illegible]

(பொ-ரை) நான்குவகைச்சாதியாருக்கும், தேவர்களுக்கும் திருவிழாவும் தீர்த்தமாடுதலும் வேறுமோ? இல்லை. ஏனென்றால், பிரமனால் வகுத்த நாளில் வருவது வரும் அவனால் நிர்மாணித்த வகுப்பொழிந்தால் நம்முடைய குருசுவாமியால் வருவது வரும், இவ்விரண்டும் தவிர இவ்வுலகத்தில் வேறு என்ன இருக்கின்றது. (எ-று)

விருத்தம்.

பாரோநீரோ தீயோ வளியோ படர்வானோ
ஆரோநானென் றாய்வுறுகின்றே னறிவில்லேன்
பாரோநீரோ தீயோவளியோ படர்வானோ
ஆரோநானென் றாய்வுறுகின்ற வதுநீயே.

(பொ-ரை) அறிவில்லாதவனாகியநான், பூமியோ? அப்போ? தேயுவோ! வாயுவோ! ஆகாயமோ! என்று ஆராய்கின்றேன், அப்படி யாராய்கின்ற அதுவே நீயாயிருக்கின்றாய். (எ-று)

அங்ஙனம் எல்லாவற்றிலும் கலந்திருப்பதுபோலிருந்து என்னையும் அடிமைகொள்ளவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (௯௪)

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்து நன்னிதியந்தேடி
நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவருமேறைப் புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப் புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுத்தோல்மரத்துளையிற் காலைநுழைத்துக்கொ
ஆப்பதனையசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல[ண்டீர்
வகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட்டீரே.

(பொ-ரை) பலவகையான பொய்வார்த்தைகளைப்பேசிச் செல்வத்தைச் சம்பாதித்துப் பெண்களைக்கூடிப் புற்றிலிருந்து வெளிப்படும் ஈசல்போலப் பிள்ளைகளைப் பெறுகின்றீர்களேயொழிய, அப்பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றவும் வகையறியமாட்டீர்கள், அவர்களைக்கைவிடவு மாட்டீர்கள். ஒரு மரப்பொந்தில் காலைநுழைத்துக் கொண்டவர்களானீர்கள், அப்பொழுது குரங்கானது வந்து அந்தஆப்பை அசைத்து அழுத்தி விட்டதுபோல அகப்பட்டுக் கொண்டீர். அதிலிருந்து வருந்தும்படி அகப்பட்டுக்கொண்டீர், இனியேனும் அவைகளைவிட்டுச் சிவபெருமானைத் துதிசெய்யக்கடவீர். (எ-று) (கூக)

மத்தளை தயிருண்டானு மலர்மிசையவனுந் தேடிப்
பித்தனைக் கொண்ட போதும் வெளிப்படாப்பிரானையிங்குச்
செய்த்தலைக் கூறவந்த சேந்தனை வேந்தனிட்ட
கைத்தளைநீக்கியென்முன் காட்டுவெண்காட்டுளானே.

(பொ-ரை) விஷ்ணுவும், பிரமனும் தேடிக்காணாமல்மயங்கிநின்ற போதும் வெளிவராத பெருமானே: திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே! சேந்தனுக்கு அரசன் இட்டுள்ள கைவிலங்கை நீக்கி அவனை எனக்கு முன்னே கொண்டு வந்து காட்டவேண்டும். (எ-று) (கூஉ)

தாயாருக்குத்
தகனக்கிரியை செய்யுங்காலத்திற் பாடியது
வெண்பா.

ஐயிரண்டுதிங்களா யங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச் — செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
யெப்பிறப்பிற் காண்பே னினி.

(பொ - ரை) பத்துமாதமாகக் (கர்ப்பமுடையவ) உடல் நொந்தும் பெற்றபோதே (மெய்த்திருந்துபக்தாமரைத்தில்) என்னைப்பெற்று (அக் குழந்தை) ஆண்பிள்ளை யென்று சொன்னபோதே (முன்னிருந்த சோகமெல்லாம் நீங்கி) ஆசையோடு எடுத்து இரண்டுகைகளையும் முலையின் மேல் வைத்துத் தாங்கிக் கனகம்போன்ற முலைப்பால் கொடுத்து (என்னைக் காப்பாற்றி விட்ட) தாயாரை, நான் இனிமேல் எந்தப்பிறப்பில் பார்ப்பேனோ? (எ-று). (௫)

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
அந்திபகலாச் சிவனை யாதரித்துத் — தொந்தி
சரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழன்மூட்டுவேன்.

(பொ-ரை) முன்னர்ப் பிள்ளைபெறுந் தவஞ்செய்து அந்தச் சங்கரனையாகக் கர்ப்பத்தில் (அதைக்கொண்டு) முந்நூறுநாட்களாகிய பத்துமாதம் வரைக்கும் சுமந்து, இரவும் பகலும் சர்வேசுவரனாகிய சிவ பெருமானைத் துதிசெய்து, வயிறு சரியும்படி தாங்கிக்கொண்டிருந்து (அந்த நாட்கள் பூர்த்தியான பிறகு) என்னைப்பெற்ற தாயாருக்கோ நான் எரியும்படி தீமூட்டுவேன்.

அருமையான தவஞ்செய்து முந்நூறு நாட்கள் கஷ்டப்பட்டுப் பெற்ற தாயாருக்கோ இப்போது தீமூட்டும்படி ஆயிற்றே என்பது கருத்து. (௬)

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோள்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து — முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டுவேன்.

(பொ - ரை) சிறிய பாத்திரமாகிய வட்டிலிலும், தொட்டிலிலும், மார்பின்மேலும், தோளின்மேலும், கட்டிலிலும், என்னைத் தூக்கப்பண்ணி என்

மேல் ஆசையோடு காவலாக வைத்திருந்து பாதுகாத்துச் சீராட்டிப் பாராட்டின தாயாருக்கோ! நான் விறகு வைத்துத் தீமூட்டுவேன்.

என்னைப் பலவகையாகச் சிறப்புச்செய்து காப்பாற்றிய தாயாருக்கே விறகிட்டுத் தீமூட்டும்படி ஆயிற்றே என்பது கருத்து. (௩)

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமலேந்திமுலை
தந்துவளர்த் தெடுத்துத் தாழாமே—அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டு வேன்.

(பொ-ரை) (என்னைப் பெரும்பொழுது) சரீரம் முழுதும் நோவக் கொண்டடைந்து சுமந்திருந்து; பெற்றவுடன் நோகாதபடி என்னை எடுத்து முலைப்பால்கொடுத்து வளர்த்து, இரவும்பகலும் தன் கையிலேயே எடுத்து வைத்திருந்து காப்பாற்றிவிட்ட தாயாருக்கோ (அவள்) உடம்பில் தீமூட்டுவேன். (எ-று)

என்னைக் காப்பாற்றிய உடம்பிலேயே நான் தீமூட்டுவது மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கின்றது என்பது கருத்து. (௪)

அரிசியோ நானிடுவே னாத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்துமகிழாமல்—உருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை). ருசியோடுகூடிய தேனே! எனவும், அமிர்தமே! எனவும், மிகுந்த செல்வத்தையுடைய பூமானே! எனவும், என்னை அழைத்துச் செல்வம் பாராட்டின என்னுடைய தாயினுடைய வாய்க்கு வரிசைசெய்து பார்த்து (அதனால்) சந்தோஷத்தை யடையாமல் என்னால் இடப்படுவது அரிசிதானோ?

என்னைப் பலவகைப்பட்ட உபசாரவார்த்தைகளால் அழைத்து முத்தமிட்ட வாய்க்கே அரிசியிடும்படி ஆயிற்றே என்பது கருத்து. (௫)

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடியென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை) என்னுடைய முகத்தின்மேல் தன்னுடைய முகத்தை மெதுவாக வைத்து முத்தமிட்டு, என்மகனே! என்று அழைத்த வாய்க்கு, நான் அள்ளிவைப்பது அரிசிதானோ (அல்லாமல்) தாயார் தலையின்மேல் (கொஞ்சமும்) கூசுதலில்லாமல் கொள்ளியை வைப்பேனோ? (எ-று) (சு)

விருத்தம்.

முன்னையிட்டதீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதீ தென்னிலங்கையி
லன்னையிட்டதீ யடிவயிற்றிலே
யானுமிட்டதீ மூள்கமூள்கவே.

(பொ-ரை) (சிவபெருமானால்) பூர்வத்தில் இடப்பட்ட நெருப்பு முப்புரத்திலாகும் அதன்பிறகு அனுமானால் இடப்பட்ட நெருப்பு இலங்கையிலாகும்; என் தாயார் எனக்கிட்ட நெருப்பு அடிவயிற்றிலாகும். (ஆகையால் மேலேசொன்ன இரண்டிலும் தீமூண்டெரிந்தது போல) இறந்துபோன என்தாயாருக்கு என்னால் வைக்கப்பட்ட நெருப்பும் மூண்டெரியக்கடவது. (எ-று) (எ)

வெண்பா.

வேகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியேனையகோ—மாகக்

குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

(பொ - ரை) பக்ஷிகோதும் வராதபடி காக்குமிடத்தும் ஆகாயத்தில் குருவிமுதலிய பக்ஷிகள்பறவாதபடி அவைகளை ஓட்டி என்னைச் சீராட்டிக் காப்பாற்றி வளர்த்துப்பாராட்டும் கைகளானவை (என்னால்) வைக்கப்பட்ட கொள்ளியால் தீயில் வேகின்றனவே! அப்படி வெந்து சாம்பலாகின்றனவே! ஐயோ! பாவியாகிய நான்பிறந்ததனால் தாய்க்குக் கொள்ளிவைத்தல் கொடுமைக்குற்றமாயிற்றோ? (எ - று.)

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ — சந்ததமு
முன்னையே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென்
றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய்.

(பொ - ரை) திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஞானமூர்த்தியே! எக்காலத்தும் உன்னுடைய திருவடிகளையே விரும்பித் தவஞ்செய்திருந்து என்னைப்பெற்றெடுத்த தாயானவள் வெந்துபோய்விட்டாளோ? (அல்லது) உன்னுடைய திருவடியில் வந்து சேர்ந்தாளோ? (அல்லது) என்னை மறந்தாளோ? என்றுந் தெரியவில்லையே. (எ - று.)

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீறானாள் — பாற்றெளிக்க
வெல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காம
லெல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

(பொ - ரை) என்னுடைய தாயானவள் வசித்திருந்தாள்; (அதற்கு முன்னென்று பார்த்தாலோ) தெருவில் இன்றுகொண்டிருந்தாள்; இப்பொழுதோ நேற்றுவரை பிரகாசமாயிருந்தாள் இன்றைய தினத்தில் வெந்து சாம்பலானாள். (ஆதலால்) பாற்றெளிப்பதற்காகவெல்லீரும்

வர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் நேற்று இருந்தாளே இன்றைக்கு நீரு ளுள் என்று சொல்லுகின்றனேஎன்றுவியசனப்படாமல்வாருங்கள் (ஏனென்றால்) இவைகளெல்லாம் சிவன்செயலேயாகையால்.(எ-று)

எல்லாஞ் சிவன்செயல் என்பதை;
"ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகு
மன்றியது வரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்"
என்று ஔவையார் சொல்லி யிருப்பதனாலறிக. (க0)

வெளிப்பட்டபின் பாடியது.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேட
லென்று விடியுமெனக் கென்கோவே—நன்றி
கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து.

(பொ - ரை) என்னுடைய தலைவனே! நன்மையை நினையாதவ ராகிய திரிபுரவாசிகளின் முப்புரத்தையும் நெற்றிக்கண் நெருப்பால் எரித்த மருதப்பிரான் என்னும் திருப்பெயரையுடையவனே! உன்னு டைய கோவிலுக்குவந்து யாதாயினும் ஒருபொருளை மென்றுதின்று விடாய்கழிக்கும் பொருட்டுச்சலம் தேடுதலாகிய தொழில் எனக்கெ ன்றைக்கென்று ஒழியும். (எ-று) (க)

சிற்றம்பலமுஞ் சிவனுமருகிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சங்
கறந்திடத்தை நாடுதே கண்.

(பொ-ரை) சிதாகாசமும் (அதில் நடனஞ்செய்யும்) சிவஸ்வரூபனும் சமீபத்திலிருக்க நாம் வெறும் வெளியைத்தேடுகிறோம். (அம்மனமும்) தினமுமென்னுடைய அறிவில்லாத மனமானது தான்பிறந்த இடத்தையே தேடுகின்றதே. என்கண்களானது எனக்குப் பால்சுரந்த இடத்தை விரும்புகின்றதே. இது என்னமாய்கையோ அறியேன் (எ-று) (௨)

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேரியிரு—நாடி
யென்னை நினைத்தா லடிப்பே னுதைப்பேனு
னுன்னை நினைத்தா லுதை.

(பொ-ரை) இதழ்கள் மலர்ந்த புஷ்பமாலையைத் தரித்த தோகை போன்ற பெண்ணே நீ என்னைவிரும்பி நினைப்பாயானால் உன்னுடைய இடுப்பின் மேல் உதைப்பேன். நானும் உன்னைநினைத்தால் நீ என்னை உதை யேனென்றால். உன்னை இப்பொழுதுதேடி அலைந்தவர் போய்விட்டார் ஆகையால். இதை நீ நன்றாய்த் தெரிந்து கொண்டு இருப்பாய். (௩)

வாசற்படி கடந்து வாராதபிச்சைக்கிங்
காசைப்படுவதில்லை யண்ணலே—ஆசைதன்னைப்
பட்டிறந்த காலமெலாம் போதும் பராபரமே
சுட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல்.

(பொ-ரை) பெருமையிற் சிறந்த எம்பெருமானே! வீட்டின் வாசற் படியைத் தாண்டிக் கொண்டுவந்து இடாத பிச்சைக்கு இப்பொழுது ஆசைப்படுவதில்லை. (அப்படி) அந்தபிச்சைக்கு ஆசைப்பட்டிருந்து கழிந்த காலமெல்லாம் போதும். இனி, பரமகுருவானவனே நீயே (இப்படிப்பட்டதென்று) குறித்துச்சொல்லப்படாத ஞானோபதேசத்தை அறிவுறுத் தருளுவாய். (எ-று) (௪)

கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதா
மண்டத்தைப்போல வழகியதாந்—தொண்ட
ருடலுருகத்தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு.

(பொ-ரை) மிகுந்த சிறப்பினையுடைய திருவொற்றி யூரின்கண் சமுத்திரத்தின் சமீபமாக விருக்கும் ஒரு கரும்பானது கண்டங்கறுப்பானதாம்; கண்கள் மூன்றுடையதாம், ஆகாயத்தைப்போல் அழகினை யுடையதாம். அடியார்களுடைய உடம்பானது உருகும்படி தித்திப்பதாம். (அப்படிப்பட்ட கரும்பை நான் இப்பொழுதுதான் அடைந்தேன் என்பது குறிப்பு.)

கண்டங்கரியதாம் என்பது நீலகண்டத்தையுடைமையை. கண் மூன்றுடையதாம் என்பது சோம, சூரிய, அக்கினிஎன்னும் மூவரையும் மூன்றுகண்களாக உடைமையை. இது எந்தக்கரும்பு என்றால் சிவமென்னும் கரும்பு. (௫)

ஒடிவிழுந்துசீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருந்தையானறிந்து கொண்டேன்—கடுவருந்து
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றி யூர்த்தெருவிற்
போவாரடியிற் பொடி.

(பொ-ரை) துவாரம்விழுந்து சீழ்வெளிப்படுகின்ற ஒன்பது துவாரத்தையுடைய தேகம் நீங்கும் பொருட்டாக அதற்கு இடப்படும் மருந்தை நான் தெரிந்து கொண்டேன். (அந்தமருந்து எதுவென்றால்) ஆலகாலவிஷத்தை அமிர்தமாகச் சாப்பிட்ட தேவர்களுக்குந் தேவனாகிய சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கும் திருவொற்றியூரில் தெருவிற் போகின்றவர்களுடைய கால்களினிடமாக இருந்து பறக்கின்ற தூசுகளாம். (எ-று) (௬)

வாவியெல்லாந்தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவனங்களெல்லாங் கணநாதர் — பூவுலகி
லீதுசிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோ
ரோதுந் திருவொற்றியூர்.

(பொ - ரை) இந்த உலகத்தின்கண் இதுவே சிவலோகமாகு மென்று பெரியோர்களெல்லாம் எக்காலத்திலும் இடைவிடாமல் சொல்லுகின்ற திருவொற்றியூரில், கிணறு குளங்களெல்லாம் புண்ணிய தீர்த்தமாம். அங்குள்ள மணல்களெல்லாம் திருவெண்ணீறும் சோலைகளெல்லாம் கணநாதக் கூட்டங்களாம். (ஆகையால் அப்படிப் பட்ட சிவலோகத்தை நான் இப்பொழுதே அடைந்தேன் என்பது குறிப்பு.) (எ)

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த்தொழுவதுவும்
பிச்சையிலேதானங் கிருப்பதுவும் — பிச்சைதனை
வாங்குவதுமுண்பதுவும் வந்துதிருவாயிலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம்.

(பொ-ரை) விஷத்தையுடைய பாம்புகளை ஆபரணமாகத் தரித்தவனை, (வேதாகமங்களிற்சொல்லியபடி) பூசிப்பதும், சிவசுதந்தரமாக இருப்பதுவும், பிச்சையெடுத்துத் தின்பதுவும், பிறகு வந்து திருக்கோயிலின் வாசற்படியில் தூங்குவதுமே சுகமாம். (வ-று)

ஆகையால் இந்தச் சுகத்திற்கு உலகத்திலுள்ளவர்களே நீங்களும் வாருங்கள் என்பது இரக்க விளி. (அ)

இருக்குமிடந்தேடி யென்பசிக்கே யன்ன
முருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன் - பெருந்த
வழைத்தாலும் போகே னரனே யென்றேக
பிளைத்தாலும் போகேனினி.

(பொ-ரை) கடவுளே! நான் இருக்கின்ற இடத்தைத்தேடிக்கொண்டு வந்து என்னுடைய பசிக்கு மிகுந்த பிரியத்துடனே சாப்பாடு கொண்டு வந்தாலே உண்பேன். (அப்படிக்கல்லாமல்) அவர்கள் என்னையே தங்களிடத்திற்கு வரும்படி எவ்வித உபசாரத்தால் அழைத்தாலும் நான் போகமாட்டேன். அப்படி உணவெடுக்காமையினுல் என்னுடைய தேகமானது இளைத்துப்போய் விட்டாலும் நான் போகமாட்டேன். (எ-று) (௯)

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுடனே யுடலைச்
சுட்டுவிடப்போகின்றூர் சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேரமுஞ் சிவனை யேற்றுங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம்.

(பொ-ரை) இந்தத்தேகத்தை உயிரானது விட்டுவிடப் போகிறது. அப்படி விட்டவுடனே (அவ்வுயிர் இறந்து போய்விட்ட) உடம்பைச் சாதியார்களெல்லாங்கூடிக் (கூக்குரலிட்டு) சுட்டு விடப் போகிறூர். (இப்படி மானிடப்பிறப்பாகத் தாய் வயற்றிற்பிறந்தும் ஒருபிரயோசனத்தையும், அடையாமல் வீணுகப்போய் விடுவதற்குப் பிறந்தென்னபலன். ஆகையால் உலகத்தவர்களே! நீங்கள் எவ்வளவு கஷ்டத்தை அநுபவித்தாலும், எப்பொழுதும் இடைவிடாமல் சிவ பெருமானை, அவனது புகழைச் சொல்லித் துதிசெய்யுங்கள். அவனை வாழ்த்துங்கள் இப்படி நீங்கள் செய்வதே சுகநிலையாகும். நான் சொல்லி விட்டேன். (எ-று) (௧0)

ஆவியொடு காய மழிந்தாலுமேதினியிற்
பாவியென்று நாமம் படையாதே—மேவியசீர்
வித்தார முங்கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி.

(பொ-ரை) பேதைமனமே! உலகத்தின்கண் உயிரும் உடம்பும் அழிந்தாலும் பாவியென்கிற பேர்மாத்திரம் எடுக்கவேண்டாம். அல்

லாமலும், பொருந்திய சிறப்பினையுடைய விஸ்தாரமும், பெருமையும் வேண்டியதில்லை. வேறு எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று கேட்பாயானால், செத்தவர்களைப் போலத் திரிந்து கொண்டு இருக்கக் கடவாய். (எ-று) (கக)

ஆரூ ரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றோரூர்க டோறு முழலுவீர் — நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூமர்கா ணீவிர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடுவீர்.

(பொ-ரை) நேராக மனத்தின்கண் உள்ள குறிப்பைத் தேடிப் பிடிக்காத ஊமைகளே! நீங்கள் திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் வீதிவிடங்கப் பெருமான் இவ்விடத்தி லிருக்கும்: (இவ்விடத்தில் அவனை அறிந்து கொள்ளாமல்) அந்தத் திருவாரூரில் திருவிழா நடக்கிறதென்று அந்தவூர்முதல்பலவூர்களுக்கும் போய்த்திரிவீர்கள் ஆகையால் நீங்கள் விளக்கு இருக்கவும் நெருப்புத் தேடுகின்றவர்களுக்கு ஒப்பாவீர். (எ-று)

விளக்கிருக்கத் தீத்தேடுவீர் என்றது ஞானக்கண் இல்லை என்பதை விளக்குதற் பொருட்டேயாம். (கஉ)

எத்தனையூ ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவர்க
ளெத்தனைபே ரிட்டழைக்க வென்றனே — னித்த
மெனக்குக் களையாற்ற வேகப்பா கம்பா
வுனக்குத் திருவிளையாட்டோ.

(பொ-ரை) (நான்முன்னே) ஜென்மங்கள் எடுத்தபோது பிறந்தது எத்தனைவூரோ? எத்தனைவீடோ? என்னைப் பெற்றவர்கள் எத்தனை தாய்மார்களோ? அந்தத் தாய்மார்களெல்லாம் என்னை எத்தனை எத்தனையோ பேர்கள் வைத்துக் கூப்பிடவும் அத்தனைக்கும் என்? என்? என்றேன். ஆகையால் காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்

கொள்ளாக்கடவுளே! அப்படி அந்தச் ஜென்மங்களால் எனக்கு உண்டான இளைப்பை மாற்றாமல் இருக்கின்றாயே. இது உனக்கு ஒரு திருவிளையாட்டோ? எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லையே. (எ-று)

எனக்குக் களையாற்றும் என்றது என்னுடைய ஜென்மத்தை நீக்கிவிட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். அப்படி விட்டுக்கொண்டால் என்னுடைய களைநீங்கிப்போய் விடும். (எ-று) (கக)

மண்ணுங் கனலாற வானும் புகையாற
எண்ணரிய தாயு மிளைப்பாறப்—பண்ணுமயன்
கையாறவு மடியேன் காலாறவுங் கண்பா
ரையா திருவையா றா.

(பொ-ரை) என் தந்தையே! திருவையாறு என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி யிருப்பவனே! பிருதிவி பூதமானது (தன்னுடைய) அனல் அடங்கும்படி யாகவும், ஆகாய பூதமானது புகையடங்கும்படி யாகவும், (என்னை ஜென்மந் தோறும்பெற்றெடுத்த) அனேக தாய்மார்கள் இளைப்பாறும்படி யாகவும், (முன்சொன்னபிருதிவியாலும் ஆகாயத்தாலும்) சிருஷ்டிசெய்யும் பிரமனுடைய கையாறும்படி யாகவும் அடியேனாகிய என்னுடைய கால்கள் ஆறும்படியாகவும் திருநோக்கம் வைத்தருள்வாய்.

இப்படியெல்லாம் சொன்னதினால் எனக்கு இது வரைக்கும் வந்த ஜென்மங்களை நீக்கி என்னை நின்னடிக் கன்பனாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். (கஉ)

பின்முடுகு வெண்பா.

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பையோ நெஞ்சமே
வைப்பிருக்க வாயின் மனையிருக்கச்—சொப்பனம்போல்

விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பலாக்
கக்கிச்செத் தக்கொட்டக் கண்டு.

(பொ-ரை) (எப்பொழுதும் என்னைக்கெடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிற) மனமே! (ஒருவனுக்கு) மிகுந்த செல்வமும், வாகனமாதி வுடைய வீடும் (இன்னும் பொன்முதலியவை முதலாகச் சொல்லப்பட்டவெல்லாம்) இருக்கவும், (அவன் சித்திரைபிற்கண்ட) சொப்பனம்போல விக்கி விக்கித்துப் பற்கள் கிட்டிக்கொண்டும், கண்கள் பஞ்சடைத்து கபத்தையும், கோழையையும் கக்கியுஞ்சாக, (அவனுக்குப் பலவகையான வாத்தியங்கள்) அடிப்பதைப் பார்த்தும், (இப்படிப்பட்ட) இந்த சென்மத்தை (நிலையுள்ளதென்று) நம்பி யிருப்பார்களோ? பெரியோர் நம்பமாட்டார். (எ-று)

ஆகையால் நீயும் இவ்வுலகவாழ்க்கையை விரும்பவேண்டாம் என்பது கருத்து.

இப்பாட்டு மனத்திற்கு அறிவு புத்திசொல்லுதல். ([illegible])

பெறுமிருக்க விரும்பினையே வெள்விடையோன்
நிலைமறிக்கின்மே சிக்கைத பொக்காலைகைக்குக் [கட்டவுடன்
கொட்டையிட்டு பெத்தைபிட்டுக்குத்தி மொத்தப்
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு.

(பொ-ரை) மனமே! கால்களுக்கும் கைகளுக்கும் விலங்கிட்டுச் சுகத்திற்காக மற்றவர்களால் காலந்தோறும் சுமக்கப்பட்ட இந்த உடம்பை, (உயிர்போனபோது சுற்றத்தார்கள் செல்வாக்குடன்) கட்டை (வறட்டி) முதலியவைகளைப் போட்டுத் தீமூட்டிச் சுட்டு விடுவதைப் பார்த்தும், இன்னும் இவ்வுலகவாழ்க்கையையே விரும்பினையே யொழிய வெள்ளிய இடபவாகனமூர்ந்தான சிவபெருமானுடைய காருண்யத்தை உணர்ந்து அவனைச்சேர்ந்தாயில்லை. (எ-று)

இனியாயினும் இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டுச் சிவபெருமானுடைய திருவடிக்குப் பாத்திரனாவாய் என்பது கருத்து. (கக)

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே — வன்கழுக்க
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டுக்கட்டிப் பிட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு.

(பொ-ரை) மனமே! இந்த உடம்பை வலிமையையுடைய கழுகுப் பக்ஷிகள் (ஒன்றோடொன்று சண்டையிட்டுக்கொண்டு) கூக்குரலிட்டு கொத்திக் குத்திப் பிட்டுத்தின்ன அதனைப் பார்த்திருந்தும், இந்த ஒன்பது தொளையோடு கூடியதோற்பையாகிய உடம்பைப் பாதுகாக்க நித்தமே அதனிடத்தில் அன்புவைத்து ஒருநாளைப் போல அலைந்து திரிந்தாயே; இதற்குத்தானோ நீ இவ்வுலகத்தில் பிறந்தது? (எ-று)

இக்கழுகு ஒன்றுதானோ இந்த உடம்பைப் பிடுங்கித்தின்னுகின்றது? வெறுநாய், நரி, பேய், நமன், நோய் இவைகளும் பிடுங்கித் தின்னுகின்றன என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகக் கழுகைமாத்திரஞ் சொன்னார்.

நாய்நரிகளும் இந்தத்தேகத்தை விரும்புகின்றன என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம்;

"நாய்நமதெனநரி நமதெனப்பிதா
தாய்நம தெனநமன் றனதெனப்பிணி
பேய்நம தெனமன மதிக்கும்பெற்றிபோ
லாய்நம தெனப்படும் யாக்கையாரதே"

என்று பரஞ்சோதிமுனிவர் சொல்லி யிருப்பதாலறிக. (கஎ)

இன்னம்பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னுமிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை — முன்னே

மெரிந்தகட்டை மீது விளக்கோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு.

(பொ - ரை) மனமே! இவர்தாம் அரசர்கள் என்று கண்டோர் சொல்லும்படி (மிகுந்த செல்வத்துடன்) வாழ்ந்திருந்தவர்களையும், முன்னதாகத் தீமூட்டி எரிந்து கொண்டிருக்கும் கட்டையின் மேல் கோவணத்தையும் வைக்காமல் அவிழ்த்துக்கொண்டு உருட்டிப்போட்டுக் கொளுத்துவதைக் கண்டும், (இவ்வுலகத்தில் இன்னும் ஜெந்மமெடுப்பதற்குச் சம்மதிப்பையோ? (எ-று)

மனமே! அரசர்களாக வாழ்ந்திருந்தவர்களும் செத்தவர்களே யொழிய பிழைத்தவர்களில்லை. ஆகையால் இந்தத்தேகம் இருக்கும் பொழுதே சிவபெருமானை அடையும் படியான தவத்தைச்செய் என்பது கருத்து. (கஅ)

முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்—கடைச்சங்க
மாம்போத துவூது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம்.

(பொ-ரை) (நாம் பூமியில் தாய் வயிற்றிலிருந்து பிறந்தவுடன்) முதலில் ஒருசங்கானது பாலைக்குடிப்பிக்கிறது; நமக்கு (விவாகபருவத்தில்) நடுவில் ஒருசங்கானது மனைவிஎன்கிற விலங்கைப்பூட்டுகிறது; கடைசியில் ஒருசங்கானது இறந்துபடும்போது ஊதுகின்றது. ஆகையால் நாம் உலகத்தில் பிறந்து வாழ்ந்த லக்ஷணம் அவ்வளவோ? இவ்வளவோ? அதைச் சொல்லக்கூடவில்லை. (எ-று)

நடுவில் ஒருசங்கு என்றது கலியாணஞ் செய்யுங்காலத்தில் மாங்கலியதாரணம் செய்யும்போது ஊதும்சங்கம். (கசு)

பொய்யை யொழியாய் புலாலைவிடாய் காளத்தி
யையரேயென்ணு யறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமே யொழியாய் திருவெழுத்தைந் தோதாய்
மனமேயுனக்கென்ன மாண்பு.

(பொ-ரை) மனமே! நீ பொய் பேசுவதை நீக்கமாட்டாய்; ஒருயிரைக்கொன்று தின்னுவதை விடமாட்டாய்; ஸ்ரீகாளத்தியில் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைக் காளத்தியப்பரே என்று ஒருகாலத்திலும் வாயாரவாழ்த்தமாட்டாய்; தருமஞ் செய்யாய்; கொடியகோபத்தை நீக்கமாட்டாய்; பஞ்சாக்ஷர தியானமுஞ் செய்யமாட்டாய். ஆகையால் உனக்கு சிவசம்பந்தமான பெருமை என்ன இருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை. (எ-று)

ஒருகாலத்திலாயினும் சிவனஞ்செழுத்தைத் தியானஞ்செய்யாத உனக்குஞானமார்க்கத்தாலடையும் சிவப்பேறுஇல்லை என்பது கருத்து.

எருவாய்க் கிருவிரண்மே லேறுண் டிருக்குங்
கருவாய்க்கோ கண்கலக்கப் பட்டாய்—திருவாரூர்த்
தேரோடும்வீதியிலே செத்துக்கிடக்கின்றாய்
நீரோடும் தாரைக்காநீ.

(பொ-ரை) மலமானது இறங்கும் வழிக்கு இருவிரற்கடைமேலிருக்கும் கருப்பவழிக்கு நீ வியசனப்பட்டு அந்த நீரிறங்கும் வழிக்காகவே நீ திருவாரூர் என்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் தேரானது எப்பொழுதும் போய்க்கொண்டேயிருக்கும் தெருவினிடமாக இறந்துபட்டிருக்கிறாய் (அந்தோ! அந்தக்குழியின் விருப்பத்தால் நன்மார்க்கத்தை யடைய வந்த உயிரைத் துறந்துவிட்டாயே. இதுவோ உன்னுடைய மானிடப்பிறப்புக்கு அடுத்த செய்கை) (எ-று)

பெண்போகத்தை விரும்பிப் பெரும் போகத்தையடையுமவாவை நீங்கினையே, ஆகையால் இனி நீ எக்காலத்தில் கடைத்தேறுவாய் என்பது கருத்து. (௨௧)

மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே — நாதா
இருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கார்.

(பொ-ரை) எனக்குத் தலைவனே! இருப்பையூரில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிராநின்ற சிவபெருமானே (என்னைச் செனனந்தோறும் பெற்றெடுத்தமையால்) தாய்மார்கள் சரீரத்தளர்ச்சியடைந்தார்கள்; தீவினையுடையவனாகி நான் (பிறந்து பிறந்து) கால்தளர்ந்தேன்; பிரமனோ (என்னைச் சிருஷ்டித்துச் சிருஷ்டித்துக்) கைதளர்ந்தான். ஆகையால் நீ இனிமேலாயினும் வேறொரு தாயின் வயிறாகிய ஊரினிடமாக விருந்து பிறவாதபடி என்னைக் காத்து ரக்ஷிக்க வேண்டும். (எ-று)

சிவபெருமானே! நீ தாய்வயிற்றிற் பிறவாதவனாகையால் உன்னை நாடிய என்னையும் அப்படியே தாய்வயிற்றில் பிறவாதபடி காக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (௨௨)

அத்திமுத லெறும்பீ றானவுயி ரத்தனைக்குந்
சித்தமகிழ்ந் தளிக்குந் தேசிகா — மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியென் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
யிசிக்குதையா காரோணரே.

(பொ-ரை) யானைமுதல் பிபீலிகாந்தமுள்ள எல்லா உயிர்களையும் மனமகிழ்ந்து காப்பாற்றுகின்ற தேவனே! திருக்காரோணம் என்கிற க்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! எனக்கு மிகவும் பசியாயிருக்கிறதே. (அர்த்தட்டசியானது) பாவியாகிய என்

னுடை வயிற்றைப்பற்றி யிழுத்து இசிவு என்கிற ரோகத்தை உண்டாக்குகின்றதே: இதற்கு நான் என்னசெய்வேன். (எ-று)

பிப்பீலிகம் - எறும்பு. இசிவு என்கிறரோகம் - ஆநாகரோகம். ()

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ—வித்தகனார்
காலைப் பிடித்துமெள்ளக் கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப் போமே.

(பொ-ரை) அநேக நாட்கள் சம்போகித்து (அதனால்) உண்டான இந்தச் சரீரங்களை யெல்லாம் மண்ணானது தின்றுவிடுகிற தல்லவோ? ஆம். (ஆகையால்) நாம் அப்படிவீணே இறந்துபடாமல்) பிராணாதாரமான காற்றை, இரேசக, பூரக, கும்பங்களால் வசப்படுத்தி, அந்த வாயுவின் மூலமாகவேபோய் இராப்பகலற்ற மௌனவீட்டில் சதாகுடியிருப்போம். (எ-று) (உச)

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ ரெச்சிறனை
யுய்ந்திருந்து பார்த்தீர் லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமய மாமே.

(பொ-ரை) (வெளியிடத்தில் தீண்டப்படாத ஒருபொருளை) எச்சில்! எச்சில்!! என்றுசொல்லி நன்மைதீமைகளைப்பேசுவதேன் நீங்கள்? ஏனென்றால்; எச்சிலான ஒருபொருள் இருக்கும் வெறுவெளியை நீங்கள் உணரமாட்டீர் ஆகையால். (அப்படி அதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமானால்) அந்த எச்சிலிருக்கும் இடத்தை அதிககுறிப்பாக மௌனநிலையிலிருந்து கோணாமல் பாராமல் பார்த்தால் அதனுடைய உண்மைவெளியாகும். அதுவெளிப்பட்டபின் சித்தமானது (அப்பொருளின் மயமான) வெறுவெளியாய் நிற்கும். (எ-று)

உலகத்தில் எச்சில் என்று சொல்லப்படுகின்ற பொருள்களெல்லாமெச்சல் அல்ல, பரம்பொருளே எச்சில். ஆகையால் அப்பொருள் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்படி முயற்சியுங்கள் என்பது கருத்து. (௨௫)

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
யுற்றா ரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! எமனென்பவன் வந்து உயிரைக்கொண்டு போவதற்கு முன்னே; கண்கள் பஞ்சடைவதற்குமுன்னே; பாலைக் குடிக்கும்படியான வாயானது திறவாதபடி போகாமுன்னே; உடம்பின்மேல் சுற்றத்தார்களெல்லாம் கூடிவிழுந்து அழுவதற்கு முன்னமே; ஊரார்களெல்லாங்கூடி சுட்டுவிடுவதற்குமுன்னமே; நீ திருக்குற்றாலம் என்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைத் துதிசெய்யக்கடவாய்.

மனமே! வீணே இறந்து விட்டால் மறுபடியும் இச்சென்மம் வருமோ? எச்சென்மம் வருமோ? தெரியவில்லை. ஆகையால் உனக்கு எமவாதை வந்தடையாத முன்னமே சிவபெருமானைத் துதி செய்யக்கடவை என்பது கருத்து. (௨௬)

எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடா பேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய்.

(பொ-ரை) தினந்தோறும் எத்தனைபேர்களாலே நடப்பட்ட குழியையும். எத்தனைபேர்களாலோ தொடப்பட்ட முலையையும், எத்தனைபேர்களாலோ பிடித்திழுக்கப்பட்ட இதழையுமுடைய பொய்பேச

தொழிலில் திறமுள்ள இவ்வுலகப்பெண்களை விரும்பி அவர்களுக்குப்பின் செல்லும் பேதைமையைவிட்டு பிழைப்பாயாக. (எ-று)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினை யுன்னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்க்கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந் தான்.

(பொ-ரை) மனமே! பெரிதாகிய வயிற்றை நம்முடையதென்று நாம் நினைத்திருக்க, நாய், நரி, பேய், கழுகு முதலியவைகளெல்லாம் நம்முடைய தென்று நினைத்திருக்கும். ஆகையால், நம்முடைய தேகமானது இருப்பது பொய்யாம். இறந்துபடுவது மெய்யாம். என்று நன்றாயாராய்ந் தறிந்து நீ யாவருக்குங் கெடுதியைச் செய்ய நினைக்கவேண்டாம். (எ-று)

தேகம் நிலையில்லாததாகையால் அதைநம்பி ஒருவருக்குங்கெடுதிசெய்ய நினைக்கவேண்டாம் என்பது கருத்து. (உஅ)

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தை பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்
காதிவிளை யாடி யிருகைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான்.

(பொ-ரை) தாதியானவள் தலைமேல் நீர்க்குடம் வைத்து வேறு ஒன்றையும் மனத்தில் எண்ணாமல் விளையாடிக்கொண்டு கைவீசிவந்தாலும் மனமாத்திரம் நீர்குடத்தின்பேரிலேயே இருப்பதுபோல், எந்தவேலையைச் செய்தாலும், எப்படிப்பட்ட அவஸ்தைகளை அடைந்தாலும் சீவன்முத்தர்களுடைய மனமானது மௌனநெறியின் கண்ணே பதிந்திருக்கும். (எ-று)

ஜீவன் முத்தர்கள் சதா நிஷ்டையில் இருப்பார்கள் என்பது கருத்து. (உகூ)

மாலைப் பொழுதினாறு மஞ்சளரைத்தே குளித்து
வேலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானா லென்செய்வாள் பின்.

(பொ-ரை) ஒருத்தி சாயங்காலவேளையில் நல்ல மஞ்சளை அரைத்துப்பூசிக்குளித்துத் தூங்காமல் கூடிசுகித்திருந்து கர்ப்பத்தை யடைந்து பெரும்பிள்ளையைப் பெற்று வளர்த்துப் பெயரிட்டாள். அப்படி அவள் பெற்றபிள்ளை பித்தனானால் பிறகு என்னசெய்வாள்.

" இச்செய்யுள் தான்பித்தானதையும் தன்தாய்பட்ட துக்கத்தை யும் வெளிப்படை யாக்குகின்றது." (௬0)

விருத்தம்.

வான்றேடுமறையேயோ மறைதேடும்பொருளேயோ
வூன்றேடுமுயிரேயோ வுயிர்தேடுமுணர்வேயோ
தான்றேடநான்றேடச் சகமெலாந்தனைத்தேட
நான்றேடிநான்காண நானேரானானேரா.

(பொ-ரை) உலகத்தார்களெல்லாம் தேடப்பட்டு நின்ற ஒருபொருளானது என்னைத்தேட நானும் அதைத்தேடிக்கண்டு பிடித்தேன் பிடித்தபிறகு நானென்கிற ஒருதன்மையானது என்னிடத்தில் இல்லாமற்போகப் பண்ணிவிட்டது. அப்படிச்செய்த அந்தப்பொருளானது தேவர்களால்தேடப்படும்வேதப்பொருளோ? அவ்வேதங்களால் தேடப்படும் மேலானபொருளோ! உடம்பாற்றேடப்படும் உயிரோ அவ்வுயிராற் றேடப்படும் அறிவோ? ஒன்றும் அறிகிலேன். (என்ன ஆச்சரியம்) (எ-று)

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்பாடல்

மூலமும்-பொழிப்புரையும்.

முற்றுப்பெற்றது.

உடற்கூற்றுவண்ணம்.

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தானதனந்த
தனனதனந்த தனனதனந்த
தானனதானன தானனதந்த—
தந்ததனதான தனதானனு.

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
ஊறுசுரோணித மீதுகலந்து—

(பொ-ரை) ஒரு இளம்பெண்ணும், ஒருவாலிபனும் சுகத்தைக் கொடுக்கின்ற புணர்ச்சியிற்கூடப், புத்திகலங்கி வெளிப்பட்ட இந்திரியமானது அந்தப் பெண்ணின் இரத்தாசயத்தில் கலந்து;

பனியிலோர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்து
புகுந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

(பொ-ரை) (அந்த இந்திரியமும், இரத்தமும் சேர்ந்து) ஒருபனித்துளியினும் பாதியளவாகி (அந்த ஆசயத்திலிருந்து புறப்பட்டு) அந்தப் பெண்ணின் கருப்பாசயத்தில் புகுந்து அவ்விடத்திலிருந்து திரண்டு தாமரைமொக்கின் பொகுட்டைப்போல் கண்களும், உடம்பும், வாயும், காதும், கால்களும், கைகளும், என்று;

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன்று
நிறைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—

(பொ-ரை) சொல்லப்பட்ட ரூபங்களோடுகூடி உயிரானது விருத்தி யடையவர்க்குத் தகுந்தபத்துமாதமும் சென்றவுடன் அந்தப் பெண்ணின் வயிற்றைவிட்டு பூமியில்விழ, அப்பெண்ணைச் சேர்ந்தவர்கள் யோகவார நட்சத்திரங்களை விசாரித்தறிந்து;

மகளிர்கள் சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு
தைந்துகவிழ்ந்து படமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

(பொ-ரை) அப்பெண்வீட்டார் அணையாடையிலிட்டுத்துயிற்ற மெல்லத் தரையில்வந்து கவிழ்ந்து தவழ்ந்து தன்தாயின் முலைப்பாலையுண்டு ஒவ்வோரறிவாக விருத்தியடையப் பெற்றுவளர்ந்தும்;

ஒளிநகையூற விதழ்படவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

(பொ-ரை) பலபெண்களும்கூடி முத்தங்கொடுக்கும் பொருட்டு அழைக்கத் தவழ்ந்து வந்து மடியிலிருந்து கொண்டு குதலைச்சொற்களிற் சிலபேசி, வாவா, போபோ என்கிற பேர்களைச் சொல்லவும்;

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர் தின்பவர்
தங்களொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியளைந்து
தேடியபாலரொ டோடிநடந்து—
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே.

(பொ-ரை) வஸ்திரமும், இரத்தனங்களாற் செய்யப்பட்ட சவிமுகளும் இடுப்பிலிருந்து அசையும்படி போஜனஞ்செய்பவர்களுடனும், யாதாமொரு பொருளைத் தின்கிறவர்களுடனும் கூடியிருந்து அவைகளைத்தின்று, தெருவினிடமாகச்சென்று மண்ணிலிருந்து விளையாடி அம்மண்ணை உடம்பிற் பூசிக்கொண்டும், தன்னைத் தேடி வரும் பிள்ளைகளுடன் ஓடியும் நடந்தும், செய்கின்ற விளையாட்டை அஞ்சுவயதில் விளையாடியும்; (¼)

பார்த்தருஞான குருவுபதேச முத்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறைபோன்று பலரும்விளம்ப
வாழ்பதின்று பிராயமுமேவந்து—

(பொ-ள்) பின்னர்நல்ல ஞானாசிரியனை யடைந்து குருபதேசம் பெற்றுத் தமிழ்ச்சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சி யடைந்து இவன் வளர்கின்ற சந்திரனையொன்று யாவரும்சொல்லும்படி (வளர்ந்து) பதினாறாவது வயதையும் வரப்பெற்று;

மயிர்முடி கோதி யறுபதநில வண்டுமிர்தண்டொடை
கொண்டையுமுடித்து மணிப்பொனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகர்போகர் கூடவணங்க—

(பொ-ள்) நன்றாகக் குழலை நன்றாகச் சிக்கறுத்துக் கோதி முடித்து ஆறு கால்களையுடைய வண்டுகள் மொய்க்கின்ற நல்ல புஷ்பமாலைகளைத் தரித்து, இரத்தினங்களாலும், பொன்னாலும் செய்யப்பட்டு விளங்குகின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்து, மாகர் போகர் என்னும் டம்பர்களெல்லாம் கூடிவணங்கும் படியாய், (போக)

கன்னிமாருடனிவனைமோக மங்கையர்கண்டு
மருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு கழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

(பொ-ள்) இவனைக்கண்ட மோகப்பெண்களெல்லாம் இவனை மன்மதனென்று மயங்கி ஒன்றாகச்சேர்ந்து தங்கள் கண்களால் சாடைகாட்டி மயிலைப்போல் அவர்கள் போகின்றதைப் பார்த்து;

மன்மதபோதமலர்பிறைகொடு மங்கலசெங்கல
சந்திரகொங்கை மருவமயங்கி இதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

(பொ-ள்) மனம் தாளாதவராகி, அந்தப்பெண்களுக்குப் பிரேமைப்போய் அவர்களுடைய அழகிய ஸ்தனங்கள் தம்முடைய புஜங்களில் பொருந்தும்படி மயங்கி, அதரபானஞ்செய்து, மாம்பழம் முதலிய பொருள்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து;

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயிருந்த தனங்களும்
வயபிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

(பொ-ரை) முதற்பொருளாகவும், மிகுதியாகவுமிருந்த திரவியங்களையெல்லாம் தீயமார்க்கத்தில் செலவிட்டு மதனலீலா வியசனம் இதுவேயாகுமென்பதற்கு (அறிகுறியாக) வாலிப லக்ஷணமானது மாறுபட்டு;

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோத குரோதமடைந்து—
செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே.

(பொ-ரை) ஆயுளின் வண்மையும், இளம்பிராயமும் நீங்கி, வலிமையுடைய பற்கள் விழுந்து இரண்டு கண்களும் இருள் சூழ்ந்து, வயது முதிர்ச்சியடைந்து, நரை, திரைகள்வந்து கடையில் வருவதாகிய வாதரோக பீடிப்பையடைந்து செவந்த கையினிடமாக ஒரு தடியைப் பிடித்து; (௫)

வருவதுபோவதொருமுதுகூனு மந்தியெனும்படி
குந்திநடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல் விடாமன்மொழிந்து—

(பொ-ரை) வருவது போவதாகிய, ஒருகிழக்கூன் குரங்கைப்போலக் குந்திக்குந்தி நடந்து அறிவழிந்து, காதுகேளாமல் எந்நேரமும் இடைவிடாமல் பேசிக்கொண்டிருந்து;

துயில்வருநேர மிருமல்பொருது தொண்டையுநெஞ்சு
முலர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு—

(பொ-ரை) தூங்குங்காலத்தில் வரும் இருமலைச்சகிக்கமுடியாமையால் தொண்டையும், மார்பும் வறண்டு உலர்ந்து, இடுப்பில் வஸ்திரத்தைப்போக்கி சுணைகெட்டு, பெண்சாதி, பிள்ளைகளெல்லாம் வியசனத்தையடைந்திருக்கும்படியாக;

கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து—

(பொ-ரை) இக்கலியுகத்தின்கண் இவருடைய இலட்சணத்தைப் பாருங்கள் என்று சொல்லிப் பேசிக்கொள்பவர்களுக்குத் துக்கம் அதிகரிக்கும்படியாகத் திடீரென்று மலமும், சலமும் இழிந்து கால்வழியாகவும், மேல்வழியாகவும் ஓடி;

தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
லைந்துமருண்டு திடமுமுலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதர வேதெனநோக்கு—

(பொ-ரை) மனத்தில் தெளிவில்லாமல் பேச்சுத்தடுமாறி, மனமும், சிந்தையும் கெட்டுத் தன்னுடைய திடச்சித்தம் போய் மிகவும் அலைந்து ஆராய்ந்து நல்ல துணையாவது இன்னும் ஏது என்று மனம் வருந்தி;

மறையவன்வேத னெழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்ட மினியெனதொந்த
மேதினிவாழ்வு நிலாதினி நின்ற—

(பொ-ரை) ஆனால் வேதங்களுக்குரிய பிரமன் எழுதியபடி கண்டமும் வந்து விட்டது என்று தெளிந்து, இனிமேல் வேறுகண்டமும் இருக்கின்றதா? வேறு தொந்தமும் இருக்கின்றதா? (இல்லை ஆகையால்) இவ்வுலக வாழ்க்கையானது நிற்கமாட்டாது. அப்படி இந்த வாழ்க்கையானது நிலையாயிருந்த;

கடன்முறைபேசு மெனவுரைநாவு றங்கிவிழுந்துகை
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
பூதமுநாலுஞ் சுவாசமுநின்று—
நெஞ்சுதடுமாறி வருநேரமே.

(பொ-ரை) முறைமையைச் சற்றுச் சொல்லுங்கள் பார்ப்போமென்று சொல்லுகின்ற நாவானது தங்கி விழுந்துவிடக் கைசாடை காட்டி, வாயில் விடும் கஞ்சியானது இப்படியும் அப்படியும் ஒழுகும்படியான நிலையில் வந்து மற்றைய கருவி கரணங்களெல்லாம் போய் பூதமும், நான்கு சுவாசமுமேயிருந்து மனம் தடுமாற்றத்தை யடைகின்ற காலத்தில்; (¾)

வளர்பிறைபோல வெயிறு முரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
தந்தியும்விஞ்ச மனதுமிருண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோல்யமதூதர்கள்வந்து—

(பொ-ரை) மூன்றாம்பிறைபோன்ற பற்களும், மயிரும், சடையும் சிறுகுடுமியும் விளங்க, இருண்ட மனதையும், இருண்ட வடிவத்தையும் பெற்ற யமதூதர்களானோர் பெரிய மலைபோலவந்து;

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும்வந்து
குனிந்தழுநொந்து மடியில்விழுந்து மனைவியுலம்ப
பாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—

(பொ-ரை) வலைவீசி உயிரைக் கொண்டுபோகவே தன்னுடைய மைந்தர்கள்வந்துகுனிந்து நொந்து அழவும், பெண்சாதி மடியில் விழுந்து புலம்பவும் ஆய்விட்டனர். இத்தன்மையான இவர் காலகதியை உணர்ந்து;

பழையவர்காணு மெனுமயலோர்கள் பந்தபடுந்திடு
மென்றவர்பந்த ரிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
வேயிணைவேக விசாரியுமென்று—

(பொ-ரை) அயலார்கள்கண்டு இவர்மடிந்தபெரியவரென்றச் சாக்கில் வந்து பந்தர்முதலியவை இடச்செய்து, வாத்தியங்கள் ஒலிக்கும்படி செய்து, கொண்டு போகலாமா வென்று விசாரியுங்கள் என்று சொல்லி;

பலரைப் பயின்றுதியவர் தாமிருந்த சலங்கமு
ழஞ்சிலரென்று பணிதுகிலொருக்கல் களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

(பொ-ரை) பலபேர்களை அநுப்பி விசாரித்து பெரியோர் சிலரை விட்டுப் பிணத்தைக் குளிப்பாட்டச்செய்து, வஸ்திராபரணங்கள் முதலியவைகளால் பாவத்தையே செய்து நாற்றம் வீசாநின்ற இந்த உடம்பை அலங்கரித்து;

வரிசைகெடாமலெடுமெனவோடி வந்திளைமைந்தர்
குனிந்துசுமந்து கடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து—

(பொ-ரை) முறைப்படி எடுக்கச்சொல்லப் பிள்ளைகளெல்லாம் குனிந்து சுமந்து எடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரம்சென்று சுடுகாட்டைச் சேர்ந்து இதுதானே மானிடவாழ்வு என்று வியசனப்பட்டு;

விறகிடமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்து
முறிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—
நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

(பொ-ரை) வரட்டியடுக்கி விறகிட்டுமூடி, நெருப்புக் குச்சியினுல் கொள்ளிவைக்க வெந்து முறிந்து விழுந்து கொழுப்புக்களெல்லாம் உருகி எலும்புகளெல்லாம் கறுத்துத் தீயடங்கியபின், ஒருபிடியளவு சாம்பலாகவும் இருக்கப்பெருத இந்த உடம்பை நிலையுள்ளதென்று நம்பியிருக்கின்ற அடியேனை சிவபெருமானே! நீ இனியாட்கொண்டருளவேண்டும். (எ-று) (1)

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல்
மூலமும் - பொழிப்புரையும்
முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

புலம்பல் - மூலமும்

பத்திரகிரியார்புலம்பல் - மூலமும்

இதற்கு

சென்னை தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை

பிரதம தமிழ்ப் பண்டிதர்

வித்வான். கூ. அப்பன்செட்டியார் அவர்கள்

மாணாக்கர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, மா. வடிவேலுமுதலியார்

எழுதிய

பொழிப்புரையும்

பூ. சு. குப்புசாமிமுதலியார்

தமது

சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

1922.

இதன் விலை அணா-10.

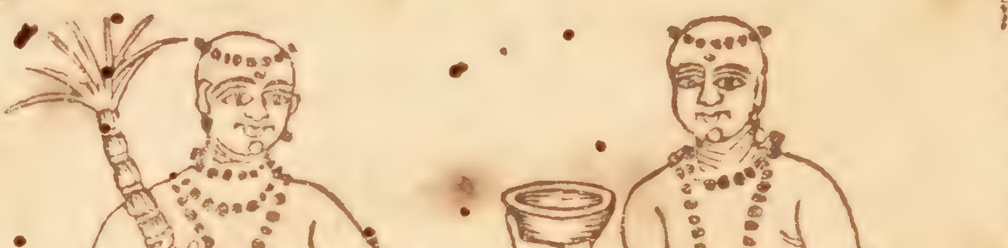
6/7/32

M. Egambaram.

No. 367, 368. Triplicane.
High road.
Madras

திருச்சிற்றம்பலம்

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

பட்டணத்தார். | பத்திரகிரியார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அருட்புலம்பல்

மூலமும் - பொழிப்புரையும்.

முதல்வன் முறையீடு.

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா).

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! (எ-று)

தடாதகைப் பிராட்டியார் கன்னிகையாயிருந்து அரசாண்டமையால் 'கன்னி'' எனவும், கடம்பக் காடாயிருந்தமையால் ''வனம்'' எனவும்வழங்குவதை ஒன்றாகச்சேர்த்துக்''கன்னிவனம்'' என்று மதுரையைக் கூறினர். இதனை,

''அத்திருமாநகரின்பேர் சிவநகர்க்கடம்பவன
மமர்ந்தோர்சீவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரந் திருவாலவாய்மதுரை
மூடியாஞானம்
புத்திதரும்பூவுலகிற் சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சா
புரந்தென்கூடல்
பத்திதருந் துவாதசாந்தத்தலமென்றே தவிரும்
பகர்வர் நல்லோர்,'' எனத் திருவிளையாடற் புராணச்சாரச்
சேடத்திலும்,

"வளைசெய்பூண்முலைத் தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விளைசெய்தார்முடிவேய்ந்து தண்குடைமநுவேந்தன்
களைசெய்நூல்வழிகோல் செலக்கன்னியாய்ப்பருவத்
தரசுசெய்தலாற் கன்னிநாடாயதந்நாடு." எனத் திருவிளையாடற்

புராணப் படலத்திலும் புகன்றிருப்பதினாலறிக.

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துட்பட்ட துயர் நாடநடக்குதடா.

(பொ - ரை) நான் இவ்வுலகத்தின்கண் அடைந்த துன்பங்களை என்னை நாடியிருக்கக் காலஞ்செல்கின்றபடியால் (நான் மோக்ஷத்தை யடையும்படியான வழியாகிய) ஆதியையும், (அவ்வாதியானது) முடிவுபெறுகின்ற அந்தத்தையும் தெரிந்தேனில்லை. (எ-று)

மூலம் - ஆதி. முடிவு - அந்தம்.

ஆதியும், அந்தமும் அதுவாகவேயிருந்து விளங்கும் பரம்பொருளை அறிந்தேனில்லை. ஆகையால் நான் முத்திப்பேறடைவது எங்ஙனம் என்பது கருத்து. இதனை,

"ஆதியந்தங்காட்டாத முதல்" என்பதினாலறிக. (௭)

அறியாமையாமலத்தா லறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனாற் பித்துப்பிடித்தனடா.

(பொ - ரை) அஞ்ஞானத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற ஆணவமென்னும் மூலமலத்தினால் அறிவாகிய ஞானத்தை யிழந்தேன். (அல்லாமலும்) என்னைவிட்டு நீங்காத இருவினைகளினால் பயித்தியம்பிடித்தவனாகவுமாய்விட்டேன்! ஏதென்ன விபரீதமோ அறியேன். (எ-று)

அறியாமையாமலம் என்றது உயிர்க்குச் சகசமாய் எப்பொழுதும இருந்துகொண்டேயிருக்கும் ஆணவமலமாகும். அது மரத்தில் வயிரம்போலும், செம்பிற் களிம்பு போலும் நெல்லில் உமிபோலும் மிகவும் நெருக்கமாயிருக்கும். அந்த ஆணவம் காரணமாகவே

வினைகள் உண்டாவன வாகலான், "அறியாமையாமலத்தால்" என்று முன்னேசொல்லி அதன்பின்னரே "பிரியாவினைப்புயுறுல்" என்று சொல்லியருளினர்.

இருவினை என்றது - நல்வினை, தீவினைகள். இவையே புண்ணியம், பாவம் என்றுசொல்லப்படும். (உ)

தனுவாதிபநான்கும் தானாய்மயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்தி வலையிலகப்பட்டனடா.

(பொ-ரை) நான் வேதங்களில் சொல்லப்பட்டு வாராநின்ற ஆதிசத்தியாகியமாயையின் வலையில் அகப்பட்டிருப்பதால் தநு, கரணம், புவனம், போகம் என்னும் நான்கையுமே நானென்னும் ஒருபொருளான உயிரென் றெண்ணி மயக்கமுற்றிருக்கின்றேன். (ஆகையால் அந்தமயக்கம் எக்காலத்தில் நீங்குமோ? அறியேன்) (எ-று.)

இவ்விடத்தில் தநு என்றது தேகம், கரணம் என்றது - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பவை. புவனம் - இருநூற்றிருபத்து நான்கு புவனங்கள். போகம் - சுகம். ஆதிசத்தியென்றது-மாயா சத்தி. (௩)

மாமாயையென்னும் வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந் தாதுகலங்கிறண்டா.

(பொ-ரை) நானே மகாமாயையென்று சொல்லப்படுகின்ற காட்டில் அலைந்துதிரிகின்றேன். ஆகையால் உலகத்தின்கண் கலக்க முற்றிருக்கின்றேன். இப்படியிருப்பதால் கன்னிவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள நீயே அக்கலக்கத்தை நீக்கி யருளல்வேண்டும் (எ-று)

உலக மாய்கைகளில் மகாமாயை யென்பதும் ஒன்றாகையால் இவ்விடத்தில் பட்டினத்தாரும் அதை மாமாயையென்று கூறினர். இப்படியே கந்தரநுபூதிகாரரும் "மகமாயை களைந்திட வல்லபிரான்முக மாறு மொழிந்து மொழிந்திலனே" என்றார். (௪)

4 பட்டணத்துப்பிள்ளையார் புலம்பல் :

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

மண்ணாசைபட்டேனை மண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசை போகேனேயென்குதே

(பொ - ரை) நான்பூமியின்மேல் ஆசைவைத்ததில்லல் அந்த மண்ணே என்மேல் ஆசைவைத்து என்னைத் தின்றுவிட்டது. (இதுவுமல்லாமல்) திரவியத்தின் மேல்வைத்த ஆசையும், பெண்கள் மேல்வைத்த ஆசையும் போகமாட்டேன் என்கின்றன (ஆகையால் அந்தஆசைகளை யொழிக்க வழிதெரியாத எனக்கு நீயேவழி காட்ட வேண்டும்) (எ-று)

இப்படியே தாயுமானவரும்,

"பொன்னைமாதரை பூமியைநாடிடேன்
என்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
உன்னைநாடுவனுன் னருட்வெளி
தன்னைநாடுவன் தன்னந்தனியனே" என்றும்,

இதுவுமல்லாமல் ஆசையால் வருங்கெடுதிகளை

"ஆசையெனும் பெருங்காற்றூடிலவம் பஞ்செனவுமன தலையுங்கால
மோசம்வருமிதனலே கற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்து முத்திக்கான
நேசமுநல்வாசமும் போய்ப்புலனயிற் கொடுமைபற்றி நிற்பரந்தோ
தேசுபழுத்தருள்பழுத்த பராபரமேநிராசையின்றேற் றெய்வமுண்டோ" என்றும் சொல்லியிருக்கின் றமையாலறிக.

(சி)

மக்கள்சுற்றத்தாசை மறக்கேனேயென்குதே
திக்கரசாமாசையது தீரேனேயென்குதே

(பொ - ரை) பிள்ளைகள்மேல்வைத்திருக்கும் ஆசையும், சாதியார்கள் மேல்வைத்திருக்கும் ஆசையும்மறக்கேன் என்கின்றவே. அரசனுகவேண்டும் என்கிற ஆசை ஒழியமாட்டேன் என்கிறதே? (இதற்கு நான் என்னசெய்வேன்) (எ-று)

இப்படியே மக்கள் சுற்றத்தாசையை அறவேவிடவேண்டுமென்கிற கருத்தைவைத்து வைராக்கிய சதககாரரும்,

"தாளையேதரமறிகிலா தெமக்கெளிதரு
சிவப்பிரகாசற்
காளியாமெனத்திரிந்த வன்பணிபுரிந்
தரியவீடடைகில்லாய்
கேளையோமனையாதிய வளற்றிலிற்
கிடந்துழைக்கின்றனை நெஞ்சே
காளையோலையுந்தருதரும் வரிலிவர்துணைகொலோ
நவில்வாயே" என்று கூறினர்.

ஆசைக்கு ஒரு அளவுசொல்லக் கூடாமையால்அரசனுகவேண்டுகின்ற ஆசைஒழியாதென்று தாயுமானவரும்,

"ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
ஆணைசெலவே நினைவர்" என்று சொல்லியிருக்கின்றனர். (கூ)

வித்தைகற்குமாசையது விட்டொழியேனென்குதே
சித்துகற்குமாசை சிதையேனேயென்குதே

(பொ - ரை) எனக்குக் கல்வியை நன்றாய்க் கற்கவேண்டுமென்கிற ஆசை என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டேன்என்கிறது; சகலசித்துக்களையும்

அடைய விரும்பும் ஆசை கெடமாட்டேன் என்கிறது. (ஆகையால்) நான் என்னசெய்வேன். (எ-று)

கல்விக்களவில்லை யாகையால் கற்கக்கற்க அவா அதிகரிக்கின்ற படியால் "வித்தைகற்குமாசை விட்டொழியேனென்குதே" என்றார். எப்படியிருந்தாலும் அவாவானது மிகவும் கெடுதியை விளைக்கின்ற தாகையால் அதை அறுக்கவே வேண்டும் என்னும் கருத்தை உள்ளடக்கி,

"அவாவென்ப தெல்லா வுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றும்
தவாப்பிறப்பீனும் வித்து" என்று குறலாசிரியர் கூறியிருக்கின்றனர்.

மந்திரத்திலாசை மறக்கேனேயென்குதே
சுந்தரத்திலாசை துறக்கேனேயென்குதே

(பொ - ளை) நான் மந்திரங்களைக் கற்கும்படியாகவைத்த ஆசையானது மறக்கமாட்டே னென்கிறதே (இதுவன்றி) நல்ல வஸ்திராபரணங்கள்பூண்டு அழகாக இருக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ணமானது என்னைவிட்டு ஒழியேன் என்கிறது (ஆகையால் இவைகளுக்கு என்னால் செய்யத்தகுந்தது ஒன்றுமில்லை) (எ-று)

மந்திரம் கற்பவன் அம்மந்திரத்தால் ஒருவிநோதம் பலிக்கப்பெற்றால் மறுபடியும் அவன்மனமானது வேறுமந்திரங்களைக் கற்க ஆசைப்படுகின்ற தாகையால் "மந்திரத்திலாசை மறக்கேனே யென்குதே" என்றார். (அ)

கட்டுவர்க்கத்தாசை கழலேனேயென்குதே
செட்டுதனிலாசை சிதையேனேயென்குதே

(பொ - ளை) என்னை நெருங்கி யிருக்கின்ற சுற்றத்தார்கள் மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையானது நீங்கமாட்டேன் என்கிறது. அல்லா

M. Egambaram

மல்) சினேகர்களுடன் கூடி விநோதமாய்ப்பாடும் சங்கீத சாஹித்தியங்கள்மேல் வைத்த ஆசையும் கெட்டுப் போகமாட்டேன் என்கிறது. (ஆகையால் இவ்வகளை நீக்கும்படியான ஒருவழியையெனக்கு எப்பொழுது அருளிச்செய்வாயோ?) (எ-று)

தான் செல்வமுடையவரா யிருப்பதால் அவ்விடத்தில் அவர் ஜாதியார் மிகவும் நெருங்கியவர்களாக விருக்கின்றார் என்பது தோன்ற "கெட்டுவர்க்கத்தாசை" என்றார். ஆனாலும் செல்வம்போய்விட்டபிறகு அவரைப்பிரிந்து பலவகையான இடையூறுகளை அவருக்கே செய்ததினால் அவர்கள் ஜாதியார்களல்லர் என்பது தெரியவருகிறது. ஆனால் எப்படிப்பட்டவர்கள் ஜாதியார். எப்படிப் பட்டவர்கள் ஜாதியார்களல்லர் என்றால் ஒருகுளத்தில் நீர் இருக்கும்போது அதிலிருந்தே செழித்து அதில் நீர் வற்றியபோது அதிலிருந்தே உலரும் கொட்டிப்பூண்டையும், அல்லிக்கொடியையும் நெய்தற் கொடியையும்போல பணமுள்ளபோது அவர்களுடன் கூடிச்சந்தோஷித்தும், தரித்திரம் வந்தபோது அவர்களுடனிருந்து வருத்தப்பட்டும் அவர்களைப்பிரியா திருப்பவர்களே சாதியாராவார். ஒருகுளத்தில் நீர் இருக்கும்போது அதிலுள்ள மீன்முதலிய சிறு ஜெந்துக்களைப் பிடித்துத்தின்னும் பொருட்டு அக்குளக்கரையில் காத்திருந்து சமயம்வந்தபோது அந்த ஜெந்துக்களைத் தின்றும், அதில் நீர்வற்றியபோது அக்குளத்திற்குச் சமீபத்திலும் வாராத பட்சிகளைப்போல ஒருவனிடத்தில் பணமிருக்கும்போது அவனுடன் கூடி என்மாமன், என்அண்ணன், என்தமைக்கை என்தங்கை என்றுசொல்லிஉண்டு சந்தோஷித்தும்அப்பணம்போய்த் தரித்திரரான காலத்தில் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்துகேட்கிறவர்களுக்கு அவர்யாரோ என்றுசொல்லி யிகழ்ந்தும் திரிகின்றவர்கள் ஜாதியாராகார். இதனையே ஔவையாரும், தாம்சொல்லியருளிய நீதிவாக்கியத்தில்,

"அற்றகுளத்தி லறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித்தீர்வா ருறவல்லர்— அக்குளத்தில்

கொட்டியமாம்பழ மெய்ச்சதையமேலே
கோம்பையுறு வாழ்வை [illegible] வென்று [illegible]
ர்க்குழற்சலனை மறக்கேனேயென்றுதே
சோற்றுக்குழியுமின்னந் தூரேனேயென்றுதே.

(பொ - ள்) (உயிர்களைச்சிரம் அழுகைகளும் அனைவோரும் பேறு னைச்செய்த எல்லாம்புத்தியதைக் கொண்டுகொள்கிற என்னை எனத் தெரியவில்லையே. எனைவர்நாத இன்னுங்கொடுப்பதவில்லையே இருக்குமே என்னசெய்வேன். (எ - று)

காமார்க்க போகசாளனத்தை உடைக்கவேண்டுமென்பதே அதுக்கு மேலாதும் நிருணையமென்றும் மேலோர் எனக்கோ இன்னும் அச் சன்மை இருக்கின்றது ஆகையால் நான் இன்னும் அஃதொத்த தகை உடைக்கவல்லேன் என்பார் "மாற்றுத் தைனை" என்றார். இதனை,

"அழுக்குடைய கோலெறிந்தது உடைத்தோர்" என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கவின் அறிக.

சோற்றுக்குழி — வயிறு. அதனைப் பற்றிப் படுத்தலும் கொஞ்சமல்ல. ஆகையால் "சோற்றுக்குழியு மின்னந்தூரேனே யென்றுதே" என்றார். இதனை, இளங்கோவடிகளே "சாதும் வைப்ப [illegible] போலே" என்றும் கூறினர்.

ஔவையாரே வெள்ளை [illegible] யில்,

"ஒருநாளுணவை யொழியென்றா லொழியாய்
இருநாளுக்கேலென்றா லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோவறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது" என்று கூறினர். (௧)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ - ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

ஐந்துபுலனை யடங்கேனேயென்குதே.
சிந்தைதவிக்கிறதுந் தேறேனேயென்குதே

(பொ - ரை) சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐம்புலன்களும் தாம் செய்யும் சேட்டைகளினின்று நீங்கமாட்டோ மென்கின்றன. மனமானது மயங்கி வியவகாரம் பண்ணுவதிலிருந்தும் தெளிவடைய மாட்டேன் என்கிறது. (ஆகையால்) இவற்றை யெல்லாம் ஒருவழிப்படுத்த முன்னின்றருள வேண்டும்) 'எ-று)

"சிந்தையை யடக்கியே சும்மாயிருக்கின்ற திறமரிது" என்று முன்னோர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றனராதலும், அநுபவத்திலும் அது தெரிந்திருப்பதாலும் இப் பட்டினத்தடிகளும் "சிந்தை தவிக்கிறதுந் தேறேனே யென்குதே" என்றார். (௧௧)

காமக்குரோதங் கடக்கேனேயென்குதே
நாமேயரசென்று நாடோறுமென்னுதே

(பொ-ரை) காமம், குரோதம், மோகம், லோபம், மதம், மாற்சரியம் என்னும் அகங்காரத்தின் குணங்கள் நீங்கிப்போகோம் என்று சொல்லுகின்றன. தினந்தோறும் நாமே அரசர்களாவோமென்று நினைப்படைகின்றது (அந்தோ) என்மனத்திற்கு இப்படிப்பட்ட விபரீதம் உண்டானதற்குக் காரணம் என்னவோ அறியேன். (எ-று)

காமத்தையும், குரோதத்தையும் மாத்திரம் சொல்லியிருந்தாலும் இவைகளுடன் அவைகளும் இருக்கும் சம்பந்தத்தால் மற்றை நான்கும் எழுதப்பட்டன இது,

"அருமொழியொழி தன்னினங் கொளாக் குரிசே" என்றும் (௧௨)
என்றார் ருத்திர விதியாலம்.

அச்சமாங்கார மடங்கிகனேயென்குதே
வைச்சுமின்னுமானக் கழலேனேயென்குதே

(பொ-ரை) ஒரு பொருளேயானாலும், ஒருமனிதரையானாலும் கண்டால் அச்சம் செய்கையும் அகங்காரமும், மானமும் என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டோம் என்று (பலமுறையும்) என்னை வருத்துகின்றனவே. (இதற்குநான் என்னசெய்வேன்) (எ - று)

அச்சம் நீங்கினோர் சர்வார்க்க ஞானத்தை யடைந்தவர்களாகையால் அவ்வச்சத்தை நீக்கப்பெறாத எனக்கு அந்தஞானம் எப்படி வாய்க்கும் என்பார் "அச்சமடங்கேனேயென்குதே" என்றார். இதனை,

"அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லை" யஞ்சவருவதுமில்லை என்னும் பெரியோர் வாக்கானறிக.

ஆங்காரஞ்செய்யும் கெடுதிகளுக்கு அளவுசொல்லக் கூடாமையால் அதுவும் ஒழியவில்லையே யென்றார்.

ஆங்காரஞ் செய்யுங்கெடுதிகளை,

"ஆங்காரமானகுலவேட னெய்போர்க்க
வாணவத்தினும் வலிதுகாண்
அறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாது
யாதொன்று தொடினுமதுவாய்த்
தாக்குமொழிபேச மிகரப்பிரமாதி
தன்னொடு சமானமென்னும்
சண்டப்பிரசண்டன் கருவாலிபோலவே
தன்னிலைசாதகிக்கும்
சகரமெனக்குமிக வென்னப்பிரதாபித்தி
ராவணாகாரமாகி

இதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
இருக்குமிதனொடெந்நேரமும்
வீங்காகிலாதடிமை போராடமுடியுமோ
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே" என்னும் தாயுமானவர் திருவா
க்கானறிக. (௧௫)

நீர்க்குமிழியாமுடலை நித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசை யழியேனேயென்குதே

(பொ - ரை) சலத்தில் தோன்றும் முட்டையைப்போல் கொஞ்ச நேரமும் நிலையுள்ளதாயிராத இந்த உடம்பை என்மனமானது என்றும் அழியாததாக நினைக்கின்றது. (அல்லாமல்) எல்லார்க்கும் விர்த்தியடைந்து கொண்டே வருகின்ற ஆசையானது நீங்கமாட்டேன் என்கிறது. (இப்படியிருப்பதால் நான்கடைத்தேறுவதில்லை யென்று எனக்கே வெளியாகின்றது) (எ - று)

தேகம் நிலையில்லாத தென்பது யாவர்க்குந்தெரிந்த விஷயமே. எப்படி யென்றால், மாலை தன்தொழிலி லிருந்துவந்த ஒருவன்தன் தோழர்களோடு வார்த்தை யாடிக்கொண்டிருந்து சிலநேரம் சென்று போசித்துத்துயின்றான். காலையில் இறந்தான் என்றுபலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம் ஆகையால். இதுபற்றியே இப்பட்டினத்தடிகளும "நீர்க்குமிழி யாமுடல்" என்றார்.

ஆனால், நீரில்உண்டாகும் குமிழியானது அந்தநீரில் சில்நேரம் இருந்தே மறைகின்றது. இந்தத்தேகமோ அவ்வளவும் நிற்கமாட்டாது. ஆகையினாலே "குமரகுரு பரசுவாமிகளும் தாம் அருளியநீதி நூலில் இந்தத்தேகத்தை நீரில் எழுதுகின்ற எழுத்துக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறினார்,

அந்தச்செய்யுளாமாறு:

"நீரிற்குமிழியிளமை நிறைசெல்வம்
நீரிற்சுருட்டு நெடுந்திரைகள் — நீரில்
எழுத்தாகும்யாக்கை நமரங்காளென்னே
வழுத்தாதெம்பிரான்மன்று" என்பதாகும்.

தேவன்றி "வருகணத்துநின்றிடுமோ" என்றும்,
"இன்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென் றெண்ணவோ திடமில்லை" என்றும் ஆன்றோர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றனர். (கச)

கன்றுக்குக்கண்ணெதிரே கட்டையில்வேகக்கண்டும்
என்றுந்திரமா யிருப்போமென்றெண்ணுதே

(பொ-ரை) என்னுடைய மனமானது ஒருதேகமானது தன்னிடத்திலிருந்து வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்த உயிர் வெளிப்பட்டுப் போகச் சுற்றத்தார்கள் கூடிச்சுடலைக்குக் கொண்டுபோய் எரிக்க அதனைக் கண்களால் நேராகப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தும் இதை யோர் நிலையுள்ளதாக நினைக்கின்றதே. (அந்தோ! இந்த மனத்திற்கு என்னகெட்டகாலமோ அறியேன்) (எ - று)

இத்தேகம் நிலையாதென்பதைநேராகக் காட்சிப்பிரமாண மாகப் பார்த்தும் இன்றும் மயக்கத்தினின்றும் நீங்காதே மனத்தை எனக்கு ஒற்றுமையாக வைத்திருக்கிற நாள்வரைக்கும் பரமசிவத்தோ டிரண்டறக்கலத்தலாகிய அத்துவித ஞானத்தையும், அந்த ஞானத்தால் அடையும் பேற்றையும் நான் அடையப்போகிற தில்லையென்பார் இப்படி சொன்னார். (கரு)

அநித்தியத்தைநித்தியமென் றாதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே தனைமறக்கேனென்குதே

(பொ - ரை) அழிந்துபோகும் பொதுத் தன்மையைப் பெற்றுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் அழியாத பொருள்களாக நினைக்கின்றதே.

இதுபோக, தனியே யாவரும் இருப்போ மென்றாலோ அப்படியும் இருக்கமாட்டேன் என்கிறதே. 'இதுபோதுதபோக நான் என்னும் அகங்காரத்தைவிட்டிருவென்றாலோ அங்ஙனமும்விடமாட்டேன் என்கிறதே. (இனிநான்போகும் வழியாதோ அறியேன்.) (எ-று.)

தனித்திருத்தலாவது - யாரோடுங் கூடாமல் தனித்திருப்ப தன்று. கருவி கரணாதிகளோடு கூடாமல் சிவசமாதியி லிருப்பதாகும். இதை நோக்கியே அன்றோரும், "தனியே யிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது சாமி நீயறியாததோ" என்றார். (கஎ)

நரகக்குழியுமின்று நான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்குலுனைக்கெடுப்பேனென்குதே

(பொ-ரை) நரகவாசலானது (நான் செய்தபாவங்களின் விளைவால்) இன்றும் உன்னை வருத்தாமல் விடமாட்டேன் என்கிறது. (அந்த வாசலுக்குச் செலுத்தும்படியான) சர்ப்பத்தின் படத்தைப்போன்ற பெண்குறியானது உன்னைக் கெடுக்காமல் விடமாட்டேன் என்கிறது. (எ-று.)

எனக்குப்பெண்கள் மேலுள்ள விருப்பம் நீங்கவில்லை யாகையால் நரகவாசல் என்னைவிழுங்கத் தடையில்லையென்பார், "நரகக்குழியுமின்று நான்புசிப்பேனென்குதே" என்றார்.

உரகப்படத்தல்குல் என்றது பெண்கள்குறி. (கஅ)

குரும்பைமுலையுங் குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமெந்த னுயிருண்பேனென்குதே.

(பொ-ரை) தெங்கின் இளம் பிஞ்சைப்போன்ற முலைகளானவை உன்னுடைய குடியைக்கெடுப்பேன் என்கின்றன. மலர்ந்தகண்கள் என்னுடைய உயிரைத் தின்றுவிடுவேன் என்கின்றன.

ஸ்தனபாரங்கள் விம்மிப்பருத்திருப்பதால் அதினுடைய இறுமாப்பைப்பார்த்துக் "குடிகெடுப்பேனென்குதே" என்றார். (க௯)

மாதருருக்கொண்டு மாயவஞ்சமென்றுமே
ஆதரவுமற்றிங் கரக்காயுருகினேன்டா

(பொ-ரை) எமனானவன் பெண்கள் ரூபங்கொண்டுவந்தும் அவனு டைய கபட எண்ணத்தையே நினைக்கின்றனனே. ஆகையால் இப்ப டியெல்லாம் இருக்கின்றமையால் யாதொரு ஆதரவுமில்லாமல் இவ்வு லகத்தின் கண்ணேயிருந்து நெருப்பைக்கண்ட அரக்கைப்போல் உரு குகின்றேனே. (இதற்கோர் முடிவுமில்லையோ.) (எ-று)

பெண்களால் உண்டாகும் பலவகைத்துன்பங்களும் எமவாதைக் கொப்பமாக விருத்தலால் எமனே பெண்களாக வந்ததாகக் கூறினர். இவ்வாறே "பெண்களைப்படைத் தெமனையேன் படைத்தாய்" என் னும்வாக்கியம் உலகத்தில் வழங்கி வருவதாலறிக. (கக)

கந்தனையீன்றருளுங் கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்தினு னேனுய்ப்பருவன்டா

(பொ-ரை) (ஆறு உருவங்களும் ஒன்றாகக்கூடிய காரணத்தால் வந்த) கந்தன் என்னும் திருப்பெயரையுடைய முருகக்கடவுளைப் பெ ற்றெடுத்த கன்னிவனம் என்றுசொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந் தருளியுள்ள சிவபெருமானே! நான் மேலே சொன்ன விதங்களாகப் பரிதவிக்கின்றமையால் வேறு எந்தவகையினால் சிவபீடத்திலேறி அவ் விடத்தில் சமாதிகூடி உன்னடியிற் சேர்ந்திருப்பேனோ? எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகையால் நீயே எனக்கு அதைமுன்னின்று காட் சித்தருளல்வேண்டும். (எ-று)

* கந்தன் என்னும்பேர் ஸ்ரீசுப்பிரமணியனுக்கு வந்தவரலாறு:—

பூர்வம் சூரபன்மன் செய்ததுன்பத்தைத் தேவர்கள்சகியாதவர்களா கிச்சிவபெருமானிடத்தில் முறையிட அவர்தமது பஞ்சமுகங்களோடு அதோமுகத்தையும் சேர்த்து ஆறுமுகங்களாக எழுந்தருள அவ்வாறு முகங்களிலிருக்கும் ஆறுநெற்றிக் கண்களிலிருந்தும் ஆறு தீப்பொறி

அங்கையைப்பார்த்துக் காந்தளென்றுரைத்தும்
வேர்வையுமழுக்கு மேவியகழுத்தைப்
பாரினிலினிய கமுகெனப்பகர்ந்தும்
வெப்புமூத்தையு மேவியவாயைத்
துப்புமுருக்கின் றாய்மலரென்றும்
அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தெனமொழிந்தும்
நீருஞ்சளியு நின்றுநின்றொழுகும்
கூரியமூக்கைக் குமிழெனக்கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணைப்பார்த்துக் கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குறும்பி யொழுகுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணெயுங் கலவாதொழியில்
வெய்யவதரும் பேனும்விளையத்
தக்கதலையோட் டின்முளைத்தெழுந்த
சிக்கின்மயிரைத் திரண்முகிலென்றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
நச்சிச்செல்லு நரகவாசல்

(பொ-ளா) நீட்டுதற்கும், முடக்குதற்கும், மிகுந்த பொருள்களை வாங்குதற்கும், இட்டுதற்கும், பிசைவதற்கும், உதவியாய் (அக்காரியங்களை யெல்லாம்) இவ்விடத்தில் செய்கின்ற அழகிய கைகளைப்பார்த்துக் காந்தட்பூ வென்றுசொல்லியும், வேர்வையும் அழுக்குஞ் சேர்ந்துள்ள கழுத்தை பாக்குமரமென்று சொல்லியும், வெப்புநாற்றமும், மூத்தையுமுள்ளவாயை பவழமென்றும், முருக்கம்பூ வென்றும்சொல்

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

புல்லாகிப்பூடாய்ப் புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க் கழிந்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) (நான் இதுவரைக்கும் எடுத்த பிறப்புகள் அநேகமாயிருக்கு மாதலால் அப்பிறப்புகளில்) புல்லாகவும், பூண்டாகவும்பிறந்து உலர்ந்து வருத்தப்பட்டகாலம் போதாதா? அவைநீங்கியபின் கல்லாகவும், மரமாகவும் பிறந்து பலதுன்பங்களையும் அநுபவித்தகாலம் போதாதா? போதும். (ஆகையால் என்தலைவனே! இன்னும் ஒருதாய் வயிற்றினிடமாக வாராதபடி என்னைக்காத்து ரக்ஷிப்பது உனதுகடைமை.) (எ-று)

கிரியாய்க்கீடமாய்க் கெட்டநாள்போதாதோ
நீரியாயூர்வனவாய் நின்றநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) கிரிப்பிள்ளையாகவும், புழுவாகவும், நீர்வாழும் ஜெந்துக்களாகவும், ஊரும் ஜெந்துக்களாகவும் பிறந்து பிறந்து இறந்து இறந்து வருத்தப்பட்ட காலம் போதாதா? போதும். (ஆகையால் இனி உன்திருவடிகளை யடையும்படி திருவருள் பாலிக்கவேண்டும். (எ-று)

மேலேசொன்ன ஒவ்வோர் பிறப்பையும் எடுத்து இருக்கும்போதுதான்படும் துன்பங்களைப் பார்க்கிலும் இறக்கும்போதுபடும் துன்பம்மிகவும் பெரிசாகையால் இப்பட்டினத்தடிகளும் அத்துன்பத்தை நினைந்து நினைந்து இப்படி வருந்துகின்றார். இதுபற்றியே நமது மாணிக்கவாசகரும்,

" யானேதும்பிறப்பஞ்சே னிறப்பதினுக்கென்கடவேன்
வானேயுமபெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான்மதித்துமிரேன்

தேனேயு மலர்க்கொன்றைச்சிவனே'' என்று தாம்பாடிய திரு வாசகத்தில் சொல்லியிருக்கின்றனர். (௨௨)

பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள் போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய் வீழ்ந்தநாள்போதாதோ

(பொ - ரை) பூதசம்பந்தமான பிறப்புக்களையும் தேவர்பிறப்பினை யும், இராக்ஷதப்பிறப்பினையும் எடுத்தெடுத்து இதுவரைக்கும் பட்ட பாடுகள் போதாதோ? போதும் (ஆனல், இனி என்னை அப்பிறவியி லின்றும்நீக்கியருளல் வேண்டும்) (எ - று)

இராக்ஷதர்கள் மிகவும் அற்பபுத்தியை யுடையவர்க ளாகையால் அவர்களுக்குக்கொஞ்சம் உயர்ந்த நிலைகிடைக்குமானல் தங்களுக்கு உயர்ந்தவர்களான தேவர்களையெல்லாம் துன்பப்படுத்துவது அவர்க ளுக்குச் சுபாவமாகையால் "வேதனைசெய்தானவராய்'' என்றனர்.

உலகத்தின்கண் உயிர் எடுக்கவேண்டிய பிறப்புகளுக்குஅளவில்லை யாகையால்அவற்றில் சிலவற்றைஎடுத்து வெளிப்படையாகச் சொல்லி அவற்றிலெல்லாம் பிறந்து பிறந்து இளைத்தேனே. இன்னும் அப்படிப் பிறப்பது எனக்கு ஒழியவில்லையே என்று வருந்துகின்றர். (௨௩)

அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனுய்வாழ்ந்து மரிந்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) மேல்சொன்னவைக ளெல்லாம் போகப்பின்) தாயின் கருப்பத்தில் பத்துமாதம் தங்கி அப்பத்து மாதங்களிலும் பட்ட துன்பம் போதாதோ? அம்மாதங்களில் பத்தாம்மாதம் பட்டதுன்பம் மிகவும் பெரிதாயிற்றே. அப்படியே இத்துன்பத்தை யநுபவித்து ஒரு அரசனகப்பிறந்து ராஜ்ஜிய பரிபாலனஞ்செய்து பின்னர் இறந்து பட் டதும் போதாதா? அந்தோ! போதும்!! போதும்!! (இனியேனும்

பிறவிக்கடலி லின்னும் கரையேற்றத் தருணாசலமா யெழுந்தருளி வாராயோ?) (எ-று)

திருவாசகத்தில் பத்துமாசங்களும் படுந்துன்பங்களை:

"ஊனமில்யோனியி னுள்வினை பிழைத்து
மானிடப்பிறவியின் மாதாவுதரத்
தீனமில்கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்து
மொருமதித்தான்றி யிருமையிற் பிழைத்து
மிருமதிவிளைவி னொருமையிற்பிழைத்து
மும்மதிதன்னு ளம்மதம்பிழைத்து
மீரிருதிங்களிற் பேரிருள்பிழைத்து
மஞ்சுதிங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்து
மாறுதிங்களி னூறலர்பிழைத்து
மேழுதிங்களிற் றாழ்புவிபிழைத்து
மெட்டுத்திங்களிற் கட்டமும்பிழைத்து
மொன்பதில்வருதரு துன்பமும்பிழைத்துந்
தக்கதசமதி தாயொடுதான்படுந்
துக்கசாகரத் துயரிடைப்பிழைத்தும்" என்று ஸ்ரீமாணிக்க வாசகர் திருவாய்மலர்ந்திருக்கின்றனர். ([illegible])

தாயாகித் தாரமாய்த் தாழ்ந்ததெல்லாம் போதாதோ
சேயாய்ப் பருவுடலாய்ச் சென்றநாள் போதாதோ

(பொ-ரை) ஒருவனுக்குத் தாயாகவும், ஒருவனுக்குப் பெண்சாதியாகவும், ஒருவனுக்கு பிள்ளையாகவும், ஒருத்திக்குப் புருஷனாகவும் பிறந்து பிறந்திறந்து இறந்து வருந்தப்பட்ட காலம் போதாதா? (இன்னும் அப்படியே பிறக்கவருமோ? வாராதோ? அறியேன்) (எ-று)

இதுவரைக்கும் எடுத்தெடுத்த ஜென்மங்களில் ஒன்றில் ஆணாகவும், ஒன்றில் பெண்ணாகவும், ஒன்றில் வேறு ரூபங்களாகவும் பி-

டாது சுபாவமாகையால் நான் எத்தனைப்பிறப்பில் ஒருவனுக்குத் தாயாய்ப்பிறந்தேனோ? எத்தனைப் பிறப்பில் மனைவியாகப் பிறந்தேனோ? எத்தனைப்பிறப்பில் பிள்ளையாகப்பிறந்தேனோ? எத்தனைப்பிறப்பில் ஒருத்திக்குப் புருஷனாகப் பிறந்தேனோ? தெரியாது. ஆனால் இப்பிறவியிலேயோ ஆணாய்ப் பிறந்திருக்கின்றேன். இப்பிறப்பே மோக்ஷத்தை யடைவதற்குத் தகுந்த பிறப்பாகும். ஆகையால் எனக்கு உன் திருவடிகளைக் கொடுத்தருளல்வேண்டும் என்பதாம். (௨௩)

நோயுண்டுமெலிந்து நொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) இதுவரைக்கும் எடுத்துள்ள அநேக ஜென்மங்களிலும் நோயானது என்தேகத்தைத்தொடர, அதினால் நான் நொந்து வருந்தப்பட்டகாலம் போதாதா? தங்களைத் தாங்களே அடித்துக் கொன்று தின்னும் பேய்ச்சென்மம் எடுத்துக் கழித்தகாலமும் போதாதா? (இவ்வைகளை நீக்கி என்னை ஆட்கொள்ளலாகாதா? (எ-று)

தேகமானது தாயின் கருவில் பதியும்போதே பிணியுந்தொடருகின்றது. அப்படித்தொடர்ந்த பிணியோ கொடிய ஹிம்சையைச் செய்கின்றது, இப்படி செய்வதினால் உயிர்வருத்தத்தை யடைகின்றது. அதின்பிறகேதேகம் மூப்படைகின்றது. ஆகையினாலே, முன்னோர்கள்முன்னர் பிணியையெடுத்து, "பிணிமூப்புச் சாக்காடு" என்றார்.

பேய்கள் தங்களுக்குத்தாங்களே சண்டையிட்டு ஒன்றையொன்று பிடுங்கித் தின்னும் சுபாவமுடையவையாகையால் "பேயுண்ணப் பேயாய்" என்றார். (௨௪)

ஊனவுடல்கூன்குருடா யுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்பொசிப்பிலிளைத்தநாள்போதாதோ

(பொ-ரை) மிகவும் அறிவைத்தனக்குச் சுபாவமாகப்பெற்றுள்ள இந்தச்சரீரமானது (முன்னர் எடுத்துக்கழித்த ஜென்மங்களில்), கூனுக

வும், குருடாகவும் தாய்வயிற்றிலிருந்து வெளிப்பட்டுத் திரிந்தகாலம் போதாதா? உண்ணும்படியான சாப்பாட்டுக்காகப் பணந்தேடித் திரிந்த அதினால் என்சரீரமானது இளைத்தகாலம் போதாதா? (இனிமேலும் அவைகளை நீக்கி யாட்கொள்ளலாகாதா? (எ-று)

ஒவ்வொரு பிறப்பிலும், கூனையும், குருட்டையும் நீக்கிப்பிறப்பரிதாகையால் நான் அப்படிப்பட்ட விதமாக எத்தனை பிறப்பு பிறந்தேனோ? என்பார் "ஊனவுடல் கூன் குருடாய் நாள் போதாதா" என்றார்.

கூன் குருடு முதலியவற்றை நீக்கிப்பிறப்பது அரிது என்பதை:

"அரிது அரிது விரிதிரைப்பாரினில்
மானிடமாகப் பிறப்பதரிது
மானிடமாய்ப் பிறந்திடுங்காலையில்
கூனுங் குருடுஞ் செவிடுமூமையும்
பேடுநீக்கிப் பிறப்பதரிது" என்று ஔவையார் சொல்லி யிருக்கின்றனர்.

நான் வயிற்றின் நிமித்தமே யுழைத்து இளைத்தேனே யொழிய காலப்போதாயினும் சிவபெருமானைத் துதிசெய்து அதினால் இளைத்தேனில்லை. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட எனக்கு அவனருள் கிடைப்பதெப்படியென்பார். "ஊனைப்பொசிப்பி லிளைத்தநாள்போதாதோ" என்றார். (உஎ)

பட்டகலையும் பரிதவிப்பும்போதாதோ
கெட்டநாள்கெட்டென்று கேளாதும்போதாதோ

(பொ-ரை) நான் நெடுங்காலங்களில் அடைந்தகலையும், வருந்தமுதல்போதாதா? கெட்டுவிட்டசென்னவோ கெட்டுவிட்டேன் இனி நன்மையடையப்போகிறதில்லை என்று பிறர்சொல்லும் நன்மார்க்கங்களைக் கேளாமலேபோதாதா? (எ-று)

"முற்போனார் சொல்லும் வார்த்தையே பிரமம்" என்பதைக் கடைப்பிடித்துப் பெரியோர் சொல்லவந்த நற்புத்தியைக் கேளாமையா லல்லவோ

எப்படி துன்பமடையும்படி யாயிற்றென்பார், "கெட்டநாள் கெட்டனென்று கேளாதும் போதாதோ?" என்றார்.

நில்லாமைக்கேயழுது நின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பார மெடுத்தநாள்போதாதோ

(பொ - ரை) என்தேகமானது நிலையாமையைக்குறித்து நான் அழுதழுது இருந்தகாலம்போதாதா? நான்பல தாய்மார் வயிற்றினிடமாக இருக்கும்போது அவர்கள் என்னுடைய பளுவைத் தாங்கியிருந்துவருந்தப்பட்டகாலம் போதாதா? (இனியேனும் அவைகளை நீக்கியாண்டுகொள்வது உனதுகடமையல்லவா?) (எ - று)

"எல்லாரு மென்பார மெடுத்தநாள்" என்றது இப்பட்டினத்தடிகள் பலதாய்மார்கருப்பத்தி லிருக்கும்போது அவர்கள் இவரைத்தாங்கியிருந்தது. இதனால் என்பிறப்பு இன்னும் எப்பொழுது ஒழியும் என்னும் வினவெளிப்படுகின்றது. (உக)

காமன்கணையாற் கடைப்பட்டல்போதாதோ
ஏமன்கரத்தா லிடியுண்டல்போதாதோ

(பொ - ரை) நான்பிறந்த ஜென்மங்களில் மன்மதனுடைய ஐந்துபாணங்களினாலும் துன்பப்பட்டது போதாதா? அந்தந்தச் ஜென்மங்களில் யமவாதைப்பட்டது போதாதா? (எ - று)

மன்மதன் ஐந்துபாணங்கள் ஆவன: தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்னும் இவை. ஆனால் இவைகள் புஷ்பபாணங்களானாலும் செய்யுங்கொடுமையோ பெரிது என்பார் "காமன் கணையாற் கடைப்பட்டல் போதாதா?" என்றார்.

இப்பாணங்களின் கொடுமைகளை;

"நினைக்குமரவிந்தநீள்பசலைமாம்பூ
அனைத்துயரங்காட்டு மசோகு—வனத்திலுறு

முல்லைநின்ற காட்டு மாதேழுழுகிலம்
கொல்லைமதனையின் குணம்." என்றுசொல்லி யிருக்கின்ற (௯௰)
திருவறிக.

நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல் போதாதோ
தேன்றுளபத்தாரோனே தேக்குண்டல்போதாதோ

(பொ-ரை) பிரமதேவனால் எழுதப்பட்டுள்ள விதியோலையினால் பட்டபாடுபோதாதா? வண்டுகள் மொய்க்கும்படி தேனைத் தன்னிடத்தில் பெற்றுள்ள துளசிமாலையைத் தரித்திராநின்ற விஷ்ணுவினது சக்கராயுதத்தால் வருந்தியதுபோதாதா? (எ-று)

பிரமன் நான்குதிசைகளும் நான்கு முகங்களோடு கூடியிருப்பவனாகையால் அவனை நான்முகன் என்றார். பிரமன் படைக்கப்பட்டவனாகையால் அப்படைப்புக்காலத்தில் நான் அடைந்ததுன்பத்துக்கு அளவில்லையென்பார், 'நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல் போதாதோ' எனவும், திதிகர்த்தா விஷ்ணுவாகையால் அவர் திதிக்குங் காலத்தில்தான் அடைந்த துன்பங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாமையினால் " தேன் துளபத் தாரோனே தேக்குண்டல் போதாதோ" எனவுங் கூறினார். (௯௧)

உருத்திரனார்சங்காரத் துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலே வாவென்றழைக்கையிலே

(பொ-ரை) அந்தந்தச் சென்மங்களின் கடையில் யாதொரு உருத்திரமூர்த்தியென்பவரால் செய்யப்பட்டு வாராநின்ற சங்காரத்தில் நெருங்கி அடியுண்டகாலம்போதாதா? (சிவபெருமானே! இப்படியெல்லாம் நான் அநுபவித்து வாராநின்ற) வருத்தத்தைத் தெரிந்தாயில்லை. அப்படி தெரிந்துகொண்டும் அடியேன்மேல் கிருபைவைத்து வாவென்று கூப்பிட்டு உன்திருவடிகளின்கீழ் சதா இருக்கும்படி அநுக்கிரகித்தாயில்லை. (ஆகையால் இனி நான் எப்படிப் பிழைப்பேன்.) (எ-று)

ஜென்மாந்தரங்களிலே நீக்கும் இறப்பே சங்காரமும். அச்சங்காரஞ்செய்வோன் உருத்திரனுமாதலையால் 'உருத்திரனர் சங்காரத்தும் நாள்போகாதேர்' என்றார். (௩௨)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

(பொ-ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மருதையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

பிறப்பைத்தவிர்த்தையிலே பின்றுகக்கொண்டையிலே
இறப்பைத்தவிர்த்தையிலே யென்னென்று கேட்டையிலே

(பொ-ரை) எனக்குத் தொன்று தொட்டுவந்து கொண்டேயிருக்கும் பிறவிகளைநீக்கிப் பின்னர் ஆட்கொண்டாயோவென்றால் இல்லை. (அது ஒழிய) சாக்காடு என்னும் துன்பத்தையாயினும் நீக்கினுயென்றாலோ, அதுவும் செய்தாயில்லை. என்னடிமையானவனே! என் இடர் வருந்துகின்றாய் என்று கேளாத நீயோ இவைகளையெல்லாம் நீக்கி என்னை அடிமைகொள்ளப் போகின்றாய்? இல்லை (எ-று)

"பிறவிப்பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்" என்று திருவள்ளுவர் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி உன்னுடைய திருவருளைப்பெற்றவனுக நினைத்திருக்கின்ற என்னுடைய பிறப்பிறப்புக்களை நீக்கவேண்டியவன நீயேயென்றென்னி உன்னைப்பலதரமும் வேண்டவும் நீ அவைகளை நீக்காதிருப்பது எனக்கு இன்னும் பரிபாககாலம் வராததினுலேயோ அறியேன் என்பதுகருத்து. (௩௩)

பாசமெரித்தையிலே பரிதவிப்பைத்தீர்த்தையிலே
பூசியநீற்றைப் புனையென்றளித்தையிலே

(பொ-ரை) என்னுடைய அனாதிசம்பந்தமான பாசத்தை உன்னுடைய ஞானக்கினியால் எரித்தாயில்லை (அப்பாசத்தால் உண்டான) துன்பத்தையேனும் நீக்கினுயில்லை அன்பர்களால் பூசப்படுகின்ற திரு

நீற்றையேனும் கொடுத்து, ஓ அடியவனே! நீயும்தரித்துக்கொள் என்று திருவாய் மலர்ந்தாயில்லை. (இப்படி நான் கடைத்தேறுவதற்கான ஒரு உபகாரத்தையும் நீசெய்யாதபோது நானெப்படிபிழைப்பேன்?) (எ-று)

நீ இப்படி ஒருபகாரத்தையும் செய்யாமலிருப்பதால் எனக்குப் பரிபாககாலம் வரவில்லையென்பது தோன்ற நான்மிகவும் வருந்துகின்றேன் என்பது கருத்து. (௯௪)

அடிமையென்றுசொன்னையிலே யக்கமணிதந்தையிலே
விடுமுலகம்போக்கியுன்றன் வேடமளித்தையிலே

(பொ - ரை) என்னை உனக்கு அடியவனென்றுசொல்லி யாவருக்கும் தெரியும்படி வெளிப்படுத்தினையில்லை. சிவசாதனங்களுள் ஒன்றாகிய உருத்திராக்ஷமாலையை நீ அணிந்துகொள்ளுவாயென்று அநுக்கிரகித்தாயில்லை. (பெரியோர்களால் விடப்படுகின்ற உலக வாழ்க்கையை நீக்கி உன் திருவேடத்தை மேற்கொள்வதாகிய துறவறத்தைத் தந்தாயில்லை. (ஆகையால் உன்னால் ஒருவழியையும் காட்டப்பெறாதநான் கடைத்தேறுவது எப்படி?) (எ-று)

உருத்திராக்ஷம் உருத்திரன் கண்களினின்றும் உண்டானமையால் அம்மணிக்கு அப்பெயரிட்டலாயிற்று. இதுகாரணப்பெயர் 'அக்ஷம்-கண்'-இதனைத்தமிழில் அக்கம் என்பர்.

உலகவாழ்க்கையைவிட்டோர் துறவிகள் ஆகையால் உன்றன்வேடம் என்றதற்கு துறவறம் என்று எழுதப்பட்டது. (௯௫)

உன்னிலழைத்தையிலே பொன்றுக்கிக்கொண்டையிலே
வின்னடியார்கூட்டத்தி னியழைத்துவைத்தையிலே

(பொ-ரை) என்னை, உன்னோடு சேரும்படி அழைத்து அத்துவிதத்தினுண்மை நிலையாகச் செய்துகொண்டாயில்லை. (அது உயர்ந்தபடியாகையால் அதுதகாதென்று நினைத்தாயானாலும்) உன்னுடைய திருக

தொண்டர் கூட்டத்திலாகிலும் என்னை அழைத்துச்சேர்த்து வைப்பாயென்றாலோ; அப்படியுஞ்செய்தாயில்லை. (இப்படியிருப்பதால் கடையில் நான் போகும்விதம் எப்படியோ அறியேன்.) (எ-று)

ஒன்றாக்கிக் கொள்ளுதல் சிவத்தோடிரண்டறக் கலக்கச்செய்து கொள்ளுதல் இதுவே அத்துவிதமில்லை.

அடியார் கூட்டத்தில் சேர்ந்திருப்பதும் ஒரு சாதனமாகையால் அதையாயினும் எனக்கு அருள்செய்யல்வேண்டும் என்பார். 'நின்னடியார்கூட்டத்தி னியழைத்துவைத்தையில்லை' என்றார். (௫௪)

ஓங்குபரத்து ளொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியா னெமக்கென்றுரைத்தையில்லை

(பொ-ரை) எக்காலத்தும் குறைதலில்லாமல் விருத்தியடையாநின்ற மேலாய் பரம்பொருளிடத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கின்ற மெய்யடியார்களுக்கு இவன் ஒரு அடியவனாவான். அவர்களுக்கு அடியவனாயிருப்பதால் எனக்கும் அடியவனாவானென்று (உலகத்தார் அறியும்படி ஒருவார்த்தை) சொன்னாயில்லை. (அப்படி சொல்லுவாயானால் நான் அன்றேபரகதி யடைந்தவனாவேன்.) (எ-று)

பரம் - பரம்பொருள். அதுவேசிவம் ஒளித்தல் - இரண்டறக் கலத்தல். இதுவேயோகமில்லை. (௫௫)

நாமந்தரித்தையில்லை நாணொழியநின்றையில்லை
சேமவருளிலென்னைச் சிந்தித்தழைத்தையில்லை

(பொ-ரை) (இவனுமோர் சிவபத்தனாவான் என்கிற) பேரை எனக்குச்சூட்டினாயில்லை. நான் என்னும் அகங்காரத்தை என்னைவிட்டு நீங்கச்செய்து நீவந்து என்மனதிற் குடிகொண்டாயில்லை. (இப்படி நீயேவந்திருக்கப் பிரியமில்லாவிட்டாலும் என்னையாகிலும் உன்றுடைய களஞ்சியமான திருவருளில் அழைத்து நீயிவ்விடத்திலிருப்பாய்

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! (எனக்கு) ஊர் துணையல்ல; சாதியார் துணையல்ல; தாய்தகப்பன்மாரும் துணையல்ல; பெண்சாதிதுணையல்ல; பிள்ளைகள் துணையல்ல; சிறப்புதுணையல்ல; பொருள்துணையல்ல; இன்னும் ஊரிலுள்ளஎவருந்துணையல்ல; (ஆகையால் ,இவைகள்நீங்கிய) உன்னுடைய திருவடிகளே எனக்குத் துணையாகும் ஆகையால் அந்தத் திருவடிகளை எனக்குக் கொடுத்தருளவேண்டும். (எ-று) (கரு)

சிறும்வினையது பெண்ணுருவாகித் திரண்டுருண்டு
கூறுமுலையு மிறைச்சியுமாகிக் கொடுமையினல்
பீறுமலமு முதிரமுஞ்சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரை கண்டிலே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! கொடுமைமிகுந்த தீவினையே பெண்ருபங்கொண்டு திரண்டுருண்ட முலையும், சதையுமாகவர, அந்தப் பெண்ணுருவில் ஒரு அங்கமாகவிருக்கும் மலமும் இரத்தமும் இழிகின்ற பெரிய குழியைவிட்டு ஏறிவெளியேவரும்படியான கரையைக் காணவில்லையே? ஈதென்னவிபரீதமோ அறியேன்! (எ-று)

இச்செய்யுள் பெண்ணாசையினின்றும் நீங்கப்பலவகையானபிரயத்தனப்பட்டும் என்னல் முடியவில்லை, ஆகையால் நீயே என்னை அதினின்றும் நீக்கியருளல் வேண்டும் என்பதை விளக்குகின்றது.

பொருளுடையோரை செயலினும்வீரரைப்போர்க்களத்துந்
தெருளுடையோரை முகத்தினுந்தேர்ந்து தெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்தி லருளிலன்பி
லிருள்றுசொல்லினுங் காணசத்தகுங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! செல்வமுடையவர்களை அவர்களுடைய செய்கைகளாலும்,

வீரத்தன்மை யுடையவர்களை யுத்தத்திலும் தெளிந்த அறிவுடையோர்களை அவர்களுடையமுகக்குறியினாலும், இவர்செல்வமுடையவராக இருக்கலாம்; இவர் மகாபராக்கிரமத்தை யுடையவராக இருக்கலாம் என்று உணர்ந்து கொள்வது போல, இவர்கள் திருவருள் கிடைக்கப்பெற்றவர்கள் என்பதை அவர்களுடைய தவமேம்பாட்டாலும், நற்குணத்தாலும், மன்னுயிர்மேல் கடாட்சவீட்சண்ணியமுள்ளமையாலும், இதோப சாரங்களானும், இனியவசனங்களாலுந் தெரிந்துகொள்ளப்படும். (எ-று)

இங்ஙனமிருத்தலால் நான் மேற்கூறிப்போந்த பலவகை நற்குணங்களில் ஒன்றிற் சிறிதேனும் இல்லாதவனாக விருக்கின்றேன் என்பதை நீயேயறிவாய் ஆகையால் நான்அப்படிப்பட்டவனாக இருந்தாலும் திருவருள்செய்யவேண்டியவன் நீயேயாம் என்பது கருத்து.

இதனைச், "சிவன்செயலாலே யாதும் வரும்" என மேலோர் கூறிய வாக்கியத்தானறிக. (௩௫)

பருத்திப்பொதியினைப் போலேவயிறு பருக்கத்தங்க
டுருத்திக்கறுசுவை போடுகின்றார் துறந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டா ரவரையிம் மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடைய தலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! பருத்திப்பஞ்சின் சுமையைப்போல் வயிறானது பெருக்கும்படி அவ்வயிற்றில் அறுசுவையோடுகூடியபண்டங்களைப்போட் டடைக்கின்றார்களே யொழிய, இல்லறத்தினின்றும் நீங்கிய துரவிகளுக்குப் போசனமளிக்கமாட்டார்கள், ஆகையால் அப்படிப்பட்ட உலோபிகளை இவ்வுலகத்தின்கண் என் னவைத்திருக்கின்றாய். (எ-று)

[illegible] இரேகை [illegible] [illegible] பெருமான் [illegible] ஞீதனே.

[illegible] (௪௯)

([illegible])

(பொ-ரை) [illegible] !

[illegible]

[illegible]

(பொ-ரை) [illegible] (௫-ஞ)

[illegible] (௫௰)

[illegible] ஏதோ [illegible] ஏதோ

[illegible] ஏதோ [illegible] ஏதோ

(பொ-ரை) ([illegible]! நீ) [illegible]

தரிசித்து ஆனந்திக்கமாட்டேனோ? இறப்புந் துன்பமுமின்றும் நீக்கமாட்டேனோ? அதிலும் உண்டாகுஞ் சந்தேகங்களையும் நீக்கிக்கொள்ளமாட்டேனோ? (எ-று)

ஆகையால் நீ எனக்கு அப்படியே [illegible] வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (சச)

உன்னைத் துதியேனோ [illegible] வாரேனோ
பொன்னை [illegible] பாரேனோ பூரித்துநில்லேனோ

(பொ-ரை) எக்காலத்திலும் உன்னை மறக்காமல் துதிசெய்யமாட்டேனோ? நீ எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலங்களோறும் வாராமட்டேனோ? அப்படி அத்தலங்களில் வந்து உன்னுடைய திருவடிகளைத் தரிசிக்கமாட்டேனோ? அப்படி அத்திருவடிகளைத் தரிசித்ததிலும் ஆநந்தபரவசனாயிருக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

இப்படியெல்லாம் நடக்கவேண்டியதோ [illegible] எனக்கு நீ சித்தித்திலும் திருவருள்பாலிக்கவேண்டும் என்பது குறிப்பு. (சரு)

ஓங்காரப்பொற்சிலம்பி னோசைப்பாரேனோ
பாங்கான தண்டை பவளப்பாரேனோ

(பொ-ரை) மேலேசொன்னவிதமாக உன்னுடைய திருவடிகளைத் தரிசிக்கும்போது அத்திருவடிகளினின்றும் விளங்குகின்ற ஓங்கார ரூபமான அழகிய சிலம்பினது விசேஷக்காட்சியையும் பரிபக்குவமான தண்டையையும் இன்னும் வேறு ஆபரணங்களையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ?

ஓங்காரமானது நாத மாத்திரையாய் சிறப்பாதலையாலும், ஈசனிடத்தும் சிலம்பும் நாதத்தைக்கொடுப்பதாகையாலும் அவ்வோங்காரத்தைச் சிலம்பாகக் கூறினர். (சசு)

வீரகண்டாமணியின் வெற்றியைப் பாரேனோ
ரத்தினப் பொற்றாமரைக்கு அலங்காரத்தைப் பாரேனோ

(பொ-ரை) (என்றும்) சிரகண்டாமணியைத் தரித்துள்ள செயக் கொடும்பையை புலிப்பாக்கிரமம் பெற்றுள்ள ஆர்களால சதாநதி கட்டினிற்க உன்னுடைய அறக்களம் நான் தரிக்கமாட்டே னோ ? (வி-று)

ஆனால் அப்படி சரித்தநந்து இடைபுறக இருப்பதுவன்று கொட்ட திருவருள் கொடுக்கையையாலே யாம் என்பதுகுறிப்பு. (௪௯)

இடையிடையுமிக்கிரக விருந்தெகண்டாரேரே
விடையிலெல்லுறக்கருளும் வெற்றியெனப்பாடிரே

(பொ-ரை) (என்றும்) என்னுடைய இடுப்பினான் அதிருக்கும் புலித்தோலாகிய வஸ்திரத்தின் அழகையும், இருஷபவாகனத்தின் மேல் ஏறிச்செல்லும் பராக்கிரமத்தையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ ? (சிவபெருமானே, உன்னுடைய திருவருள் எப்பொழுதோ ? என்பது கருத்து.) (வி-று)

பெருமானே புலித்தோல் தரித்த நாகங்களைத் தரித்த வாக்கு. விடையிலேறிச்செல்லும் என்றது விசேடமாகப் பொருளை. (௫0)

அலைபுரிபோர்த்த வழுத்தனைப்பாரேரே
மலைப்பிடித்தேர்ந்த மைக்கரத்தைப்பார்ப்பேனோ

(பொ-ரை) (என்றும்) யானையினுடைய தோலைப் போர்வையிட்டிருக்கின்ற அழகையும், மான் பிடித்திருக்கும் கையிருக்கின்ற அழகையும் காண்பதிலைக்கமாட்டேனோ ? (வி-று)

யானையின்தோல் போர்த்தது உயிர்களின் ஆணவத்தை நீக்கினமைக்கு அறிகுறியாக யானைத்தோலைப்போர்த்ததும் மான்பிடித்தது ஆணவ மலத்தை நீக்கும் தன்மைக்கு அறிகுறியாகவும், வேதங்களில் சொல்லப் படுகின்ற அறிவைக் குறித்ததும் சொல்லப்பட்ட பொருளை அவர் செய்தவருளுக்கு அடை

சிவம் ஆகும் என்னுடைய பிராணன் எப்படியிருக்கின்றதோ ? என்ப துபதைப் பொருள். (சக)

மாண்டார் தலைப்பூண்ட மார்பனைப் பாரேனே
ஆண்டார் மகிழக் [illegible] நிற்பேனே

(பொ-ரை) இன்னும் (சர்வசங்கார காலத்தில்) இறந்து போன (தே வர்களது) தலைமாலையை மாலையாகப் பூண்டிருக்கின்ற மார் பின் அழகைப் பார்க்கமாட்டேனோ ? (அவ்வாறு பார்த்து) மகிழ்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடமாட்டேனோ ? (எ-று)

இறந்துபட்ட தேவர்கள் என்று கூறிய தேவர் பிரமா விஷ்ணுக் களே. தலைபூண்ட என்றது-சர்வசங்கார காலத்தில் அப்பிரமா விஷ்ணுக்களும் இறக்க, அவர்களின் தொழில்களுக்கு அழி வில்லாமல் தாங்களே கடவுளர்களென இறுமாப்படை வார்களாகையால், அவ்விறுமாப்படையாதபடி அவர்களுக்குக் காட் டும் பொருட்டு அவர்கள் தலைகளை மாலையாய்ப் பூண்டார் என்பதாம். இது ஸ்கந்தபுராண விருத்தாந்தம். (கூ)

கண்டங்கறுத்து நின்ற காரணனைப் பாரேனே
தொண்டர் சூழநின்ற தோற்றத்தைப் பாரேனே

(பொ-ரை) ஓ சுவாமி ! இன்னும் உனது கண்டமானது கறுப்பாக இருப்பதால் தோன்றும் அழகையும், (அவ்வாறு இருக்கும் பொருட்டோ ? அதை வேறு ஏதுகாரணமோ ?) அடியார்களெல்லாம் கூட்டங்கூட்டமாக கூடியிருக்கின்ற காட்சியையும் நான் தரிசிக்க மாட்டேனோ ?) (எ-று)

கண்டங்கறுத்து நின்றது - நீலகண்டனாய். இது திருப்பாற் கடலில் உண்டான ஆலகாலவிஷத்தை அமுதமாகச் செய்து தேவர் களை இறுமாப்படையாதபடி வைத்தருளியதாகும். ([illegible])

அருள்பழுத்துமாமதியா மாமுகத்தைப்பாரேனோ
திருவருட்கடைபொழிந்த செழுங்கொழுமைபாரேனோ

(பொ-ரை) இன்றும் திருவருட் (பழமானது) பழுத்துள்ள சந்திரனைப்போன்ற முகத்தின் அழகையும், உனது திருவருட்கடைக் கடைக்கண் நோக்கத்தின் கொழுமை பொருந்திய அழகையும் தரிசிக்க மாட்டேனோ? (எ-று)

பழுத்த என்றதினால் அருள் கனிந்த பழம் என்றுபொருள் எழுதப்பட்டது. (கூ௨)

செங்குமிழின் மண்டலவனர் சிங்காரம்பாரேனோ
அங்கனிவாயின்ற வதரத்தைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்றும்) சிவந்த குமிழம்பூவைப்போன்ற மூக்கின் பக்கத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அழகையும், அழகிய கொவ்வைக் கனிக்கும் அதிகமான செம்மைநிறத்தோடுகூடிய வாயிதழ்களின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

அவ்வளவும் தரிசிக்காவிட்டால் நான் கடைத்தேறுவதில்லை யென்பது எனக்கு நன்றாய்த்தெரிந்த விஷயமாகையால் தரிசிக்காமல் விடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (கூ௩)

முல்லைநிலவெறிக்கு மூரலொளிபாரேனோ
அல்லார்புருவக் கழகுதனைப்பாரேனோ

(பொ-ரை) (இன்றும்) முல்லைப்பூவைப்போலவும், சந்திரனுடைய ஒளியைப்போலவும் வெண்மையை வீசுகின்ற பல்வரிசையின் அழகையும், கறுத்த புருவங்களின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ. (எ-று)

நீ என்னைக் கைவிட்டாலும் நான் தரிசிக்காமல் விடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (கூ௪)

மகரக்கடைச்சோதி நம் வண்மைதனைப்பாரேனோ
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையும்பாரேனோ

(பொ - ள்) (நின்றும்) மகரக்குழைபோல விளங்குகின்ற வண்ணமணையுடைய காதுகளின் அழகையும், செவிகளை விளங்க விளங்கும் முறுவலின் அழகையும் சொக்கச்சடாபாரத்தின் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? (எ-று)

மகரம் - சுறவின், அதைப் பெண்கள் காதுக்கோர் பிரிவையாம் பெருமையாதாம் [illegible]. ஆகையால், மகரமிடக்கொள்ளும் [illegible] செய்யப்பட்டுள்ள மகர குழையை [illegible] விளங்குகின்ற காதுகள் எனப்பொருள் கொள்ளுது [illegible] பொருளைக்கூறுவாரேனும் [illegible] உண்டு.

“சத்தியாய்ச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தியானமுதல்” என்று அன்றோர் சொல்லியிருக்கின்ற படியால் அச்சத்தியாய் விளங்குபவரும் இவளேயாவாள். ஆகையால் பெண்களின் காதுகளுக்குச் சொல்லும் உவமானப்பொருளான மகர குழையே இவள் காதுகளுக்கும் உவமிக்கபியாயிருக்கின்றதென்றறிக. (௩௨)

கங்கையொடு திங்களணிந்த காட்சிதனைப்பாரேனோ
பொங்கரவைத்தான்சடையில் பூண்டவிதம்பாரேனோ

(பொ - ள்) (நின்றும்) கங்காதேவியும், சந்திரனும் இருந்து விளங்குகின்ற மிக்க அழகையும், உக்கிரத்தையுடைய சர்ப்பங்களைச் சடாபாரத்தின்கண் தரித்திருக்கும் அழகையும் தரிசிக்கமாட்டேனோ? தரிசிப்பேன். (எ-று)

ஆதலால் உன்னைப்பின்பற்றியவேறுவர் பேரின்பமுற்றதுபோல் யானும் என்னைக்கடைத்து விட்டால் நான் என்னசெய்வேன் என்று அழுகின்றேன் என்பது குறிப்புப்பொருள். (௩௩)

சரக்கொன்றைபூத்த சடைக்காட்டைப்பாரேனோ
எருக்கறுகூமத்தையணி யோகத்தைப்பாரேனோ

போல, தேனைப்போலும், பாலைப்போலும் தெளிவாயிருக்கின்ற ஞானம் கொஞ்சமுங் கிடைக்கப்பெறாதவர்களுக்கு அவர்களால் உண்ணப்படுகின்ற அமுர்தத்தின்ருசி நல்லதல்லவோ? ஆம். (எ-று)

ஞானஞ்சிறிது மில்லார்க்கு மற்றப்பண்டங்கள் நன்மையை யுண்டு பண்ணத்தக்கதாக முடியும் என்பது கருத்து. (உசு)

ஊற்றைச்சரீரத்தை யாபாசக்கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற்றுருத்தியைச் சோறிடுந்தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை;) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! நாறுகின்ற சரீரமும் ஆபாசமாகிய பொருளைக் கொட்டிவைக்கும் வீடும், தசைநிறைந்த துவாரத்தோடு கூடியதுருத்தியும், சோற்றைப்போட்டு அடைத்துவைக்கும்தோலாற்செய்யப்பட்டுள்ள பையும் சொல்லுதற்கரிய காற்றினால் நிறையப்பட்டுள்ள நிலையில்லாத பாண்டமுமாகிய இந்தவுடம்பை எடுத்து அதின் மேல் அதிகபற்றுக விருந்துதிரிந்து என்காலத்தை வீணாக்கினேன் (எ-று)

நான் இதுகாறும் உன்னைத் துதிப்பதைவிட்டு என் தேகத்தின் மேல் வைத்தவாஞ்சையால் காலத்தை வீணாக்கிக் கொண்டேன் என்பது கருத்து. (உஎ)

சொல்லால்வருங்குற்றஞ் சிந்தனையால்வருந் தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினை பார்வையிற்பாவங்கள் புண்ணியநூ
லல்லாதகேள்வியைக் கேட்டிடுந்தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக் கடவுளே! நான் பேசும்போது என்சொற்களால் வருங் குற்றங்களை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பறந்துழன்றேதடு மாறிப்பொன்றேடியப் பாவையர்க்கீந்
திறந்திடவோ பணித்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! இவ்வுலகத்தில்பிறந்து பலவியாதிகளையும் அநுபவித்து, பேரின்பாநுபவத்தைமறந்து, சிற்றின்பத்தின் மேல் மயக்கத்தையடைந்து, அற்பப்பெண்களிடத்தில் வைத்த அவாவினால் திரிந்து தடுமாறித் திரவியஞ்சம்பாதித்து அப்பெண்களுக்கே கொடுத்துக்கடையில் இறந்துபடவோ நீ சிருஷ்டித்து ஏவியது. (எ-று)

கடவுளே! நீசிருஷ்டித்து ஏவியது பெண்கள்மீது ஆசைப்பட்டு அவர்களுக்காகப்பணம் தேடிக்கொடுத்து வீணே இறந்துபடவோ! என்பது கருத்து. (௩௰)

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச்சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப் பேராசைதானற்றுப் பின்முனற்றுக்
காதங்கரணங் களுமற்றவானந்தக் காட்சியிலே
யேதங்களைந்திருப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! பூதங்களும், ஐம்பொறிகளும், ஐம்புலன்களும், குணங்களும், பேராசையும், பின்னும், முன்னும், காணங்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் நீங்கிய பேரானந்தக் காட்சியிலே (என்னுடைய அஞ்ஞானங்களையெல்லாம் உன்னால் நீக்கி யருளப்பெற்று) அமர்ந்திருப்பேன். (எ-று)

பூதமுதலியவை யொழிந்தவிடமே பேரானந்தமாகையால் அவ்விடத்தில் உன்னுடைய திருவருட்பாலிப்பால் அமர்ந்திருப்பேனேயொழிய என்னுடைய சுதந்திரத்தால் இல்லைஎன்பது கருத்து. (௩௧)

நல்லாயெனக்கு மனுவொன்றுதந்தருண் ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்று போடும்பொழுதியல் பூசைசெயஞ்

சொல்லார்நற்கோயி னியமம்பலவகைத் தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! எனக்குமிக்க நன்மையைவிளைவிப்பவனே! எனக்கொருத்தரவுகொடுத்தருளவேண்டும் அதுயாதென்றால். அறிவில்லாமையால் பொல்லாதவனாயிருக்கின்ற என்னைக் கொன்றுவிடும்பொழுது, பூசை, ஜெபம், கோயில், நியமம், பலவகைப்பட்டதோத்திரம், ஆகிய இவைகளெல்லாம் முடிந்தபின்பு கொல்லவேண்டும் என்பதேயாம்.

கடவுளே! பூசை, ஜெபதபமுதலியவை முடிந்தபின்பு நான் இறந்துபடும்படியான வரத்தைத் தந்தருளவேண்டும் என்பது கருத்து.

சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தன்னைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண் டிறுமாந்திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித்தின்றுழல் வார்கடமைக்கரம் பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழு தேதுசெய்வார்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! இந்த உடலினுக்கு ஆகாரந்தேடிப்பலவுயிர்களைக்கொன்று தின்று கர்வித்துத் திரியும் மானிடர்களை யமன் அடித்துக்கொண்டு போம்போது அவர்கள் என்னசெய்யவல்லவர்கள். (எ-று)

ஈண்டு, பலவுயிர்களை அடித்துக்கொன்று தின்று மகிழ்ந்தவர்களை ஆண்டு யமன் அடித்துக்கொண்டு போவதுண்மை, ஆகையால் அப்படிப்பட்ட செய்கைக்குள் என்னையும் அகப்படுத்தாமல்கருணைக்குரியவனாக்கி ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (கக)

நாறுமுடலை நரிப்பொதிச்சோற்றினை நான்தினமுஞ்
சோறுங்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தைத் தோகையர்தங்

யே எனக்கு உயர்ந்த நிலையான முத்தியைக் காண உன்னிட அந்த சொல்லை முத்திப்பதம் சேர்ந்து அருளல் வேண்டும் என்பது கருத்து. (கூஅ)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா).

(பொ - ரை) கன்னிவனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

அன்னவிசாரமது வற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந் தொலைக்குமிடங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) பெரியோர்கள் சோற்றுக்குத் துன்பத்தை யொழிக்கின்ற இடம் எதுவோ? பொன்னுசை நீங்கிநின்ற இடம் எதுவோ? அந்த இடமானது எனக்கு வாராதா? (எ-று)

அன்னத்தால் அடையும் துன்பத்தையும் சொன்னத்தேடுதலால் அடையும் துன்பத்தையும் நீங்கி நின்ற இடமே மோக்ஷமாதலால் அந்த இடத்தையே எனக்கும் பாலித்தருளல் வேண்டும் என்பது கருத்து. (அகூ)

உலகவிசார மொழிக்குமிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னார் வசியொழிக்குமிடங்கிட்டாதோ

(பொ - ரை) மண்ணுசை நீங்கிநின்ற இடம் எதுவோ? அனையம் சம்பந்தமான பெண்கள் ஆசையானது நீங்கி நின்ற இடம் எதுவோ? அந்த இடமானது எனக்குவாராதா? (எ-று)

மண்ணாசை, பெண்ணாசைகளை நீங்கி நின்ற இடமே மோக்ஷமாகும். ஆகையால் அவ்விடத்தையே எனக்குத் தந்தருளல் வேண்டும் என்பது கருத்து. (௩௰)

ஒப்புவமையற்றே டொழிக்குமிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமெட்டாத் தெளிக்குமிடங்கிட்டாதோ

(பொ-ரை) சமானமில் திருவுடையார்க்கும் பசும் [illegible] திருவடிகளைக் காண [illegible] ? வாய்மூடி [illegible] [illegible] ? அவ்விடமாவது எனக்குக் கைகூடாதோ? (எ-று)

அவ்விடம் கைகூடிவிட்டு எனக்கு அருள்செய்வோய் [illegible] காய் என்பது கருத்து. (௭௧)

வாக்குமனாதீத வகோசரத்திற்செல்லவென்னைத்
தாக்குமருட்குருவேயென் முளினைக்கேயான்போற்றி

(பொ-ரை) வாக்குக்கும், மனத்திற்கும் அதீதப்பட்டு [illegible] [illegible] போகும்படி என்னை உபதேசமார்க்கமாகச் [illegible] திருவருட்குருவே! உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையே நான் (பலகாலும்) துதிசெய்கின்றேன். (எ-று)

அவாங்மனோகோசரம் என்பதை 'வாக்குமனாதீத' அகோசரம் என்றார். (௭௨)

பட்டணத்தார் முதல்வன்முறையீடு
முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்
ஈசனை முன்னிலையாகத் திருவாய்மலர்ந்த
அருட்புலம்பல்.

முக்காலத்தைக்கடந்திட்டு உருவுடைய வேலன்றியேயன்று
தக்காலன்னிதொழுனன் [illegible] காட்டியவனை

(பொ-ரை) நான் [illegible] [illegible] திருவாசகத்தை [illegible] [illegible] செய்தேன். அப்போது [illegible]

சதிருந் தடையில்லாமல் ஒருவர் வந்து தன்னுடைய சொரூபத்தைக் காட்டி அடியேனுகிய என்னை. (எ-று) (௩)

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக் கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

(பொ - ரை) ஓ பெண்ணே! தொன்றுதொட்டுத் தொடர்ந்துவந்து கொண்டிருக்கின்ற மிகுந்த ஜன்மத்தை அறவேகளையும்படி வேதே சொன்ன அவன், ஞானசாரியனாகவும், வஞ்சகத்தையுடைய புலன்களை யொடுக்கும்படி காரணகுருவாகவும் திருவருட்டேகங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்தான். (எ-று)

ஆ! ஆ!! ஈதென்ன பெருங்கருணைத் திறமோ நான் அறியேன் என்பது குறிப்பு.

புலன்களாவன - சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்பன.

ஆதாரமோராறு மைம்பத்தோரட்சரமுஞ்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான்றரிசரவே

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! ஆறாதாரங்களையும், அவ்வாதாரங்களில் நிலைத்துள்ள ஐம்பத்தொரு எழுத்துக்களையும், அவ்வாதாரகோணங்களைச் சுற்றியிட்டபடும் வளையங்களாகிய கோட்டைகளையும் குற்றம் நீங்கும்படி அறவேயொழித்தான். (எ-று)

ஆதாரம் ஆறு என்றது - மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை என்பன. இவைகளுக்கு முக்கோணம், நாற்கோணம், பிறைக்கோணம், முக்கோணம், அறுகோணம், வட்டம் என்னும் சக்கரங்களும், அச்சக்கரங்களுக்கு முறையே நான்கு, ஆறு, பத்து, பன்னிரண்டு, பதினாறு, மூன்று என்கிற இதழ்களும் இருக்கின்றன. அவ்விதழ்களில் ஒவ்வோரிதழுக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்துக்களிருக்கின்றன. அவையே ஐம்பத்தோரட்சரமாகும். (௬)

மெத்தவிகாரம் விளைக்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந் தலைகெட்டுவெந்ததடி

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! (அவன் அப்படிசெய்ததினால்) மிகுந்த துன்பங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வாராநின்ற எல்லாத் தத்துவங்களும் தமது சேஷ்டைகளினின்றும் நீங்கிப்போயின. (எ-று)

ஆகையால் இனி எனக்குத் திருவருள்கிடைப்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை என்பது குறிப்பு. (௪)

என்னோடுடன்பிறந்தா ரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியே தரித்திருக்கமாட்டேனடி.

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! என்னுடன் துணையாகப்பிறந்து என்னை எக்காலத்திலும் பிரியாது நெருங்கியிருந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது இறந்துவிட்டார்கள். இப்படியிருப்பதினால் நான்மாத்திரம் தனியே யிருக்கமாட்டேன். (எ-று)

என்னோடுடன்பிறந்தார் என்றது மேலேசொன்ன தத்துவங்கள் என்றபடி. (௫)

எல்லாரும்பட்டகள மென்றுதொலையுமோ
சொல்லியழுதாற் றுயரமெனக்காறுமடி

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! மேலேசொன்ன அவர்களெல்லாம் இறந்துபட்ட சுடுகளமானது என்று இல்லாமற்போகுமோ? இது எனக்கு மிகவும் விசனமாயிருக்கிறது. நான் அவைகளை யெடுத்துவாயினாற் பலமுறையுஞ்சொல்லி அழுதாலே எனக்கு அத்துக்கம் நீங்கும். அப்படி நான் செய்யாவிட்டால் அதுநீங்காது. (எ-று)

எல்லாரும்பட்டகள மென்று தொலையும் என்றது - இறப்பு பிறப்புக்கள் எப்பொழுது ஒழியும் என்றது. (௬)

மண்முதலாமைம்பூத மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி
விண்முதலாமைம்பொறிகள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஐம்பூதங்களும், அவற்றின் தொழில்களும் அறவே ஒழியவும், சத்தம் முதல் ஐம்பொறிகள் அறவே வெந்துமாளவும் நான் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டேன். (எ-று)

பூதங்களின் சேஷ்டையும், பொறிகளின் சேஷ்டையும் ஒழிந்து போயினவாதலால். இப்படி கூறினர். (எ)

நீக்கப்புலன்களைந்து நீறாகவெந்ததது
வாக்காதியைவரையு மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி

(பொ-ரை) ஓ பெண்ணே! எந்தக்காலத்திலும் நீக்கக்கூடாத ஐம் புலன்களும், வாக்குமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட கன்மேந்திரியங்களும் ஒழிய நான்பார்த்தேனல்லவா? (எ-று)

இவைகள் எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக இறந்துபடவேதினால் எனக்கு இனி ஒருகுறைவுமில்லை என்றபடி.

வாக்காதி என்றது வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் என்பன. (அ)

மனக்கரணமத்தனையும் வகைவகையேபட்டழிய
இனக்கரணத்தோடே யெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி

(பொ-ரை) மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் வகைவகையாக ஒழியவும், அவைகளையடுத்துநின்று வியவகாரஞ்செய்து கொண்டிருந்த திரிகரணங்களும் ஒழிய நான்பார்த்தேனல்லவா? (எ-று)

வகைவகையாக என்றது ஒன்றின்பின் ஒன்றாய்ப்போவது. (கூ)

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோ போதமிழந்தாளை

(பொ-ரை) மேலே சொல்லிமுடிந்த இருபத்துநான்காகிய ஆத்தும தத்துவங்களெல்லாம் அடுக்கடுக்காகப் போயினமையால் போதத்திற்கும் அப்புறப்பட்டு நின்றுவிளங்காநின்ற சிவபெருமானை எப்படி துதி செய்வதோ நான் அறியேன். (எ-று)

போதங்கடந்த பெருமானைத் தத்துவங்களெல்லாம் ஒழிய நின்று நான் எப்படி போற்றுவேன் என்பது கருத்து. (௰)

வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ் சுட்டான்றரிசறவே.

(பொ-ரை) வித்தியாதத்துவங்களையும், சுத்தவித்தியா தத்துவங்களையும், குற்றமறும்படி தகித்துவிட்டானகையால் அந்ததத்துவங்களெல்லாம் வெந்து நீறய்ப்போனமையை நான் கண்டேன். (எ-று) (௰௧)

மூன்றுவகைக்கிளையு முப்பத்தறுவரையும்
கான்றுவிழச்சுட்டுக் கருவேரறுத்தாண்டி

(பொ - ரை) மூன்றுவகையாய்நின்று விளங்கிக்கொண்டிருக்குங் கிளைகளையும், ஆக முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அறவே நீக்கிவிட்டு பெண்கிற வேரைக்கல்லி எறிந்துவிட்டான். (எ-று)

என்னுடைய ஞானசிரியர் இப்படி எனக்குப் பெருங்கருணைசெய்தமைக்கு நான் என்னபிரதியுபகாரம் செய்யப்போகிறேன் என்பது குறிப்பு. (௰௨)

குருவாகிவந்தானே குலமறுக்கவந்தானே
உருவாகிவந்தானே வுருவழிக்கவந்தானே

(பொ ரை) எனக்கு ஞானசிரியனாய் எழுந்தருளிவந்தானே? அல்லது என்னுடைய குலத்தை நீக்கவந்தானே? அல்லது அவனே கருவி, கரணாதிகளோடு கூடிய ருபந்தாங்கிவந்தானே? அல்லது எனக்குள்ள தூலகாயத்தை நீக்கியருளும்படி வந்தானே? (எ-று)

சிவபெருமான் எனக்குக் குருவாகவந்திருப்பாரானால் உடல், பொருள், ஆவிகளைத் தாமேகொள்ளல்வேண்டும். அப்படி கொண்டாரில்லை. பந்தத்தையும் நீக்கினாரில்லை. ஞானத்தைநீக்கிச் சுகஞானத்தையுந் தந்தாரில்லை. ஆகையால் பரிபாககாலம் வரவில்லையென்று வருந்துகின்றேன் என்பது கருத்து. (கரு)

கேடுவருமென்றறியேன் கெடுமதிகண்டோற்றாமல்
பாடுவருமென்றறியேன் பதிபாண்டிருந்தேனடா

(பொ-ரை) எனக்குக் கெடுப்புத்தியானது கண்ணுக்குத் தோன்றாமையால் கெடுதிவருமென்பதை நான் உணர்ந்தேனில்லை. நான் நல்ல தேசத்தை ராஜரீகஞ் செய்திருந்தபடியால் எனக்குத் துன்பமானது வந்துசேருமென்றும் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

“கெடுமதி கண்ணுக்குத்தோற்றாது” என்று உலகத்தில் சொல்வதுபோல நான் அரசனாக ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்திருந்தபடியால் எனக்குப் பின்வருந்துன்பங்கள் தெரியாமற்போயின என்பதாம். ( )

எல்லாரும்பட்டகளம் பின்னைவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதீர்க்கும் பொதியிலியைக் கண்டேனடா

(பொ-ரை) உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகளெல்லாம் இறந்துபட்ட இடமாயுள்ளது இதுவாகுமென்று உணர்ந்தேனில்லை. ஆனால், நம்முடைய தீமைகளையெல்லாம் அறவேயொழித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்காக என்றுமுள்ள ஒருவனைமாத்திரம் நான் தரிசனஞ் செய்தேன். (எ-று)

எல்லாரும் பட்டகளம் என்றதற்கு முன்சொன்ன முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் இறந்த இடம் எனவுமொன்று. (கசு)

உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரொக்கமடிந்தார்கள்
அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரறுபதுபேர்பட்டார்கள்

(பொ-ரை) ஆன்மதத்துவத்துக் குட்பட்ட தொகையான முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தம்முடைய சேஷ்டைகளினின்றும் விலகி ஒடுங்கிப்போயின. ஆனாலும் மேலேசொன்ன அக்கோட்டைக்குள்ளே ஒவ்வொரு தத்துவத்துக்கும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த அறுபது புறத்தத்துவங்களும் அறவே ஒடுங்கிப்போயின. (எ-று)

என்டு. கோட்டை என்றது தேகத்தை. இவ்வறுபது தத்துவங்களையும் புறத்தத்துவங்கள் என்றதினால் முன்னேசொன்ன முப்பத்தாறும் அகத்தத்துவங்களாம் என்பதற்கு ஐயம் இல்லை என்பதாம்.()

ஒக்கமடிந்ததடி யூடுருவவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங் கரிக்கோட்டையாச்சுதடி

(பொ-ரை) மேற்சொன்ன தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களும் ஒன்றுசேரமடிந்தபடியால் அந்ததத்துவங்களின் சம்பந்தியாயிருந்த இந்த தேகமாகிய கற்கோட்டையானது கரியாகச் செய்யப்பட்ட கோட்டையாய்முடிந்தது. (எ-று)

தத்துவங்களெல்லாம் அறவேயொழியவே தேகமும் நிலைகுலைந்துவிடுமென்பார் இப்படியாகச் சொன்னார். (கஎ)

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான்றாிசறவே
கண்ணீறுபட்டதடி கருவேரறுத்தாண்டி

(பொ-ரை) இப்படியாக என்னுடைய குருசுவாமி யானவன் மேற்சொன்ன தத்துவங்களை யெல்லாம் தத்தமது தொழில்களிற் பிரவேசிக்கவொட்டாமல் நிறுத்தவே அவைகளிருந்த இடமானது சாம்பலாய் விட்டது. அது அப்படியாகவே அவனேவெளிவந்து தன்னுடைய கிருபையினால் பிறப்பைநீக்கிக் கருவினையயும் தந்தான். (எ-று)

தத்துவங்களின் சேஷ்டைகள் ஒழிந்தவிடமே மோக்ஷமென்று சொல்லியபடி பிறப்புநீங்கியதாகையால் இப்பட்டினத்தடிகள் இங்ஙனம் கூறினர். (கஅ)

பாராமலேற்பவர்க் கில்லையென்னுமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயர்ந்து
பேராமற்சேவை பிரியாமலன்பு பெறுதவரைச்
சேராமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! முன்பின் பார்க்காவண்ணம் என்னையடைந்து யாசிப்பவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாமலும், குற்றங்களைச்சொல்லிக்கொண்டு திரியாமலும், பாவங்கள் என்னைச்சேராமலும், மனஞ்சோர்ந்து சஞ்சரியாமலும், நினது திருவடிசேவையிலிருந்து பிரியாமலும், அன்பைப்பெறுத அறிவீனர்களைச் சேராமலும் இருக்கத்தக்க பேரானந்தச் செல்வத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும். (எ-று)

இதன்கருத்து வெளிப்படை. (ரு)

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற் குத்திரங்கோள் களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவிலும்பொய்
சொல்லாமற்சொற்களைக் கேளாமற்றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே.

(பொ-ரை) சிதம்பரத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! ஒருயிரையும் கொல்லாமலும், அங்ஙனம்கொன்றதைத்தின்னாமலும், குத்திரம், கோள், களவு முதலியவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளாமலும், வஞ்சகரோடு சிநேகியாமலும், கனவிலும் பொய்சொல்லாமலும் அப்படிப்பேசும் பொய்ச்சொற்களைக் கேளாமலும், பெண்கள் மயக்கத்தில் செல்லாமலும் இருக்கத்தக்க பேரானந்தச் செல்வத்தைக்கொடுத்தருளவேண்டும். (எ-று) (சு)

முடிசார்ந்தமன்னரு மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்து மண்ணாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப்

பாழ் சார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாற்பொன்னி னம்பலவ
ரடிசார்ந்துநாமுய்ய வேண்டுமென்றேயறி வாரில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! இவ்வுலகத்தின்கண் அரசர்களா யுள்ளவர்களும் இன்னுமுள்ளவர்களும் கடைசியிலொருபிடிசாம்பராய் வெந்து மண்ணாய் விடுவதைப் பார்த்திருந்தும், இவ்வுலகத்தில் வாழவேண்டியதையே நினைக்கின்றார்களேயொழிய; சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானது திருவடிகளைச் சேர்ந்து நாம் பிழைக்கவேண்டும் என்று அறிந்து நடப்பவரில்லையே? இதற்கு நாம் என்ன செய்வோம். (எ-று) (௭)

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன்றிக் கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாகமாமுற் சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காமமாமிவை மாற்றிவிட்டே
பாலமுகந்தரு ளம்பலவாவென்னை யாண்டருளே.

(பொ-ரை) ஆலகாலவிஷத்தை யமிர்தமாகக் கொண்டு திருமிடற்றடக்கிய சிதம்பரதேவனே! எனக்குக்காலையில் நிகழ்வனமலமும் சலமுமாகும், உச்சிக்காலத்தில் நிகழ்வனபசியும், தாகமுமாகும் இரவில் நிகழ்வன நித்திரையும், காமமும் ஆகும், (ஆகையால்) இவைகளாற் பயனில்லையென் றுணரப்பெற்றேன். நீ அவைகளைநீக்கி என்னை உன் திருவடிகளுக்குப்பாத்திரனாக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும். (எ-று)( )

ஆயும்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரருகிற்சென்றாற்
பாயுமிடபங் கடிக்குமரவம்பின் பற்றிச்சென்றாற்
பேயுங்கணமும் பெருந்தலைப்பூதமும் பின்றொடரும்
போமென்செய்வாய்மனமே பிணக்காடவர் போமிடமே.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! யாவராலும் ஆராயப்படுகின்ற சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுடைய சமீபத்திற் சென்றால் ரிஷபமானது பாயாநிற்கும்; பாம்பானது கடிக்கும். ஆகையால் நீ

கையாரோ கண்டவர்கள் காட்டிக்குப் பாட்டலவோ
பையரோ கண்டவர்கள் பார்த்தாருக் கேச்சலவோ

(பொ-ரை) நான் இப்படியாகித் திரிதலைப் பார்த்தவர்கள் சிரிப் பார்களே. அல்லாமல் இந்த உலகத்தார்க்கும் பாட்டாகும் படியுமல்லவோ? என்னும் பார்த்தபேரெல்லாம் விரோதியார்களா? சமீபமாக வந்தபார்த்தவர்களுக் கெல்லாம் பரிகசிக்கத்தக்க தாயிருக்கின்றதல்லவோ? (எ-று)

இப்படியெல்லாம் என்னென்னி அவமதிப்பு எனக்கு வந்தாலும் எனை ஆட்கொண்ட இடத்தினின்றும் வருதலில்லை என்பது குறிப்பு (உக)

இந்நிலைமை கண்டாண்டி யெந்துமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டி கற்பைக்குலைத்தாண்டி

(பொ-ரை) நான் வருதலில்லை என்று நேரேறுகிலாய் அவ்விடத்திலே இருக்கும் நிலைமையையுணர்ந்து கொண்டான். அப்படியுணர்ந்துகொண்டபின் எனக்கும் வியாபகனாய் நின்றான். அப்படியிருந்த என்னைத் தன்னுள் மறைத்து என்னுடைய கன்னித்தன்மையைக் கெடுத்துக் கற்பினிலையையும் கெடுத்தான்? (ஆனால் இதென்ன விதயமோ அறியேன்) (எ-று)

கன்னியழித்துக் கற்பைக்குலைத்தான் என்றது — சிவனே தனிடன் தன்னடிப்படுத்திக்கொள்ளும் நிலைமை. (உஉ)

கற்புகுலைத்ததையும் கருவேரறுத்ததையும்
பொற்புகுலைத்ததையும் போதமிழந்ததையும்

(பொ-ரை) என்னுடைய கற்பினையழித்ததும், பிறப்பையறுத்ததும், அழகைக்கெடுத்ததும் இவற்றால் என்னுடைய அறிவைநான் போக்கடித்துக்கொண்டதும் தவிர. (எ-று)

சிவபெருமான் தலைவனும், சீவன் தலைவியுமாகையால் தலைவனோடு சீவன் தன்வயப்படுத்துங் காலத்தில் சீவபோதம்போய்ச் சிவபோத

யாவது சடாவமாமென்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருப்பதினால் இவரும் இங்ஙனம் கூறினர். (௨௭)

என்னவினை வருமோ வின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லாம் பலித்ததடி சோர்வறவே

(பொ - ரை) எனக்கு இன்னும் என்னென்ன வினைகள் வந்து சம்பவிக்குமோ அதை அறிந்தேனில்லை. ஆனால் (என்னுடைய ஆசாரிய மூர்த்தியானவர் எனக்குத்) திருவாய்மலர்ந்த சொற்களெல்லாம் தவறாமல் பலித்துவிட்டன. (எ - று)

இப்படியானமையால் ஒருவினையும் வந்து என்னை வருத்தாது என்று நினைந்தாலும் அப்படியே சதாநினைந்திருக்கும்படியான இடம் இன்னும் வரவில்லையே என்பதுகுறிப்பு. (௨௮)

கங்குல்பகலற்றிடத்தே காட்டிக்கொடுத்தாண்டி
பந்தமறுத்தாண்டி பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்

(பொ - ரை) இரவென்பதும், பகலென்பதும் இல்லாமல் என்றும் ஒரே தன்மையாயிருந்து விளங்கும் சிதாகாயமென்னும் ஒரு அற்புதமான இடத்தை எனக்கு என்னுடைய குருசுவாமியானவன் உபதேசமார்க்கமாகக் காட்டினான். பின்னர் நான் அவ்விடம் சென்றேன். சென்றபின் என்னுடைய குற்றங்கள் யாவும் நசிக்கச்செய்து விட்டான். அக்குற்றங்களாகிய மலங்கள் நீங்கவே அவ்விடத்திலிருந்த ஒருவன் என்னைக் கொஞ்சம் கண்திறந்து பார்த்தான். நானும் அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். (எ - று)

இப்படி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நடந்த பல அதிசயங்களையும் நடத்திக்காட்டியவன் என்னுடைய ஞானாசிரியனாகையால் அவனுக்கு நான் செய்யக்கூடிய பிரதியுபகாரம் என்ன இருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லை என்பது குறிப்பு.

பார்த்தானைப் பார்த்திருந்தேன்' என்றது "வெற்றுடம்பாயினு விண்ணுளோரெல்லாம்" என்னும் நளன்கதைச் செய்யுளடிக்குக்கர்ண பரம்பரையாகக் கேட்டுவரும் விஷயம்போன்றதென்றறிக. (௨௯)

சாதியிற்கூட்டுவரோ சாத்திரத்திற்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சுதடி.

(பொ - ரை) என்னை இவ்விதமாக ஒருவன்செய்து விட்டபடியால் சுற்றத்தார்களெல்லாம் என்னைச் சாதியில் சேர்த்துக்கொள்வார்களா? இப்பலவகையாம் விதங்களெல்லாம் சாத்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கின்றனவோ? (ஆனாலும் அச்சாத்திரங்களை நான் உணராமற்போனபோதிலும்) என்னுடைய குருசாமி உபதேசிக்க நான்தெரிந்து கொண்டவையெல்லாம் சரியாகவே முடிந்தன. (எ - று)

இங்ஙனம் எல்லாம் சரியாகமுடியவே எனக்குப் பெருங்கருணைப் பூரத்தைக் கடாட்சித்த ஞானாசிரியரை நினைந்து வியப்புறுகின்றேன் என்பது ஓர் அரும்பொருளாம். (௩௰)

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ எல்லாருங்காணாமல்
அன்னைசுற்றமெல்லா மறியாரோவம்புவியில்

(பொ - ரை) என்னுடைய சாதியார்களெல்லாம் காணும்படி இருக்க நான் என்னகுற்றங்கள்செய்தேனோ? ஆனாலும் நான்குற்றம் செய்ததும், செய்யாததும் என்னுடைய தாய்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தார்களெல்லாம் இவ்வுலகத்தின்கண் தெரிந்து கொள்ளாரோ? தெரிந்துகொள்வார். (எ - று) (௩௧)

கொன்றாரை தின்றேனோ தின்றாரைகொன்றேனோ
எண்ணிதெல்லாமெண்ணு மிச்சைமறந்தேனோ

(பொ - ரை) சென்மாந்தரங்களில் நான் என்னைக் கொன்றவர்களைத் தின்றேனோ? அல்லது வேறோர் பிராணிகளைக் கொன்று தின்றவர்

களை நான் கொன்றேனே? எண்ணாத காரியங்களையெல்லாம் எண்ணி யெண்ணித் துதிக்கின்ற விருப்பத்தை விட்டேனே? எதுவும் தெரிய வில்லை. (எ-று) (௫௨)

சாதிபிற்கூட்டுவரோ சமயத்தோரெண்ணுவரோ
வேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி

(பொ - ரை) இவன் இப்படிப்பட்ட பாவத்தை செய்தவனுவானென் று சிவசம்பந்தமான சாதியார் தங்கள் சாதியில் என்னைச்சேர்த்துக் கொள்வார்களா? அல்லது சைவசமயத்தார் என்னை நினைத்தாயினும் பார்ப்பார்களா? நான் இப்படி அவர்களையெல்லாம் வஞ்சித்து என்னுடைய குருசுவாமிசொன்ன உறுதிமொழிப்படி வாழ்ந்திருந்தது மேலேசொன்னவர்களெல்லாம் என்னைப் பலவகையாகப் பேச இடமாய் முடிந்தது. (எ-று) (௫௩)

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணூர்க்குக்காமமடி
உண்டார்களுண்டதெலா மூணல்லாதுண்பர்களோ

(பொ-ரை) நான்பார்த்தவர்களுக்கெல்லாம் பெண்ணல்லவோ? அப்பெண்ணைக் காணுதவர்களுக்குக் காமம் அதிகமல்லவா? தின்றவர்கள தின்றதெல்லாம் தின்னும்பொருள்களேயன்றிவேறுண்டோ? (எ-று)

பெண்கள் போகத்தை அநுபவியாதவர்களுக்கு அக்காமப்பிரதியும் உண்டாவதாகையால் 'காணூர்க்குக் காமமடி' என்றார். (௫௪)

கொண்டார்கள்கொண்டதெல்லாம் கொள்ளாதார்கொள்ளுவரோ
விண்டவர்கள்கண்டவரோ கண்டவர்கள்விண்டவரே

(பொ - ரை) அநுபவித்துக் கொண்டவர்கள பெற்றபொருள்களையெல்லாம் அநுபவித்துக் கொள்ளாதார் கொள்ளுந் திறமுடையவராவரோ? அப்பொருளைவிட்டவர்கள கண்டவர்களாவரோ? கண்டவர்கள் விட்டவர்கள் ஆவரோ? (எ-று)

கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்' என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றதினால் அக்கருத்தை நோக்கியே இப்பட்டினத்தடிக ளாரும் இப்படியாக 'விண்டவர்கள் கண்டவரோ கண்டவர்கள் விண் டவரோ' என்றார். (௫௩)

பண்டாய நான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாய தொண்டருளந் தோற்றியொடுங்குமதோ

(பொ-ரை) அப்பரம்பொருளானது தொன்றுதொட்டுச் சிவபெரு மானால் சொல்லப்பட்டு வாராநின்ற நான்குவேதங்களாலும் துதிசெ ய்யப்பட்டதல்லவோ? அடிமைப்பட்டுள்ள அடியார்கள் மனத்தினிடமே கோயிலாகக்கொண்டு அவ்விடத்திலேயே தோன்றி யொடுங்குவ தல் லவோ? (எ-று).

வேதங்களாற் புகழப்பட்டதனாலே "பண்டாய நான்மறைக ளாடும்பரிசலவோ" என்றும்; அடியார்கள் மனத்தில் வெழுந்தருளி யிருப்பதே தனக்குத் தொழிலாக உடையவனாகையால் 'தொண்டாய தொண்டருளந் தோற்றியொடுங்குமதோ' என்றார். (௫௪)

ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ
வேதமறையெங்கும் விளங்கும்பெருமையன்காண்

(பொ-ரை) அப்பொருளானது சொல்லுதற்கருமையானதோ? ஒவ் வொருவரும் தெரிந்துகொள்ளுதற் கருமையானதோ? வித்தியாச மில் லாமல் எங்கும் ஒரே தன்மையனாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் பெரு மையையுடையவனவான் ஆகையால். (எ-று)

சிவபெருமான் சர்வவியாபகனாகையால் எவ்விடத்திலும் யாவ ராலும் காணக்கூடியவனா யிருக்கின்றானென்பார், "ஓதவரிதோ வொ ருவருணர்வரிதோ" என்றார். (௫௫)

வாக்குமனமுங் கடந்தநிலையன்காண்
நோக்கவரியன்கா ணுண்ணியரினு நுண்ணியன்காண்

(பொ - ரை) வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் அதீதப்பட்டு விளங்கிய அமானத்திலேயே வைப்பட்டு நிற்பவனுவான். அந்த அம்மானம் பெருங்காதலர்களால் காணுதற்கருமையானவன். சூட்பமாயரியும் அறிவுடையார்க ளிடத்தில் அவர்களுடைய அறிவுக்கும் எட்டாமல் சூட்பமா யிருக்கப்பட்டவனுவான். (எ-று)

இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையவனை நான்காணுது விடுவதிலை யென்பது குறிப்பு. (௧௮)

சொல்லுக்கடங்கான்காண் சொல்லிறந்து நின்றவன்காண்
கல்லுளிருந்த கனலொளிபோன்றவன்காண்.

(பொ-ரை) அச்சிவபெருமானுனவன் சொல்லிறந்து நின்று விளங்குவோனுகையால் நான்சொல்லும் இப்பாமாலைக்குள் அடங்கமாட்டான். ஏனென்றல் கல்லுளிருந்தும் அக்கினியின் சோதிபோல் ஒளிப்பவனுகையால். (எ-று)

சொரூபத்திலும் சோதிமயனும் நிற்கின்றனென்பார்; 'கல்லுளிருந்த கனலொளி போன்றவன்காண்' என்றார். (௧௯)

சூட்டிறந்தபாழதனிற் சுகித்திருக்கச் சொன்னவன்காண்
ஏட்டிலெழுத்தோ எழுதினவன்கைப்பிழையோ.

(பொ - ரை) அச்சிவபெருமானுனவன் இது இப்படிப்பட்ட தாகுமென்றுசொல்லி அதற்கோர் பேரிட்டுச் சுட்டிக்காட்டுதற்குக்கூடாத வெட்டவெளியில் நீ சுகமாயிருக்கக்கடவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்து என்னை அவ்விடத்திலே யிருக்கச்செய்தவனுவான். ஆனல் அவன் சொன்ன உபதேசவாக்கானது ஏட்டிலெழுதியிருந்த எழுத்தோ? அல்லது அவன்தவறி எழுதிய பிழைபாடோ? அறியேன். (எ-று) (௨௦)

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தை நானறியேன்
அம்மாபொருளிதென வடையவிழுங்கினண்டி.

(பொ-ரை) ஆனாலும் அவ்வெம்பெருமானனவன் என்னைச்சும்மா விருக்கும்படி செய்தான், அவன் எப்படி செய்தானோ அதின் உண்மையை நான் அறிந்தேனில்லை. ஆனால் அந்தச் சும்மா வென்னும் சொல்லுக்குப் பொருள்விசாரித்து இது நான்பொருளாமென்றறிந்து அப்பொருளையடையவே அவனே வெளிவந்து என்னைவிழுங்கித்தானாக்கிக் கொண்டனன். (எ-று)

இப்படி பரமகாருணியனாகிய சிவபெருமான் செய்யநான் என்னபுண்ணியஞ்செய்தேனோ என்பது குறிப்பு. (சுச)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாகக்கண்டேண்டி
கோத்தநிலைகுலைந்த கொள்கையறியேண்டி

(பொ-ரை) இம்மாதிரியாக சிவபெருமானனவன் என்னைவிழுங்கிய பின் நான் பார்த்த இடங்களெல்லாம் பரம்பொருளாகவேகண்டேன். அப்படிகண்டதினால் என்னைக்கோத்து அறவேவிழுங்கியிருந்த அவனுடைய மன எண்ணத்தை நான் அறிந்தவனல்லன். (எ-று)

ஆனால் எனக்கு நன்மைசெய்தானேயொழியத் தீமைசெய்தானில்லை என்பது குறிப்பு. (சுஉ)

மஞ்சனமாட்டி மலர்ப்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழானேனின்றநிலைகாணேண்டி

(பொ-ரை) எந்தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனமாட்டி நல்லபுஷ்பங்கள் பறித்து மாலைகோத்து அவருடைய திருவடிகளுக்கணியாமல் மனமானது வெறும்பாழானேன். பிறகு பார்த்தால் நான் இருந்தநிலையைக் கண்டேனில்லை. ஈதென்ன அதிசயமோ அறியேன். (எ-று) (சுங)

பாடிப்படித்திருந்தும் பன்மலர்கள்சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி

(பொ-ரை) சொன்மாலைகள் சூட்டியும், சாஸ்திரங்களைக் கற்றுந் தும், பலவகையான புஷ்பங்களாலாகிய மாலையை யணியாமலும், அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்கடோறும் ஓடி ஓடித்திரிந்து அவனைச் சேவியாமலும் வீணே்கெட்டுவிட்டேன். இனி என்னைக்காப்பாற்றுவோர் இவர்தாம் என்பதை அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

"சூட்டுங்கைநீரும்பச்சிலையு மிடுவார்க்கிமையர்க் குஞ்சரமும
படங்கொள்பாயும் தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டீ" என்றுபரஞ்சோதிமுனிவர் சொல்லியிருக்கின்றதினால் அக்கருத்தை நோக்கியே இவரும் 'பன்மலர்கள்சாத்தாமல்' என்றார். (௩௪)

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல் மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார் பேசாப்பெருமையன்காண்

(பொ-ரை) யாதொரு மாணிக்கத்திலிருந்து பிரகாசித்தும் அம்மாணிக்கத்தினின்றும் வேறு பிரிக்கக்கூடாதவொளியைப்போல ஆன்மாக்களிடத்தில் கலந்தேயிருந்தான். ஆனால் அவனை இருக்கும் வழிகண்டு பணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்யும் அடியார்களை மௌனிகளாக்கித் திருவருள் பாலிப்பான். (எ-று)

சிவபெருமான் மௌனஞானிகளுக்கே பெரும்பாலும் வெளிவந்து மோக்ஷமளிப்பவனாகையால், 'பேணித்தொழுமடியார் பேசாப் பெருமையன்காண்' என்றார். (௩௫)

அன்றுமுதலின்றளவு மறியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவா யிருந்தநிராமயன்காண்

(பொ-ரை) ஆதிகாலந்தொடங்கி நாளதுவரைக்குமென்னால் அறியப்படாதபருவகாலத்தில் எக்காலத்தும் பொதுவாயிருந்துகொண்டே வந்த நிராமயனவான். (எ-று)

அவனை இடைவிடாது கைப்பற்றினவர்க்கே தாய்போல் கருணை செய்வான். ஆகையால் எனக்குப்பருவகாலம் போதாதென்று நினைக்கின்றேன் என்பது குறிப்பு. (சசு)

சித்தவிகாரத்தாலே சின்மயனைக்காணமல்
புத்திகலங்கிப் புகுந்தேன்பொறிவழியே

(பொ-ரை) என்னுடைய மனோபீஷ்டப்படிபோய்நான் கெடுதியையடைந்ததினல் சின்மயனாகிய சிவபெருமானைக்கண்டு களிக்காமல்புத்தியானது கலங்கி ஐம்பொறிகளின் வழியேபோய் அவைகளிடும் ஊழியங்களுக்குள்ளானேன். (எ-று)

இப்படி பொறிவழியேபோய்த்திரியும் எனக்குப்புகும்வழியெப்படிதிறக்கும் என்பதாம். (சஎ)

பத்தியறியாமற் பாழிற்கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிடநித்திரையென் றுறந்துமிருந்தேண்டி

(பொ - ரை) சிவபத்தி, அடியார்பத்தி என்பவைகள் சிறிதுமில்லாமல் வீணகாரியங்களில் பிரவேசித்திருந்தேன் அன்றி எந்தவிடம் சௌக்கியமாயிருக்கின்றதோ அங்கேயே நித்திரையும்செய்து காலங்கழித்தேன். (எ-று)

இப்படி வீணேதிரிந்து காலத்தைப் போக்கினேனேயொழியஅவனது திருவருள் விலாசத்தில் கலந்தேனில்லை. ஆகையால் நான்பிழைப்பது எப்படி என்பதாம். (சஅ)

செத்தாரையொத்தேண்டி சிந்தைதெளிந்தேண்டி
மற்றொருமில்லையடி மறுமாற்றங்காணேண்டி

(பொ-ரை) (சிவபெருமானவன் என்னை ஓரிடத்தில் நிறுத்திய அக்காலத்தில்), எனக்குக் கருவிகரணதிகளின் சேஷ்டைகள் அறவேயொழிந்திருந்தன வாகையால் நான் அக்காலத்தில் இறந்துபட்டவர

கனைப் போலிருந்தேன். உடனே எனக்கோர் மனத்தெளிவும் உண்டாயிற்று. அவ்விடம்பார்த்தபோது ஒருவரும் அங்கு இல்லை. எதிர் பேச்சுங்கிடையாது. (எ-று)

ஆனால் இதுவே மௌனநிலையை யடைதற்குறிய இடமாகும் என்று உணர்ந்துகொண்டேன் என்பது குறிப்பு. (ருக)

கல்வியல்லகேள்வியல்ல கைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடி யெங்குநிறைந்ததடி

(பொ-ரை) (அந்த இடத்தின் பெருமையை விசாரிக்குங் காலத்தில்) நிறைந்த கல்வியாலும், கேள்விகளாலும் அறியத்தக்க இடமல்ல. என்னுடைய குருசுவாமியானவன் தமது கையினால் குறியாகக் காட்டப்பட்டதேயாம். அப்படிகையிற் காட்டப்பட்டதா யிருந்தாலும், ஒரு அளவு சொல்லக்கூடாமல் எங்கு நிறைந்ததாகும். (எ-று)

கைகாட்டுங்காரணம் என்றது சின்முத்திரோபதேசத்தால் அறியப்படுவது என்பது. (ருஉ)

வாசாமகோசரத்தை மருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆகுசமில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி

(பொ-ரை) வாக்குக்கும், மனத்துக்கும் அப்புறப்பட்டு விளங்குகின்ற மேற்சொன்ன இடத்தையே அச்சிவபெருமானானவன் தானெழுந்தருளியிருக்கத்தக்க விடமாகப் பெற்றிருக்கின்றான். அவனுக்கு அகுசமென்பது கொஞ்சமுமில்லை. ஏனென்றால் எவர்களறிவுக்கும் அறிவாக விருந்து விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றானாகையால். (எ-று)

உயர்ந்தவர், இழிந்தவர் என்னும் பகுப்பில்லாமல் எவர்களிடத்திலும் வியாபகமாயிருக்கின்றானாகையால் அவனை, 'அகுசமில்லாண்' என்றார். (ருங)

பத்துத்திசைக்கு மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி

(பொ-ரை) பத்து திசைகளிலும் அடங்கியிராமல் அதீதப்பட்டுவி ளங்காநின்றவனும் வேறு எந்தத்திசைக்கும் மற்றும் எல்லாவிடங்களி லும் குறையாமல் ஏகமானுயிருப்பவனுமாக விருக்கின்றான். (எ-று)

அவன் இப்படி எங்கும் நிறைந்திருப்பதினால் நாம் அவனை வழி பட்டுய்வது மிகவும் எளிதென்க. (௫௨)

சித்திக்கவூறுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதித்தபரஞ்சோதியடி

(பொ-ரை) இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய சிவபெருமானை யாவ ரொருவர் தங்கள் சித்தத்தில் சதாபதித்து வைத்திருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு ஊறியூறித் தித்திப்பவனாகவும், அவனைக் குறித்து அ ன்பு செலுத்துவோர்க்கு அவ்வன்பாகிய கடலிற் பதிந்துள்ள பெரிய சோதிமயனாகவும் இருப்பான். (எ-று)

இப்படி அன்புக்கெளியவனா யிருப்பதினால் அவனை உலகத்தில் யாவரும்வணங்கி மோக்ஷசாதனத்தைக் கைகூடப்பெறுதல் அவசியம். ஆனால் அவரவர்கள் பரிபாககாலம் எப்படியோ அறியோம் என்பது குறிப்பு. (௫௩)

உள்ளுணர்வாய்நின்றவந்த வுணர்வுக்குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலே யேறிக்குறையாண்டி

(பொ-ரை) ஒவ்வொருவர் மனத்தின்கண்ணும், உள்ளறிவாய் நின் றுவிளங்கியும், அவர்களுடைய அறிவுக்கு அறியப்படாதவனும், எள் ளளவினாலும் அவனுடைய அளவில் குறையாத பரிபூரணனுமாய் இருப்பான். (எ-று)

இவனை வழிபட்டுய்வதே நாம் எடுத்துள்ள இப்பிறவிக்குப் பெ றும் பேறாகும் என்றபடி. (௫௪)

நூருந்தலையுமிலான் றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாம லகண்டமாய்நின்றாண்டி

(பொ-ரை) ஆதியந்த மில்லாதவனும், பிறப்பிறப்புக்கில்லாதவனும், எவர்களாலும், அறியப்படாதவனும், அகண்டமாய் (கண்டித்துச்சொல்லப்படாதவனாய்) நிற்பவனுமாவான். (எ-று)

அவனுடைய தன்மைப்படி யிருப்பதினால் அவனையடையாமல் வீணேகாலம் கழிப்பதில் என்னபிரயோசனம் என்பது குறிப்பு.

எத்தனையோவண்டத் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாண்டி

(பொ-ரை) சர்வ அண்டங்களிலிருக்கும் சர்வஜனங்களும் அவனுடைய திருவருட்போனகத்தைப் பலகால் உண்ணவும் குறையாமல் என்றும் ஒரேதன்மையா யிருப்பவனாவான். (எ-று)

'பெரியபரிபூரணம் குறையுமோ' என்று தாயுமானவர் சொல்லியிருக்கின்றவண்ணமே இப்பட்டினத்தாரும் சொல்லிமுறையிடுவதின் அருமை என்னாற்சொல்லுந் தரமல்ல என்பது எம்முடையகருத்து. ()

வாக்குமனமும் வடிவுமிலாவான்பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான் பொருவரியபூரணன்காண்

(பொ-ரை) யாதொரு சிவபெருமானுடைய தன்மையை விசாரிக்குங்கால் அவன், வாக்கும், மனமும், ரூபமும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் இருக்கப்பெறாத மேலான பொருளாவானும், இறப்பும் பிறப்பும் இல்லாதவனும், ஒப்புசொல்லுதற்குக் கூடாதவனுமாவான். (எ-று)

ஆகையால் அப்படிப்பட்ட கடவுளைப் பாவனாமூர்த்தமாக வணங்குவதிலும் மானதமூர்த்தமாக வணங்குவது சிரேஷ்டமென்பது வெளியாகின்றது. (எ-ா)

காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங் காணான்காண்
மாட்சிமனம்வைத்தார்க்கு மாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்

(பொ-ரை) அவனை உள்ளபடியே விசாரித்தறிய விருப்பமுள்ளவர்கள் காணுதற்கு எளியவனும் அவர்கள் அவனைக்கண்டபோதிலும் அவர்களாற் கண்டதாகச் சொல்லப்படாதவனும்; ஞானத்திலே சதா மனம்வைத்துள்ள பெரியோர்களுக்கெல்லாம் இரத்தினத்தினுள்ளிருக்கும் சோதிபோன்றவனுமாவான். (எ-று)

இப்படிப்பட்ட கடவுளை அறியவிரும்பினல் ஞானமார்க்கத்தாலன்றி வேறுமார்க்கங்களால் முடியாதென்பது திண்ணம். (ரு௮)

வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்

(பொ-ரை) அந்தக்கடவுளானவன் சொல்லைக்கடந்து விளங்காநின்ற தேஜோமயனுகையால், உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் அவனைவாழ்த்துதல்செய்து வந்தனைவழிபாடுகள் செய்தாலும் அவர்களால் அறியப்படான். (எ-று)

ஞானமே சோதிமயமாகையாலும் அச்சிவபெருமானும் தேஜோமயனுகையாலும் அவனை அறியவேண்டியது அந்த ஞானத்தாலல்லாமல் வேறு சரியா, கிரியா, மார்க்கங்களாகிய வந்தனைவழிபாடுகளால் அறியக்கூடாதென்பார், 'வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால் மன்னுயிர்கள் தோற்றவரியான்காண்' என்றார். (ருகூ)

ஐயமறுத்தவனை யாராய்வாருண்டானல்
வையகத்தேவந்து மலர்பாதம்வைத்திடுவான்

(பொ-ரை) (எனக்கும்) இன்னுமுள்ள அடியார்களுக்குமுண்டான சந்தேகவிபரீதங்களை அறவேயொழித்து எங்களையெல்லாம் அடிமையாக்கொண்டுள்ள சிவபெருமானை ஆராய்ந்தறிய வல்லவர் யாவர் இருக்

கின்றனர். அப்படியாவராயினும் இருப்பாராகில் அச்சிவபெருமானே உலகத்தின்கண் குருமூர்த்தமாய்வந்து அவர்களுக்குத் திருவடிதீக்ஷைசெய்து அடிமைகொள்வான். (எ-று)

அடியார்களின் தீவிரதரபக்குவத்தை நோக்கிச் சிவபெருமானே குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்து அருளிச்செய்திருக்கின்றனர். என்பதை நாம் கர்ணபரம்பரையாகக் கேட்டும் பல நூல்கள் வழியாகக் கற்றும் இருக்கின்றோமல்லவா? அதுபோலவே இப்பட்டினத்தடிகளும் இவ்விடத்தில் கூறினார். (௬௦)

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகம்புறமாய்நின்றான்காண்
கணுமுற்றுஞானக் கரும்பின்றெளிவான்காண்

(பொ-ரை) சிறியபொருள்களிடத்தும், பெரியபொருள்களிடத்தும் உள்ளும் வெளியுமாக இருக்கின்றவனும், பரிபாகம் வந்தவர்க்குக் கரும்பின் தெளிவான சாற்றைப்போல் இனிப்பவனுமாவான். (எ-று)

இப்படியாவோன் யார் என்றால் நம்முடைய சிவபெருமான் என்பது குறிப்பு. (௬௧)

எந்நாளுமிந்நாளு மிப்படியாயப்படியாய்ச் [காண்
சொன்னாலுங்கேளான்காண் சோத்திரத்திற்கொள்ளான்

(பொ-ரை) முன்னர் சென்றகாலங்களிலும், இக்காலத்திலும், இப்படி அப்படியென்று பலவகையான நியாயங்களையெடுத்துச் சொன்னாலும் காதுகொடுத்துக் கேட்கமாட்டான். ஏனென்றால் ஞானிகள் முறையிடுவதையே கேட்கின்றவனாகையால் மற்றவர்கள்முறை அவன் காதிற்படாது. (எ-று) (௬௨)

ஆத்தாளுக்காத்தா ளப்பனுக்கப்பனுமாம்
கோத்தாற்குக்கோத்தநிலை கொண்டருண் கடல்காண்

(பொ-ரை) (இப்படியெல்லாம் சொல்லப்படுவோராகின்ற சிவபெருமானானவன்) தாய்க்குத் தாயாகவும், தகப்பனுக்குத் தகப்பனாகவும்,

யாதொன்றினும் பற்றுதலில்லாமல் சொற்களையும் அதன் பொருள்களையும் நீங்கிச் சுகாநந்தம் உதயமாகுதற்குரிய தூங்காமற்றூங்குதலான தூக்கத்திலே சதா இருந்து அநுபவிப்பது எந்தக்காலமோ? அறியேன். (எ-று) (௨)

சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற
தினந்தனிலென் றிருப்பே னத்தனே கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை) பெருஞ்செல்வனே! திருக்கயிலாய மலையில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானே! கோபமும், ஆசையும், செயலும், நினைப்பும், மறப்பும் (ஆகிய இவைகளெல்லாம்) நீங்கி ஒரு சிந்தனையும் இல்லாதவனாய்த் தனியேயிருந்து சுகோதயமாதற்குரிய பேரானந்தத் தூக்கத்திலே எக்காலத்தில் அமர்ந்திருப்பேன். (எ-று) (௩)

கையாரவேற்றுநின் றங்ஙனந்தின்று கரித்துணியைத்
தையாதுடுத்துநின் சன்னிதிக்கேவந்து சந்ததமு
மெய்யாரநிற்பணிந் துள்ளேயுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
ஐயாவென்றோல மிடுவதென்றோகயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே? பிச்சையிடும் அன்னத்தை கையாற்பெற்றுப் புசித்துக் கரித்துணியைத் தைக்காமலேயுடுத்து உன்னுடைய திருக்கோயிலின்கண் வந்து எப்பொழுதும் உன்னைப் பணிந்து மயிர்க்கூச் செரியும்படி என்னுடைய தலைவனே! என்றுமுறையிட்டு என் எண்ணத்தைச் சொல்லிக்கொள்வது எப்பொழுதோ? (எ-று) (௪)

நீறார்த்தமேனியு ரோமஞ்சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேறாய்க்கசிந்து கசிந்தேயுருகிநின் சீரடிக்கே

மாறுத்தியானமுற் றானந்தமேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
பாறுப்பெருகக் கிடப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை) திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெரு மானே! திருநீற்றைத் தரித்திருக்கும் அடியேனுடைய உடம்பானது மயிர்க்கூச்செறியவும், மனமானது கசிந்து உருகவும் உன்னுடைய சிறந்த திருவடிகளிடத்தில் என்றும் நீங்காத தியானத்தை வைத்து இன்பமேலிட்டுக் கண்களினின்றும் வரும் ஆநந்த பாஷ்பமானது மார்பின் வழியாகத் தாரை தாரையாய் இழியவும் நான் பரவசமாகி இருப்பது எந்தக்காலமோ? (எ-று) (ரு)

செல்வரைப்பின்சென் று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லிளைக்காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற்புக்கிட வேகாந்தமாயெனக் காமிடத்தே
யல்லைற்றென் றிருப்பே னத்தனேகயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை) பேராநந்தச்செல்வனே! திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! நானோ, பணமுள்ளவர்களைப் பின் தொடர்ந்து பலவகையான சங்கடங்களை முறையிட்டுச் சதா அவர்களோடு உபசாரமாகச் சிரித்துப் பரிதவிக்கின்றேன். (அங்ஙனம் அநுபவிக்குந் துன்பத்தை நீக்கி) சுகாநந்த வெல்லையில் போய் நான் ஏகாந்தமாய் ஆகக்கூடிய இடத்தின்கண் எப்பொழுது என்னுடைய துன்பங்களையெல்லாம் ஒழித்திருப்பேனோ? (எ-று)

ஏகாந்தம் என்றால் சிவத்தோடிரண்டறக்கலத்தல். இதனையே அத்துவைதமென்று பெரியோர் சொல்வர். (சு)

பந்திக்குருளைபொத் தேனில்லைநாயேன் வழக்கறிந்து
சிந்திக்குஞ்சிந்தையை யானென்செய்வேனினைத் தீதகற்றி
யுந்திப்பரிவிற் குருளையையேந்திய பூசையைப்போ [ற்]
லெந்தைக்குரியவன் காணத்தனேகயி லாயத்தனே.

நான் என்னும் அகங்கார வாசனையோடுகூடிய என்னுடைய தன்மை யானது போயின் விடத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. இதுவென்ன ஆச்சரியமோ? எனக்குத்தெரியவில்லை. (எ-று)

"சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத்தேரேன்" என்று ஆன்றோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றதினால் எல்லாம்சிவன்செயலாகவேமுடிகின்றதேயொழிய வேறில்லை என்பது குறிப்பு. (சுசு)

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்

(பொ-ள்) (அந்தக்குருசுவாமியானவர் எனக்குக்காட்சித்த அருளினிலையில் நானிருந்து ஆதையநுபவிக்குங்காலத்தில் அத்திருவருளின் திறத்தை இப்படிப்பட்டதாமென்று எடுத்துச்) சொல்லுவதற்கு வாய் வரவில்லை. ஆனாலும் அவ்வருள் எல்லாராலும் காணப்பட்டதேயாகும். இப்பொழுது பந்தத்திலிருப்பதால் கண்டதாக நினைக்கும் அறிவுதோன்றவில்லை. (எ-று)

"சொல்லிறந்ததுவெளி" என்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றதினால் சொல்லாற்சொல்லப்படுவதல்ல வென்பார், "சொல்லாலே சொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி" என்றார். (சஎ)

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்தழிழந்தேண்டி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேண்டி

(பொ-ள்) என்னை அவன் தன்னுடைய கண்களால் ஒருவகையான சாடைகாட்டினான். அச்சாடையை நான்கண்டபோதே என்னுடைய சுபர்வு அறிவை நான் இகழ்ந்தேன். ஆனாலும் இப்படி உள்மார்க்கமாக மாயஞ்செய்தவனை யாவனென்று அவ்விடத்தில் பார்த்தபோது அவன் நாமரூபங்களில்லாமல் வெளிவந்தான். நம்மை இப்படி செய்தவன் இவனேயாவனென்று அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். (எ-று) (எக)

என்னசொல்லப்போறேனே யிந்தவதிசயத்தை
கன்னியிளங்கமுகு காய்த்ததடிகண்ணாரா

(பொ-ரை) அப்படி அவளைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அங்கோர் அறியாத சிறியபாக்குமரமானது குலைவிட்டுக் காய்த்ததுங் கண்டேன். ஆ! அவன் இப்படி செய்த ஆச்சரியத்தின் பெருமையை நான் என்னவென்று சொல்லுவேன். (எ-று).

கன்னி இளங்கமுகு காய்த்தது என்றது சிவஞானமடைந்தாற் கைகூடும் அவசரத்தில் தோன்றும் ஒரு திருவருளாகும். (எ௨)

ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாஞ் சவ்வாதுமணக்குதடி

(பொ-ரை) அந்தப்பரம்பொருளை யடையவராகப்போகும் இடங்களெல்லாம் அருள் தன்மையான இடங்களாகவே யிருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் சற்றிருந்து பார்த்தாலோ சவ்வாதுவின்மண மெங்கும் தங்கி நிற்கின்றன. (எ-று) (எ௩)

இந்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தச்சுகாதீதத் தருட்கடலில்மூழ்கினண்டி

(பொ-ரை) இந்த இடங்களில் உண்டாகும் மணமானது என்றும் அழியாது ஒரேதன்மையதா யிருக்கின்ற சிவமணமே யாகுமென்றறிந்து நான் அடைதற்குப் போவதான சுகாதீதத் தன்மையுள்ள வாயிருந்த திருவருட்கடலில் போய் மூழ்கினேன். (எ-று)

சிவமணம் வீசுங்கடல் அருட்கடலாகையாலும், அக்கடலில் பெரியோர்கள் மூழ்குவது சுபாவமாகையாலும் நானும் மூழ்கினதாகக் கூறினர். (எ௪)

இரும்பிலுறைநீர்போல வென்னைவிழுங்கிக்கொண்டான்டி
அரும்பிலுறைவாசனைபோ லென்றேயிருந்தான்டி

(பொ-ரை) நெருப்பிற் காய்ச்சிய இரும்பினிடமாகச் சலத்தைச் சொட்டினால் அச்சலத்தை அந்த இரும்பானது தன் வயப்படுத்திக் கொள்வதுபோல என்னைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு; பூவிலுண்டான வாசனை அப்பூவினின்றும் பிரியாதவாறுபோல என்னோடு கலந்தும் இருந்தான். (எ-று)

இரும்புண்ட நீரைப்போல் திரும்பாது முற்றியளித்துப் பூவின் மணம்போல் கலப்பதே பேரின்பமானமையால் அதுவாமே என்னைச் செய்து கொண்டான் என்பார் இங்ஙனம் கூறினர். (எ௫)

அக்கினிகற்பூரத்தை யறவிழுங்கிக்கொண்டாற்போல்
மக்கினம்பட்டுள்ளே மருவியிருந்தான்டி

(பொ-ரை) நெருப்பானது கர்ப்பூரத்தைக் காட்டிய பாத்திரத்தில் அக்கர்ப்பூரத்தை யறவே விழுங்கி யொளித்து விடுவதுபோல என்னையும் ஒருவரறியாதபடி உள்ளேயே தன்வயப்படுத்திக்கொண்டு என்னுடனும் கலந்திருந்தான். (எ-று)

ஆனால் இதுவெல்லாம் திருவருட்டன்மையின் மிக்க நுண்மையா றது வெளிவருகின்றது என்றபடி. (எசு)

கடல்நீருமாறும்போற் கலந்துகரைகாணேன்டி
உடலுமுயிரும்போ லுட்கலந்துநின்றான்டி

(பொ-ரை) சமுத்திரத்தின் சலமும், ஆற்றின்சலமும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால், அவ்விரண்டையும் பிரித்து இது கடனீரென்றும், இது ஆற்றுனீரென்றும், கரைகாட்டிச்சொல்லாதவாறுபோலவும், உடம்பும், உயிரும் போலவும் கலந்து என்னைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றான். (எ-று)

இதுவே அத்துவித நிலைமையாகுமென்று பெரியோர் சொல்லு வார். (எஎ)

பொன்னுமுரைமாற்றும்போற்பொருவரியபூரணன்காண்
மன்னுமறைபூதியடி மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்

(பொ - ரை) பொன்னையும் பொன்னின்மாற்றையும்போல, இது வேறு இதுவேறு என்று பிரித்துச் சொல்லுதற்குக் கூடாமல் எங்கும் வியாபகமாயிருக்கின்றான். அருள் மாணிக்கத்திலிருந்தும் விளங்கா நின்ற ஒளிபோல் உயிர்களில் கலந்திருப்பான். சிவாநுபூதிமான்களாலே அறியப்படுவான். (எ-று)

பொன்னும், அதன் உரைமாற்றும் ஒன்றாகலால் வேறு வேறு பிரித்துச் சொல்லொணாதது போல இவனும் சீவனின்றும் வேறு பிரித்துச் சொல்லொணாபடி கலந்திருக்கின்றனென்பார் இப்படி கூறினர். (எஅ)

சந்திரகலையில்லாண்டி கரைகாணக்கப்படாடி
எங்குமளவில்லாண்டி யேகமாய்நின்றாண்டி

(பொ-ரை) ஒரு அளவு சொல்லக்கூடாதவனாகவும், இப்படிப்பட்டவனென்று அளந்து சொல்லக்கூடாதவனும், எங்கும் நிறைந்துள்ளவனும் தனிவஸ்துவாயிருப்பவனுமானவன், (அவன் யாவனென்றால் நம்முடைய சிவபெருமான்) (எ-று)

ஒன்றிலையென்றிலை யென்றுமொன்றாயேகபரன்
பேரொளிமாசம்பா விருவென்று — சொன்னருள்
திருஞானசம்பந்தன் சீகாழிநாடன்
அருளாளன் ஞானவிநோதன்" என்று முன்னோருஞ் சொல்லியிருக்கின்றகருத்தை இங்ஙனம் இப்படிப் பாடலாகவும் வெளிப்படை யாக்கிக் கூறினர்.

சீவகம்போலென்னைச் சேர்ந்தபரசின்மயன்காண்
பாவகமொன்றில்லாண்டி பார்த்திடவெல்லாம்பரங்காண்

(பொ-ரை) தீபத்தின் ஒளியைப்போல் தன்னிடத்தில் சராசரத்தி(ற்கு) சின்மயனும், பாவிலேயொன்றினும் அறியப்படாதவனும், பரித்த எல்லாவிடங்களிலும் வெளிப்பட்டு விளங்காநின்ற பரம்பொருளுமாவான். (எ-று)

இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையவன் யாவனோ என்றால் ஐயப்படுவோர்கள் நம்மையெல்லாம் ஆட்கொண்டு தன்னடிப்படுத்த நித்தம் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள குருமூர்த்தி யென்றறிக. (சுo)

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லான் பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனடக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

(பொ-ரை) எக்காலத்திலும் அவிநாசியிருக்கின்றவர்களிடத்தில் தானும் கலந்திருப்பான். ஆனால் அவனுக்கு ஒரு ஊரென்பதும், ஒரு பேரென்பதும் இல்லை. இப்படியிருந்தாலும் நம்மைகெடுக்கும் பொருட்டு வஞ்சகத்தைச் செய்துகொண்டு வாராநின்ற ஐம்புலன்களையும் அடக்கியாளும்படி காரணகுருவாய்வந்தவன். (எ-று)

என்று இச்செய்யுள் குருமூர்த்தியின் பெருமையைவிளக்கிற்று ()

அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தா னிவ்வுருவுமெய்ப்பொருள்காண்

(பொ-ரை) முன்னேபிறந்துகழிந்த அநந்த ஜென்மங்களிலெல்லாம் என்னை அடிமைகொண்டு ஆண்டவன், இப்பிறப்பிலும் அப்படியே செய்யு நிமித்தம் எனக்கோர் ஆசாரியசுவாமியாக எழுந்தருளி வந்தான். (எ-று)

இவனுடைய பெருங்கருணைக்கு இதைவிடக் கைம்மாறொன்றில்லை என்பது குறிப்பு. (சுஉ)

நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்

(பொ-ரை) நீரின்வெளிச்சம்போல எவ்விடத்திலும் நிறைந்துள்ள
சோயற்றவனும், பூமியின்பிரகாசம்போல எவ்விடத்திலும்பரவியிருக்
கின்ற பராபரனுமாவான் நம்முடையசிவபெருமான். (எ-று) (அரு)

நாலாலுணர்வரிய நுண்மையினு நுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்

(பொ-ரை) சாஸ்திரங்களில் சொல்லியவழிப்படியே அறிதற்குஅரி
யவனானவனும், மிகவும் நுண்ணிய அநுபவசித்த முள்ளார்க்கே அறி
யப்படுபவனும், பாலிற்சர்க்கரை கலந்ததைப்போல் எங்குப்பரவியிரு
ப்பவனுமாவான். (எ-று) (அசா)

உளக்கண்ணுக்கல்லா தூன்கண்ணுக்கோருமதோ
விளக்குச்சுடரொளிபோல் மேவியிருந்தாண்டி

(பொ-ரை) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமானானவன் விளக்கின்வெ
ளிச்சம்போல் எங்கும் வியாபித்திருப்பவனாகையால், அச்சிவபெருமா
னானவன் அகக்கண்ணாகிய ஞானக்கண்ணால் காணப்படுவானேயல்
லாமல் வெளிக்கண்ணாகிய ஊனக்கண்களால் காணப்படமாட்டான்.
(எ-று)

கல்லுளிருந்த கனலொளிபோற்காரணமாய்
புல்லெலிருந்தும் பொருவரியபூரணன்காண்

(பொ-ரை) கல்லுளிருந்தும் அடியார்கள் குறைகூறிய காலத்தில
அக்கினியின் ஒளியைப்போன்ற காரணவஸ்துவாய்ப் புல்லிலிட்டிரு
ந்தும் சொல்லுதற்கரிய வியாபகனுவான். (எ-று). (அஎ)

பொம்பூவும்வாசனைபோற் போதம்பிறந்தார்க்குக்
கம்பூவும்வாசனைபோற் காணுக்கபவருக்கு

(பொ-ரை) எம்பெருமானானவன் ஞானமுதிர்ச்சிபெற்றவர்களுக்கு
அறிய பூவின்வாசனை போலும், அந்த ஞானமுதிர்ச்சிபெறாத மிரு

க்களுக்குக் கல்லாற்செய்யப்பட்டபூமிவாசலைபோலும் இருப்பான். (எ-று) (அ௭)

மைக்குழம்புமுத்தும்போல் மறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுக்குங்காரணர்க்குப்

(பொ-ரை) தன்னைமறவாதவர்களுக்கு மைக்குழம்பையும், முத்தினையும்போலும், பிறப்பைநீக்கிய புண்ணியர்களுக்கு கையிற் சிக்கிய பழத்தைப்போலவும் இருப்பான் எம்முடையதலைவனுவான். (எ-று) ()

பளிங்கிற்பவளமடி பற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சிலையவெள்ளியென்பார் கிட்டாதார் கிட்டுவரோ

(பொ-ரை) யாதொரு பற்றையும் தம்பால் இருக்கப்பெறாமல் அறவே நீக்கிக்கொண்டவர்களுக்கு பளிங்கில்விளங்காநின்ற பவளம்போலவும் சிப்பியைப்பார்த்து அது சிப்பியோ வெள்ளியோ என்று ஐயமுறுவார்போல் ஐயமுற்று அவனையடையப் பெறாதவர்களுக்கு சிவபெருமானவர் கிட்டுவரோ? ஒருகாலும் கிட்டார். (எ-று) (அ௯)

எட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி

(பொ-ரை) இங்ஙனம் சொல்லிக்கொண்டுவாராநின்ற சிவபெருமானவன் எட்டுக்கடங்காதவனும், எழுத்துக்களால் அறியப்படாதவனும், காட்டின்கணிருந்த நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாக்கி நாட்டில் நடத்தினவனுமாவான். (எ-று) (௯0)

பஞ்சப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்று ணயனத்தழல்விழியான்

(பொ-ரை) ஐந்துவகையான பிரளயகாலத்திலும் தான் அழியாமல் அப்பிரளயத்தைக் கடந்திருப்பான். அவன்யாரோவென்றால்; காளகூ

டத்தையுடையவனும், நெற்றிக்கண்ணையுடையவனுமான சிவபெருமானுவான். (எ-று)

என்றும் அறியாமல் ஒரேவடிவாயிருப்பவன் சிவபெருமானை எல்லாரும் அவனையேவழிபட்டுய்தல் அவசியம் என்பதகுறிப்பு. ()

அகங்காக்கும்புறங்காக்கும் அளவிலாவண்டமுதல்
செகங்காக்குங்காணுந் திசைபத்துங்காக்குமடி.

(பொ-ரை) சிவபெருமானானவன், அகத்திலுள்ள பொருள்களையும், புறத்திலுள்ள பொருள்களையும், மிகுந்த வண்டங்களுமுதலான உலகங்களையும், பத்துத்திசைகளையும் தவறாமற்கலந்து நின்றுகாவல் செய்வான். (எ-று) (கஉ)

பேசாப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்

(பொ-ரை) மௌனஞானத்தோர்களால் அறியப்படுபவனும், நேயமயனும், ஆசையாகிய பிசாசுகள்வந்து சேரப்பெறாதபேரொளிமயனுமாவான். (எ-று) (கங)

தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்ததென்கடல்காண்
ஊனமுமீனமுமில்லாவுற்றபொருள்காண்

(பொ-ரை) தேசமும், திசையும், இல்லாதவனும், தென்சமுத்திரம்போன்றவன், ஊனமுமீனமும் குற்றமுமில்லாமல் எங்கும்வியாபகனுமாயிருப்பவனுவான். (எ-று) (கச)

சிப்பியின்முத்தொளிகாண் சின்மயநோக்கிலுள்ளர்க்கு
அப்பிலொளிபோ லமர்ந்தவரும்பொருள்காண்

(பொ-ரை) சிப்பியிலிருந்துண்டாகின்ற முத்தின்ஒளிபோன்றவனும் சின்மயத்தைக்காணும் அறிவினையுடையவர்களுக்கு நீரின்ஒளிபோல விளங்குகின்ற அருமையான வஸ்துவானவனுமாவான். (எ-று)

இவனை அறிவதே பேரின்பமாகுமென்பது கருத்து. (கூ௬)

ஆலாவிருட்சமடி யளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்விசும் பூடுருவுமெய்ப்பொருள்காண்

(பொ-ரை) பெரிய ஆலமரம்போலவும், அதின்கிளைகள் போலவும் நிறைந்து ஆகாயமெங்கும் நிறைந்து விளங்குகின்ற அருமையான உண்மைப்பொருளாவான் நம்முடையயிறைவன். (எ-று)

வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து வருமாமலர்ப்பதக்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும் ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்

(பொ-ரை) சாதிகளையெல்லாம் கடந்து மேலாய்விளங்குவதாகிய மலர்போலும் திருவடிகளையுடையவனும், பெரியோர்களால் அம்சாம்சங்களாக ஆராயப்படுபவனுமாவான். (எ-று)

அப்படிப்பட்டவனை நாம் கண்குளிரத்தரிசிக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பு. (கூ௭)

நாமநட்டமானதடி நவிலவிடமில்லையடி
காமனைக்கண்ணாலெரிக்கக் கனல்விழித்தகாரணன்காண்

(பொ-ரை) புதியநடனஞ்செய்தவனும், சொல்லவிடமில்லாதவனும் மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணால் தகித்தருளிய காரணனுமாவான். (எ-று)

காமனை எரித்தது - காந்தபுராணவிருத்தாந்தம். (கூ௮)

கொட்டாதசெம்பொனடி குளியாத்தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடி யீப்புகாத்தேனமுதம்

(பொ-ரை) தட்டானால் அடிக்கப்படாதசெம்பொன்போன்றவனும், குளித்து எடுக்கப்படாத முத்துப்போன்றவனும், எட்டப்படாமல் உயர்ந்திருக்கின்ற கொம்புத்தேன்போல் ருசிப்பவனுமாவான் (எ-று)

காணிப்பொன்னாணியுடன் கல்லுரைமாற்றின்னதென்றே
ஆணியுடன்கூட்டி யடங்கவிட்டுக்கொண்டான்டி

(பொ-ரை) கானிகளைப் பெறுதற்குச் சமைந்தவர்களை கல்லிலே பாசிபோல் மறைந்து காலம் மாறுதலிட்ட போது அவ்வுரையும் அவ்வுரைப்பட்டோர் எல்லாம் ஒன்றியவாறுபோலச் சிவபெருமானை என்னையும், அவ்வாறு குறிப்பட்டவர்களையும் ஒன்றாக்கிக்கொண்டனன். (எ-று)

இவன்செய்ததே பரத்துவலீலையின் உண்மை என்பது குறிப்பு.

அளவிறந்தவண்டத்தாரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும் பேசாப்பிரமமடி.

(பொ - ரை) அளவுசொல்லக்கூடாத எல்லா அண்ட சராசரங்களிலுள்ளவர்களெல்லாம் அநுபவித்தாலும், கொஞ்சமாவதும் பேசாத பிரமமாவான். (எ-று)

அப்படிப்பட்ட பிரமத்தை அடைவோரும் அந்நிலையை யடைந்தவார்கள் என்பது குறிப்பு. (கoக)

கல்நெஞ்சிலுள்ளே கழுநீர் மலர்பூத்தாற்போல்
என்னெஞ்சிலுள்ளே யிணையடிகள் வைத்தானடி

(பொ-ரை) என்னுடைய கல்லைப்போன்ற மனத்தின்கண் கழுநீர் மலரானது பூத்தாற்போல் தன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் மலர்த்தினான். (எ-று)

இச்செய்யுளானது "மலர்மிசையேகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ்வார்" என்னுங் குறளடியின் கருத்தை விளக்குகின்றது. (கo௨)

வேதப்புரவியடி விரைந்தோடியுமறியார்
காதற்ற ஞானமடி காண்பார்கருத்துடையோர்

(பொ - ரை) வேதமாகிய குதிரையின்மேல் [illegible] ஏறினாலும் விரைந்தோடியும் காணப்படாதவனும், மௌன [illegible]

பொருளாயுள்ளவனும், தன்னைக்காணும் அறிவுடையார்களுடைய கருத்தின்கண் குடியிருப்பவனு மாவான். (எ-று)

ஆனால், அவனை அறிவது ஞானிகளுக்கேயெளிது என்பதுகுறிப்பு. ()

பாசவினையைப் படப்பார்த்தபார்வையுடன்
நேசத்தைக்காட்டியிப்படி நில்லென்றுசொன்னாண்டி

(பொ-ரை) என்னுடைய பாசமானது நீங்கிப்போம்படி கிருபாநோக்கம்வைத்தும், அவனுடைய நண்பைக்கொடுத்தும், என்னைத் தன்னடியின்கண் இருக்கும்படியாகவும் உபதேசித்து நின்றான். (எ-று)

இவன் யாரோவென்றால் என்னுடைய குருசுவாமியாகிய சிவபெருமான் என்பதுவிடை. (௧0௪)

ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத் துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும் பிரம்மிதுவென்றாண்டி

(பொ-ரை) நாதமானது ஒடுங்குகின்ற இடமான சிதாகாசத்திலிருப்பவனும், பிரணவத்தின்கண் சோதிமயமாயிருப்பவனும், மௌனியாயிருக்கும் பிரமமுமாவான் என்னுடைய மலத்தைப்போக்கி மலரடியைக்கொடுக்கும் பெருமான். (எ-று) (௧0௫)

சின்மயநன்னோக்காற் சிற்சுரூபங்காட்டியென்னை
தன்மயமாயாக்கியே தானவனாய் நின்றாண்டி

(பொ-ரை) தனது சின்மயமாகிய திருவருட்பார்வையினால் (அதாவது கிருபாநோக்கத்தால்) தன்னுடைய ஞானசொரூபத்தைக்காட்டி என்னைத்தன்மயமாக்கித் தானும் அவனாகவேயிருந்தான். (எ-று)

இப்படி இவன்செய்ய என்னபுண்ணியஞ்செய்தேனோ? என்பது ஐயம். (௧0௬)

தானென்னைப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவண்டி நவிலவிடமில்லையடி

(பொ-ரை) அச்சிவபெருமானானவன் என்னைத் தன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தால் பார்த்ததுவே யொழிய நான் என்ன சொல்லுவேன். பின்னர்தானே நின்றானே யொழிய வேறாக என்னை ஒருபொருளென்றுசொல்ல இடமில்லாமற்போயிற்று. (எ-று) (௧0௭)

இன்றிருந்து நாளைக் கிறக்கிறபேரெல்லோரும்
என்றுபரிபூரணத்தி லினிதிருக்கச்சொன்னான்டி

(பொ-ரை) இன்றைக்கு உயிருடன் கூடியிருந்து நாளைக்குஉயிர் விடுகின்ற ஜீவர்களையெல்லாமும் எக்காலத்தும் அழியாதபூரண இன்பத்தின்கண் செவ்வையாக இருக்கும்படி குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி உபதேசித்தான். (எ-று)

ஆனால், உயிர்கள் அப்படிசெய்யாத குற்றத்திற்கு அவனென்ன செய்வான் என்பது நீதி. (௧0௮)

பார்க்கிலெளிதலவோ பற்றற்றபற்றல்லவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்ட வவனிதனில்வந்தான்டி

(பொ-ரை) அன்பர்கள் பார்ப்பதற்கு எளிதானவனும் யாதொருபற்றையும் அறவே விட்டவர்களால் பற்றப்படுபவனும், எல்லாஅன்பர்களுக்கும் தான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை உபதேசித்தற்பொருட்டே குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்தவனுமாவான். (எ-று)

இதினால் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்தவனும் சிவபெருமானே யாவான் என்பதாம். (௧0௯)

இத்தனைகாலமடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடி யிருப்பிறுமைசீராமனேஞ்

(பொ-ரை) என் குருசுவாமியானவன் எனக்குவெளிவந்து மெய்ஞ்ஞானோபதேசஞ்செய்தபிறகு இதுவரைக்கும் அநேகஜென்மங்களில் பலவகைப்பட்ட பிறவியாகப்பிறந்தும் இறந்தும் வினைப்பட்டபாடெ

ளாம் போய்விட்டன, ஆனல், நானே இரும்பினல் குடிக்கப்பட்டநீரா னேன். (எ-று)

இரும்பினுணீரானேன் என்றது அத்துவிதநிலை. இந்நிலைஅநுபவிகளாலே உணரத்தகும் என்றபடி. (கக0)

எக்காலப்பட்டதடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்திளேனைரகில்

(பொ-ரை) நான் பூர்வத்தில் எடுத்த அநேகசெனமங்களிலெல்லாம் பிறந்தும் இறந்தும் வீணநாள்கழித்து நரகத்துக்கு ஆளானேன். (எ-று)

ஆயினும் இப்பொழுது என்னுடைய ஆசாரியசுவாமியின் கிருபையால் நல்லமார்க்கத்தை யடைந்திருக்கின்றேன் என்பதுகருத்து. ()

காலங்கழிந்ததடி கர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாலுவகைக்கருவு நாமநட்டமாச்சுதடி

(பொ-ரை) என்னுடைய கெட்டகாலமெல்லாம் போய்விட்டபடியால் கர்மமெல்லாமும் போய்விட்டன. இனி நான்குவகையாகப் பிறப்பதற்கேதுவான பிறவிகளுநம் போய்விட்டன. (எ-று)

ஆனல் இவையெல்லாம் என்னுடைய குருசுவாமியின் அருளேயாகும் என்பதாம். (ககஉ.)

முப்பாழுக்கப்பால் முதற்பாழ்முழுமுதலாய் [காண்
இப்போதுவந்தான்காண் எனைவிழுங்கிக்கொண்டான்

(பொ-ரை) மூன்றுபாழ்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட வெறும்பாழான முதற்பாழனை சிவபெருமானவன் (இத்தனைகாலமில்லாமல் இப்பொழுதேவெளிவந்து என்னை அறவே விழுங்கித் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டான். (எ-று)

இப்படி அவன் என்னைத் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டதினால் அவனுக்கு என்னலாபம் இருக்கின்றது என்பது ஒருவியப்புப்பொருள். ()

பாலின்கணெய்யிருந்தாற் போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய் தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி

(பொ-ரை) பாலினிடத்தில் நெய்யானது மறைந்திருப்பதுபோலே சிவபெருமானானவன் நான் அறியாதபடி என்னிடத்தின்கண்ணேயிருந்து என்னையும் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டான். (எ-று)

ஆனால் இது என்னுடைய மலபரிபாககாலத்தினால் விளங்கின்றே எனக்குத்தெரிய வருகின்றது என்பதுகுறிப்பு. (௪௧௨)

தெத்தபடமானேனண்டி நீயிருப்பினீரானேன்
ஒத்தவிடமித்திரையென் றோதாமுணர்வழிந்தேன்

(பொ-ரை) நான் அவனோடு ஐக்கியப்பட்டு விட்டபடியால் இருப்பினால் உண்ணப்பட்ட ஜலத்தின்தன்மையயடைந்தவனானேன். ஆகையால் இப்பொழுதே அடுத்த விடத்தில் நித்திரையென்று சொல்லுவதையும் உணர்ந்துகொண்டேன். (எ-று)

ஆனாலும் என்செயலால் ஒன்றுமில்லை எல்லாம் சிவன் செயலேயாம் என்பது கருத்து. (௪௧௩)

ஒப்புறவனைத்தும் பேறுதவரியாதபொருள்
இப்புவியிற்குருவே யென்னவந்தோன்றுள்வாழி

(பொ-ரை) தனக்கோர் ஒப்பானபொருளும், மிகுந்தொரு எத்தும்பொருளும் இல்லாமல் சொல்லுதற்கருமையான பெருமையுடைய சிவபெருமானே இந்த உலகத்தில் என்பொருட்டு குருவடிவமாக எழுந்தருளி வந்தான். ஆகையால் அவனுடைய இரண்டு திருவடிகளுக்கும் நமஸ்காரம். (எ-று)

அவனன்றி வேறோர் தெய்வம் எனக்குத் துணையில்லையாகையால் நான் அவனுடைய திருவடிகளையே வணங்கினேன் என்பார் இங்ஙனங் கூறினர். (கக௬)

ஒப்பாரிசொல்லிடினு முவமைப்பிழைத்திடினும்
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர்பொறுத்தருளே

(பொ-ரை) ஓ பெரியோர்களே! நீங்கள் பெண்கள் சொல்லியழுகையைப்போலவானும் சொல்லியழுதாலும், அப்படியழுவதைச் சொல்லுகின்ற இந்த நூலில் திருஷ்டாந்தங்கள் பிழைபட்டிருந்தாலும் எனது குற்றத்தையும் பொறுத்தருள்வது உமது கடமை. (எ-று)

இது அவையடக்கத்தை யுணர்த்துகின்றது. (கக௭)

இந்த மகாதேவ முனிவர்பாகச் சொல்லப்பட்ட தாகையால் பெரும்பாலும் பெண்ணே என்றும் தோழி என்றும் எழுதவேண்டியது அவசியம்; நாயகி விடத்திலே அப்படி எழுதியிருப்பதால் இதைப் படிக்கும் பெரியோர்களெல்லாம் அதைத் தனித்தனியே வகுத்துப் படிக்கவும்.

அருட்புலம்பல்
முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

இறந்தகாலத்திரங்கல்.

இது இச்சென்மத்தில் சென்றநாட்களிலும், போயின ஜென்மங்களிலும் தாம்செய்து கெட்டுப்போன விஷயங்களைச் சொல்லுகின்றது.

வார்த்தைத்திடமில்லா மனிதருக்குப் புத்திசொல்லாநந்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச் சதிரிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) வாக்குத்திடமில்லாத அற்பத்தன்மையுடைய மனுஷர்களுக்காக, நான் அறிந்துகொண்டவைகளாகிய இனிக்கச்சொல்லோடு கூடியசாஸ்திரங்களைச் சொல்லி, அதினால் என்னுடையசாமார்த்தியமனைத்தையும் வீணே போக்கி நானும் கெடுதியையடைந்தேன். (எ-று)

ஆனாலும் என்னுடைய ஆசாரியஸ்வாமிகள் இருக்கின்றவரைக்கும் எனக்கு என்னகுறையிருக்கின்றது என்பது குறிப்பு. (௧)

மெத்தமெத்தச்செல்வாக்கில் வேறுமருளடித்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த் தானடந்துங்கெட்டேனே

(பொ-ரை) மிகுந்த செல்வாக்கிலிருந்து அதினால் மாயாசம்பந்தப்பட்டவனாகிச் சலித்தாய்த்தலைமாறிச் சஞ்சலத்தையடைந்து இதுவரைக்கும் கெடுதியையடைந்தேன். (எ-று)

ஆனாலும் என்னுடைய குருஸ்வாமியானவர் இதை யெல்லாம் மனதிற்கொள்ளாமல் என்னை ஆட்கொள்வாராக. என்பதாம். (௨)

விழுக்கத்துவங்களிலும் மண்ணிற்பொன்னாசையிலும்
பழக்கந்தவிராமற் பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) நான் விசித்திரமாகப் பழக்கப்பட்டிருந்த மண்மேலும், பெண்களின்மேலும், பொன்னின்மேலும் ஆசைப்பட்டு இதுவரைக்கும் இச்சையாமல் அப்பழக்கம் நீங்காமற்போய்விட்டது அப்படியாயினமையால் நான் அடைந்திருக்கிற பதிப்பொருளினிடம் சேராமல் வீணே கெட்டேன். (எ-று) (௩)

ஆணிபொருந்து மருப்பூமியத்தனையுங்
காணியென்று கனம்பேசிக்கெட்டேனே

(பொ-ள்) [illegible] கெட்டேன். (எ-று) (௫)

ஆசாரமில்லா வரசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ள்) [illegible] சேர்ந்து [illegible] விட்டேன். (எ-று) (௬)

குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே

(பொ-ள்) [illegible] உபதேசம்பெறாத குருட்டுமனிதர்களுடன் சிநேகஞ்செய்து அதினால் [illegible] (எ-று) (௭)

ஆலமருந்து மரன்பெருமையென்றுமல்
பாலர்பெண்டீர்மெய்யென்று பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ள்) [illegible] மாறுடைய [illegible] ஆகிய இவர்களையே மெய்யானவர்களென்று நினைத்து வீணா காலம் கழித்தேன். (எ-று)

ஆனால் சிவப்பேற்றையடையாமல் இதுவரைக்கும் காலஞ்சென்றதைப்போல இனிச்செல்லவிடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (௮)

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழந்துகெட்டேனே

(பொ-ரை) பிறந்த முதனாள் முதல் விசாரமின்றிப் பெரிய இந்த உடம்பை என்றும் அழியாததாக நினைத்துப் பணந்தேடிச் சேகரித்து வைப்பதிலேயே அவாக்கொண்டிருந்து காலத்தை வீணே கழித்தேன் (எ-று)

இதுவும், அப்படி இறந்தகாலமெல்லாம் பரிதாபகாலக் குறையினை உணர்த்துகின்றது என்பது குறிப்பு. (௮)

கண்டபுலவர் கனக்கவே தான்புகழ
உண்டவுடம் பெல்லா முப்பரித்துக் கெட்டேனே

(பொ-ரை) என்னைப்பார்த்துப் பாடவரும் வித்துவான்களெல்லாம் மிகவும் புகழ்ந்து பாடும்படியாக, செவ்வையாய்ப் புசித்து வளர்த்து வைத்த உடம்பை மிகவும் போஷித்தே வீணாகக் கெட்டேன். (எ-று)

இது தான் தேகத்தின்மேல் மிகவும் வாஞ்சை வைத்திருந்தனர் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

வித்வான்கள் பணங்கொடுப்பவர்களைப் பலவகையாகப் புகழ்ந்து பாடுவது சுபாவமாயிருப்பதினால் இவரும், "கண்டபுலவர் கனக்கவே தான் புகழ" என்றார். (௯)

எண்ணிறந்த ஜென்ம மெடுத்துச் சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதிவிழந்து கெட்டேனே

(பொ-ரை) நான் இதுவரைக்கும் எடுத்த ஜென்மங்களுக்கு அளவேயிராது. ஆகையால் அந்தந்த ஜென்மங்களிலெல்லாம், சிவபூசையைக் கிரமப்படி செய்து, அதினால் கிடைக்கும் இடத்தையடைந்து வீட்டுபேற்றில் வாழாமல் வீணே காலங்கழித்தேன். (எ-று) (௰)

சிற்றெறும்பு சற்றுந் தீண்டப்பொறாவுடம்பை
உற்றிறுக்கவுஞ்சுடவு மொப்பித்து மாண்டேனே

(பொ-ரை) நான் எடுத்துள்ள அநேகஜென்மங்களிலும் சிறியஎறு
ம்பினாலும் தீண்டப்பெறாத இந்த உடம்பைச்சுற்றத்தார்கள் நெருங்கி
வருத்தப்படுத்தவும், சுடவும், அவர்களுக்கு ஒப்புவித்து நான் வீணே
சென்றேன். (எ-று)

இந்தத்தேகமேமோக்ஷத்தையடைய எளியதாகையால்அதைநான்
பலஜன்மங்களிலும் விட்டுவிட்டுக் கெட்டேன் என்பது குறிப்பு. (கக)

தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாம லின்பமென்று மாண்டேனே

(பொ-ரை) தன்னுடையதேகமே தனக்கு விரோதத்தைவிளைக்கும்
என்று எண்ணும் அறிவில்லாமல் அத்தேகமே இன்பத்தைத் தருவ
தென்று நினைத்து நான் அநேகநாட்களை வீணாகக் கழித்துவிட்
டேன். (எ-று)

அப்படிநான் என்னுடைய வாழ்நாட்களையெல்லாம் வீணாகக்கழி
த்துவிட்டதையும் பாராமல் என்னுடைய குருசுவாமி எழுந்தருளிவ
ந்து எனக்கு உபதேசித்த பெருங்கருணைத்திறத்தை நான் என்னவெ
ன்று சொல்லுவேன் என்பது குறிப்பு. (கஉ)

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந் தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புசுற்றமென்று விருப்பாய்மாண்டேனே

(பொ-ரை) தோல், எலும்பு, மாமிசம், சோறு, இவற்றால் விருத்
தியடைந்து வாராநின்ற தேகமும், சுற்றமும், ஆகிய இவைகளை
மெய்யென்றுநம்பி மற்றவற்றின்மேல் மிகுதியும் வெறுப்பாயிருந்து
என்னுடைய காலத்தையெல்லாம் வீணாய்க்கழித்து விட்டேன். (எ-று)

போக்குவரத்தும் பொருள்வருத்துங்காணாமல்
வாக்கழிவுசொல்லி மனமறுகிக்கெட்டேனே.

(பொ-ரை) இறப்பையும், பிறப்பையும் நீக்கும்வழியையும் மெய்ப்
பொருளான்று வந்தணைகூடும் வழியையும் எண்ணியெண்ணிப் பாரா

மல் வீண்வார்த்தைபேசி மனமானது மயக்கத்தையடைந்து அதினால் வீண்காலம் கழித்தேன், (எ-று).

அப்படிபிறந்துபட்டகாலமெல்லாம் பரிபாகக்குறைவானதென்று எனக்கு இப்பொழுதே நன்றாய் விளங்குகின்றது. ஆனாலும் என்னுடைய குருசுவாமியானவன் என்னைக் கைவிடமாட்டான் என்பது குறிப்பு. (கச)

இறந்தகாலத்திரங்கல் முற்றிற்று

—

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் நெஞ்சொடுபுலம்பல்.

இஃது தான்மனத்தோடு தன்னுடைய குறைகளைச் சொல்லித் துக்கிக்கின்றதைச் சொல்லுகின்றது.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டி மாய்விருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்ற தேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங் கண்வலையிற்சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போ லலைந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! மண்ணையும், பொன்னையும், பெண்ணையும் காட்டித் திருச்செங்காட்டில் நடிக்கின்ற சிவபெருமானை ந் துதிசெய்யாமல், கண்களைமருட்டிக்காட்டி மயக்குகின்றவேசிகளுடைய கண்களாகியவலையில் அகப்பட்டு கடைத்தெருவில் அலைந்துதிரிகின்றநாயைப்போல் நீ மிகவும் அலைந்தாய். (எ-று)

இ அப்பாலிருந்த நாற்றுமொன்றிடை மருப்பாஹனுகை சீயமே முனுனுடைய திருவுடியெ பெருந்தடைய, அவை நிஜமிலைக்கு முடைமின் அமைமியாகிருப்பாயாறுை அமைக்டுமியமைகளை, ஆன பாய் நிதை கந்து போகிக்குப்பார்த்த வனாகுமைத்துப்பியமை மார் களைக மெகிமாதி விளட்டிமைடைம் மன்பூதை குறிப்பு. (௧)

மட்பாசனமலிவீற் பொற்பூட்டுமெத்தைதனின்மேல்
முட்பாலணித்தபணி போடாளசிக்காமல்
நுட்பாய்க்கிடைத்தி மிகமாறுமி கொள்ளுமுகமே
முப்பாலமைப்போர்க்கு முடிக்கிலிவேசெற்சமே.

(பொ-ள்) வறுமையே! பசுமட்களை மட்டுப்படுத்த விளக்காசிக்கு ஆசனமுமின்மேலும், அதுபோ பட்டு மெத்தையின்மேலும் இருந்த பிறுமியும் விசைதக் கொண்டிருக்க ஆமாளுமைக்கோடி பாசிமிடைத்தி மயக்க இமைவுமாமல் மயக்கக் கள்ந்துகொளாக் போனமக்கு நள வமே முப்பாத்த சுரமையாக பெரும்யைப் ஜதிசெப்பாய் மிவேக விட்டமிலையே.(ச-து)

இ இப்படி அபிபோகுமெற்பிருமா விட்டமுடையை சதியைமுப் படிபெருமை ஸன்பதாம். (௨)

முப்பாலும்படையாய் முதைப்பாற்கௌமுப்பாதாம்
அப்பாலுக்கப்பாளின் மூலமைதப்போர்த்தாமல்
இப்பாறுப்பவாழ்னைவமமி வெய்யனாக்கொள்கியாமை
தப்பாமுாம்மைந்தனின் முழ்ந்திவிலெப்பெருசமே.

(பொ-ள்) மனமே! முன்றுபாலுக்கு பாழ்ரி அமைகளுக்கு உசிதம் பட்டமான முதைபாமும் கெரும பாழுமி. அதுபெற்ற பாதுதுவ அப்பாலுப்பாறுமை பௌழுமெல்லினை அகப் பாமிபொருளை சதி செய்யாமல் இந்தகேடலைடதகா சின் மமுழ்க்கைகமை கப்பிட பிச

கைபெற்றவர்களுக்கு ஒருபொருளையும் தானஞ் செய்யாமல் இந்தப் பாழாகவந்து அடைந்த இருவினைக்கிரையாகியிருக்கின்றனை. (எ-று)

நீ என்ன விபரீதமோ அறியேன் என்பது குறிப்பு. (௩)

அன்னம்பகிர்ந்திங் கலந்தோர்க்குதவிசெய்து
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றாமல்
பொன்னுமனையுமெழிற் பூவையரும்வாழ்வுமிவை
இன்னஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! அன்னத்தைப்பகிர்ந்து இவ்விடத்தில் அலைந்து திரியும் தரித்திரர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்யத் தகுந்த இந்த மானிடதேகம் எடுத்தும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்யாமல் பொன்னையும், வீட்டையும், அழகியபெண்களையும், வாழ்க்கையையும், மிகவுஞ் சாசுவதமுடையவைகளாக நினைத்தாய். (எ-று)

நீ அவைகளை அழியாத திண்மைப்பொருள்களாக நினைப்பதினால் உனக்கென்னபலன் என்பது கருத்து. (௪)

முற்பிறப்பிற்செய்த முறைமையால்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றோமென் றெண்ணாதுபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாம லரன்பூசைசெய்யாமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறந்துவிட்டனையே.

(பொ-ரை) ஓ பாழாகிய மனமே! முன்சென்மத்தில் செய்த நல்வினையால் கிடைத்த இந்தச் செல்வத்தை இப்பொழுதே பெற்றதாக நினைத்துத் தரித்திரர்களுக்குக் கொடாமலும், சிவபூசை செய்யாமலும், புலவர்களுக்குக் கொடாமலும், அறவந்த வழியை மறந்துவிட்டாய். (எ-று)

அப்படி மறந்துவிடுவாயானால் நீ சிவப்பேற்றை அடைவது எப்படி? என்பது கருத்து. (௫)

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்கா தனத்திலிருந்தாலும்
காணித்துடலைநமன் கட்டியேகைபிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! மாணிக்கம், முத்து, வயிரம் ஆகிய இவைகளை யமைத்துச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்து பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிம்மாசனத்தி லிருந்தாலும், எமனானவன் நம்முடைய தேகத்தைக்கட்டிக் கையைப் பிடித்தால் மேலேசொன்ன காணியும் பொன்னும், கூடவருவதைப் பார்க்கவில்லையே ? (எ-று)

நாம் தேகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு வெளியே போம்போது இந் தப்பொன், பெண், பூமி முதலிய யாவும் நம்முடன் கூடவருகின்றன வா? இல்லை. ஆகையால் நீ ஏன் அவைகளைத் துணையுள்ளவைகளாக நினைக்கின்றாய் என்பதாம். (௬)

கற்கட்டுமோதிரநற் கடுக்கனரைஞாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்ற திசைக்கொருத்தரானாலும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! இரத்தினங்களிட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கும் மோதிரங்கள், நல்லகடுக்கன், அரைஞாண் ஆகிய இவைகளைத் தரித்து, அஷ்டதிசைகளிலுள்ள ஜெநங்களெல்லாந் துதிசெய்யும்படியாக வாழ்ந்திருந்தாலும் எமனானவன் பல்லை ஒன்றோடொன்று கிட்டிக் கொள்ளும்படிசெய்து உயிரைப்பந்துபோல் கையிலெடுத்து விளையாடுகின்ற காலத்தில் மேலேசொன்ன ஆபரணங்களெல்லாம் நம்முடன் கூடவரப்பார்த்திருக்கின்றோமா? இல்லையே. அப்படியிருக்க நீ ஏன் இன்னும் அவைகளின்மேல் விருப்பம்வைத்திருக்கின்றாய். (எ-று) (௭)

முன்னைநீசெய்ததவ முப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றுமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! முன்கழிந்த ஜென்மங்களில் நீ செய்திராநின்ற புண்யபலமே மூன்று ஜென்மங்கள் வரைக்கும் உன்னைத்தொடர்ந்து உன்னுடன் கூடவருமேயொழியத் திரவியங்களும், ஆபரணங்களும், பெண்களும் கூடவாரா. இப்படியிருப்பது உனக்குத்தெரிந்தும் அவைகளையே சதமாக நம்பி ஞானாசிரியனை விடாது நமஸ்காரஞ்செய்யுந் தொழிலைமறந்தாய். நீ இங்ஙனம் செய்தமையால் கண்ணிலாக்குருடன்போல் பார்வையில்லாதவனானாய். (எ-று)

மனமே! கூடவரப்படாத திரவியங்கள் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்கள்மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையைவிட்டுச் சிவபெருமானிடத்தில் சதா ஆசை வைக்கக்கடவை. அப்படி வைப்பாயாகில் அவன் உன்னைக்கூடிய சீக்கிரத்தில் ஜெநநசமுத்திரத்திலிருந்து மோக்ஷமென்கிற கரையிலேற்றுவான் என்பது கருத்து. (அ)

பையரவம்பூண்ட பரமர்திருப்பொற்றாளைத்
தூய்யமலர்பறித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிருமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! படம்பொருந்திய சர்ப்பாபரணத்தைத் தரித்திராநின்ற சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளைச் சதா நமஸ்காரஞ்செய்யாமல் பரிசுத்தமான மலர்கள்கொய்து சாத்தி அத்திருவடிகளை வணங்காமலும் பெண்கள் தமது கைகளில் அணிந்துள்ள வளையலையும், காலில் அணியும் பாடகத்தையும் பார்த்து இவைகளே உண்

[illegible] (ஏ-று).

[illegible] (௯)

[illegible]

(பொ-ரை) [illegible] (ஏ-று)

[illegible] (௧௦)

[illegible]

(பொ-ரை) [illegible]
(ஏ-று)

நான் சொன்னபடியே சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சிந்தி செய்வையானால் என்றும் அழியாத சிவகதியை யடைவாய் என்பதாம். (கக)

அற்புதமாகிக் கவமுடை வாயிடக் குற்றின்னே
சற்குருவைப் போற்றித் தவம்பெற் றுணரமல்
உற்பத்தி செய்பொன் உடைமை பெருவாழ்வை நம்பிச்
சற்பத்தின் வாயிற் றவளைபோ லானேனே.

(பொ - ரை) (மனமே! உன்னுடைய காதும்) பிறவிப் அசரீரியாகி மாத உடம்பிலிருக்கும் உயிரானது வெளிப்பட்டுப்போகுமுன்னமே மனமானது நிரியிலேத் தந்திசெய்து அதிகமான தன்னையுதை அடைந்து தவமோ வழுத்தியாமல் இடையில் உண்டாகின்ற செல்வப்பொருளை யும், அதிகமாகும் அபரணங்களையும், பெரியவாழ்வையும், நிலையுள்ள வைகளாக நம்பியிருந்ததினால் பாம்பின் வாயிற் பட்டிருந்த தவளை போலாகியும் விட்டேன். (எ-று)

நான் பொன், பெண், பூமி முதலியவைகளின்மேல் ஆசைவைத்துச் சிவபெருமான் திருவடியை மறந்தேனானால் எனக்கு இளைப்பாற தருவாரொருவருமில்லை என்றபடி. (கஉ)

உற்றார் பெற்றா ருடன்பிறப்பார் பிள்ளைகளார்
மற்றிருக் காலென் யாரும்போ தாகவேரு
கற்றவிழுந் தவிளங் கன்றது போலேயுருகிச்
சிற்றிச்சிற் றின்பந் தேர்ந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! உன்னுடைய சுற்றத்தாரும் பெற்றவர்களும் உடன்பிறந்தவர்களும், பிள்ளைகளும், மற்றுமுள்ளவர்களும் இறந்தாலும் என்னுடைய தன்றுமில்லை; என்னுடைய உயிரானது தானேகருதி தருவதில் மேலேசொல்லப் பட்டுக்கொண்டு உடனேபோ

கையால்இப்படியிருப்பதையறிந்தும் தாய்ப்பசுவைக்காணமல்கன்றானது இளகி மனம்வருந்துவதுபோல் வருந்தி சிற்றின்பத்திற் சேர்ந்தனையே? ஈதென்னகெடுநியோ? அறியேன். (எ-று) (கரு)

வீடிருக்கத்தாயிருக்க வேண்டுமனையாளிருக்கப்
பீடிருக்கவூணிருக்கப் பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக்கன்றிருக்க வைத்தபொருளிருக்க
கூடிருக்கநீபோன கோலமென்னகோலமே.

(பொ-ரை) என்னுடைய உயிரே! வீடானது இருக்கவும், பெற்றதாயார் இருக்கவும் விருப்பத்தோடு வேண்டப்படுகின்ற பெண்சாதியிருக்கவும்; பெருமையொரு பக்கத்திலிருக்கவும், உணவுகள் இருக்கவும்; பிள்ளைகள் இருக்கவும், மாடுகன்று இவைகளிருக்கவும், வைத்திருக்கின்ற திரவியங்களிருக்கவும், நீவாழ்ந்து கொண்டிருந்த கூண்டாகிய தேகம் இருக்கவும், நீ வெளியேபோய் விட்டமாய்கை என்னமாய்கையோ? தெரியவில்லை. (எ-று)

மேற்சொன்ன பொருள்களெல்லாம் உனதாயிருக்க இவைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு நீ தேகத்தினின்றும் வெளிப்பட்டுப் போய்விட்ட ஆச்சரியத்தை நான் என்னென்று சொல்லுவேன் என்பது கருத்து. (கச)

சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாய்ப்பூசிமிகு வேடிக்கையொடியாரக்
கந்தமலர்சூடுகின்ற கன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனையென் றெண்ணிலையேநெஞ்சே.

(பொ-ரை) மனமே! சந்தனம், குங்குமப்பூ, சாந்து, வாசனைத்திரவியங்கள், ஆகிய இவைகளை விநோதமாகப்பூசி மிக வேடிக்கையாக வாசனையோடுகூடிய புஷ்பத்தைத்தரிக்கின்ற பெண்களும் இருக்கவும் (அந்த உயிரானது எந்தவகையாகத் தேகத்தைவிட்டுப் போயிற்

றென்று அதற்குமிகவும் நெருங்கியிருக்கின்றது. நீ எண்ணிப் பார்க்கவில்லையே. (எ-று)

நம்முடைய தேகத்தின் சுபாவம் இப்படியிருப்பதால் நீ அதை யுணர்ந்தும் சிவப்பேற்றிற்கு ஆளாகாமல் வீணேகாலம் கழிக்கின்றாய் இது உனக்கு என்ன அறியாமையோ அறியேன் என்றபடி. (௧௩)

காற்றுத்துருத்தி கடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சடலத்தை யுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கியன்னம் பசித்தோருக்கியாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போல வளாவினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! காற்றையடைத்து வைத்திராநின்ற துருத்தியும், கொடியவினையினளவாகவந்த ஊற்றையான சடலமுமாகிய இந்தத்தேகத்தை நிலையுள்ளதாக நினைத்து அதினால் கர்வத்தையடைந்து பிச்சையெடுப்பவர்களைப் பார்த்து மனமிரங்கி அன்னதானஞ் செய்யாமல் ஆற்றுவெள்ளத்தைப்போல் பரவித்தவிக்கின்றனையே. என்ன விபரீதம்? (எ-று) (௧௪)

நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பி நிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவாயன்னம் பசித்தோர்க்களியாமல்
போக்குமெமதூதன் பிடித்திழுக்குமப்போது
ஆர்ப்பட்டுவரென்று மறிந்திலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீர்த்தோன்றும் குமிழியைப்போல் இருக்கின்ற இவ்வாழ்வைநம்பி இதுவே நிச்சயமானதென்று நினைத்துப்பாக்களவு கூடப்பசித்து வந்தவர்களுக்கு அன்னங்கொடாமையால் தங்கள் உயிரை எமதூதர்கள் பிடித்திழுக்கும் அந்தக்காலத்தில் ஆர்ப்பரித்துத் துன்பபட்டுவார்கள் என்பதை நீ அறிந்திலைபோலும். (எ-று)

இப்படியிருப்பதால் நீ கூடியசீக்கிரத்தில் தருமஞ்செய்து நற்கதியை யடையவேண்டும். என்பது கருத்து. (௧௫)

பின்னஞ்சிறுநுதலாள் செய்தபலவினையால்
முன்னந்தனமார்பில் முளைத்தெழுந்து விம்மி
வன்னந்தளதளப்ப மயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ண அறிந்திலையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ சிறந்த நெற்றியையுடைய பெண்களானவள் செய்த பலவினைகளால் அப்பெண்களது மார்பில் கிளைத்துப் பரவிவிம்மியெழுந்த தனபாரத்திற்கு மயக்கமுற்றவனாகி மாயாவலைக்குட்பட்டு பசித்தோர்க்கு அன்னத்தைப் பாகித்திட்டு நீயும் உண்பதற்கு அறிந்தாயில்லை. (எ-று)

ஆகையால் நீ சிவனடியைச்சேரும் திருவருட்பாலிப்பை யடையாதவனானாய் என்பது கருத்து. (கஅ)

ஓட்டைத்துருத்தியை யுடையும்புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்த ரருளைமிகப்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்து வெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டும்பொருளிதென்று கருதிலையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை, மனமே! ஓட்டையாகிய துருத்தியும், உடையுந்தன்மையையுடைய புழுவாசஞ்செய்யுங் கூண்டுமாகிய இந்தஉடம்பையாட்டுகின்ற சிவனென்னும் சித்தப்புருஷனுடைய திருவருளை நினைந்து நினைந்து மிகவும் துதிசெய்து ஆறாதாரவீட்டைப் பிராணாயாமமாகிய திறவுகோலால் திறந்து அவ்விடத்திலுள்ள வெளியை (அதாவது சிதாகாயத்தை) தேஜோமயத்தால் அழைத்துக்காண்பிக்கும் பொருளாயுள்ளது இதுதானென்று அப்பொருளைச் சிந்தித்தாயில்லை. (எ-று)

நீ அப்பொருளைச் சிந்திப்பாயானால் நல்ல கதியை யடைவாய் என்பது கருத்து. (கக)

ஊன்பொதிந்தகாய முளைந்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லால் நீசற்குருவைப்போற்றாமல்

காண்பரந்தவெள்ளங் கரைபுரளக்கண்டே மீ
மீன்பறந்தாற்போலே விசாரமுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! சதைநெருங்கிய காயமும் நெருங்கிய புழுத்
தங்கியிருக்கும் கூண்டாகவுமுள்ள இந்தத்தேகத்தை நீ சுமந்தாயே யல்
லாமல் ஞானாசிரியனைத் துதிசெய்தாயில்லை. ஆகையால் காட்டில்
பரவிவருகின்ற வெள்ளமானது கரையைத்தள்ளி வெளிப்பட்டுவர
அதைப்பார்த்து மீன்பறந்துபோய்விட்டதுபோல் நீ துன்பத்தையடை
ந்தாய். (எ-று) (உ0)

உடக்கையொருத்தி யுயிரையடைத்துவைத்த
சடக்கைச்சதமென்று சார்ந்தங்கிருமாந்தே
உடக்கைத்தகர்ந்தே யுயிரையமன்கொள்கையிலே
யடக்கமாய்வைத்தபொருளங்குவரமாட்டாதே.

(பொ-ரை) மனமே! ஞானசத்தியால் உயிரை அடைத்துவைக்கப்ப
ட்ட இந்தத்தேகத்தை நிலையுள்ளதென்று நினைத்துக்கர்வப்பட்டு இரு
க்கின்றாய் அந்தத்தேகமானது விழ அதிலிருக்கும் உயிரை எமதூத
வன் கொண்டுபோகும்போது நீ அடக்கமாய் ஒருவருக்கும் தெரியா
தபடி சேர்த்துவைத்த திரவியமானது உன்னோடுகூடவரமாட்டுமோ?
வாராது. (எ-று)

ஆகையால் இதையுணர்ந்து பொருளாசையைவிட்டுச் சிவபத
வியையடைவாய் என்பதுகருத்து. (உக)

தித்திக்குந்தேனைத் தெவிட்டாததெள்ளமுதைத்
முத்திக்குவித்தான முப்பாழைப்போற்றாமல்
பற்றிப்பிடித்துயமன் பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம்
சுற்றியிருக்குவினை சூழ்ந்தனையே நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓமனமே! தித்திக்கானின்ற தேன்போல் ருசிப்பதாய்த்
தெவிட்டாத தெளிந்த அமிர்தம் போல்வதும் மோக்ஷ ...

முதன்மையான பொருளானதும், முப்பழமானதுமான பரம்பொரு ளைத் துதிசெய்யாமல், இயமனானவன் வலிவாகப்பிடித்துப் பாசக்கயி ற்றாற் கட்டும்படியாக என்னைச் சுற்றிச் சுற்றிவந்து கொண்டேயிரு க்கும் இருவினைகளிற் கூடினையே? (எ-று)

நீ வினைச்சம்பந்தப் பட்டிருக்கும்வரைக்கும்சிவபெருமானுடைய திருவடியையடையாய் என்பது கருத்து. (உஉ)

அஞ்செழுத்தாயெட் டெழுத்தா யைம்பத்தோரட்சரமாய்
பிஞ்செழுத்தாய்நின்ற பெருமானைப்போற்றாமல்
வஞ்சகமாயுற்றமுலை மாதர்வலைக்குள்ளாகி
பஞ்சரித்துத்தேடிப் பாழுக்கிறைத்தோமே.

(பொ-ரை) மனமே! நாம் பஞ்சாட்சர ரூபமாகவும், அஷ்டாட்சர ரூபமாகவும், அவைகளின் குருந்தான ஓரெழுத்தின்ரூபமாகவுமுள்ள யாதொரு சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாமல், வஞ்சகத்தைச் செய்யா நின்ற முலைகளையுடைய பெண்கள் மாய்கையில் சிக்கி அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகப் பணந் தேடுவதிலே வீணாக நாள்களைக் கழித்தோம்? (எ-று)

ஆ! ஈதென்ன விபரீதமோ? அறியோம். (உ௩)

அக்கறுகுகொன்றைதும்பை யம்புலியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்கர்திருத்தாளைத் தொழுதுவணங்காமல்
மக்கள்பெண்டீர்சுற்றமுடன் வாழ்வைமிகநம்பியன்பாய்
விக்கலெடுமுண்டென் றெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! உருத்திராக்ஷமாலையையும், அறுகம்புல்லையும் கொன்றைப்பூமாலையையும், தும்பைப்பூமாலையையும், சந்திரனையும் தமது சடாபாரத்தின்கண் தரித்திராநின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளு டைய திருவடிகளைத் துதிசெய்து வணங்காமல், பிள்ளைகள், பெண் கள், சாதியார் வாழ்வு ஆகிய இவைகளை மிகவும்நிலையுள்ளவைகளாக

ளக்கிலுமிருப்பனவாகுமென்று நம்பிக்கையாக நினைத்திருக்கா யல்லவா? (எ-று)

இதுவோர் மடைமையான் அறிவு என்பதற்கு யாதொரு தடையுமில்லை என்றபடி. (உச)

ஆண்டகுருவி னருளைமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாய வீட்டுவழியாராமல்
பூண்டகுழன்மாதருகல்லார் பொய்மாய்கைக்குள்ளாகி
தூண்டிலகப்பட்டுத் துடிகெண்டையானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! உன்னால் நான் என்னை அடிமையாகக்கொண்ட ஞானசிரியனுடைய திருவருளை மிகுதியும் போற்றுதல்செய்து கயிலாய சம்பந்தமான மோக்ஷமார்க்கத்தையடைய முயற்சி செய்யாமல் பெண்கள் மாய்கையிலகப்பட்டுத் தூண்டில் முள்ளில் அகப்பட்டுத் துடிக்கின்ற கெண்டைமீன் போன்றவனாய் விட்டேன். (எ-று) (உரு)

ஏணிப்பழுவா யிருளையறுத்தாளுமுற்றும்
பேணித்தொழுங்கயிலை பேறுபெறமாட்டாமல்
காணவருப்பொருளாய்க் கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாமரப்போ லாகினேனெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் என்னுடைய அஞ்ஞானமாகிய இருட்டையொழித்துத் தானே குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து அடிமைகொள்ளும்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்து கயிலாசத்தை அடையும் படியான சிவப்பேற்றைப் பெறும் படிவகையான நியமார்க்கங்களிற் சென்று வேரற்றமரம் போலானேன். (எ-று)

கோத்துப்பிரகாசங் கொண்டிருக்கிறண்டமெல்லாம்
காத்தபடியே கயிலாயஞ்சேராமல்

வேற்றுருவப்பட்டடியேன் வெள்ளம்போ லுள்ளுருகி
ஏற்றுங்கழுவி லிருந்தபிணமானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் என்னை ஆளவே விரும்பித் தன்னைப் படுத்திக்கொண்டு எல்லா அண்டங்களிலும் பரவியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய கயிலாய வாழ்விற் சேராமல் வேறு ரூபத்தைப்பெற்று வெள்ளத்தைப்போல் மனமானது உருகி ஏற்றப்படுகின்ற கழுவினிடத்திலிருந்த பிணமாக ஆய்விட்டேன். (எ-று) (௧௯)

நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற் றின்றானைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற் றட்டழிந்தாநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) ஓ மனமே! நீ உன்னுடைய தேகத்திலின்றும் உயிரானது வெளிப்பட்டுப் போகா முன்னமே கண்ணப்ப நாயனாருடைய எச்சிலைத் தின்றவனான சிவபெருமானைச் சேராமல், வலையிற்சிக்கிய மான்போல் வருந்திப் பின்முன்னாகவும் முன்பின்னாகவும் மாறிக்கிடக்கின்ற சாஸ்திரங்கள்போல தடுமாறிக் கெட்டனை. (எ-று) (௨௰)

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழுக்குரம்பை யின்றனின்
இடைக்குநடைக்கு மிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனேநாயனையேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

(பொ-ரை) தில்லைவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தலைவனே! நாய்க்கு ஒப்பானவனான நான் பெண்களுடைய இடுப்புக்கும், நடைக்கும், நல்வார்த்தைகளை உவமானமாகச்சொல்லி கூண்டைவிட்ட மிருகத்தின் தன்மையையடைந்தேன். (எ-று) (௨௧)

பூவாரைப் போற்றும் புகழ்மதுரைச் சொக்கரது
பொற்பதமே போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
நாவாரந்தோறுந் தலைநுழைந்த நாய்போல
ஆகாதிந்தச்சமைய லைந்துதிரிந்தாயே.

(பொ-ரை) ஏனைத்தும் ஆகாத மனமே! பூமியில் வாழ்பவர்களாற் போற்றப்பட்டுப் புகழ்கின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சொக்கநாதக்கடவுளது சிறந்த திருவடிகளைத் துதிசெய்து அதனா லுண்டாகும் சிவலோகத்தை யடையாமல் நாவாரங்களெல்லாம் புகுந்து புகுந்துவரும் நாயைப்போல் அலைந்து திரிந்தாய். (எ-று) (௩0)

பற்றெட்டாயிரந்தாப் பதினாறன்றிரண்டொன்றும்
ஒத்திட்டு நின்றந்தா ரோய்பத்தைப்போற்றாமல்
தெத்திட்டு நின்ற திரிகன்னிக்குள்ளாகி
விற்றிட்டாய்நெஞ்சே விடவுமறியாயே.

(பொ-ரை) மனமே! ஆறுதார சோபானத்தை யுடையதாகிய நேத்திரப் பதுமைபோன்ற பரம்பொருளைத் துதிசெய்யாமல் வருத்தப்படுகின்ற திரிகன்னிக் குட்பட்டுவிற்று விட்டாய். அதை விட்டுவிடவும் தெரிகிறாயில்லை. (எ-று) (௩௧)

அந்தரமாருவாகி யைம்பொன்றுமெட்டுமொன்றும்
மிந்தியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிட்டவன்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல்
கந்தகண்டகன்னடையைப்போல்காணலுற்றுக்கெட்டேனே.

(பொ-ரை) பஞ்சவிந்திரியம் பதினைந்து விகாரம் ஒன்பதுவாயில் ஆகிய இவைகளையும் தாண்டியிருந்த விளக்கின் ஒளியைப்போற்று

...செய்யாமல், புஞ்சிலிட்ட நெருப்பைப்போலவும், விஷத்தைக்கு டித்த கெண்டை மீனைப்போலவும், அலைந்து கெட்டேன். (எ-று)

ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை
யீனமுடனே சுமந்து மண்ணுலகில்மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்க ளாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம் போய்ப்பிழைத்தோமில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! நாம் நாற்றத்துடன் உடையும் இக்கூண்டை சுமந்து இறந்துபடாமல் பஞ்சபாண்டவர்கள் தாம் அரசாட்சிசெய்து கொண்டிருந்த தேசத்தைவிட்டு வெளிதேசத்திற்குப்போய்ப் பிழைத் ததைப்போல் நாமும் போய்ப் பிழைத்தோமில்லையே. (எ-று) (கூ)

ஊறையிறக்கின்ற வப்பிருந்தாண்டத்தை
நாறுமல்நாறி நழுவும்புழுக்கூட்டை
வீறும்புரத்தைத் விரும்புகின்றதெப்படியென்
றாறுதநாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் இந்தப்பலவகையாலும் அருவருக்கத் தக்கதான தேகத்தை நம்புவது எப்படியென்று அதைவிட்டு நீங்கியிரு ந்தேனில்லையே? (எ-று)

நான் இப்படியிருப்பதால் கடைத்தேறும் வழியில்லை என்பது குறிப்பு.

அரியவரிதேடி யறியாவொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும்பரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக்காமத்தழுந்தியே
அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் அருமையானவரான விஷ்ணுவானவர் தேடித்தம்மால் அறியப்படாதவரான ஒப்பற்றபொருளை, யாவராலும்

பட்சத்துடன் துதிசெய்யப்படுபவரானபரஞ்சுடரைத்துதிசெய்யாமல் இந்தப்பெரிய இவ்வாழ்க்கையைநம்பிக் காமத்தில் அமிழ்ந்திச் சிங்கத்தினாலேயிற்சிக்கிய யானையைப்போலானேன். (எ-று)

தந்திரத்தையுன்னி தவத்தைதமிகநிறுத்தி
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணுமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

(பொ-ரை) மனமே! நான் தந்திரமார்க்கங்களை நினைத்துத் தவத்தை செய்யாமலும், மந்திரத்தை நினைத்து மயங்கித் தடுமாறியும் விந்துவுக்கும், நாதத்துக்கும் மேற்பட்டு விளங்காநின்ற தேஜோமயத்தைத் தரிசிக்காமல், ஆகாயத்தில் கோம்பைவிட்டெறிந்து பிடிக்கும் குருடனைப்போலாய் விட்டேன். (எ-று) (௯௪)

விலையாகிப்பாணனுக்கு விறடிமைபட்டதுமின்
சிலையார்கைவேடனெச்சிற் றின்றானைப்போற்றுமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்தினாலழுங்கி
யுலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ பாணபத்திரனுக்கு அடிமையாளாக வந்தவனும், கண்ணப்பனுடைய எச்சிலைத் தின்றவனுமாகிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாமல் சமுத்திரத்திற்பட்டசிறுதுரும்பைப்போல் அகங்காரத்தினால் அழுந்தி அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோலும் உருகினையே. (எ-று) (௯௭)

நெஞ்சொடுபுலம்பல்

முற்றிற்று

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

பூரணமாலை.

மூலத்துதித்தெழுந்த முக்கோணச்சக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றாமல் மதிமறந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மூலாதாரமாகிய இடத்தில் உதித்தெழுந்திராநின்ற முக்கோண மாமுருடம் பெற்றுள்ள சக்கரத்திலிருக்கும் வாலாம்பிகையைத் துதிசெய்யாமல் புத்தி கெட்டேன். (எ-று) (க)

உந்திக்கமலத் துதித்துநின்றபிரமாவைச்
சந்தித்துக்காணாமல் தட்டழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உந்தியாகிய கமலத்தினிடத்தில் தோன்றியிராநின்ற பிரமாவைக் கண்டு தரிசிக்காமல் தடுமாறினேன். (எ-று) (உ)

நாவிக்கமல நடுநெடுமாற்காணாமல்
ஆவிகெட்டியானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! நாபியின் நடுவான இடத்திலிருக்கும் விஷ்ணுவைக்கண்டு தரிசிக்காமல உயிரிழந்து நாளும் புத்திகெட்டலையலைந்தேன். (எ-று) (ங)

உருத்திரனையிருதயத்தி லுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநாளுங் கலங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! இருதயஸ்தானத்திலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற உருத்திர மூர்த்தியை உண்மையாகத் தரிசிக்காமல் நாளும் என்னுடைய புத்திகெட்டு மயங்கினேன். (எ-று)

விசுத்தியமகேசுரனை விழிதிறந்து பாராமல்
புசித்துருகி நெஞ்சம் பதறினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! யாதொருகண்ட ஸ்தானமாகியவிசுத்தியென்கிற இடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மகேஸ்வரமூர்த்தியை என்னுடைய ஞானக்கண்ணைக்கொண்டு தரிசிக்காமல் பசியால் வருந்தி மனம்பதைத்தேன். (எ-று) [௫]

நெற்றிவிழியுடைய நிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! யாதொருலலாடஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இயல்பாகவே பாசமென்பதில்லாத சதாசிவமூர்த்தியை நல்லஞான அறிவோடுபோய்த் தரிசிக்காமல் புத்திகெட்டேன். (எ-று) (௬)

நாதவிந்துதன்னை நயமுடனே பாராமல்
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இவைகளுக்கு மேற்பட்டிராநின்ற நாததத்துவத்தையும், விந்துதத்துவத்தையும், நல்லமனத்துடன் போய்த்தரிசிக்காமல் என்னுடைய அறிவானது மயக்கமுற்று முக்கியவிடமாகிய அறிவின் கேட்டையடைந்தேன், (எ-று) (௭)

உச்சிவெளியை யுறுதியுடன்பாராமல்
அச்சமுடனு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! யாதொருபிரமரந்திர சம்பந்தமான உச்சியின்கண் இருக்கும் ஆகாயவெளியைப் போய் மனப்பூர்த்தியாகத் தரிசிக்காமல் அச்சத்தை யுடையவனாகி நானும் அறிவுகெட்டேன். [எ-று] [௮]

மூக்குமுனையைமுழித்திருந்துபாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானு மலைந்தேனே பூரணமே.

[பொ-ள்] எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மூக்கின் அக்ரபாகத்தை நிலவும் திருஷ்டியும், நிலவும் நாடியையும் ஏகாக்கிரமாய்ச் சித்தத்தை நிறுத்திப்பார்த்து அதினால் அடையத்தக்க பயனை அடையாமல் என்னுடைய தேகம்வருந்த அலைந்து திரிந்தேன்.(எ-று) [௯]

இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல்
தடைபட்டேனையாநான் தவித்தேனே பூரணமே.

[பொ-ள்] எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! இடைகலைபிங்கலையென்னு மவை பொருட்களைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டாமல் தடைப்பட்டு நானும் வருத்தப்பட்டேன். [எ-று] [௧௦]

ஊனுக்குள்நீநின் றுலாவினதைக்காணாமல்
நானென்றிருந்து நலமிழந்தேன் பூரணமே.

[பொ-ள்] எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ என்னுடைய தேகத்திலிருந்தும் எனக்குத் தெரியாதபடி உலாவிக்கொண்டிருப்பதை நான் அறிந்துகொள்ளாமல் நானேதான் பரமேசுவரனென்றெண்ணியிருந்து அதினால் ஞானமார்க்கத்தைக் கைவிட்டேன். [எ-று] [௧௧]

மெய்வாழ்வைநம்பி விரும்பியிருக்காமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப் புலம்பினேன்பூரணமே.

[பொ-ள்] எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மெய்வாழ்க்கையாகிய ஞானவாழ்க்கையை நம்பியிருந்த நான் அதைவிட்டுவிட்டு பொய்யான உலக வாழ்க்கையை நம்பி அதினால் நிலையில்லா விசனத்தை யடைந்தேன். [எ-று] [௧௨]

பெண்பிள்ளைதந்தைதாய் பிறவியுடன்சுற்றமெனு
புண்டென்றமயில் புடமுழித்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! மனைவி, பிள்ளைகள் தாய், தகப்பன் செல்வம், சாதியார், ஆகிய இவர்களெல்லாம் எக்கால த்தும் அழியா திருப்பவர்களென்று எண்ணி நீயிருந்தும் அறியாமல் என்றேகத்தை அறியப்பெற்றேன். (எ-று)

இவர்களை நம்பித் தேகத்தைப் போஷித்துக் கெட்டேபோனேனேயல்லாமல் ஞானத்தை அடைந்தேனில்லை என்பதாம். (௧௩)

தண்டிகைப்பல்லாக்குடனே சகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்று நம்பி யுணர்வழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! தண்டிகை, பல்லக்கு முதலான சம்பத்துக்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அழியா திருப்பவையென்றெண்ணி புத்திகெட்டேன். (எ-று). [௧௪]

இந்தவுடலுயிரை யெப்போதுந் தானசதமாய்ப்
பந்தமுற்று நானும் பதமழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! இந்த உடம்பின் கண் இருக்கும் உயிரை எப்பொழுதும் இங்கேயே யிருக்குமென்று சதமாகநினைத்துப் பந்தப்பட்டவனுடன் நானும் அடைதற்குரியசிவபதத்தை இழந்து விட்டேன். [௧௫]

மாதர்பிரபஞ்ச மயக்கத்திலேயழுந்து
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! அழகிய பிரபஞ்ச மயக்கில் விழுந்து அறிவு கெட்டு மதியும் கெட்டுப்போனேன். (எ-று)

நான் இங்ஙனம் அழிவிட்டமையால் நீயே காப்பாற்ற வேண்டுமென்பது குறிப்பு. (௧௬)

சரிதைகிரியாயோகந் தான்ஞானம்பாராமல்
பரிதிகண்டமதிபோற் பயனழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ - ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானங்களாகிய இந்த நான்குவகைச் சாதனங்களில் ஒன்றையேனும்சாதிக்காமல் சூரியனைக்கண்ட சந்திரன்போல் அறிவுமழுங்கினேன். [எ-று] [கஎ]

மண்பெண்பொன்னாசை மயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற் கலங்கினேன்பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை, என்கிற மாய்கையில் விழுந்து கண்ணில்லாதமாட்டைப்போல் கதறினேன். (எ-று) (கஅ)

தனிமுதலைப்பார்த்துத் தனித்திருந்துவாழாமல்
அனியாயமாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவே! ஒப்பற்ற முதற்பொருளாயுள்ள சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் கொண்டு தனியேயிருந்து வாழாமல் அநியாயமாய் இந்த உலகத்தில் பிறந்து அலைந்து திரிந்தேன். (எ-று) (கசு)

ஈராறுதன்கலைக்கு ளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்துபாராம லறிவழிந்தேன்பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! பன்னிரண்டு கலைக்குட்டடிருந்து திருநடனஞ்செய்த சிறப்பை விசாரித்தறிந்து பாராமல் மதிகெட்டேன். [எ-று]

இது குருமூர்த்தியின்பால் விசாரிக்கவேண்டியதாகையால் அப்படிப்பட்ட குரு எனக்குக்கிடைக்கவில்லை என்பது குறிப்பு. [உ0]

வாசிதனைப்பார்த்துமகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காசிவரைபோய்த்திரிந்து காலலுந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! சரமாறுதலாகிய வாசியோக்கத்தில் பழகி அதின்மூலமாக உன்னைத்தரிசித்துத் துதிசெய்யாமல் காசிப்பதிவரைக்கும்போய் கால் அலுத்துக்கெட்டேன். (எ-று) (௨௧)

கருவிகளொன்னாற்றிற் கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராம லிடழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களிலும் கலந்து நீ விளையாடிக்கொண்டிருந்ததை என்னுடைய இரண்டுகண்களாலும் பாராமல் கெட்டழிந்துபோய்விட்டேன். (எ-று) (௨௨)

உடலுக்குள் நீநின்றுலாவினதைக்காணாமல்
கடமலைதோறுந்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என்னுடைய தேகத்திலே நீயிருந்து உலாவினதை நான் தெரிந்துகொள்ளாமல், காடு, மலை, இவைகளிலெல்லாம் திரிந்து காலலுக்கப்பெற்றேன். (எ-று)

இப்படி நான் திரிந்தது எனக்கு அறிவில்லாமையேயாம் என்பதாம். (௨௩)

எத்தேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான்பாராம லுருவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எந்தத் தேசத்திலும் எந்தக் காலத்திலும் நாம் சாவாதிருப்போமென்று நினைத்து அறிவால் உன்னைக்கண்டு தரிசிக்காமல் என்னுடைய சொரூபத்தைப் போக்கடித்துக் கொண்டேன். (எ-று) (௨௪)

எத்தனைதாய்தந்தை யிவர்களிடத்திலிருந்து
பித்தனாயானும் பிறந்திறந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எத்தனை தாய்தந்தைகளிட த்திலிருந்து பிறந்து உன்னை யறியும் அறிவு வாராமையால் பிறந்து மீண்டும் இறந்திருக்கின்றேன். (எ-று)

ஐயோ! ஈதென்னகொடுமை. இப்படியும் எனக்குவருமா? என்பது குறிப்பு. (உரு)

பெற்றலுற்ருள் தாயார் பிறந்தலுத்தேன் யானுமுன்றன்
பொற்றுளைத்தந்து புகலருள்வாய் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என்னுடைய தாயானவள் என்னைப்பலமுறையும் பெற்றுப்பெற்று வருத்தப்பட்டாள். நானே பிறந்து பிறந்து வருத்தப்பட்டேன் ஆகையால் இனியேனும் எனக்கு உன்னுடைய அழகிய திருவடிகளைக் கடாட்சித்துத் திருவருள் பாலிக்க வேண்டும். (எ-று) (உசு)

உற்ருரழுதலுத்தார் உறன்முறையார் கட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தாள் தாயார் பிறந்தலுத்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! என்னுடைய சாதியார் அழுது ஓய்ந்தார்கள் கொஞ்சம் தூரபாத்தியதை யுடையவர்களோ என்னைக் கொளுத்திக் கொளுத்திவருந்தினார்கள் என்னுடைய தாயாரோ என்னைப்பெற்றுப்பெற்று வருந்தினள். நானோவென்றல் பிறந்து பிறந்து வருந்தினேன். (எ-று)

இனியேனும் அப்பிறவியை நீக்கி யாண்டருளல்வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (உஎ)

பிரமன்படைத்தலுற்ருன் பிறந்திறந்து நானலுத்தேன்
உடையவக்கினிதா லுண்டலுத்தான் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பிரமதேவனே என்னைச் சிருஷ்டித்து வருந்தினன். நானே பிறந்தும் இறந்தும் வருந்தி

னேன். பலமுடைய அக்கினிபகவானே யென்றால், என்னைச் சகநங்க
டோறும் உண்டு உண்டுவருந்தினேன். (எ-று) (உஅ)

எண்பத்துநான்குநூறாயிரஞ் செனனமுஞ்செனித்துப்
புண்பட்டுநானும் புலம்பினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் எண்பத்துநான்கு
நூறாயிரம் ஜெந்மங்களிலும் ஒன்றுஒன்றாகப் பிறந்து மனம்வருந்தித்
துக்கப்பட்டேன். (எ-று) (உகூ)

என்னையறியாம லெனக்குள்ளே நீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலிழந்தேன்பூரணமே.

(பொ - ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் அறியாதபடி என
துள்ளாகவே நீ எழுந்தருளியிருக்க, நான் உன்னையறியாமையால் என்
னுடைய தேகத்தை யிழந்துவிட்டேன். (எ-று) (௩0)

கருவா யுருவாய்க் கலந்துலகெலா நீயாய்
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! கருவாகியும், ரூபமாகியும்,
உலகமெல்லாமும் கலந்தும் எவ்விடத்திலும் நீயேயாய் அருவாகநின்
றிருந்ததை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

நீ சர்வவியாபகனாயிருந்ததை நான் அறிந்தேனாலும் உன்னை [illegible]
றாய் கைவிடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (௩௧)

செம்பொற்கமலத் திருவடியைப்போற்றாமல்
பம்பைகொட்டவாடும் பசாசானேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! செவந்த பொன்போன்ற [illegible]
மரைமலருக் கொப்பான உனது திருவடிகளைத் துதிசெய்யாமல், [illegible]
டையென்னும் ஒருவகையான வாத்தியத்தைய டிக்க [illegible] பசா
சின்தன்மையையுடையவனானேன். (எ-று) (௩௨)

எனக்குள் நீயிருக்க வுனக்குள் நானிருக்க
மனக்கவலை தீர வரமருள்வாய் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எனக்குள்ளிருக்கவும் நான் உனக்குள்ளிருக்கவும் எனக்கு வரங்கொடுத்தருள்வேண்டும். (எ-று)

எழுவகைத் தோற்றத் திருந்துழன்ற பாவியெனைப்
பழுதுபடா வாறாளப் பக்குவத்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எழுவகையான பிறப்புகளிலும் பிறந்து பிறவியாகிய செய்துழன்ற பாவியாகிய என்னைப் பழுதுபடாமல் ஆளப் பக்குவமடையேன். (எ-று) (௧௪)

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால் நின்று மயங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சாதிகளின் வித்தியாசம் தன் நிலையையென்று அறிந்துகொள்ளாமல் பூர்வ வாசனையால் மதிமயங்கியிருந்தேன். (எ-று) (௧௫)

குலமொன்றாய் நீபடைத்த குறியையறியாமல்
மலமாண்டத்துள்ளிருந்து மயங்கினேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எல்லாக் குலமுமொன்றாகவே நிர்மாணித்திருக்கும் அருட்குறிப்பைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் என் மலத்தினாற் கட்டப்பட்ட பாண்டத்திலிருந்து மயக்கமடைந்தேன். (எ-று) (௧௬)

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவுக்கணுவாகக்
கொண்டவடிவின் குறிப்பறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! அண்டத்திலும், பிண்டத்திலும், அணுவுக்கணுவாக விருந்து திருக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் குறிப்பினை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (கூஎ)

சகஸ்திரத்தின்மேலிருக்குஞ் சற்குருவைப்போற்றும
லகத்திலுடைவாசனைவத்தா லறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ஆயிரத்தெட்டு தளத்தின் மேல் எழுந்தருளியிராகின்ற ஞானாசிரியனைத் துதிசெய்யாமல் என் மனத்தின்கண் குடிகொண்டிருக்கும் அகங்காரத்தினால் நான் அறிவழிந்தேன். (எ-று)

ஆணவம் எல்லாவற்றிலும் பழமையுடையதாகையால் [illegible] கூறினர். (கூஅ)

ஐந்துபொறியை யடக்கியுனைப்போற்றுமல்
நைந்துருகிநெஞ்ச நடுங்கினேன்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் ஐம்பொறிகளையும் தத்தமது விஷயங்களிற் போகாதபடியடக்கி உன்னைத் துதிசெய்யாமல் நைந்து மனமிளகி நடுக்கமுற்றேன். (எ-று) (கூகூ)

என்னைத்திருக்கூத்தா லெப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியாம லுடலழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ என்னை உன்னுடைய திருவருட்கூத்தினால் இவ்விதமாக ஆட்டினாய். நீயேயின்று இப்படி ஆட்டுவதை நான் அறிந்துகொள்ளாமல் வீணே கெட்டேன். (எ-று)()

நரம்புதசைதோலெலும்பு நாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல் மயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நரம்பு, தசை, தோல், எலும்பு இவைகளானாகிய தேகத்திற்குள்ளாக நானிருந்து கொண்டு

உன்னுடைய அளவை நான் அறிந்து சொல்ல மாட்டாமல் மயங்கினேன். (எ-று)

சொல்லுதற்கரியவனாகையால் உன்னுடைய அளவை அறிந்தோர் என்னுதற்கிடமில்லையென்பது கருத்து. (௪௧)

நெற்றியுடைக் கண்ணோய் சிவசெந்தக்குள்ளிருந்த
சுத்தனைத் தான்பாராமல் மயங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நெற்றிப் பூச்சியைக்கண்டிருப்பதுபோல்வே நீ ஜீவனெனுந்தக்குள்ளிருக்க அட்டியின்றியிடுசே கத்தை நான் பார்த்தறிந்து கொள்ளாமல் வீணே என்னுடைய காலத்தைக் கழித்தேன். (எ-று) (௪௨)

குருவாய்ப் பரமாகிக் குடிலைசத்தி நாதவிந்தாய்
அருவாயுருவான தன்மையிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! குருவாகியும், பரம்பொருளாகியும், குடிலாசத்தியாயும், நாதமாயும், விந்துவாயும், அருபமாயும், ரூபமாயும், நீ திருக்கோலங்கொண்டருளின தன்மையை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (௪௩)

ஒளியாய்க் கதிர்மதியாயுள்ளிருளாய்க் கினியாய்
வெளியாகி நின்ற வியனறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ஒளியாகியும், சூரியனாகியும், சந்திரனாகியும், இருட்டாகியும், அக்கினியாகியும், வெளியாகியும், நீ திருக்கோலங்கொண்ட பெருமையை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

நான் அவைகளை அறிந்திருப்பேனாகில் உன்னை என்றும் கைவிட மாட்டேன் என்பது குறிப்பு. (௪௪)

இடையாகிப் பிங்கலையாய் எழுங்கழுமுனையாய்
உடலுயிராய் நீயிருந்த வளவறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இடைகலையாகியும், பிங்கலையாகியும், சுழுமுனையாகியும் உடலின்கண் உயிரோடியும் நிறைந்தருளியிருந்த இரகசியத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (சரு)

மூலவித்தாய்நின்று முளைத்துடல்தோறுமிருந்து
காலவினைவழிக்குங் கணக்கறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீயே எல்லாவற்றிற்கும் மூலாதாரப்பொருளாய் எவ்விடத்திலும் பரவியிருந்து கடையில் சங்காரத்தையும் செய்யாநின்ற கணக்காகிய ஒருதிருவிளையாடலை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (சசு)

உள்ளும்புறம்புமாயுடலுக்குள் நீயிருந்த
தெள்ளமுதையுநானறியா திருந்தேனே பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! அகமும் புறமும் பிரியாதபடி நீ என்னுடையசரீரத்திற்குள் எழுந்தருளியிருந்த இரகசியத்தை நான் எள்ளளவாகிலும் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று)

நான் இப்படி வினைகளைக் கழிப்பதினும் பெறவேண்டிய பேறடை இழந்தவனானேன் என்பது குறிப்பு. (சஎ)

தாயாகித்தந்தைதாய் தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகிநின்றநிலையறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! தாயாகியும், தந்தையாகியும், தமர்களாகியும், கிளைஞர்களாகியும், சுற்றத்தார்களாகியும் யாதொன்றும் நீயேயானாய் என்னும் உண்மைநிலையை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (சஅ)

விலங்குபுள்ளூர்வனசரம் விண்ணவர்நீர்ச் சாதிமனுக்
குலங்களெழுவகையில்நின்ற குறிப்பறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீயே. விலங்கு, பட்சி, ஊரும் ஜெந்துக்கள், சரஜெந்துக்கள், தேவர்கள் நீர்வாழ்செந்துக்

கா, மனைவிகளை அன்றி மருமகனைப்பிரியாமலிருப்ப ஏதிதாக
இருக்கவகை அறியேனே. (எ-று) (௨௯)

ஆற்றிப்பெண்ணு மனைவியர்மேலுந்தருவாய்
மாறுகின்ற வகையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவத்துவே! நீயே ஆதிமூலமாகவும் பொருளாக மாகவும் இருக்கிறாய்; மகாக அவிநாசமாகவும் இருப்பதைப் பெருமையோடு கூறுகின்ற விதத்தை நான் அறியேனே. (எ-று) (௩௰)

காலைமாலைப்பத்துவாய் மெய்த்துதித்திருக்காலும்
பாலைமயிற்றின்ற வகையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவத்துவே! நினைப்பேராக சுகமாக மதுபானங்களையும் பிழிந்து வார்த்த பிராந்திகளையும் ஆதிக்ஷி ன்ற தூய்மை அறியேனே. (எ-று)

நினைவிலே பெண்கள் மேல் அறியாமையாலே மூழ்கிப்போனதைக் அறியேனில்லை என்பது குறிப்பு. (௩௧)

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப் புகழ்வாரிதையாகி
மெய்யாயிருக்கும் வகையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவத்துவே! பொய்யானவைகளாயும் புவியாக வும் புகழப்படுகின்ற எழுத்தினாலாகவும் மெய்ப்பொருளாய் இருக்கின்ற பெருமையை அறியேனே (எ-று

இது மெய்ப்பொருளுடைய சொரூபத்தைக் காட்டுகின்றது.

பூவிற்மணமாய்ப் பொன்னுமியக்குறி
நாவிற்சொல்லான வகையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ பூவினிடம் மணமாக பொன்னினிடத்தில் பொன்னுறுமியும் நாவி

யும், காலிலுள்ள சொல்லொலியும், வியாபித்திருக்கின்ற உண்மையைத்தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று) (௫௩)

முதலாய்நடுவாகி முப்பொருளாய்மூன்றுலகா
யிதமாய்நின்ற வியலறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஆதியாகவும், நடுவாகவும், அந்தமாகவும், திரிமூர்த்திகளாகவும், மூன்றுலகங்களாகவும், உண்மையாகவும் வியாபித்திருக்கின்ற இலட்சணத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

அவைகளை நான் அறிந்திருந்தால் எந்தவிதத்திலாகிலும் உன் திருவடிகளைப்பற்றி இருந்திருப்பேன் என்பது குறிப்பு. (௫௪)

ஊனுடனுயிரா யுள்நிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனுட்ருசியான திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஊனாகவும் அதனுள்ளுள்ள உயிராகவும், உள்ளே நிறைந்திருக்கின்ற கண்ணின்ஒளியாகவும், தேன்போன்ற ருசியானதாகவு மிருக்கின்ற திருவருட்டிறத்தை அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (௫௫)

வித்தாய்மரமாய் விளைந்தகனியாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ மூலமாகவும், மூலத்தால் முளைக்கப்பட்ட மரமாகவும், அதிலுண்டாகும் பழமாகவும், பூவாகவும், ஞானமாகவும்இருக்கின்றசக்தியை நான்அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

ஐவகையும்பெற்றுலக வண்டபகிரண்டமெல்லாம்
தெய்வமெனநின்ற நிலையறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ பஞ்சவிசேஷங்களையும் பெற்று உலகத்திலும் அண்டபிண்டங்களிலும் நீயே தெய்வமென்று சொல்லித் திரிந்தபடி சர்வவியாபகம் பூண்ட நிலையை நான் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று) (௯௪)

மனமாய்க்கனவாகி மாய்கையாயுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்ற நிலையறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ மனமாகியும், கனவாகியும் மாயமாக உள்ளேயிருந்து நினைக்கும் நினைவாகியும் இருக்கின்ற உண்மைநிலையை நான் அறியேன். (எ-று) (௯௫)

சத்திசிவமிரண்டாய்த் தான்முளைத்தொன்றாகிச்
சித்திரமாய்நின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! நீ முதலில் சத்திசிவமென வேறாக விருந்து முடிவில் இரண்டும் ஒன்றாய்விடுகின்ற வித்தையை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (௯௬)

பொறியாய்ப்புலனாகிப் பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்ற அளவறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ இந்திரியங்களாகவும் புலன்களாகவும், பேசப்பட்ட பஞ்சபூதங்களின் பிரிவாகவும், ஞானமயமாகவும் நின்ற அளவை நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. (எ-று) (௯௭)

வானிற்கதிர்மதியாய்வளர்ந்துபின்னொன்றானதுபோல்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த வுயிர்ப்பறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ ஆகாயத்திலுள்ள சூரிய சந்திரர்களாகவும், வளர்ந்து பிறகு ஒன்றாய்விட்டதுபோல தேகத்துள் தன் பிராணனாகவிருக்குந்தன்மையை நான் அறியவில்லை. (எ-று) (௯௮)

பொய்யும்புலையுமிகப் பொருந்துவீண்பேசலன்றி
ஐயோவுனைவுரைக்க வறிகிலேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நானோ, பொய்யும், புலையும், மிகவும் அடைந்து வீண்வார்த்தையாடுகின்றதைத் தெரிந்தேனே யொழிய, உன்னைத் துதிசெய்யு மார்க்கத்தை அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

நிரந்தரமாயெந்த நின்றுவிளையாடினதைப்
பரமநுவேயென்னப் பதமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும் ஒரேதன்மையாயிருந்து விளையாடினதைக்கண்டு இதுவே பரமாணுமென்று சொல்லும்படியான பதத்தையும் அறிந்தேனில்லை. (எ-று)

நான் இப்படியிருப்பதால் கடைத்தேறுவதெப்படியோ? என்பது குறிப்பு. (௱௩)

கொல்வாய்பிறப்பிப்பாய் கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய்நேர்க்குட் செயலறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும்நிறைந்த வஸ்துவே! நீயேஇறப்பினையும்,பிறப்பினையும் செய்து அவ்வவ்வுயிர்களோடு கூடியிருந்து இன்பத்தையும் அநுபவிப்பாய், அன்றி உயிர்க்குயிராகவெவ்வோர் ஆன்மாக்களுள்ளும் கலந்திருப்பாய். நீ இப்படியெல்லாம் இருப்பதைநான் அறிந்தேனில்லை (எ-று) (௱௪)

வாரிதியாய்வையமெல்லா மன்றுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாரதியாய்நின்ற தலமறியேன்பூரணமே.

(பொ - ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ சமுத்திரமாக உலகமெல்லாமும், அண்டபிண்டங்களெல்லாமும், சாரதியாய் வியாபித்திருக்கின்ற தலவிசேடத்தை நான் அறியவில்லை. (எ-று) (௱௫)

வித்தாய் மரமாய் வெளியாய் ஒளியாய் நீ
சத்தாயிருந்த சமைவறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! விதையாகவும், மரமாகவும், வெளியாகவும், ஒளியாகவும், சத்தாகவும் நீ பரவியிருக்கின்ற தன்மையை நான் அஞ்ஞான அறிவுடைமையால் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. (எ-று) (௬௬)

தத்துவத்தைப்பார்த்துமிகத் தன்னையுமிக்குறிவால்
உய்த்திருத்தாம்பாரமே துய்வதேசோ பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! தத்துவங்களெல்லாவற்றையும் தெரிந்து பின்பு தன்னைத்தானறிந்து அதன்பின்னர் அப்படி அறிந்த பசுஞானத்தைக்கொண்டு உன்னையறியக்கூடிய பதிஞானத்தைப் பெற்று உன்னையாராய்ந்து பாராதார் பிறப்பார்களோ? பிறவார். (எ-று)

ஒன்றுயிராய் உடலோடு நீயிருந்தும்
என்றுமறியார்கள் ஏழைகள்தாம் பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உலகங்களோடு ஒன்றுபட்டு அங்கங்கு பரவியுள்ள எல்லாம் நீ எப்பொழுதும் கலந்திருந்தும், அதை அறிவிலிகளெல்லாம் உணர்கிறதில்லை. (எ-று)

ஆகையால் அவர்கள் எப்படியேனும் பிறப்பு அடைவார்களென்பது குறிப்பு. (௬௭)

சேர்ந்தொன்றுநாளையென்று நினைப்புமறப்புமறத்து
மாற்றமற்றிருக்கும் வகையறியேன் பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சேர்ந்தொன்றும் நாளைக் கென்றும் நினைப்பும் மறப்புமாகிய இருவினைகளுமற்று இன்னதென்று மாற்றமற்று நிற்கின்ற வகைப்படியை நான் அறியேன். (எ-று) (௬௮)

மனம்புத்திசித்தி யகிறுதிவாங் காரமதாய்
நினைவார்ந்தலமான நிலையறியேன் பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் மனம்புத்திசித்தம், அகங்காரம் ஆகிய இவைகள் நினைத்தற்கிடமான உண்மை நிலையை அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (எ0)

உருப்பேதமின்றி யுபர்க்தசத்த பேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்த குணமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ரூபவிகற்பங்களில்லாமல் சத்தமொன்றே பேதமாகவும் அன்றி குருபேதமாகவும் எழுந்தருளி வந்த குணத்தை நான் அறியேன். (எ-று)

அப்படி அறியாமையால் சிவப்பேற்றை அடைவதில்லை என்பது குறிப்பு. (எக)

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப் பின்னுமொரு
உட்சமய முண்டென் றுரைத்தனையே பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! அறுவகைச்சமயங்களை ஏற்படுத்தி பின்னரும் அவ்வாறு சமயங்களிலும் ஒரு உட்சமயமுமிருக்கின்றதென்று குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து திருவாய்மலர்ந்தருளினையே. அது மிகவும் காருண்ணியமேயாம். (எ-று) (எஉ)

முப்பத்திரண்டுருப்பாய் முனைந்துபடைத் துள்ளிருந்த
செப்படிவித்தை திறமறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! முப்பத்திரண்டு அவயவங்களோடு மேற்பட்டுச் சிருஷ்டித்து நீ உள்ளேயெழுந்தருளி யிருந்த செப்படி வித்தையின் சக்தியை நான் தெரிந்துகொள்ளாதவனானேன். (எ-று) (எங)

என்னதான் கற்றாலென் னெப்பொருளும் பெற்றாலென்
உன்னையறியாதா ருய்வரோ பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! எவ்வளவு அநேகமாக வித்தைகளைக் கற்றிருந்தாலும், எந்தப்பொருள்களைப் பெற்றிருந்தாலும், அவர்கள் ஜன்மபந்தத்தை அடைவார்களேயன்றியில்லை. என்னென்றால் உன்னை உணர்ந்து கொள்ளாதார் பிழைக்கமாட்டார்களாகையால் (எ-று) (எச)

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார் தங்களுக்கும் பிறப்பறுமோ பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ஜனங்கள் எல்லாவித்தைகளையும் கற்றுத்தெரிந்துகொண்டோமென்று சொல்லுவார்கள். பின்னர் விசாரிக்குமிடத்தில்சேர்ந்துகொள்ளார்கள். அன்றியும்உன்னுடைய திருவடிகளைப்பெற்றும் அறியார்கள். ஆகையால் இவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பம் நீங்குமோ! நீங்காது. (எ-று) (எரு)

வானென்பாரண்டமென்பார் வாய்ஞ்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர் தமையறியார் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ இருக்குமிடத்தைச்சிலர் ஆகாயமென்பார்கள். சிலர் அண்டமென்பார்கள். சிலர் வாயால் ஞானம்பேசித் தாங்களே நீ என்பார்கள் இவர்களெல்லாம் வீணர்களாகையால் தங்களைத்தாங்களே அறியாதவர்களாவார். (எ-று) (எசு)

ஆதியென்பா ரந்தமென்பா ரதற்குள்ளேவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! முதலென்பாரும்கடையென்பாரும், பலவிடங்களிலும் விளங்கிக்கொண்டிராநின்ற தேஜோமய மென்பாரும்; சிலர் வீணைப்பேசுகின்றனரே யொழிய நாதரூப மாயிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய தொழிலையுணரார். (எ-று) (

[illegible]
மூச்செல்பாருமன்றென்பார் [illegible]
பேச்செல்பாரும் [illegible] பூரணமே. [பா]

(பொ-ரை) [illegible]

[illegible] (அ-க)

பரமென்பார் பாதமென்பார் பரந்தெளிவாய்நின்ற
வரமென்பாருண்டவர் வழிபடுவார் பூரணமே.

(பொ-ரை) [illegible] (அக)

[illegible] (அ-ரு)

சித்தனையே பேரா செபித்தெழுத்துக் கானுரைப்பார்
அத்தனை பேர்க்கொன்றான தற்கிலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) [illegible] [40]

[illegible] (அ-ரு)

ககாரமகாரமென்பார் சிவகாரமென்பார்
அகாரமகாரமென்பார் அவைமதிப்பார் பூரணமே.

(பொ-ரை) [illegible] [அ

[illegible] [அ-ரு]

மகத்துவமாய்க்காம மயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற் பயன்றிரிந்தேன் பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! விஷயத்தியம்பற்பட்டுப் பெண்கள் மயக்கத்திற்சிக்கி உன்னைப் பகுத்துணரமாட்டாமல் நான் அலைந்திருந்த பாவியேன் பொருக்கெடுத்துக்கொண்டேன். [எ-று] [௮௨]

உண்மைப்பொருளை யுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலே பிறந்திறந்தேன் பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும்நிறைந்தவஸ்துவே! மெய்ப்பொருளைவிரும்பிப் பார்த்திராமல் பெண்கள் மயக்கத்திற் சிக்கியிருந்து பிறந்து இறந்து துன்பப்பட்டேன். [எ-று] [௮௩]

வாயாரவாழ்த்தி மகிழ்ந்துனதுதாள் போற்றாமற்
காயமெடுத்து கலங்கினேன் பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! வாய்நிறைய உன்னைவாழ்த்தி சந்தோஷித்து துதிசெய்யாமல் இந்தத்தேகத்தை யெடுத்துக் கலக்க முற்றேன். [எ-று] [௮௪]

சந்திரனை மேகமது தான்மறைத்த வாறதுபோற்
பந்தமுறு மாயாமலமுனைப் பார்க்கிலேன் பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சந்திரனை மேகமானது மறைப்பதுபோல என்னைப் பந்தம்வந்து மறைக்க நானும் உன்னைப் பார்க்காதவனானேன். [எ-று] [௮௫].

செந்தாமரைக்காலைத் தினந்தினமும் போற்றாமல்
அந்தரமாய்நின்றங் கலைந்தேனே பூரணமே.

[பொ-ரை] எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதிசெய்யாமல் பாழ்வெளியிற் பற்றுக்கோடில்லாமல் நான் அலைந்தேன். [எ-று] [௮௬]

நீர்மேற் குமிழிபோல் நிலையற்ற காயந்தனைத்
தாரகமென் றெண்ணிநான் தட்டழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! ஜலத்தில் தோன்றும் நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுள்ளதாக நினைத்துக் கெட்டேன். (எ-று) (௮௭)

நெஞ்சமுருகி நினைந்துனைத்தான் போற்றிநிதம்
வஞ்சகத்தைப் போக்க வகையறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மனமுருகி நினைத்து உன்னைத் துதிசெய்து இந்த வஞ்சகத்தை நீக்கிக்கொள்ளும்படியான வழியைத் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (எ-று) (௮௮)

எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெங்குநிறைந் திருந்த
துள்ளமறியா துருகினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நீ எள்ளுக்குள் எண்ணெய் இருப்பதுபோல எவ்விடத்திலும் நிறைந்திருந்ததை நான் அறியாமல் மனமுருகினேன். (எ-று) (௮௯)

மாயாபிரபஞ்ச மயக்கத்திலே விழுந்தே
யோயாச்சனன மொழித்திலேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் என்றும் ஒழியாதபிரபஞ்சமயக்கத்தில் விழுந்து நீங்காத ஜெநநத்தை நீக்கிக்கொண்டேனில்லை. (எ-று) (௯௦)

பூசையுடன் புவன போகமெனும் போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றே நானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பூசை, உலகவாழ்க்கை இவைகளில் விருப்பம்வைத்து நான் என்னுடைய அறிவினையழியப் பெற்றேன். (எ-று) (௯௧)

படைத்துமழித்திடுவாய் பார்க்கிற் பிரமாவெழுத்தைத்
தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாய்த் துலங்குவிப்பாய்பூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சகல உயிர்களையும் படை த்துப் பின்னர் அழித்திடுவாய். இன்னும் பார்க்கில் பிரமனால் எழுத ப்பட்டுள்ள பிரமலிபியையும் கெடுத்து அழியாத சிரஞ்சீவியாக்கு வாய். (எ-று) (கஉ)

மந்திரமாய்ச் சாத்திரமாய் மறைநான்காய் நீயிருந்த
தந்திரத்தை நானறியத் தருமோதான் பூரணமே.

(பொ - ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! மந்திரமாகவும், சாஸ்தி ரங்களாகவும், நான்குவேதங்களாகவும, நீ எழுந்தருளியிருந்த தந்திர த்தை நான் அறியுந் தன்மையுடையவனோ? இல்லை. (எ - று) (கங)

அல்லாய்ப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்த தொடற்பறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! இரவாகவும் பகலாகவும், எல்லாக்காலங்களென்றும், சொல்லாகவும் வகுத்திருக்கின்ற மாயா விநோதத்தை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (கச)

நரகஞ்சுவர்க்கமென நண்ணுமிரண் டுண்டாயும்
அரகராவென்ப தறிகிலேன்பூரணமே.

(பொ - ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! உலகத்தினிடமாக நரக மென்றும், சொர்க்கமென்றும், இரண்டு பகுப்பு அவரவர்களுக்குத் தக்கவாறு இருக்கின்றனவென்பதை அறிந்தும், அரகராவென்றுசொ லலுஞ் சொல்லை நான் ஒருதரமுஞ்சொல்லியறியேன். (எ-று) (கரு)

பாவபுண்ணிய மென்னும்பகுப்பாயு படைத்தழித்தில்
காவலையுண் டாக்கிவைத்த வருளறியேன் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பாவமென்றும், புண்ணியமென்றும், இரண்டுபகுப்பை யுண்டாக்கி அவைகளுக்கீடாக உண்டாக்கிப் பின்னர் அழித்து இவ்வுலகத்தின்கண்மிகுந்த ஆசையுண்டாக்கி வைத்த திருவருட்டன்மையை நான் அறிந்தேனில்லை. (எ-று) (கசு)

சாந்தமென்றுங் கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்களென்றும்
பாந்தமென்றும்புத்தியென்றும்படைத்தனையேபூரணமே

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! சாந்தமென்றும் கோபமென்றும், சாதிபேதங்களென்றும், பந்தமென்றும், மோக்ஷமென்றும் படைத்தனையே. (எ-று)

நீ இப்படி படைத்திருந்தும் எனக்கு நற்புத்தி வரவில்லை என்பது குறிப்பு. (கஎ)

பாசமுடலாய்ப் பசுவதுவுந் தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய் நின்றனையே பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! பாசமானது தேகமாகவும், பசுவானது உயிராகவும் பதியானது நீயாகவும் இருக்கின்றனையே. (எ-று) (கஅ)

ஏதிலடியா ரிரங்கியிகத்திவந்துன்
பாதமதில்தாழப் பரிந்தருள்வாய் பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! குற்றமற்ற அடியார்களால் வணங்கப்படுகின்ற உனது திருவடிகளில் நான் வணங்கும்படி கிருபைசெய்யவேண்டும். (எ-று) (கசு)

நானேநீநீயேநா னாமிரண்டுமொன்றானால்
தேனின்றுசிபதுபோற் றெவிட்டாய்நீ பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நானே நீயாகவும் நீயே நானாகவும் ஆகவொன்றும் தன்மைவந்தால் நீ தேனின் ருசிபோலத்தெவிட்டல்வேண்டும். (எ-று) (ங)

முதலிலொரு திரவியத்தை முதற்குநிற்றபாராமல்
அதிலொருருவியத்திலலைந்தேனே பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! முதலின்கண் ஒரு குளிகை மாக, முடிகின்ற ஒப்பாரவேடாருலை, அவ்விடத்திலிருந்து தெரிகின்ற வேறும் இடத்திலிருந்து நான் அலைந்தேன். (எ-று) (௱௧)

பூரணமாலைதனைப் பத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில் ஞானந் தழைப்பிப்பாய் பூரணமே.

(பொ-ள்) எங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே! நான் இந்தப் பூரணமாலை என்னும் மாலையை அறிவுடன் சொல்லும் பொருட்டு இந்தவுலகத்தில் எனக்கு நல்ல ஞானத்தைத்தரவேண்டும். (எ-று) (௱௨)

பூ ர ண மா லை
முற்றுப் பெற்றது.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுமகிழ்தல்.

அன்றுமுதலின்றளவு மாக்கையொடு திரட்டியுமாய்
நின்றநிலையறிய செய்குற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ள்) மனமே! அக்காலந்தொடங்கி இதுவரைக்கும் தேகமுடன் கூட்டியதாக நின்ற என்னுடைய உண்மை நிலையை யறியும்படி விருப்பம்வைத்தாய் [எ-று] (௧)

அங்கத்தினர்வா யரிவாகியே நிரம்பி
எங்கெங்குமானதிலே வேகிக்காய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! அந்த [illegible] கு எப்பொழுதும் சஞ்சரித்திருக்கின்றாய். (எ-று)

நீ [illegible] அப்பராபரத்தைப் பெறப்போகின்றாயோ அறியேன் என்பது குறிப்பு. (௨)

[illegible]
[illegible] நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! [illegible] (எ-று)

உனக்கு இந்தப்பேறு கிடைத்தது பெரும் அருமை என்பது கருத்து. (௩)

பாரமற்ற [illegible] தோன்றும்
[illegible] நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! [illegible] தொழும்படி [illegible] உணர்ச்சியுடன் [illegible] பட்டன. (எ-று)

ஆகவே, நீ இவ்வளவு [illegible] என்பது குறிப்பு. (௪)

[illegible]
[illegible] நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ கனவு [illegible] பரம்பொருளிடத்தில் [illegible] (எ-று) (௫)

[illegible]
[illegible] நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! பேசாமற் குறித்துக்காட்டுதலும், பின்னென் பதும், முன்னென்பதும், இல்லாமல் எல்லாவற்றிற்கும் அதீதப்பட்டு விளங்குகின்ற பொருளினிடத்தில் நீ அன்புவைத்தாய். (எ-று)

நீ இங்ஙனஞ் செய்தால் நான் உய்வதற்கு யாதொரு தடையு மில்லை என்பது குறிப்பு. (௬)

விண்ணிறந்து மண்ணிறந்து வெளியிறந்து வொளியிறந்து
எல்லையிறந்து நின்றதிலே யேகரித்தாய் நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! ஆகாயம், பூமி, வெளி, ஒளி, என்னுமிவைகளை யெல்லாங் கடந்து விளங்குகின்ற யாதொரு பரம்பொருளிடத்தி லே நீ மனம்வைத்து ஒன்றுபட்டனை. (எ-று) (௭)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரமெனவே புட்புறம்பும்
கோத்தபடியுண்மையெனக் கொண்டனையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பரம்பொருள்மய மான சிதாகாயமாகவேகொண்டு, அது உள்ளும் வெளியும் ஒரேதன் மையாகும். இதுவே உண்மைநிலையாமென்று அதையே பெற்றுக் கொண்டாய். (எ-று) (௮)

ஊரிறந்து வொளியிறந்து வெளியிறந்து
சீரிறந்து நின்றதிலே சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே

(பொ-ரை) ஊர், பேர், ஒளி, வெளி, சிறப்பு, இவைகளைக் கடந்த வனாகவே நீங்கி யெங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற மெய்ப்பொருளில் கலந் தனை. (எ-று) (௯)

ஆண்பெண்ணலியென் றழைக்கவரிதாய் நிறைந்து
காண்பரிதாயவிடங் கண்ணுற்றாய் நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! ஆணென்றும், பெண்ணென்றும், அலியென்றும் சொல்லி அழைப்பதற் கருமையானதாயும், காணுதற்கருமையானதாயும் இருக்கின்ற இடத்தில் நீ கண்டுகொண்டிருக்கிறாய். (எ-று) (௰)

ஆங்காரமச்ச மகற்றியறிவினொடு
தூங்கையுநீங்கிச் சுகம்பெற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீயோ, அகங்காரத்தையும், அச்சத்தையும் அறவே நீக்கி ஞானத்துடன் தூக்கமுமொழிந்தவளவில் சமாதியிலிருந்து சுகத்தையடைந்தாய். (எ-று) (௧௧)

ஆதியாய்நின்ற வகண்டபரிபூரணத்தைச்
சாதியாநின்றவிடஞ் சார்வுற்றாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முதன்மையான அகண்ட பரிபூரணத்தைச் சாதித்துப் பேறடையாநின்ற இடத்தில் நீ சேர்ந்தாய். (எ-று) [௧௨]

விருப்புவெறுப்பில்லாத வெட்டவெளியதனில்
இருப்போமென்றிருந்தனையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே விருப்பும், வெறுப்பும் அறவே யொழிந்திருக்கின்ற வெறும்பாழான ஆகாசத்தில் சதா இருப்பதுவே நன்மையாகுமென்று அவ்விடத்திலேயிருந்தனை. [எ-று] [௧௩]

ஆருமறியப்படாதவண்டத் தப்புறத் துமிப்புறத்தும்
நீருமுப்புமென்ன நிலைபெற்றாய்நெஞ்சமே

[பொ-ரை] மனமே! யாவரும் அறியாத அண்டங்களின் இரண்டுபக்கங்களிலும் நீரையும் உப்பையும்போலக் கலந்திருக்கிறாய். [எ-று]

இதுவே அத்துவிதநிலையாம் என்றபடி. [௧௪]

உடலுருகவேயிருந்து முலையாகவேயுருகேறி
கடலேறு நீந்திப்போய் கலக்கிலையே நெஞ்சமே

[பொ-ரை] மனமே! நீ உனதுடலைக் கடலே [illegible] பெருகும் உடலுடன் கலந்தும் [illegible] விட்டாய். [எ-று]

ஆ! உனக்கு [illegible] [illegible] போலும் என்பது குறிப்பு. [௬௫]

செகமயக்கத்துப்பெருக்கி நின்றுழலக்கத்துப்
படுகுழிக்குப்போய் பற்றிலையே நெஞ்சமே

[பொ-ரை] மனமே! நீ மிக்க [illegible] [illegible] படுகுழியில் [illegible] [எ-று] [௬௬]

வெள்ளிவெற்பும் விளக்கும் பசும்பொற்குவட்டுச்
சாலுருவெள்ளைகோல் பற்றிலையே நெஞ்சமே

[பொ-ரை] மனமே! [illegible] [எ-று]

நீரொடுங்கின்றமலையின் சேராமலுறேபோல்
வைரக்கோலினிலே பொருந்திலையே நெஞ்சமே

[பொ-ரை] மனமே! [illegible] [எ-று] [௬௭]

இப்பிறப்பைப்போக்கி மறுப்பிறவியிருக்கல்
செப்புமிதமலேறுஞ் சேர்ந்திலையே நெஞ்சமே

[பொ-ரை] மனமே! நீ இக்கச்சென்மத்தை [illegible] [illegible] சேர்ந்தாய். [எ-று] [௬௮]

பொய்யுரைக்கமொழியாய் விட்டுவிடா [illegible]
மாமலைகத்தி [illegible] நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ [illegible] (ஏ-று)

குரவர் [illegible] என்பதாம். (உ௰)

உடற்கொடுத்தோராறு கற்பரவுதற்டாடு
மாடுமுட்டத்தானும் தப்புற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! [illegible] உடம்பிற்கு [illegible] தாய். (ஏ-று) (உக)

கற்றவரைப் பேட்டவரைக் காதலைக்காண்பவரும்
உற்றவரைப் பிரிந்து பொன்றுபட்டாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ கற்றவரையும், கேட்டவரையும், காது [illegible] (ஏ-று) (உஉ)

காதுவளைக்காரன [illegible] பொன்றுக்
கொலைத் [illegible] சேர்த்தனையோ நெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! நீ [illegible] (ஏ-று)

ஆசைபால [illegible] ஒருவரையிப்பி என்பது குறிப்பு. (உ௩)

விட்டுபடுத்தோட்டுடையும் [illegible]
கட்டுபொருதன்மையொக் கண்ணுற்றுப்பிரிந்தனையே

9

(பொ-ரை) மனமே! நீ விட்ட இடம், தொட்ட இடம் தேவலோகம் பூலோகம், ஆகிய இவைகளையெல்லாம் ஒன்றாகவேபார்த்தாய். (எ-று)

எந்தெந்தநாளு மிருந்தபடியேயிருக்க
ஆந்தச்சுகாதீத மாக்கினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ எந்நாளும் ஒரேதன்மையாக இருக்கும்படி மேலான இன்பமயமா யமர்ந்தாய். (எ-று)

இனி உன்னால் நாளும் பரகதியடைவேன் என்பது குறிப்பு. ( )

வாக்கிறந்துநின்ற மனோகோசரந்தனிலே
தாக்கறவேநின்றதிலே தலைசெய்தாய்நெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ வாக்கற்ற இடத்தின்கண் இருந்து யாதொரு தடுதலுமில்லாமல் உயர்ச்சியை யடைந்தாய். (எ-று) (உசு)

எந்தத்தேசமுநிறைந்தே யெக்காலமுஞ்சிறந்து
சித்தாயசித்தினிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! நீ எந்தத்தேசத்திலும், எந்தக்காலத்திலும் நீங்காமல் ஞானமயமாய் வியாபித்திருக்கின்ற சித்துப்பொருளினிடத்தில் கலந்து விட்டனை. (எ-று) (உஎ)

தாழாதேநீளாதே தன்மயமதாய்நிறைந்து
வாழாதேவாழ மருவினையேநெஞ்சமே

(பொ-ரை) மனமே! குறையாமலும் வளராமலும் என்றும் ஒரே தன்மையாகவே யிருந்து வாழாமல் வாழ்தற்குரிய இடத்தைச் சேர்ந்தாய். (எ-று)

இனி உனக்கு ஒரு அச்சமுமில்லை என்பது குறிப்பு. (உஅ)

உள்ளும்புறம்பு முவட்டாதவானந்தக்
கள்ளருந்திநின்றதிலே கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே

[illegible]
[illegible] காலம்

(பொ - ரை) மனமே! என்னைப் [illegible] (எ-று) (உ)

[illegible]
[illegible] காலம்

(பொ - ரை) [illegible] ()

[illegible]
[illegible] காலம்

(பொ - ரை) மனமே! [illegible] ()

[illegible]
[illegible] காலம்

(பொ - ரை) மனமே! நாம் [illegible] விளங்குவோமோ? (எ-று)

[illegible] (உ)

[illegible]
[illegible] காலம்

ஆழ்ந்துநித்திரைசெய்யும் கனவிற்கண்ட காக்ஷி (அந்தக்காக்ஷியிலும்) பொல்லாததாகிய மாய்கையையுடையகளங்கமென்னும் இத்தேகமானது எம்பெருமானே! எனக்குவரும். (ஆகையால்) அந்தத்தேகம் விடாதபடி தடுத்துக் காதுவரைக்கும் நீண்டிருக்கிறகலகத்தைச் செய்கின்ற கண்களையுடைய பெண்களிடத்தில் அன்பத்தோடு நாடுகின்ற இச்சையும் எண்ணமுமல்லாமல் உன்னுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரை களையும் (சிரசின்மேல்) சூட்டிக்கொள்வதற்காகப் பாக்கியஞ் செய்யாத சங்கடம்மிகுந்த அடியேன் பக்கத்திலிருந்து பார்வதாதேவியார் வாழ்த்துச்சொல்லி எத்தும்படியாக நடிக்கின்ற ஆநந்தக் கூத்தை அடியேனுக்குக்காட்டி ஆண்டுகொள்ளுதல் உன்னுடையதிருவருளுக்கு அழகாகும். எ-று.

மூன்றாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

பாற்கடல் கடையப் படுங் கடுவெண்ணெயைத்
திருமிடற் றடங்கிய சிவனே யடைக்கலம்

(பொ-ரை) தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடைய அதிலிருந்தும் உண்டான ஆலகாலவிஷத்தை அழகியகழுத்தில் இருக்கச்செய்தசிவபெருமானே! நான்உன்னை அடைக்கலமடைந்தேன்.

அடங்கலு மடக்கிடுங் கடுங்கொலைக் காலனைக்
காலெடுத் தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்

(பொ-ரை) எல்லாவற்றையும் அடக்கும் தொழிலில் வல்லமையுடைய கொல்லுந் தொழிலைச் சுபாவமாகப் படைத்திருக்கும் எமனைக்காலால் உதைத்து அடக்கிய கடவுளே! நான் உன்னை அடைக்கலமடைந்தேன்.

மடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடி யுறங்குவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை,) நானவேறு வீணான இடங்களைத்தேடி யென்னுடைய வாழ்நாளை வீணாகக்கழிக்காமல் சிவபெருமானிடத்தில் அடியேன் அடைதற்குக்காரணமாகவுள்ள இடத்தைத்தேடி அவ்விடத்தில் சுகமாக நித்திரைசெய்வது எக்காலத்திலோ? (எ-று) ([illegible])

இன்றுளோர் நாளை யிருப்பதுவும் பொய்யெனவே
நன்றுளோர் சொல்லு மதையறிவதெக்காலம்

(பொ - ரை) கடவுளே! நான் இன்றைக்கிருப்போர் நாளைக்கிருப்பது பொய்யென்று சொல்லுகின்ற பெரியோர்கள் சொல்லும் வார்த்தையின் உண்மையை எக்காலத்தில் தெரிந்துகொள்வேன்? (எ-று) ([illegible])

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டு வாடாமற்
பஞ்சாமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம்

(பொ - ரை) நான் கஞ்சா, அபினி, கள், இவைகளை யுட்கொண்டு அறிவு மயங்காமல் யோகத்தின்கண் சந்திரமண்டலத்தினின்று ஒழுகுகின்ற பஞ்சாமிர்தத்தைக் குடித்துச் சுகித்திருப்பது எக்காலத்திலோ? (எ-று) ([illegible])

செஞ்சலத்திற்றிரண்ட ஜெனனமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் தாயின் சுரோணிதசுக்கிலமாகத் திரண்டு எடுத்த ஜென்மத்தினின்றும் மோக்ஷத்தைப் பெறுதற்பொருட்டு உன்னுடைய திருவடிகளில் எக்காலத்தில் சேர்வேன்?

கும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
நம்பித்திரிகை தவிர்ப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) கடவுளே! நான் என்னுடைய வயிற்றின் நிமித்தம் ஆகாரம்தேடித் திரவியங்கொடுப்பவர்களைத் தேடித்தேடிப் போகும்தொழிலை நீக்குவது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (கஎ)

ஆடுகின்றசூத்திரந்தா னறுமளவுமேதிரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை) ஆடிக்கொண்டிராநின்ற இந்தத்தேகமானது தளரும் நரைக்கும் வீணேதிரிந்து இந்த இறக்கும்தருவாயில் சிவபெருமானே! உன்னைத்துதிசெய்வது எந்தக்காலத்தில்? (எ-று) (கஅ)

நவசூத்திரம்போட்டு நாளலநீயென்றிருந்த
சிவசூத்திரத்தைத் தெரிந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) ஒன்பது சூத்திரங்களையும் அவனிடத்தில் போட்டுப் பார்த்தவர்க்கு அப்பொருள் நானன்று, நீ என்று சொல்லும்படி வாராநின்ற சிவபெருமானுடைய சூஸ்திரத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிந்துகொள்வேனோ? (எ-று) (கசு)

மறந்துமலசலங்கள் மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டுக்
கரந்துணடியிணைக்கீழ்க் கலந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மலசலங்கள் மறந்தும் வெளிவந்து இறந்துபடும் இந்தத் தேகத்தைவிட்டு உன்னுடைய இரண்டுதிருவடிகளில் சேர்ந்திருக்கும் வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கிடைக்குமோ? (எ-று) (உ0)

இம்மைதனிற்பாதகனா யிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொய்ம்மைதனிற்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) இப்பிறப்பிற் பாவத்தை மிகவுஞ்செய்து பாவியானமையால் இருவினைக்கீடாக எடுத்துள்ள என் தேகத்தை நீக்கி உன்னைத் துதிசெய்யும் கிரியை எந்தக்காலத்தில் எனக்குக்கிடைக்குமோ? தெரியவில்லை. (எ-று) (உக)

உப்பிட்டபாண்ட முடைந்துகருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனுக் காட்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் நம்முடைய தேகமானது இறந்துபட்டு வேறோர் தேகத்தை யெடுப்பதற்கு வாரா முன்னரே, கங்கையைத் தரித்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளுக்கு எந்தக் காலத்தில் அடிமைப் படுவோமோ? அதுதெரியவில்லை. (எ-று) (சஉ)

சேவைபுரிந்த சிவரூபகாட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பரமடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவதரிசனஞ்செய்து அவனுடைய மெய்ரூபத்தின்காட்சியை ஞானமார்க்கத்தாலறிந்து பெண்கள்மயக்கத்தை அறவேயொழித்து பரம்பொருளைச்சேர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (சங)

காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல்
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம்

(பொ - ரை) பெரியமேகமானது சமுத்திரத்திலுள்ள ஜலத்தைக் குடித்துத் திரும்பியதுபோல இந்தத் தூலதேகத்தைநீக்கி மேலான சிவபெருமானை நான் எந்தக்காலத்தில் அடைவேன்? (எ-று) (சச)

சோற்றுத்துருத்திதனைச் சுமந்தலைந்துவாடாமல்
ஊத்தைச்சடம்போட் டுனையடைவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னாற்சுமக்கப்பட்டுள்ள இந்தத்தேகத்தால் மனம்வருந்தாமல் இதை இங்ஙனேதள்ளிவிட்டு உன்னுடைய திருவடிகளை அடையப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று).

நான் எந்தக்காலத்தில் தேகப்பற்றிலிருந்தும் நீங்குகின்றேனோ அப்பொழுதே உன்னுடையதிருவடிகளையடைந்தேன் என்பதுகுறிப்பு

தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
உடக்கைசுழற்றி உனையறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் எடுத்துள்ள இந்ததேகத்தையே நிலையுள்ளதென்றுநினைத்து இந்த உலகத்தின்கண் வாழாமல் இதை நீக்கிச் சிவபெருமானே! உன்னை எந்தக்காலத்தில் அடையப்பெறுவேனோ? [எ-று]

எனக்கு அந்தக்காலம் வரும்போது நீயே முன்னின்று உன்னைக் கொடுத்தருளல்வேண்டும் என்பது குறிப்பு. (சசு)

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணித்தீபத் தொளிர்நின்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் ஆசையென்கின்ற கொடிய பாசத்திற் சிக்கிக்கெடாதபடி நாத தத்துவத்தி லுண்டாம் தீபமாகிய சோதியிற் கலந்து அதின்மயமாய் நிற்பது எந்தக்காலத்திலோ? [எ-று] (சஎ)

கூறரியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
பாரரகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சொல்லுதற் கருமையான நான்குவேதங்களும் நெடுநாளாகக் கூப்பிட்டும் அவைகளால் காணப்படாத பெரிய இரகசியமாகிய பரம்பொருளை நான் எந்தக்காலத்திற்கண்டு ஆநந்தத்தையடைந்திருப்பேனோ? (எ-று) (சஅ)

புல்லாய்விலங்காய்ப் புழுவாய்நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நாம் புல்லாகவும், மிருகங்களாகவும், புழுவாகவும், நரர்களாகவும், பிறந்துபிறந்து இறக்கின்றோமே யொழிய அவற்றைத்தவிர்த்தோமில்லை ஆகையால் நாம் எந்தக்காலத்தில் அவைகளை நீக்கிக்கொள்வோமோ? (எ-று) (சகூ)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனத்தின்கண் மாயாசம்பந்தமான பொருள்கள் ஒன்றையும் நினைக்காவண்ணம் மலபரிபாக

காலம்வந்து உன்னுடைய திருவருளைத்தரிசித் திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ, (எ-று) (௩0)

புருவத்தலைவரொடும் புல்கியின்பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) நான் என்னுடைய புருவத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவருடன்கூடிச் சுகித்து ஆநந்தித்திருக்கும்படியாக அடியேனுக்குதெரிவையென்னும் பருவம் வந்துகூடுவது எந்தக்காலத்தில். ( )

தெரிவையுறும்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தேநினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம்

(பொ - ரை) மேலேசொன்ன தெரிவைப்பருவத்தின் சீராட்டுதலை யெல்லா முணர்ந்து பின்னர் ஞானசிரியனை ஆராய்ந் தறிந்து அவனை நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்குவது எந்தக்காலத்தில்! (எ-று) (௩௨)

வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! நாம் வீண்லீலையைக்காட்டி நம்மைக்கெடுக்கின்ற பெண்களுடன் கூடிவாழ்ந்தாலும், புளியம்பழமும் அதின் ஓடும்போல் பற்றில்லாமல் வாழ்ந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ?(எ-று)

அப்படிபற்றுதலில்லாமல் வாழ்ந்திருப்போமானல் அப்பொழுதே சிவப்பேற்றை யடைவதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை என்பது குறிப்பு. (௩௩)

பற்றற்றுநீரிற் படர்ந்தவன்னம்பச்சிலைபோல்
சுற்றற்றுநீக்கிமனந் தூரநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனமானது யாதொரு பொருளிலும் பற்றுவைப்பதையும் சுற்றத்தார்மேல் வாஞ்சையையும் அறவேயொழித்து வெளிப்பட்டு இருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (௩௪)

சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்சுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினியெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! சரச சல்லாபத் துடன்செய்யும்மனை வியின் சுகத்தை நன்றாய்க்கண்டு எனக்கு என்மனம் அறிவிக்காமை போலவுன்னுடைய சுகத்தை எக்காலத்தில் அறிவிக்கப்போகிறாய்! ()

மருவுமயற்புருடன் வருநேரங்காணாமல்
உருகுமனம்போலேனுள முருகுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) அந்நிய புருஷன்மேல் விருப்பம்வைத்தவள் அவன்வரா விட்டால் அவளுடைய மனம் எப்படி இளகுகின்றதோ அப்படியே நீவராவிட்டால் என் மனமும் இளகுவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

தன்கணவன்றன்சுகத்திற் றன்மனம்வேறானதுபோல்
என்கருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தன்னுடையகணவனிடத்தில்சுகத்தை யனுபவிக்குங் காலத்தில் தன் எண்ணம்மாத்திரம் வேறாயிருப்பது போலஎன்னுடைய மனத்தின்கண் உன்னுடைய திருவடிகளை எந்தக் காலத்தில்சதா துதிக்கும்படியான் பேறுகிடைக்குமோ!(எ-று) (ஞ்எ)

கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக்காணாமல்
தேடித்தவிப்பவன்போல் சிந்தைவைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஒரு பெண்ணோடு கூடியிருந்து சில காலஞ்சென்று அவளைக் காணாமையால் அவளைத் தேடிவாடுகின்றவ னைப்போல் என்னுடைய மனமும் உன்னைத்தேடி அவனுடையகுண ணம்போன்ற குணத்தைப் பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

எவ்வனத்தின்ஸ்திரீமோகம் எப்படியுண்டப்படிபோல்
கவ்வனத்திலுன்னைக் கலந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) ஒருவனுக்கு நல்ல யவ்வனத்தில் ஒருபெண்ணின்மேல் எவ்வளவுமோகமுண்டாகுமோ அப்படிபோல சிரசின்ஸ்தானமாகிய சுழிமுனையிலேமூர்த்தருளியுள்ள உன்னைக்கலந்து உன்னோடொடுக்கியிட்டிருப்பதானவாழ்வு எனக்குஎந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ! [எ-று]

கண்ணீரருவி கசிந்துமுத்துப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! இரண்டுகண்களிலும் வெண்மை பொருந்திய முத்தைப்போல ஆனந்தபாஷ்பமானது சிந்த மேலே வேதங்களாற் சொல்லப்பட்டு வாராநின்ற மேலான சிவபெருமானை இப்படிப்பட்டவரென்று ஆராய்ந்தறிவது எக்காலத்திலோ! (எ-று) [சுo]

ஆகமிகவுருக அன்புருகவென்புருகப்
போகவனுபூதி பொருந்துவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய தேகமானது மிகவும் உருக அதினிடத்து எலும்பு உருகும்படியான அன்புபெருக சிவபோக அநுபூதியானது என்னைச்சேர்வது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

நான் எப்பொழுது சிவாநுபூதிச் செல்வனாவேன் என்பது கருத்து. [சுக]

நீர்க்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) ஜலத்திற்றோன்றிய முட்டைபோல் நிலையில்லாததாகிய இந்த உலகவாழ்க்கைவிட்டு சிவபெருமானே! உன்னுடைய திருநாமஸ்மரணைசெய்து அதினால் கிருபாவெள்ளமானது என்னிடத்தில் ஒரு பெருகக்காண்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) [சுஉ]

அன்பைப்புருக்கி யறிவைபதன்மேற்புகட்டித்
துன்பவலைப்பாசத்தொடக்கறுப்பதெக்காலம்

லியும், சோற்றையுங்கறியையும் மென்றுதின்னும் பற்களைமுத்தென்று சொல்லியும், சலமும், சளியும், இருந்திருந்து ஒழுகுகின்றகூர்மையான மூக்கைக் குமிழம்பூ வென்றுசொல்லியும், சலமும் பீளையும் என்றும் வந்தடையும் கண்களைப் பார்த்து நீலோற்பலமலர் என்று சொல்லியும், குறும்பி, குடிகொண்டிருக்குங் காதை வளமானவள்ளைத்தண்டென்று சொல்லியும், கையில் குழைப்பிய எண்ணெயைத் தடவாவிட்டால் கொடிய சுண்டுகளும், பேன்களும் உண்டாகும்படி தலையோட்டில் முளைத்திருக்கும் சிக்கோடுகூடியமயிரை மேகக்கூட்ட மென்றுசொல்லியும் (இப்படிப்பட்ட உவமானச்) சொற்களால் பலவிதமாகப் புகழ்ந்து நீங்கள் விரும்பிப்போகின்ற நரகவாசலானது!

தோலுமிறைச்சியுந் துதைந்துசிப்பாயும்
காமப்பாழி கருவிளைகழனி
தூமைக்கடைவழி தொளைபெறுவாசல்
எண்சாணுடம்பு மிழியும் பெருவழி
மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம்
நச்சிக்காமுக நாய்தானென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாயில்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ் சவலைப்பெருவழி
புண்ணீதுவென்று புடவையைமூடி
உண்ணீர்பாயு மோசைச்செழும்புண்
மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகும்வழி
நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி

மன்னவனாந் தருக்கிரத்தில் வனாந்திருந்த வேதாவைக்
கண்ணவனாந் துபார்த் துள்ளே களித்திருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) மனமே! அதின்மேல் பிருதிவியென்னும் இடத்தில் நாற்கோணத்திலுள்ளே எழுந்தருளியிருக்கும் பிரமதேவனை உள்ளே கண்டுதரிசித்து மனமகிழ்ந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) ( )

அப்புபிறையணுவே யமர்ந்திருந்த விட்டுணுவை
உப்புக்குடிக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! அதின்மேல் அப்புவென்னும் இடத்தில் மூன்றும் பிறைபோன்ற சக்கரத்தின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற விஷ்ணு மூர்த்தியைக் கண்டுகளிப்பதற்கான காலம் எதுவோ? (எ-று) (௧௦)

மூன்றுவளையமிட்டு முளைத்தெழுந்த கோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனைத் தொழுதுநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மூன்று சுற்றுகளாகிய மூக்கோணசக்கரமுள்ள அங்கதம் என்னும் இடத்தில் எழுந்தருளியிராநின்ற உருத்திரமூர்த்தியைக் கண்டு களிப்பதற்கான காலம் எதுவோ? (எ-று)

அதற்கு என்னுடைய ஆசாரிய சுவாமிகளின் கிருபையால் அந்தக் காலமும் எனக்குக் கைகூடும் என்பது குறிப்பு. (௧௧)

வாயுவறுகோணமதில் வாழுமகேச்சுரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ - ரை) மனமே! விசுத்தி என்னும் வாயுஸ்தானமாகிய அறுகோணவீட்டில் எழுந்தருளியிராநின்ற மகேச்சுரனைத் தரிசித்து அவனுடன் கலக்கும்வழியை ஆராய்ந்து தொடங்குவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௨)

வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை) இந்தக் காமக்குழியை உலகத்தவர்களே! நீங்கள் சுக முடையதென்று நினைத்து அந்தவழியில் செல்லவேண்டாம். (அப்படி செல்வதில் மோக்ஷசாதனத்திற்குக் கெடுதி யுண்டாகும் ஆகையால் மேல்சொன்னபடி யெல்லாம்) போகத்தைக் கொடுக்கும் பெண்களைப் புகழ்வதைவிட்டு அன்பர்கள் பசிய இலையைப்போட்டுப் பூசித்தாலும் அவர்களுக்கு மனமிரங்கிச் சிவபதவியான மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவனும் மோட்சத்திற்குத் தலைவனும், அறியாதமுதல்வனும், அண்டரண்டங்களையும் ஈரேழுபதினான்கு உலகங்களையும் சிருஷ்டித்தகாஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனும் தன்னைப்போல் வேறொரு தெய்வமில்லாமல் தானேதெய்வமாயிருக்கும்) தன்னந்தனியனும் ஆகிய சிவபெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்குங்கள். (அப்படிவணங்குவீராஞல் அவன் உங்களுக்குப் பிறவாநெறியைக் கொடுப்பான் என்பதுகுறிப்பு)

திருவேகம்பமாலை.

அறந்தாளியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தானவனிற் சதகோடியுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையற் [னே.
றிறந்தான் பெருமையை என்சொல்லுவேன்கச்சி யேகம்ப

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே! வீட்டை நீங்கிய துறவியானவன் தருமம் செய்பவனைப்பார்க்கிலும் கோடிபங்கு உயர்ந்தவனாவான்; மனத்தைநீங்கியதுறவி (முன் வீட்டை நீங்கியவனைப் பார்க்கிலும்) நூறுகோடிபங் கதிகமாவான்;

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேரறுத்திங்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னிடத்திலுள்ள துர்க்குணங்களையெல்லாம் அடியோடு வெட்டிக்களைந்து எறிந்துவிட்டு இவ்வுலகத்தின்கண் என்னுள்ளத்திலுள்ள அறிவின்குணத்தை யாராய்ந்தறிந்து கொண்டிருப்பது எந்தக் காலத்திலோ? (எ-று) (௭௬)

அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சடலத்திடனே
பட்டபாடத்தனையும் பகுத்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் பெருமை, டம்பம் முதலிய டம்பமையான அட்டகாசங்களைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்த இந்தத்தேகத்தோடு இதுவரைக்கும் கூடியிருந்து அடைந்த துன்பங்களை ஆராய்ந்திடப்பது எந்தக்காலத்திலோ? அறியேன். (எ-று) (௭௭)

அறிவிக்கருவியுட னவத்தைபடும்பாட்டையெல்லாம்
பிறிவுடனிருத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் என்னுடைய அறிவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு கருவியோடு கூடியிருந்து அநுபவித்த துன்பங்களையெல்லாம் வெவ்வேறாகப்பிரித்து ஓரிடத்திலேயிருக்கச்செய்து எந்தக்காலத்தில் சிவாநுபவத்தில் பலப்படுவேனோ? (எ-று) (௭௮)

பூதப்பொறிகரணம் போந்தவிந்துநாதமுமாய்
பேதப்பலவிதமும் பிறித்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! நான் அச்சிவபெருமானைத், தடத்த லக்ஷணமாகப் பூதம், பொறி, கரணம், விந்து, நாதம், ஆகிய இவைகளையெல்லாம் இதுவன்று; இதுவன்று என்று நிராகரித்து அறிந்துய்யும்படியானவழி எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௭௯)

தோன்றாசைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றாமல்
ஊன்றாசைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) மனமே! எனக்கு இடை இடையே உண்டாகிவந்து என்னை மறைக்கின்ற மூன்று ஆசைகளையும், மீண்டு மீண்டுவந்து தொடராதபடி அந்த ஆசைகளை வேரோடு வெட்டி யெறியத்தக்க செய்கை எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) [௭௯]

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரிவட்டம்போகிலினி
யென்சனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) இப்பொழுது எடுத்துள்ள இந்தச்செநநத்தில் சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாத முன்னரே இந்தத்தேகமானது இறந்துபட்டு விட்டால் வேறெந்தச் செநநத்தில் அந்தக்காரியம் ஈடேறப்போகிறது என்று விசாரித்தறியும்படியான அளவு எனக்குஎந்தக்காலத்தில் கை கூடுமோ! தெரியவில்லை. (எ-று) [௮0]

நட்டநடுவினின்று நற்றிரோதாயியருள்
கிட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நடுவு நிலைமையாயிருந்து நல்லதிரோதாயியானவள் எனக்கு உன்னுடைய திருவருளையடையும் படியாகச் சமீப வழியைக்காட்டி அருள்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ அறியேன்.

நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவினிற்கட்டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நான் நானேபிரமமென்று நினைந்திருந்தேன். அப்படியிருந்த என்னிடத்தில் ஒரு பெண்ணணவள் வெளிப்பட்டுவந்து, நீயேபிரமமாகமாட்டாய், அப்படிப் பிரமமாவானை நான் காட்டுகின்றேன். நீ பார்ப்பாயாகவென்று எனக்கு அருள்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) [௮௨]

ஆட்டர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம்வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டி சுடுவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னை நெருங்கிச்சூழ்ந்துள்ள மனமென்னும் காட்டை பஞ்சாட்சரம் என்னும் வாளாயுதத்தினால் பின்வாங்காமல் வெட்டியெறிந்து (ஞானமென்னும் தீயிட்டுக்கொளுத்திச் சிவமென்னும் பயிரிடுவது) எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) [௬௩]

ஐந்துபொறிவழிபோ யலைந்துழிந்தபாழ்மனதை
வெந்துவிழப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நான் ஐம்பொறிகள் போகும்வழியே போய் அலைந்து திரிந்தும் இந்தக்கொடிய மனத்தை அறவேயொடுக்கி சிவாநந்தத்தில் கண் விழித்திருக்கும் காரியம் எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) [௬௪]

இனமாண்டுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தான்மாண்டு
தினமாண்டுபோகவருள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! என்னை இனம் இனமாகச் சேர்ந்திருந்தவர்களெல்லாம் ஒடுங்கி, அவர்கள் ஒடுங்கினமையால் என்னுடைய கோபமும் நீங்கி நான்தனியே யிருக்கும்படி எனக்கு எந்தக்காலத்தில் திருவருள் பாலிப்பாயோ? (எ-று)

இனமாண்டு சேர்ந்திருந்தோர் என்றது தத்துவங்களை. [௬௫]

அமையாமனதமைய மானந்தவீடுகண்டால்
இமையாமனோக்கி யிருப்பதினியெக்காலம்

[பொ - ரை] சிவபெருமானே! எக்காலத்தும் ஒருவழிப்பட்டிராத என்னுடைய மனமானது சுகத்தைத்தராநின்ற மோக்ஷவீட்டைக்கண்டால் அதிலிருந்தும் அந்தவீட்டின் இலட்சணத்தை கண்ணிமையாமற் பார்த்திருக்கும் வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று)

கூண்டுவிடுஞ்சிவன்மெள்ளக் கொட்டாவிகொண்டாற்போல்
மாண்டுவிடுமுன்னேநான் மாண்டிருப்பதெக்காலம்

[பொ-ள்] சிவபெருமானே! தேகத்தைவிட்டு நீங்கவிருக்கின்ற உயிரானது ரொம்பவும் மெள்ளக் கொட்டாவி விட்டதுபோல், நான் என்னுடைய தேகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு வெளியே போகுமுன்னரே சிவசமாதியி லடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) [அஎ]

ஊனிறைந்தகாய முயிர்பிரிந்துபோகுமுன்னம்
நானிறந்துபோகவினி நாள்வருவதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! இந்தத்தேகத்திலுள்ள உயிரானது வெளிப்பட்டுப் போகாமுன்னமே நான் சிவாநந்தப்போகத்தில் மூழ்கியிறப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) [அஅ]

கெட்டுவிடுமாந்தர் கெர்விதங்கள்பேசிவந்து
சுட்டுவிடுமுன்னென்னைச் சுட்டிருப்பதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! வீணேகாலங்கழித்துக் கெடுகின்ற உலகமனிதர்கள் மிக்க ஆங்காரவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டுவந்து என்னைச் சுடுமுன்னமே நானே என்னைச்சுட்டுக்கொள்ளும்படியான அருள் எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வரப்பண்ணுவையோ? [எ-று] [அகூ]

தோலேணிவைத்தேறித் தூரநடந்தெய்க்காமல்
நாலேணிவைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! தோலேணியாகிய இந்தத்தேகத்தைக் கொண்டு வெகுதூரமான வழிகளெல்லாம் நடந்து அதினால் வாடாமல் கலைகளால் உன்னை உணர்ந்து சதா தரிசித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? [எ-று] [சுய]

வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுநில்லாமல்
தாயோடுகண்கூடித் தழுவிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வாயையும், கண்களையும், மூட உலகமாய்கையிற் சிக்கில்லாமல் திருவருட்சத்தியோடு கலந்து அவளைச் சேர்ந்து கூடிச், சுகித்திருக்கும்படி நீ எந்தக்காலத்தில் கிருபைசெய்வாயோ? (எ-று) (௧௧)

காசினியெல்லாநடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் இந்த உலகமெல்லாம் நடந்து அதினால் காலோய்ந்து போகாதபடி வாசிமார்க்கத்தால் மேலேறி உன்னுடைய திருவடிகளில் எந்தக்காலத்தில் வந்து சேருவேனோ? (எ-று)

ஒலிபடருங்குண்டலியை யுன்னியுணர்வாலெழுப்பிச்
சுழிமுனையின்றாள்திறந்து தாண்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் நாதமாத்திரையாய் விளங்கா நின்ற குண்டலிசத்தியை நினைத்து அச்சத்தியை என்னுடையசுய அறிவால் எழுப்பி அவளால் சுழிமுனையிற் சென்று அங்குள்ள கதவைத் திறந்து தேஜோமயமாகிய உன்னை அடைவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௨)

இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ்சுழிமுனையில்
தடையறவேநின்று சலிப்பறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் இடைகலை பிங்கலைகளுக்கு நடுவே நின்றுவிளங்கும் சுழிமுனையினூடுபோய் என்னுடைய மயக்கத்தை அறுப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௩)

மூலநெருப்பைவிட்டு முட்டிநிலாமண்டபத்தில்
பாலையிறக்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் மூலாதாரத்திலுள்ள நெருப்பைக் கொண்டு சந்திரமண்டலம் வரைக்கும்போய் அந்தமண்டலசத்தி

நம திருக்கும் அசிந்தைகளைக் குடித்து பசியைத்தீர்த்துக்கொள்வது எக் காலத்திலோ! (எ-று) (கசு)

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தேகத்தின் கண்ணுள்ள ஆகத்தீயைத் தெளிவித்து இரையாவது போகும்படி நான் என்றும் ஒரே தன்மையான ஞானாகாயத்தில் கூடியிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) ()

பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை] சிவபெருமானே! பலவகையான வியாக்கியானங்களோடு பேசுகின்ற பலசாஸ்திரங்களுக்கும் எட்டாத உன்னுடைய சர்வவியாபகத்தில் வாசஞ்செய்து வாழ்வதற்கான தவத்தைச் செய்யப்பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎ)

மலஞ்சலமுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
நலமுங்குலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மலம், சலம், மாயை, மானம், நன்மை, ஜாதி இவைகளை யறவேயொழித்து சிவானந்தப்பேற்றில் எக்காலத்தில் அமர்ந்திருப்பேனோ! [எ-று] [கஅ]

ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாத் தெரிசிப்பதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நான் உலகத்தை வலமாகப் பலமுறை சுற்றி உன்னைத் தேடாதபடி என்னிடத்திலேயே தெரிசிக்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வருமோ? [எ-று] [க௯]

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தெல்லைதொட்டு
மெஞ்ஞானவீடுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைப்பெற்று மோக்ஷசாதனத்தை யடைந்து வெளிப்படுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௨00)

வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெகுளியெலாம் விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய் கோபங்களை நான் வெல்லத் கொள்ளும் வரைக்கும் பார்த்திருந்து அதை வெற்றிகொண்டு, நீக்கி என்மனத்தை உன்னுடைய திருவடிகளில் செல்லுமளவும் செலுத்திச் சுகமடைந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ?(எ-று) ()

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் மேலாகிய மோக்ஷபதவியை விரும்பி உண்மைப்பொருளான உன்னைமனத்திலிருக்கச்செய்து நான்காவது பதமாகிய ஞானத்தை எந்தக்காலத்தில் அடைவேனோ? (எ-று)

எண்ணுந்தாரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான்உன்னைக்காணும்படி நினைப்பதற்கு அருமையான மார்க்கங்களை யெல்லாம் நினைத்து நினைத்துப்பாராமல், கண்ணாடிக்குள்ளே ஒளியைக்காணுமாறுபோல, உன்னை எனக்குள்ளே கண்டுணர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧0௬)

என்னையறிந்துகொண்டே னெங்கோமானேடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைந்திருப்பதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய தன்மையை இப்படிப்பட்டதாகுமென்று உணர்ந்து கொண்டேன். பின்னர் உம

பெருமானாகிய உன்னோடு கலந்திருக்கும் தன்மையை உணர்ந்து அங் ஙனமே ஐக்கியமாயிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

நான் தன்னையறிந்தேன் ஆனால் தலைவனையறிந்து இருக்க முயல் கின்றேன் என்பது குறிப்பு. தன்னையறிவது-பசுவிலக்கணம், தலை வனையறிவது - பதியிலக்கணம். (௧௦௪)

ஆறாதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறாகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்துவிளங் காநின்ற பரம்பொருளாகிய உன்னை நான் அடைதற்குரிய பேறாகக் கொண்டு உன்னில் கலந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௦௫)

ஆணவமாயத்தால் வழிந்துடலம்போகாமுன்
காணிதலாலின்பமுற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய அகங்காரமாகிய மாய்கையால் தேகம் இறந்துபடாமுன்னரே சர்வ பரிபூரணனாகிய உன்னைக் கண்டுணர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௦௬)

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஆணவம், கன்மம், மாயை என் னும் மூன்றுமலங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்ததினால் உண்டான இக்கா யத்தைப் பரிசுத்தமாக்கி என்னுடைய தீவினைகளை எந்தக்காலத்தில் நீக்கிக் கொள்ளுவேனோ? [எ-று] (௧௦௭)

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைகாட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுருவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடையபூர்வவினையானது கெட அதினின்றும் நீங்கி திரிவிதமான காட்சியினால் உன்னைநேராகக்கண்டு உன்னுடன் கலந்திருப்பது இனி எந்தக்காலத்திலோ? [எ-று] (௧௦௮)

கண்ணினொளிபாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணிலொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவ்பெருமானே! நான் கண்ணினிடமாக ஒளியானது பரவியிருப்பதையும், என்னுடைய கருத்து பலவகையான விஷயங்களையும் தெரிந்துகொண்டதையும், ஆகாயத்தினிடமாகத் தேஜோமயத்தைக்கண்டதையும் தெரிந்துகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? [எ-று]

அவைகளையெல்லாம் நான் அறிந்து கொள்வேனானால் ஞானமுதிர்ச்சியாயிற்றென்பது எனக்கு விளங்கும் என்றபடி. (௧0௯)

கனவுகண்டாற்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் கனவுகண்டு அதை உடனே மறந்துவிடுந் தன்மைபோல எனக்கு என் எண்ணமானது பலவகைப்பட்ட பொருள்களையும் காட்டிக் காட்டி. மறைத்துக்கொண்டேயிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தை உன்னுடைய திருவடிகளில் வைப்பது எந்தக்காலத்திலோ? [எ-று] (௧௧0)

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாரென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய குருசுவாமியானவர் எழுந்தருளிவந்து என்னை நீயாரென்று கேட்டதையும், அந்தக்கேள்விக்கு அறிவேவெளிப்பட்டுவந்து நான்,நான், என்று சொன்னதையும், இதைப்பார்த்துக்கொள்வாயாக என்று உபதேசித்ததையும் நான் விசாரித்தறிந்து கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? [எ-று] (௧௧௧)

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் முழித்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எண்ணும் எண்ணங்களிலெல்லாம்வியாபித்திருக்கின்ற பரிபூரணனாகிய உன்னைச்சுழிமுனை யென

னும் இடத்திற்கு மேற்பட்ட ஞானக்கண்ணால் காணப்பெறுவது இனி எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கக௨)

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! மூன்றுபாழ்களும் பாழாகவும், அதற்கு முற்பட்டிருந்த முதற்பாழும் வெறும்பாழாகவும், அந்தவெறும்பாழும் பாழாகவும், அதன்பின்னிருந்து நான் உன்னிடத்தில் அன்பைச்செலுத்தும்படி யானகாலம் எதுவோ? (எ-று) (கக௩)

சீரென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
நீரென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! சீயென்னும் ஒருநாதத்துடன் வெளிப்பட்டுவந்த மேலானபொருளாகிய உன்னை மங்களகுணத்தவனென்று தெரிந்து நானும் உன்னிடத்திலேயே நிலைத்திருக்கும்படியானவாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (ககச)

வவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தும்
அவ்வெழுத்தினுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! வகாரம் என்னும் பீஜாட்சரமும், மகாரமென்னும் பீஜாட்சரமும் அஞ்ஞானத்தைக் களைதற்குரிய வாளாகும். ஆகையால் சிகாரமென்னும் பீஜாட்சரமும் முன்சொன்ன அந்த இரண்டு எழுத்துக்களின் முன்னடங்கி நின்றால் எந்தக்குணமாமோ, அந்தக்குணத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் பெறுவேனோ? (எ-று)

வகாரமும், மகாரமும், சிகாரமும் சேருந்தனம் என்பது-சிவம் என்னும்குணம்: அந்தக் குணத்தை நான் எப்பொழுது பெறுவேன் என்பார் இங்ஙனம் கூறினார். (கக௫)

எழுத்தெல்லாமாண்டிறந்தே யேகமாய்நின்றநிலை
அழுத்தமாச்சிந்தைவைத் தன்புகொள்வதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நான் எழுத்துக்களெல்லாம் தங்கள் நாதத்தொனியைத் தாராமல் ஒடுங்கிப்போகின்ற தனிமையான இடத்திலே என்மனத்தைவைத்து அன்பைச் செலுத்துவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கக௬)

அருவாகியுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்று
குருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீயே அரூபமாகவும், ரூபமாகவும், ஆதியாகவும், அந்தமாகவுமுள்ள ஆசாரிய சுவாமியாய் எழுந்தளிவந்து என்னை அடிமைகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கக௭)

நானென்றறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாந்
தானென்றுநீயிருந்த தனுவறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எல்லாவிடத்திலும் நான்நான் என்று முன்னிட்டுவந்து அவைகளையெல்லாம் அறிந்த உன்னை நான் தெரிந்து கொள்ளாத காலமெல்லாம் போக இனியேனும் நீ முன்னின்று சர்வ விஷயங்களிலும் வியாபிக்கின்றாய் என்பதை எந்தக்காலத்தில் அறிந்து கொள்வேனோ? (எ-று) (கக௮)

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லா மெண்ணிஎண்ணிபார்த்தபின்பு
தன்மயமாக்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் பாசஞானத்தால் என்மயமாகவே கண்ட எல்லாப்பொருள்களையும் அறவே விசாரித்துப்பார்த்தபோது எல்லாம் உன்மயமாயின. ஆகையால் நானும் உன்மயமாகவே கலந்திருக்கும்படி எனக்கு எந்தக்காலத்தில் உன்னுடைய திருவருள் கிடைக்குமோ? (எ-று) (கக௯)

ஒளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாறதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சோதியினிடத்தில் சோதியான உருவொன்று காணப்பட்டதுபோல சிதாகாயமாகியவெளியிலேவேறோர் வெளியும் கலந்திருந்த தன்மையை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிவேனோ? (எ-று) (கஉ0)

ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுள்வழியிலேபடைந்து
வெளியிட்டுசாத்திவைத்து விடுருவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தேஜோமயனான உன்னை அகத்தின்கண் சேர்ந்து சிதாகாயவழியாக எழுந்தருளப்பண்ணி நமஸ்காரம் செய்து அதினால் நான் எந்தக்காலத்தில் மோக்ஷவீட்டை அடைவேனோ? (எ-று) (கஉக)

காந்தம்வலித்திரும்பைக் கர்த்திழுத்துக்கொண்டதுபோல்
பாய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பதத்தில்வைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! காந்தமென்னும் ஒரு லோகமானது இரும்பைப் பிடித்திழுத்துத் தன்னோடு சேர்த்துக் கொள்வதுபோல உன்னுடைய திருவடிகளில் என்னுடைய மனத்தைப் பிடித்திழுத்து வைத்து உன் திருவருட்பேற்றை அடைவது எந்தக்காலத்திலோ?

பித்தாயங்கொண்டு பிரணவத்தையூடருத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பிரணவமென்னும் பீஜாட்சரத்தைக்கொண்டு இறந்து பட்டவர்களைப்போல் பித்தங்கொண்டு திரியும்வாழ்வு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (கஉ௩)

ஒழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளொளுவும்புவெள்ளொளுவும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சற்றும் ஓரிடத்தில் நில்லபெறாத எண்ணத்தைக்கொண்டு மன்மூறாகி இறந்தபிணம் போலிருந்து உன்னுடைய திருவடிகளை எந்தக்காலத்தில் தரிசிப்பேனோ! (எ-று)

கழிந்தபிணம்போல் என்றது மௌனமாயிருத்தலே. (கஉச)

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! பூர்வத்தில் கபிலர்சொல்லியருளிய உண்மை நூலின்படியேசாதிபேத முதலியவற்றை நீக்கி எல்லாமொன்றாகக் கொண்டு வாசஞ்செய்யும் நெறி எனக்கு எந்தக்காலத்தில் வரப்பண்ணுவையோ? (எ-று) (கஉரு)

சூதுங்களவுந் தொடராவினையுஞ் சுட்டக்காற்
றாதுந்துருத்தியைப்போட் டுனையடைவதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! சூது, களவு, இருவினைகள் இவைகளை அறவே சுட்டொழித்து அவைகளின் காரியமாகிய தேகத்தையும் தள்ளிப்போட்டு உன்னுடைய திருவடிகளை எந்தக்காலத்தில் அடைவேனோ? (எ-று) (கஉசு)

ஆசைவலைபாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே; நான் ஆசையாகிய பாசவலையிலகப்பட்டு வீணேசாகாமல் நாதத்தைத்தாராகின்ற அழகியசோதிமயத்தில் கலந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஉஎ)

கல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்ப்
புல்லாய்ப்பிறந்தஜென்மம் போதுமென்பதெக்காலம்

(பொ-ரை] சிவபெருமானே! நான் இதுவரைக்கும் எடுத்தெடுத்த இளைத்த கல், மரம், கயல், பட்சிகள், புல், ஆகிய இந்தச்செந்மங்களை

யெல்லாம் பேரானந்தமென்று சொல்லி அவைகளை நீக்கிக்கொண்டி ருப்பது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௨௮)

மனக்குரங்கைக் கோர்பொருளுஞ் சாராமலே தனிமையின்
பக்குவமாய் நின்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே; மனக்கென்று ஒருபொருளையும் மன மில்லமையாமல் திருவருட் பக்குவத்தைத் துணையாகக்கொண்டு உன் னுடைய கருணையைத் தரிசித்திருப்பது எக்காலத்திலோ? (எ-று) ()

நீரோடிசைந்து குழன்ற தத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மிகவும் குற்றத்துடன் விளங்கிக்கொ ண்டிருந்த தத்துவங்களை வேரோடுகளைந்து பரிசுத் தமாய் காணப்படுவது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௩0)

பாதகமொழிப் பயம்பெருக்கசித்திரத்தை
சாகமிழைத் திருக்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இப்படியும், அப்படியும் பக்கங்க ளாக மாறி வருந்தாமல் (அறுதலென்னும்) நடுப்பக்கத்திலிருந்து அட்சரத்தைமாற்றி அதினால் அங்கு உண்டான சித்திரமாகிய சோதி யைத்தனிமையான நடுமூலத்தில் சேர்த்துவைத்து உன்னுடைய திரு வருளைப்பெறுவது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௩௧)

ஓரின்பங்காட்டு மெய்ஞ்ஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய ஒரு சுகத்தைத் தருகின்ற ஞானமென்னும் தெருவழியாகப்போய் அங்கே பேரின்ப மாகிய மோக்ஷத்தைப்பார்த்து அதைப்பெற்று அதினிடத்தில் குடியி ருப்பது எக்காலத்திலோ? (எ-று) [௧௩௨]

காரணமாய்வந்தென் கருத்திலுறைந்ததெல்லாம்
பூரணமாய்க்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நீயே காரணகுருவாகத் திருமேனி தாங்கி எழுந்தருளிவந்து எனக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய விஷயங்களையெல்லாம், முழுமையும் ஆராய்ந்தறிந்து சிறப்பித்திருப்பது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (கநரு)

ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
நீயென்றுமில்லா நிசங்காண்பதெக்காலம்

[பொ ரை] சிவபெருமானே! என்னை ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற சாஸ்திரங்களையெல்லாம் நான் ஆராய்ந்து பார்த்ததற்பின்னர் நீயென்று ஒருபொருள் முன்னிலையாக வந்து நில்லாத உண்மையை நான் எக்காலத்தில் பார்ப்பேனோ? (எ-று)

முன்னர் கலைஞானமும் பின்னர் மெய்ஞ்ஞானமுமாகையால், 'ஆயுங் கலைகளெல்லா மாராய்ந்து பார்த்ததற்பின், நீயென்று நில்லாமை நிசங் காண்பது' என்றார். (கநசு)

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னை ஒரு இலக்காகவைத்து எனது சிவமென்னும் குலத்தைப் பாலித்தருளிய என்னுடைய தலைவனே! உன்னை என்றும் பிரியாதபடி கலந்து என்னுடைய ஜென்மத்தை நீக்கிக்கொள்வது எக்காலத்திலோ? [எ-று] [கநஎ]

மத்தடித்துநின்று மருளாடுவார்போலே
பித்தடித்துநின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! மயக்கத்தைப்பெற்று மருளாட்டமாடுவாரைப்போல நான் வெட்பித்தங்கொண்டு உன்னுடைய திருவருளைப் பெற்று களித்திருப்பது எக்காலத்திலோ? (எ-று) [கநஅ]

சாவாமற் செத்திருந்து சற்குருவின் பொன்னடிக்கீழ்
வேவாமல் வெந்திருக்க வேண்டுவது மெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சாவாமற் செத்திருக்கவும், சற்குருநாதனாகிய நின்னுடைய திருவடிகளின் கீழேயிருந்து வேகாமல் வெந்திருக்கவும் எந்தக்காலத்தில் உன்னை வேண்டுவேனோ? (எ-று)

சாவாமற் சாவதும் வேகாமல் வேகுவதும் மௌனநிலையென்றறிக

என்னை யறியாம லிருந்தாட்டுஞ் சூத்திரனின்
தன்னை யறிந்து தவம்பெறுவ தெக்காலம்

[பொ - ரை] சிவபெருமானே! நான் என்னையறியாதபடி எனக்குள்ளேயே யிருந்து என்னை ஆட்டுகின்ற சூத்திரதாரியாகிய உன்னுடைய சுபாவகுணத்தை உள்ளபடியே யுணர்ந்து உன்னை நோக்கி எந்தக்காலத்தில் தவஞ்செய்வேனோ? [எ-று] [க௩அ]

உள்ளமறியா தொளித்திருந்த நாயகனை
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினி யெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய மனத்திற்குந் தெரியாத வண்ணமே எனக்குள் ஒளித்துக்கொண்டிருந்த தலைவனாகிய உன்னை என் வஞ்சக மனத்தாலறிந்து தரிசிக்குங்காலம் எதுவோ? (எ-று) ( )

வாசித்துங் காணாமல் வாய்விட்டும் பேசாமல்
பூசித்துந் தோன்றாப் பொருள்காண்ப தெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வாசிமார்க்கத்திற் பழகி இரேசக பூரக கும்பகங்களைச் செய்தும் காணாமலும், வாயைத்திறந்து பேசாமல் பூசைசெய்ததினால் வெளிப்படாமலுமிருக்கின்ற உன்னை எந்தக்காலத்தில் எந்தவழியாகக் காண்பேனோ? (எ-று)

இத்தனை மார்க்கங்களாலும் காணப்படாத உன்னை இனி எந்தக் காலத்தில் காணப்பெறுவேன் என்பது குறிப்பு. [க௪0]

யும் நான்பலகாரியங்களையும் எண்ணுவதால் வரும் தோஷங்களையும், என்றால் செய்யப்பட்ட பொல்லாததீவினையினால் உண்டாகும் பாவத்தையும், பாபநூல்களாற் சொல்லப்படும் கேள்வியைக்கேட்கின்றதீமைகளையும், இன்னுமுள்ள வேறுகுற்றங்களையும் பொறுத்து எனக்குத்திருவருள்பாலிக்கவேண்டும். (எ-று)

பலகாரணவழியாக என்னைச்சேரும் பாவங்களைஎல்லாம் போக்கி என்னைப் புனிதமாக்கி உனதுதிருவடிகளுக் குரியவனுக்கித் திருவருள்பாலிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (உஅ)

முட்டற்றமஞ்சளை யெண்ணெயிற்கூட்டி முகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலை விளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெயும் பாவையர்மே
லிட்டத்தைநீதவிர்ப்பா யிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை) என்னுடையதலைவனே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரக்கடவுளே; நல்லபசுமஞ்சளை எண்ணெயோடு சம்பந்தப்படுத்தி முகத்திற்பூசி மினுக்கிக் காலில்ஒருவகையாகச் சத்தம் கொடுக்கின்ற மோதிரத்தைத் தரித்து, முகத்தில் ஒருதிலகமணிந்து, காதில்பித்தளையோலைச் சுருளைச் சுத்தித்துப்போட்டுப், பகற்பொழுதின்கண்ணே வெளிமயக்கத்தைக் கொடுக்கும் பெண்கள்மீது நானடைந்துள்ள இஷ்டத்தை நீயே நீக்கியருளல்வேண்டும். (எ-று)

பலவகையான ஆபரணங்களைப் பூண்டு வெளிமயக்கத்தையே செய்கின்ற பெண்ணாசையைநீக்கித் திருவருளுக்கிலக்காக்கி என்னை ஆட்கொள்ளவேண்டும் என்பதுகருத்து.

வெளிமயக்கம் என்றது உட்புறத்தின்கண் இம்மயக்கமில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. (உகூ)

பிறந்துமண்மீதிற் பிணியேகுடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப்புன் மாதருக்குட்

யோகசாதனஞ்செய்து உன்னை எந்தக்காலத்தில்அடைவேனே? அதை நீயே எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். (எ-று) [௧௪௪]

காமக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஓமக்கனல்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எனக்கிருக்கும் காமக்கடலைக் கடந்து சிவமென்னும் கரையேறிப் போவதற்கு ஓமக்கனலை உள்ளே வளர்த்தி உன்னுடைய திருவடிகளிலிருக்கும் வாழ்வு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ! (எ-று) [௧௪௫]

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
இதயத்திருநடன மினிக்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! உதயமாகின்ற, ஆகவனியம், தக்ஷிணாக்கினியம், காருகபத்தியம், என்னும் மூன்று நெருப்புக்களையும், உள்வீட்டிலேயே வளர்த்திச் சிதாகாயத்தினிடத்தில் நீ நடிக்கின்ற நடனத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் காண்பேனே! [எ-று] [௧௪௬]

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வேதாந்தங்களையெல்லாம் நிராகரித்து அவைகளைத் தாண்டிவந்து நாதத்தின் அந்தத்தில் விளங்காநின்ற மூலப்பொருளில் கலந்திருக்கும்படி திருவருளையடைவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) [௧௪௭]

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுஞ்சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விசுவரிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! காற்றின்மூலமாக ஆகாயத்தில் பறக்கும் காற்றாடியைப்போல எல்லாவற்றையும் விட்டு வெளிப்பட்டு

உன்னை நாடித்திரியும் சந்நியாசம் எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கொடுத் தருளுவாயோ! [எ-று] [கஅ]

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
கிட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எட்டுவகையான யோகமார்க்கங்களு க்கும் அதீதப்பட்டு அன்பில்லார்களால் அறியப்படாத பொருளாகிய உன்னைநான் எந்தக்காலத்தில் அடையப்பெறுவேனோ! (எ-று [கசு]

ஒட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிரும்பிரித்தே
எட்டாப்பழம்பறிக்கிங் கேணிவைப்பதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! பற்றில்லாதபடி பற்றியிருக்கின்ற தேகத்தையும், தேகியையும் வேறுவேறாகப்பிரித்து எட்டாதபழமாகிய உன்னிடத்தில் எறிவருவதற்காக ஞானம் என்னும் ஏணியை நான் எந்தக்காலத்தில் வைப்பேனோ! (எ-று) [உ0]

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்தினுள்ளே நினைந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய பாசபந்தங்களை அறவேயொழித்துப் பசுவாகிய என்னைப் பதியாகிய உன்னிடத்திலிரு க்கச்செய்து மனத்தின்கண் உன்திருவடிகளில் வாஞ்சைவைத்திருப் பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) [உக]

ஆசாரநேய வனுட்டானமும்மறந்து
பேசாமெய்ஞ்ஞானநிலைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஆசாரம், விருப்பம், அநுட் டானம் இவைகளைநீக்கி, எந்தக்காலத்தும் பேசாத மௌனமாகிய மெய்ஞ்ஞானநிலையை எந்தக்காலத்தில் அடைந்திருப்பேனோ! (எ-று)

புல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறிலையென் றறிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் பல்லாயிரங்கோடிக் கணக்கினை ளவாகிய பகிரண்டங்களெல்லாம் ஒருவனால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டனவே யல்லாமல் வேறுவிதமாய் உண்டானவை யல்லவென்று எந்தக்காலத் தில் அறிந்துகொள்வேனே! (எ-று)

நான் அதை அறிந்துகொள்வேனுனல் என்றும் நித்திய மூர்த்தி யாகிய உன்னைக்கணநேரமும் விடமாட்டேன் என்பது குறிப்பு. ()

ஆதிமுதலாகிநின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே புணர்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையாய் நின்றுவிளங்கும் அரியென்றுசொல்லும் எழுத்தைத்துதித்து அதின் பொருளைபுணர்ந்து மானத்தின்கண் சிந்தித்திருப்பது எந்தக்காலத்தி லோ! (எ-று) [கஙச]

சாத்திரத்தைச்சுட்டிச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சாத்திரத்தையும் நான்குவேதங் களையும், பார்த்துப்பார்த்து அவைகளைப் பொய்ப்படுத்தி அவைகளின் சூத்திரதாரியாகிய உன்னைக்கண்டு என்னுடைய துன்பத்தை நீக்கிக் கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) [கஙரு]

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலறிந்து
செல்லுமுறைமலர்ந்து தூங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் இரவும், பகலுமாக என்னு டைய அறிவை அந்த அறிவினாலேயே அறிந்துசொல்லும், சொல்லின்

பேர்ருளும் மறந்து சுகாநந்தத் தூக்கத்தில் எந்தக்காலத்தில் அமர்வேனோ! (எ-று) [கநிசு]

இறங்குஞ்சரர்சரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் வாசஞ்செய்கின்ற சரம், அசரம் என்னும் இரண்டனுள்ளும் எள்ளில் எண்ணெயைப்போலக் கலந்து விளையாடுகின்ற வேதமுடிவில் நடிக்கின்றவனாகிய உன்னை எந்தக்காலத்தில் உணர்ந்து கொள்வேனோ! [எ-று] [கநிஎ]

ஆனாகிவூனி லுயிராகியெல்வுலகுந்
தானாகிநின்ற தரிப்பறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே சரீரமாகவும், அதினுள்ளிருக்கின்ற சரீரியாகவும், எந்தவுலகமும் தானேயாகவும் நீ விளையாடுகின்றதை எந்தக்காலத்தில் நான் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்வேனோ! [எ-று] [கநிஅ]

என்னைவிட்டுநீங்காம தென்னிடத்துநீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீ என்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கவும், நான் உன்னைவிட்டு நீங்காதொன்றுபட்டும் இருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! [எ-று]

அந்தவாழ்வு எனக்குக் கிடைக்குமானால் பெரிய சிவப்பேற்றை அடைந்தவனானேன் என்பது குறிப்பு. [கநிகூ]

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணா
வெல்லையெற்றவான்பொருளைச்
சொன்னதென்றுநானறிந்து
சொல்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லுதற்குக்கூடாத அளவுசொல்லப்படாதபெரும்பொருளாகிய உன்னை ஆசாரிய மூர்த்தியால் உபதேசிக்கப்பட்ட பொருளாமென்று அறிந்து சொல்வது இனி எந்தக்காலத்திலோ! [எ-று] [சகூ0]

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணாக்கி
என்றறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய மனத்தை ஒரு வில்லாக்கியும், பெரிய ஐம்பொறிகளையும், நாணாக்கியும், என்னுடைய அறிவை அம்பாக்கியும் அஞ்ஞானமென்னும் பகைவன்மேல் நான் எந்தக்காலத்தில் பிரயோகிப்பேனே! [எ-று] [சகூக]

என்னையிறக்கவெய்தே யென்பதியையீடழித்த
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளிந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னை அடங்கும்படி செய்து என்னுடைய இடத்தைக்கெடுத்த உன்னையும் அவ்விடத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தி நான் ஒளித்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! [எ-று] [ ]

நடத்துகின்றதோணிதனைக் கழுகள்குத்தி விட்டாற்போல்
நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நீகாமனால் நடத்தப்படுகின்ற தோணியை மூங்கில்கள் எறிந்துவிட்டதுபோலப் பகிரங்கமாக எல்லாவற்றையும் நடத்துகின்ற விநோதத்தின் சிறப்பை நான் எந்தக்காலத்தில் உணர்ந்துகொள்வேனே! [எ-று] [சகூந]

நின்றநிலைபேராமல் நினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நானிருக்கும் நிலையினின்றும் பேராமலும், மனத்தில் ஒருபொருளையும் நினையாமலும், மேலேறிப்போன

உள்ளமையிலேயே மோக்ஷமாகுமென்று நினைத்து அவ்விடத்திற் போய் அதினுண்மையை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிவேனோ? (எ-று) (௧௯௬)

பொன்னும் வெள்ளியும் பூண் பொற்பதத்தையுள்ளமைத்து
மின்னி மொளிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! பொன்னையும் வெள்ளியையும் தரித்திராநின்ற அழகிய திருவடிகளை மனத்தில் வைத்து தேஜோமயனாகிய உன்னை வெளிப்படுத்தி என்னை அவ்விடத்தில் விட்டு அடைத்துவைப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௯௭)

கூட்டிலடைப்பட்ட புழு குளவி புருக்கொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! கூண்டிலே அடைக்கப்பட்டிருந்த புழுவானது குளவியின் ரூபத்தைப் பெற்றவாறுபோல் நான் மோக்ஷவீட்டிலடைக்கப்பட்டு உன்னுடைய திருவருளை எந்தக்காலத்தில் விரும்புவேனோ? (எ-று) (௧௯௮)

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சமுத்திரத்தில் மறைந்திருக்கும் வடவாமுகாக்கினியானது வெளிப்பட்டு வந்தாற்போல என்னுடைய தேகத்தின் கண்ணே மறைந்திருக்கின்றவனாகிய நீ வெளிப்பட்டு எனக்கு அருள்செய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௯௯)

அருணப்பிரகாச மண்டமெங்கும் போர்ந்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சூரியனுடைய பிரகாசமானது உலகமெங்கும் பரவியிருப்பதுபோல உன்னுடைய திருவடிகளில் நான் எந்தக்காலத்தில் கலந்திருப்பேனோ? (எ-று) (௨௦௦)

பொன்னிற் பலவிதமாய்ப் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்துன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! பொன்னென்னும் ஒருபொருளிலிருந்து பலவகையான ஆபரணங்கள் உண்டானதுபோல உன்னிடத்திலே பிறந்து மீண்டும் உன்னிடத்திலே அடங்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று) (௧௬௯)

[illegible]ற்கண்டப்பிறப்பாம் நான்பிறந்த துன்பமற
வெயிற்கண்டவொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே நாயைப்பார்க்கிலும் இழிவாக நான் பிறந்திருக்கும் இத்துன்பம் நீங்கும்பொருட்டு நீ தேஜோமயமாகி எனக்கு எதிரே தோன்றுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௭௦)

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றோற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சூரியனுடைய சுடரானது வெளிப்பட்டுப் பஞ்சைக்கொளுத்தியதுபோல குருசுவாமியினுடைய பார்வையால் உன்னுடைய திருவருளைப் பெறுவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

இரும்பிற்கனன்முட்டி யிவ்வுருபோயவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இரும்பினிடத்தில் நெருப்புமுட்டி அவ்வுருவம்போய் அந்த அவசரத்தில் வேறு ரூபத்தைக் [illegible] போல சிவரூபத்தைப்பெற்று கரும்பின்ரசம் இனி[illegible]பதுபோல் இனிமேல் மெய்ப்பொருளாகிய உன்னை நான் [illegible] எந்தக்காலத்தில் தரிசிப்பேனோ? (எ-று) (௧௭௨)

கருக்கொண்டமுட்டைதனைக் கட[illegible]லாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லு[illegible]னையடைவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! கடலாமையானது தான் கரையில் விட்ட முட்டையை மீண்டுமொருகால் நினைக்க அம்முட்டையினின்றும் உருவமுண்டாயதுபோல் நானும் உன்னை நினைந்து உனது சங்கற்பத்தால் உன்னுடைய அருள்மயமாவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) ( )

வீடுவிட்டுப் பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! பரகாயபிரவேசஞ் செய்ய உணர்ந்துகொண்ட பெரியவர்களைப்போல் நானும் எனக்குள்ள உண்டாகிய இந்தத்தேகத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டுப் போகுங்காலத்தின் குறிப்பை எந்தக்காலத்தில் அறிந்து கொள்வேனோ? (எ-று) (கஎச)

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! முன்னர் ஒன்றாகவிருந்தாலும் மோரைக் கடைந்தெடுத்து விட்டபிறகு இந்தவெண்ணெயானது மோரில் கலக்காத தன்மையைப்போல உன்னைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்ட நானும் மறுபடியும் உன்னை எந்தக்காலத்தில் காண்பேனோ? (எ-று) (கஎரு)

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக்கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! இருட்டை ஆகாயமானது தன்னுள் அடக்கி ஒரேவெளியாய் நின்றதுபோல திருவருளைப் பட்டால் மறைக்கின்ற அஞ்ஞானத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் நீங்கப் பெறுவேனோ? (எ-று) (கஎசு)

மின்னெழுந்துமின்னொடுங்கி விண்ணிலுறைந்தாற்போல்
என்னுணின்றதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம்.

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! ஆகாயத்திலே மின்னல் தோன்றி மீண்டும் அம்மின்னலானது தோன்றின இடத்திலேயே ஒடுங்கிப்போனதுபோல் எனக்குள்ளே யிருக்கின்ற தலைவனாகிய உன்னை நான் அறிந்துகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎஎ)

கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல்
கொண்டசுரூபமதைக் கூறறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! ஓரிடத்தில் வைத்துள்ள நீர்க்குடத்தில் சூரியனுடைய ஒளிவியாபித்ததுபோல எங்கும் வியாபகமாய் நின்ற உன்னுடைய சொரூபத்தைப்பற்றி நான் துதிசெய்ய அறிந்துகொள்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎஅ)

பூணுகின்றபொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலைக்
காணுகின்றவென்கருத்திற் கண்டறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! அணியத்தக்க பொன்னை பொன்னாபரணங்களுக்கே அணிந்தால் அவைசுமப்பனவோ? இல்லை. ஆகையால் காணத்தக்க என்னுடைய கருத்தைக்கொண்டு உன்னைக் கண்டுணர்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஎகூ)

செம்பிற்களிம்புபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பினின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! செம்பிலுள்ள களிம்பைப்போல உன்னுடைய சொரூபத்தை வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்திருக்கின்ற ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்றுமலங்களையும் அறுத்தெரிவது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஅ0)

ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத்துநின்றதனைப்
பாவியறிந்துமன்ம் பற்றிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! உடலும் உயிரும்போல் என்னுள் கலந்திருக்கின்ற உன்னைப்பாவியாகிய நான் நன்றாயாராய்ந்து சிந்தனை செய்யும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? (எ-று)

ஊமைக்கனாக்கண் டுரைக்கறியா வின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! ஒரு ஊமையானவன் கனாக்கண்டு அவன் கண்டதைச்சொல்ல வகையறியாததுபோல நம்மாலும் சொல்லுதற் கருமையான சுகத்தை நாம் தெரிந்து கொள்வதற்குப்பரிகாரம் எந்தக்காலத்தில் வருமோ? (எ-று) (கஅ௨)

சாகாசிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
பாரேவுடலகன்று போவரென்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எக்காலத்திலும் அழிதலில்லாத சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிற் சதாமனத்தை வைத்துள்ள ஞானிகள் என்றும் தம்மைவிட்டு நீங்காததேகத்தைவிட்டும் நீங்கிப்போவார் என்று சொல்லும் அறிவு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் உதயமாகுமோ?

நிட்டைதனைவிட்டு நினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் நிஷ்டை, நினைப்பு, உணர்ச்சி இவைகளை அறவே விட்டொழித்து மேலான சிதாகாசத்தில் கூடியிருக்கும்படியான வாழ்வு எனக்கு எந்தக்காலத்தில் கைகூடுமோ? ()

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்தவெம்பாசத்தைத்
திட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் எனக்கு ஒரு ஆதாரமுமில்லாமல் வந்துசேர்ந்த பந்தத்தை அறியவேண்டிய மார்க்கத்தாலறிந்து அது வந்தவிதத்தை எந்தக்காலத்தில் கண்டுபிடிப்பேனோ? (எ-று) (கஅ௫)

எங்கும்பரவடிவா மென்வடிவுநின்வடிவாய்க்
சங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சர்வம் சிவமயமாகவும், என்னுடையரூபம் உன்னுடைய ரூபமாகவும் இராப்பகலில்லாமல் உன்னைக்கண்டு தரிசிப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (கஅசு)

உண்டதுவுமாதருடன் கூடிச்சேர்ந்தின்பங்
கண்டதுவுநீயென்றே கண்டுகொள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் புசித்ததும், பெண்களுடன் கூடிச்சுகித்ததும் உன்னுடைய செய்கைகளேயென்று ஞான உணர்ச்சியினால் எந்தக்காலத்தில் உணர்ந்துகொள்வேனோ? (எ-று) (கஅஎ)

ஈமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய ஆசாரிய மூர்த்தியானவர், (ஈம்) என்றுசொல்லப்படும் மந்திராட்சரத்தால் என்னைக் கேட்டதையும், பின்னர் என்னுள்ளேயிருந்ததையும், அதன்பின்னர் (ஓம்) என்று உபதேசித்ததையும் நான் எக்காலத்தில் அறிந்துகொள்வேனோ? (எ-று)
(கஅஅ)

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் சத்தம்பிறந்ததாகவும், எல்லாம் தன்மயமாயினதாகவும், மனம் உதித்ததாகவும் இருக்கின்ற இடத்தை நான் எக்காலத்தில் விசாரித்தறிவேனோ? (எ-று) (கஅகு)

போக்கும்வரவும் புறம்புள்ளுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! போதமும், வருத்தமும், வெளிப்பொருளாகியும், உட்பொருளாகியும், எவ்விடத்தும் வியாபித்திருக்கின்ற உன்னை நான் எந்தக்காலத்தில் அடைந்துய்வேனோ? (எ-று) (௧௧௦)

நானெனவு நீயெனவு நாமிரண்டு மற்றொன்றும்
நீயெனவே நிற்கைதனி நேர்படுவ தெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான், நீ என்கிற இரண்டுபட்டபேதம் நீங்கி எல்லாம் நீயேயாவாய் என்றும் ஒன்றான தன்மை என்னுடைய மனத்தில் எந்தக்காலத்தில் உதயமாகுமோ? (எ-று) (௧௧௧)

அறிவை யறிவாலறிந்தே யவ்வறிவு தன்னில்
பிரிவுபட லில்லாமல் பிடிப்பதினி யெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய அறிவை அந்த அறிவினாலேயே உணரப்பெற்று (அப்படி உணர்ந்த) அந்த அறிவை விட்டுப் பிரியாமல் கடைப்பிடியாகப் பிடித்துய்வது எக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௧௨)

நீடும்புவனமெல்லாம் நிறைந்துநின்றாரமதாய்
ஆடுந்திருக்கூத்தை யறிவதினி யெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீ இந்த ஈரேழுபதினான்கு புவனங்களெல்லாமும் உள்ளடங்கும்படியாக நடிக்கின்ற ஆநந்தக்கூத்தை நான் எக்காலத்தில் தரிசித்துய்வேனோ? (எ-று) (௧௧௩)

தித்தியென்ற கூத்துத் திருச்சிலம்பி னோசைகளும்
பத்தியுடனே கேட்டுப் பணிவதினி யெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நீ நடிக்கும்போது உன்னுடைய திருவடிகளில் தரித்திருக்கும் சிலம்பின் ஓசைகளை என்னுடைய காதுகேட்டு நான் உன்னை நமஸ்காரஞ்செய்யப் பெறுவது எக்காலத்திலோ? [எ-று] (௧௧௪)

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நெற்றியின் மத்தியிலிருக்கின்ற சுழிுனையாகிய சிதாகாசத்தில்போய் அவ்விடத்திலிருக்கும் மேலான சிற்றம்பலத்தில் ஆநந்த நித்திரைசெய்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று)

அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடற்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! அருவியானது பாய்ந்துகொண்டேயிருக்கும் ஒருமலையின் நடுவிலுள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் நீ ஆடுகின்ற ஆநந்தக்கூத்தை நான் எந்தக்காலத்தில் தரிசிப்பேனோ? ()

மீனைமிகவுண்டுநக்கி விக்கிநின்றகொக்கதுபோல்
தேனைமிகவுண்டுநக்கி தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! கொக்கானது ஜலத்திலிருக்கும் மீனைத்தின்று ருசித்துதெவிட்டி நிற்பதுபோல நானும் ஆநந்தத்தேனையுண்டு நக்கித்தெவிட்டியிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௩௧)

பொல்லாதகாயமுனைப் போட்டுவிடுக்குமுன்னே
கல்லாவின்பால்கறப்பக் கற்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! என்னுடைய தேகமானது உன்னைப் போட்டு வெளிப்பட்டுபோகு முன்னமே கல்லாவாகிய ஞானமென்னும் பசுவினது பாலைத்தர நான் கறந்துண்பது எந்தக்காலத்திலோ?

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! வெட்டவெளியாகிய சிதாகாசத்தில் விளங்கும் சதாசிவமூர்த்தியாகிய உன்னை என்னிடத்தில்வந்துசேரும்

படி நான் தேடும்படி எனக்குத் திருவருள் செய்வது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௧௯௯)

பேரறிவிலேயென்னைப் பேராமலேயிருத்தி
ஓரறிவிலென்னை யூன்றிநிற்பதெக்காலம்

[பொ-ள்] சிவபெருமானே! என்னுடைய மனத்தைப்பேரறிவாகிய உன்னிடத்தில் எக்காலத்தும் பதிந்திருக்கச்செய்து பின்னர் ஒரு அறிவாகிய இரண்டறக் கலத்தலாகிய நிலையில் நான் எக்காலத்தில் இருப்பேனோ? (எ-று) (௨00)

அத்துவிதம்போலுமென்ற னாத்துமத்தினுள்ளிருந்து
முத்திதரநின்ற முறையறிவதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நீயே அத்துவிதத்தினுண்மை நிலையைப்போல என்னுடைய உயிரின்கண் கலந்திருந்து எனக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்படி எழுந்தருளியிருந்த வகையை நான் எந்தக்காலத்தில் அறிவேனோ? (எ-று) (௨0௧)

நானின்றபாசமதி னுளிருந்துமாளாமல்
நீநின்றகோலமதில் நிறவிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! நான் இதுவரைக்கும் கூடியிருந்த பந்தத்திலிருந்தே இறவாமல் நீ எழுந்தருளியிருக்கும் கோலதரிசனமாகிய பதிஞானத்திற்சேர்ந்து உன்னை யடைந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? (எ-று) (௨0௨)

எள்ளுங்கரும்பு மெழுமலருங்காயமும்போல்
உள்ளும்புறம்புநின்ற துற்றறிவதெக்காலம்

(பொ-ள்) சிவபெருமானே! எள்ளில் எண்ணெய்போலும், கரும்பில் இரசம்போலும், மலரில் வாசனைபோலும், உடலில் உயிர்போ

றும், நீ உள்ளும் வெளியும் இருக்கின்ற வியாபகத்தை நான் எக்கால த்தில் அறிவேனோ! (எ-று) (உ0ரு)

அன்னம் புலனை வகுத்த பிரிவை யுண்டதுபோல்
என்னைவகுத் துன்னை யினிக்காண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! அன்னப்பட்சியானது நீரைப்பிரித் துப்பாலைக்குடிப்பதுபோல நானும் என்னை பிரித்து உன்னைக்காண் பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று)

அன்னப்பட்சியானது பாலில்கலந்திருக்கும் நீரைப்பிரித் தகற்று வதுபோல உன்னிற்கலந்திருக்கும் என்னை நீக்கி உன்னைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. (உ0சு)

அந்தரத்தினீர்பூத் தலர்ந்தெழுந்ததாமரைபோல்
சிந்தைதன்வைத் துக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! ஆகாயகங்கையி னிடமாகப்பூத்து மலர்ந்த தாமரையைப்போல உன்னுடைய திருவடிகளில் மனத்தை வைத்துக்கண்டு தரிசிப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உ0எ)

பிறப்புமிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்று மூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் பிறப்பு, இறப்பு, பேச்சு, மூச்சு, மறப்பு, நினைப்பு ஆகிய இவைகளை அறவே விட்டொழித்து சிதாநந்தத்தை அநுபவிக்கும் பொருட்டுச் சாக்கிராதீதமாகிய இடத் தைக் கூடியிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உ0அ)

மன்னும்பரவெளியை மனவெளியிலடைத்துவைத்
தென்னுமொருநினைவை யெழுப்பிநிற்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எக்காலத்தும் அழியாமல் நிலைபெற் றிருக்கின்றபரவெளியை என்னுடைய மனமாகிய வெளியிலடைத்து

வைத்து அரிவையென்னும் குண்டலி [illegible] ஒரு சிலைப்பை யெழுப்பி நின்றிருப்பது எந்தக்கால[illegible] (எ-று) (உ0எ)

ஆணைகொண்டமாத ரடைக்கல[illegible]யுள்மேல்
ஓசைகொண்டுநானு மொடுங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! விரும்பும்வாய்ந்த பெண்களைக் காண்கின்ற கனவினையறவே யொழித்து உன்னுடைய திருவடிகளின் ச[illegible]மாத்திரையைப்பெற்று நான் தனியிடத்தில் ஒடுங்கியிருப்பது எ[illegible] காலத்திலோ! (எ-று)

அடைகனவுநீக்கி என்றது சொப்பனவவத்தைதனை. (உ0அ)

தன்னுயிரைக்கொண்டு தான்றிரிந்தவாறதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! தன்னுடைய உயிரின் சகா[illegible] வெளியிடங்களிலெல்லாம் திரிந்ததுபோல உன்னை நான்பெற்று [illegible]விடத்தில் சமாதியிலிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) (உ0௯)

சேற்றிற்கிளைநாடுங் கிடையாமுடலையினிக்
காற்றிலுழல்சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! சேற்றில் நடப்படும் கிளை[illegible] நிலையில்லாததாகிய இந்ததேகத்தைக் காற்றில் சஞ்சரிக்கின்ற [illegible]மென்று அறிவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) [உ௧0]

என்வசமுங்கெட்டிங் கிருந்தவசமும்மறந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளைச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய சுவாதீனத்தை[illegible]யும் நான் இருந்த தேகத்தின் சுவாதீனத்தையும், உன்னுடைய சுவா[illegible]னத்தையும் அறவேயொழித்து உன்னுடைய திருவருளின் சுவாதீனமாயிருப்பது எந்தக்காலத்திலோ? [எ-று] [உகக]

தன்னைமறந்து தலைவனையும் மறந்து
கன்மமறந்து கதிபெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னையும் எனக்குத் தலைமையாயிருக்கும் இடத்தையும், அதினால் விளையும் கர்மத்தையும் விட்டு மோக்ஷத்தையடைவது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) [உகஉ]

என்னையென்னிலே மறந்தே யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நானே என்னையும், என்னிடத்திலேயெனக்குத் தெரியாமலிருக்கின்ற பதியாகிய உன்னையும் அறவே மறந்து தனியாயிருப்பதான சமாதியில் எந்தக்காலத்தில் இருப்பேனோ! (எ-று) [உகஙு]

தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்றாள்போட்டே
உன்னைநினைந்துள்ளே யுறங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னை நானேமறந்து உனக்குச் சம்பந்தமான வீட்டிற் பிரவேசித்து அதின்தாளைப்போட்டுவிட்டு அங்கே உன்னுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் தூங்காமற் றூங்குவது எந்தக்காலத்திலோ! [எ-று] [உகச]

இணைபிரிந்தபோதலரி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோதருளால் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! அன்றில் என்னும் ஒருவகைப் பக்ஷியானது தன்னுடைய துணையான பெண்பட்சியையாயினும், ஆண்பட்சியையாயினும், ஒன்றைவிட்டொன்று பிரியுமானால் தங்களுடைய சுகத்தைவிட்டுத்துக்கிப்பதுபோல நான்உன்னைப்பிரிந்தபோது திருவருட் கலைஞானத்தையெக்காலத்தில் பெறுவேன்? [எ-று] [ ]

ஆ[illegible]டமொன்றுமில்லாம லசைவ[illegible]
சேட்டமற்றவான்பொருளைத்[illegible]மெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! [illegible] அசைதலும் [illegible] இல்லாமலும், யாவராலும் தேடுதற்குக்கூடாமலு மிருக்கின்ற பெரிய பொருளாகிய உன்னைநான் எக்காலத்தில் தேடியடையப்பெறுவேனோ

முன்னைவினையாலறிவு முற்றுமற்புன்மறைந்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யமுதுண்பதெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் என்னுடைய பூர்வகர்மத்தினால் அறிவை முதிரப்பெறாமல் மறைந்தமையால் என்னுடைய தாயாகிய திருவருட்சத்தியை நான் எக்காலத்தில் காணப்பெறுவேன்! (எ-று) ()

கள்ளுண்டவர்போற் களிதரு[illegible]ான[illegible]கமதாற்
றள்ளுண்டுநின்றடித் தடைபடுவதெக்காலம்

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நான் கள்ளுண்டவர்கள் தள்ளாடுவதுபோல [illegible]னும் உன்னுடைய ஆநந்தத்தை அநுபவிப்பதால் தள்ளாடி அதிலேயே அமிழ்ந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! [எ-று] [ ]

தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் நானென்னும் ஆணவமலத்தையும் என்னைக்கலந்திருந்து சேஷ்டைசெய்துகொண்டிருக்கின்ற தத்துவங்களையும் விட்டுநீங்கி, ஏன்என்கிற சொல்லும் இல்லாதபடி மௌனத்தையடைந்துய்வது எந்தக்காலத்திலோ! [எ-று] (உ[illegible])

நானவனுய்க்காண்பதெல்லா ஞானவிழியா[illegible]
தானவனுய்நின்று சரணடைவதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் உலகத்தினிடமாகக் காணும் பொருள்களையெல்லாம் நீயாகவே ஞானமார்க்கத்தால் கண்டு [illegible]

...திருவடிக்கீழ் நான் எந்தக்காலத்தில் அடைவேனோ! (எ-று) [உஉ0]

தானென்று தானில்லாத தற்பரத்தினின்றுருகி
ஆனந்தக்கண்ணீ ரமர்ந்திருப்பதெக்காலம்

(பொ - ரை) சிவபெருமானே! நான் என்றும் அழிவில்லாத ...மயமான பரம்பொருளிற் கலந்து அங்கே அநுபவிப்பதாகிய ஆநந்தத் ... அமிழ்ந்திருந்து உன்னுடைய திருவடிகளிற் கலந்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! (எ-று) [உஉக]

உற்றுவெளிதனிலே உற்றுப்பார்த்தங்கிருந்தே
மற்றுமுறமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! நான் ஆகாயத்தினிடமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த ஞானஸ்தானத்திற்போய் அதினால் என்னுடைய மாய்கையை எந்தக்காலத்தில் போக்கிக்கொள்வேனோ! (எ-று) [உஉஉ]

எட்டலர்ந்தபங்கயமு மிருகருணை நேத்திரமுந்
தேட்டமறிந்தகுண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! எனக்கு உன்னுடைய சொரூபதரிசனம் எந்தக்காலத்தில் வெளிப்படுமோ அதை நான் அறியகில்லேன்!

ஐயாறுமாறு மகன்றுவெறும்வெளியில்
மையிருளில்நின்றமன மாள்வதினியெக்காலம்

(பொ-ரை) சிவபெருமானே! முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்துபோய் அங்கேயுள்ள வெட்ட வெளியிலிருந்து அதினால் என்னுடைய மனத்தின்கணுள்ள அஞ்ஞானத்தை எந்தக்காலத்தில் போக்கடிப்பேனோ! (எ-று) [உஉ௩]

காட்டுமருண்ஞானக் கடலிலன்புகப்பல்விட்டு
ஓட்டுங்கருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! [illegible]
திருவருட்கடலில் அன்பென்னு[illegible]
கப்பதும் நானுடைய கருணையென்னு[illegible]
திலோ! (க-று]

நானுமேரா[illegible]யாமேரா நற்றும்பரமானங்
தானுமேராவென் றுணர்ந்து தலைமுடிப்ப[illegible]

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! நானென்பதை [illegible]
முன்னிலையாக வையாமல் திருவருளை [illegible]
தக்காலத்தில் செய்து முடிப்பேனே! [க-று] [illegible] [உ[illegible]]

எவரெவர்க்கெப்படிகள் டெந்தப்படி[illegible]
அவரவர்க்கப்படிநின் றுமெய்யருள[illegible]

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! யார்யார் [illegible] பாவித்த
நினைக்கின்றார்களோ அந்த அந்தப்படியே [illegible]
உணர்ந்து கொள்வது எந்தக்காலத்திலோ! [க-று]

யாரெப்படி நினைக்கிறார்களோ அப்படியே [illegible]
வனே யாவான் என்பதை;

[illegible] தெய்வம் [illegible] செய்யாளி [illegible]
[illegible] தாம்வருவர்" என்று [illegible]
பதிகத்தாலறிக. [உஉஎ]

உற்றுப்பார்க்க வொளிதருபாணந்தமதை
மற்றுக்குநேர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்கால[illegible]

[பொ-ரை] சிவபெருமானே! உற்றுப் பார்க்கப்பார்க்க விளங்கிக
[illegible] தரும் தேஜோமயத்தை [illegible] ஸ்தான
[illegible]களிப்பது எந்தக்காலத்திலோ! [க-று] [உஉ[illegible]]

நீயேயாய்ப் [illegible] இருந்த [illegible] வெட்டியோன் மறைந்தாற் போல் [illegible]
[illegible] க்காலம்
[illegible] வேண்டும். (எ - று)

தானே தானில்லாத தற்பரத்தை [illegible] விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற [illegible]
ஆணைந்தங்கண் [illegible] யமர்ந்திருந்து போல் என்னை மறைத்திருக்கின்ற [illegible]
(பொ - ரை) சிவபெருமா[illegible] தெரிசிப்பது எந்தக்காலத்திலோ! [illegible] - று]

[illegible] பரம்பொருள் [illegible] கலந்து நின்தவண்ணஞ் சொன்னதல்லா
[illegible] அமிர்ந்திருந் [illegible] ர்கைக்கொள்ள முன்[illegible]ணிவதெக்காலம்
[illegible] [illegible]] சிவபெருமானே! நான் என்னை உணரமாட்டே[illegible]
[illegible] ஆலும் இதுவரைக்கும் சொன்னதெல்லாம் முன்னோர்கள் அ[illegible]
கரிக்கும்படி நான் அவர்களை நமஸ்கரிப்பது எந்தக்காலத்திலோ!

[illegible] கரத்தானை [illegible] டியிணையைப் போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற் பொருந்தி [illegible] லைபெருவதெக்காலம்

[பொ - ரை] சிவபெருமானே! ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய [illegible]
[illegible] யாக மூர்த்தியின் திருவடிகளை நெஞ்சில்வைத்து நமஸ்காரஞ்செய[illegible]
[illegible] வருடைய திருவடியில் நிலைத்திருப்பது எந்தக்காலத்திலோ! [illegible]
[illegible] நிற்கேனில்லை. [எ - று]

பத்திரிகிரியார் புலம்பல்

மூலமும் - பொழிப்புரையும்

முற்றிற்று.